

IJA # 1123

ספר לקוטי אמרי אל ספר בראשית

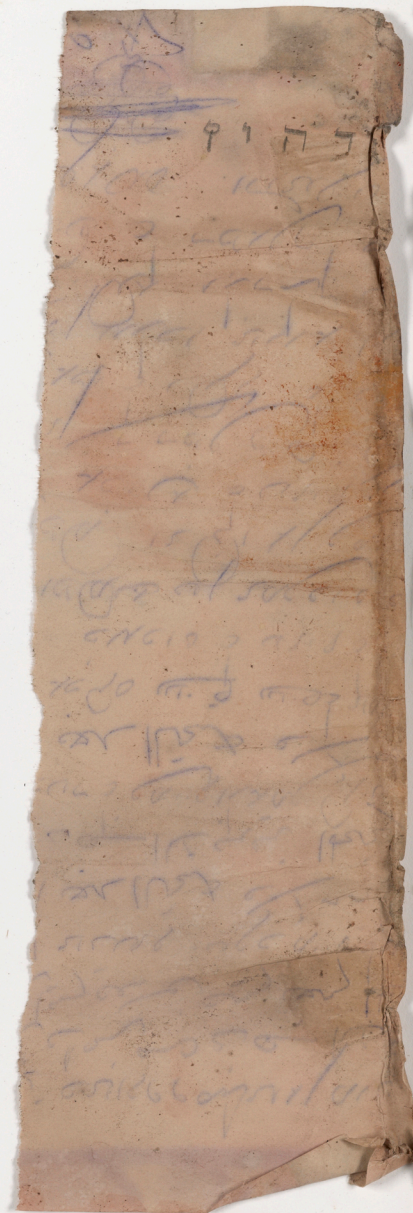
Sefer Leḳuṭe Imri El Sefer Be-Reshit

Yehezkel Me'ir hoter Rahamim Avraham

Baghdad, 5695 (1934 or 1935)

visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد

visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد

כהנ"ו ליקב"הו עמ"י עש"ו

ספר

לקוטי אמרי אל

אמר המאסף הספר הזה הוא חלק ראשון מתורתנו הקדושה
מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים ישנים גם חדשים יהי רצון
מלפני אהי השמים שאקרא בו אני וזרעי וזרע זרעי עד ביאת
הגואל ויבנה לנו בית שלישי שנתנבא עליי הנביא יחזקאל אכ"ר.

הצ"כי יחזקאל מאיר

ח'י רחמים אברהם

הי"ז

ספר בראשית

בשנת נאס שמע אמרי אל וידוע לפ"ק

פק—בגדאד—יפ"א

טבת קלמט על ענף לה יזכר ולא ישי

בדפוס אישע שוחמ

ישמחו ד' חכמים יודעו ד' רשעים שאמר המאסף והמלקט המזכיר נכספה וגם כלחה נפשי לעשות כס' ד' ספרים הרבה ולקטף אמרי המפרשים ז"ל מפי סופרים ומפי ספרים ראשונים ואחרונים שיטת נס חדשים נחמדים מפנינים פרחי שטינים וחדשתי בו איוה גרגרין ומעשיות כדי לזכות נפשי ולאנשים אשר כנילו ולדרוש בו כרבים מדי שנה בשנה ולדרוש בו קבועות עמים לתורה בין השמשות מדי יום ביומו וקריתי את שם הספר הזה בשם **אמרי אר** על שם התורה שהיא אמרים של הקב"ה כמ"ש ויאמר ה' א' משה וכו' נאם שמוע אמרי א' וכו' אמרות שהורות וכו' ועל שמו ושם אבותי כמ"ש הרוקח לר"ך האדם לרמוז שמו בספרו אמרי אומיות מאיר ועוד אמרי ר"ת יחזקאל מאיר רחמים אברהם וזה חלקי מכל עמלי וכל הקונה מספר הזה כלו קנה ספר תורה כמ"ש כש"ע י"ד סימן ר"ע עש"ף א' מ"ע על כל איש ישראל לכתוב לו ס"ת לעלמו וכו' שגאמר ועתה כתבו לכם השירה הזאת וכו' והאידנה מילה לכתוב חומשי תורה ומשנה וגמרא ופירושהוין וכחכ הטור בשם אביו הר"א וכן כתב רבי ירוחם בשם הגאונים פירוש שזה יוסף מילט מלכתוב ס"ת ולהניחו בבית הכנסת וכחכ טורי זכב בש"ע א"ח סימן רפ"ד והדפוס יש לו ממש דין כתיבה ומני אברהם כתב קי"ל דפוס כתיבה מעלייתה היא עכ"ל שמוע נא אחי ורעי קני מספר הזה והניחו א' בחיכם ול' תחובו על כספיהם שכל ספר אחד הוא בחמשים פרוטות וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו אשרי לו ואשרי חלקו המחזיק בידו וקונה מספרים לו עץ חיים הוא למחוקים בה וטומכים מאושר וכל המחזיק ביד לומדי תורה נעשה שוקף בלמודו חלק בחלק יחלבו כשחפיות יסשכר וזבולון כמ"ש בילקוט שמעוני מה ראה יעקב לברך לזבולון קודם יסשכר והלא יסשכר קודם וזבולון נולד לא זבולון עוסק בפרקומיטיא שלי יסשכר בתורתו וזהו מאכיל מלחמו ליסשכר זה וזה שחפיות בעו"הו ובעו"הב וכן משה רע"ה ברך לזבולון קודם ליסשכר כמ"ש שמה זבולון בלאשך ויסשכר באוהלך ח"ש כלל התכונה כלל הכסף וזכות התורה יבא הטל יבנה לנו בית שלישי שנחנא עליו הנביא **יחזקאל** :

הצ"בי יחזקאל מאיר
ח' רחמים אברהם
הי"ו

האדרים

כנ"ד אדר חנוך צני"ה גו' 27-24

מע' מאיר מע' רחמים

פרשת בראשית

לאדם מערכי רב ומה' מענה לשון אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהיך ועיין בסידור האר"י כיונות ויהי נועם ה' אלינו עלינו ומעשה ידינו כמטה כוננה ערינו למעכה ומעשה ידינו כוננהו אתה תסדר את הדברים בשורשם העליון :

סמיכת התורה אופה בתחלתה לעיני כל ישראל בראשית בראש אלים וכו' ויבן כס"ד כמ"ש בשם' ברכות אר"י סמוכים מן התורה מנין שגאמר סמוכים לעד לעולם וכו' כמ"ש בשם' שבת אמר מר המהלך פסיעה גסה עטל אחד מת"ק מנזאר עניו של אדם ומהדר ליה בקידושה דבי שמי פי' ר"שי אפסיה מוכס של קידוש בשבת בלילה ח"ש כי יסן כרס עינו יתהלך למשמים וקאו האשכרס ואס הלך ת"ק פסיעות יהיה סומא לא אס הלך פסיעה גסה יעטל אחד מת"ק ותחזור ותחלק לת"ק ואס הלך פסיעה שני תחזור ותחלק לת"ק וכן על זה הדרך ח"ש לעיני כל ישראל שיתקנו ויאירו עיניהם אס הלכו פסיעה גסה על יד בראשית רמב"א אקידוש שבת יאירו תמיד :

א"י יש לזה מילין לעיני כל ישראל בראשית וכו' ויבן כמ"ש רח"ל בשם' מגילה מעשה בתלמי המלך שכנס שבועין ושיטין זקנים והכניסן בשבעים ושנים בתים ולא גילה להם על מה כינסן וכנסן אלל כל אחד ואחד ואלל כתבו לי תורת משה רבכם נתן הקב"ה בלב כל אחד ואחד מהם עלה והסכימו כולם לדעת אחת וכתבו לו התורה כפי הדעת שפן להם הקב"ה שלא יוכל המלך לשאלו להם שום שאלה על תורתיו הקדושה ושיצוה בעבת הייתה והיה חושך בעולם שלושה ימים וכתבו לו בתחילה אלים בראשית את וכו' כדי שלא יאמרו בראשית שם הוא ופתי ראיות ח"ו הם וכתבו התוספות שהינים היו יודעים שאלוים יש להזכיר הבורא בתחלה ולו כתבו לו בראשית קודם היה אומר שמי ראיות הן ותוכן ראשונה היו כורא אחד ואלים היו השני ח"ו ופני זה כתבו לו אלים בראשית בראשית וכו' ח"ש לעיני כל ישראל בראשית בראשית אלים לאפיקי המינים אלים בראשית כדי שלא יאמרו בראשית שם אלה הוא :

א"י בראשית וכו' ויבן כס"ד כתבו בתקונים בראשית אומיות ברית אס והתורה נקראה ברית כמ"ש אס לא בריתו יומס ולילה וכו' ורמו העוסק בתורה יכלל מאס של גיהנס כמ"ש בשם' חגיגה אמר ר"א תלמודי חכמים אין אור של גיהנס שולעת בהם ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא תולדת אס הסך מממה אין אור שולעת בהם ת"ח שגופן אס דכתיב הלא כה דברי כאס וכו' עכ"ל אין אור של

גיהנם שלטת בו פי רבי זיל סלמנדרא חיה הנבראת מן האור שמצערין אם
במוקס אחד שבעה טנים תמיד בלי הפסק וכו' ועיין בפ' ויגש ו"ש בראשית ברית
אם רמו העוסק בחמורה אין אור של גיהנם שלטת בו :

א"י בראשית ברא גלבים כתב בתקויים ר"ת בבא ר"ל חנוש שער בבא
ושער רמו לחמורה כמ"ש רז"ל שערם המלויים בהלכה כמ"ש בפרקי
אבות על שלשה דברים העולם עומד ואחד מהם על החמורה ועוד כמ"ש אם לא ברית
יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתו וכו' כמ"ש ב"ש ע"ז ויהי ערב ויהי
בוקר וכו' מלמד שההנה הקב"ה עם מעשה בראשית וה"ל אם ישראל מקבלים
החמורה אחם מתקיימים וכו' וז"ל בראשית ברא גלבים ר"ת בבא יאמר לך קיום
העולם את השמים וכו' על החמורה :

א"י בראשית ברא גלבים את וכו' יובן כמ"ש בתקויים בראשית דא אורייתא
כמ"ש ר"ל קנני ראשית דרבו וכו' וקיום העולם על החמורה כמזכר ח"ש
בראשית ברא גלבים את השמים והא ארץ ר"ת גימ' כ"ב זה כ"ב אורייתא חמורה :
א"י בראשית ברא וכו' כמ"ש רז"ל בפרקי אבות על שלשה דברים העולם עומד
ואחד מהם על האמת וכו' וז"ל בראשית ברא גלבים את ס"ת אמת את השמים
ואת הארץ ר"ל קיום העולם על האמת :

א"י בראשית כתבו בתקויים ברית אש רמו כמ"ש בע"הט אברהם אבינו
עומד על פתח גיהנם וכל מי שיניח לו אינו מניחו ליכנס לשם ולמה א"ל
עומד על פתח וכו' א"ל כמ"ש רז"ל א"ל הקב"ה לא"א מה חבבתי לבניך
שעבוד מלכותו או גיהנם א"ל שעבוד רבו מלכות מפני זה מוליל מניחם ח"ש בראשית
אורייתא ברית אש ברית זה המילה כמ"ש זאת בריתו וכו' המול לכס כל זכר ועל
ידי המילה אש מיל מאש של גיהנם :

א"י בראשית כתבו בתקויים ברא שית יובן הקב"ה ברא את העולם בששת ימים כמ"ש
כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ ח"ש בראשית אורייתא ברא
שית ר"ל בששת ימים ברא הקב"ה את השמים ואת הארץ :
א"י ברא שית יובן כמ"ש רז"ל ב"ש סינהדרין שיהא לפי שני הוי עלמא וכו'
ח"ש בראשית אורייתא ברא שית את השמים וכו' ששת גלבים שנה
הקב"ה ברא העולם וק"ל :

א"י ברא שית יובן כמ"ש ב"ש פסחים שיהא לפי פרסי הוי עלמא ח"ש
בראשית אורייתא ברא שית ברא גלבים את השמים ואת הארץ שיהא לפי
פרסי הקב"ה ברא את העולם :

א"י בראשית וכו' יובן למה פתחה החמורה בזית ולא בבל לא כמ"ש ב"ש
מנחות אמרו רז"ל מ"ד כי ביה ה' אור עולמים לא לא בני עולמים שברא
הקב"ה אחד ב"ה ואחד ביד וכו' ח"ש בראשית ב' ראשית דשני עולמים עו"הו
ועו"כ ברא גלבים ח"ש בראשית אורייתא ברא שתי וכאמור :

א"י בראשית וכו' יובן למה פתחה החמורה בזית ולא בבל לא אמרו רז"ל אם
יבא אדם אחד ויאמר הוא ברא את העולם כמו פרעה ומירס וכו'
יאמרו לו הקב"ה ברא שלשה ילדים כמ"ש ב"ש הבדיה וכו' לפון הניחו פתוח
שאין בו מחילה ואם יש בו טוח יברא בלד לפון אילנות וכו' יש ע"ז קוראים
אחיה בעל לפון כמ"ש ב"ש בשלל לפני בעל לפון וכו' שאומרים יש בו יכולת
לברא בלד לפון ח"ש כי כל גלוי העומים גללים ולא אמר גלבים אחרים לא
גללים ר"ת אין להם יכולת לברא מחילה וה' שמים עשה ברא שמים וארץ וכו'
ח"ש יבשו כל עובדי כסל המתהללים בגללים ר"ת אין להם יכולת לברא מחילה
ובזה ישמחו לו כל גלסים ומודים להקב"ה שברא את העולם ומפני זה פתחה
החמורה בראשית בזית מפני שיש בה שלשה מחילות רמו על המזכר :

א"י בראשית וכו' אורייתא שבת ארי כתב ב"ש ל"מ מעשה באחד שמואל במדבר
ארינקי בשבת ולא נגע בו שהו מוקלה ובה ארי ושמו לו עד מולאי שבת
ובא ולקחו ח"ש בראשית שבת ארי ר"ל השומר שבת ולא נגע בארינקי ארי שומר
את הארינקי עד מולאי שבת ובא ולקחו :

ד"א טוב היות האדם לבדו אעפ"י לו עזר נגדו יובן כמ"ש רז"ל אין אדיק
בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא ועל ידי שיקח אשה יחפז עומו כמ"ש
שרוי בלא אשה שרוי בלא כפרה כמ"ש ב"ש מעשה חי"א מעשה שהיה באשה
אחת שהיתה רשעה מלעגת את בעלה בכל מיני לער במאד מאד עת שהיה מוכר
במעשה שבה חכם מארץ ישרא לקבץ נדבה והיה דורש והלכה לבית המדרש
ושמע מהחכם שאמר באמרו רז"ל ב"ש עירובין שלשה אין רואין פני גיהנם
וכו' ויש אומרים חף מי שיש לו אשה רעה וכששמעה זה האשה אמרה אם כן אני
עושה נחם רוח לבצלי ומולת אורי מדינה של גיהנם ומעשה גמרה בדעה שלא
תעשה לו שום דבר רע כדי שירש גיהנם והאשה באה לביתה וחסדד לו השולחן
נופני טעודת שליביה קודם שבה בעלה מן הדרוש של החכם ועת שבא חמה על
המראה הוואת מה היום מיומים וזכר מה שדרש החכם וכל עת שהיה מוכר
בדעת המון היה ג"כ מוכר לחכם מפני שדרש כל שיש לו אשה וכו' עשה עמו
טובה שהיתה אשתו ככשים הכשרות ואחר חודש אחד ביום השבת שהיה שותה יין
נכנס יין ולא עוד אמר לאשתו אני מוכר בכל עת לחכם שדרש הדרשה הזאת
כל אשה וכו' ויהי רצון בכל עת שהיה כמנהג הזה א"ל אשתו ה האמר שאני
עושה עמך טובה היא רעה לך כי בכל עת אני רואה לעצור אותך ואניקס ממך
מכל לבי ועמה שמעטתה הדרשה הזאת מן החכם ושפתיים יקס שאני מלעך אני
עושה עמך חסד שאני מליץ מדין גיהנם ועמה גמרותי בלבי שאני מלעך עוד
אעשה עמך כל טובות שבעולם מפני שהיה לך עונות ותירש גיהנם ח"ש אשה
הול מי ימלא וכו' גמלתהו טוב בלבד ולא רע כדי לירד לגיהנם שניהם נקראת
רע כמ"ש רז"ל יד לוד לא יקפא רע לא יקפא מדינה של גיהנם שנקראת רעה

ועוד אמרו רז"ל בס"פ יומא הדיק נקרא טוב שנאמר אמרו לדיק כי טוב הוא כחאל מזה מי שיש לו אשה רשעה ומצרה את בעלה טובה היא עושה עמו שיחפר עומו ויגלל מניהם ח"ש לא טוב יהיה לדיק שנקרא טוב בהיות האדם לבדו בלא אשה אע"פ לו עור כנגדו כמ"ש רז"ל בס"פ יבמות זכה עור לא זכה כנגדו ומצרתו וזכה יתכפר עומו ויקייל מניהם ח"ש מלא אשה רעה מלא טוב שמוצרתו ויתכפר עומו ונקרא לדיק ויגלל מניהם ח"ש קיהלת טובים השנים שיקח אשה מן האחד משיאמר לבדו בלא אשה וזכה יהיה להם שבר טוב בעולם שיחקרא לדיק הנקרא טוב ויגלל מניהם :

רקוי ודרדר תלמיח לך ואלתת את עבד השדה ויבן כמ"ש מוהר"ו ז"ל בס' טעמי המזית היה מורו ז"ל נוהג פעמים רבות מלה לבני ביתו שיביאו לפניו עשבי דבכרא שאין מרעין על ידו אדם והם קורין אותם עשבי כושר והם דומין לקין ודרדר ובושם אותם במים ומלא ונאלקין אך לדיק בדוק אותם מן החולעים והיה אוחלם לקיים בעלמנו קללת אד"ה וקין ודרדר תלמיח לך ואלתת את עשב השדה מזה עשב השדה זה הריש"א בר כך קוריה אותו עשבי ודרך לבדוק אותם מן החולעים הטיב וכן מנהגו בבגדאד לאכול משניהם ולמה קלל הקב"ה לאד"ה וקין ודרדר וכו' כחבו המקובלים שאד"ה עבד ע"ז מפני שהלויף דלת לריש וריש בדלת אחד עשאו אחד ואחר עשאו אחד מפני זה דלת של אחד גדולה וריש של לא שתחובה לא אחד גדולה כדי שלא יהיה האדם עשיר ויאמר לאחד אחר ואחר אחד וקללו כקין שהפסד בין דלת לריש קין ולפיכך קללו וקין ודרדר וק"ל :

ויברך להים את יום השביעי וכו' ויבן אמרו רז"ל דילמה לא נאמר ויהי ערב ויהי בקר ויום שביעי כמ"ש נבי שאר הימים וי"ל לשי שלא היה בו ערב כמ"ש בב' ויברך להים את יום השביעי במה ברבו בבורה כיון ששקעה החמה בליל שבת בקש הקב"ה לגמוה חלק כבוד לשבת ושמשא אורה של חמה ל"ו שעות ערב ויום השבת ולייל שבת ויום השבת ולפיכך לא אמר ויהי ערב ויהי וכו' מפני זה הבורח שני ימים של ר"ה כיומא אריכותא ח"ש בראשית אומיות יאר שבת ר"ל שמשא אורה של חמה ויום שישי ולייל שבת ויום שבת :

ידידי ערב ויהי בוקר ויום הששי ויבן וי"ל למה לא נאמר כמו שאר הימים ויום אחד ויום שני וכו' ואמר ויום הששי בנה' א"ל כתב בס' הטויות כל הנקצר בערב בנה משעה ה' ואילך אינו סובל לער חיובת הקצר דמשעת חמישית ואילך מחלת ומוספת קדושת שבת יע"ש :

בראשית שנאמר ה' קני ראשית דרכו קדם מפעליו מאלו והתורה נקנת על יד האמת כמ"ש הרב מרפא לעלם מעשה באחד רשע גמור ויהי היום ויתנחם על מעשיו ויבא ללכת ב' החכם וימלאהו י"ה"ה בדרך ויאמר לו איה תלך ויעשו

לבקש תרופה למכתו ויאמר לו מדע אם תלך ב' החכם יחלוש גופך כחשיות וסיופיים חוזר לאחורך ויענהו האיש ב' תורא כי אהך אני ואם יגזור הרב עלי גזרות קשות לא אקבל על כל פנים אבל תך ב' הרב ואראה מה יאמר לי וילך ב' החכם ויאמר לו אדוני הטאהי הרבה ואם יוכל אדוני למלא תרופא למחלתי מבלי שאמנע מכל דרכי הרעים שאין בי יכולת לבטל את עבדי ויאמר לו הרב אני מוומן לבקש תרופא קלה למכתך וגם שחלך בכל דרכיך שהלכתה בה כל ימי חיך ובלבד שתמור את כל אשר אנכי מולך ויאמר האיש אנכי אעשה כדברך ואל הרב השבעה לי וישבע לו ואל הרב כל אשר החלום נפסך עשה ובלבד מדבר שקר תרחק מיד זה האיש שמה שמחה גדולה ומרוב השמחה וילא האיש מאלל הרב וילך ב' הוניה לזכור אותה באישון לילה ויבא הלילה ולקח הפנס ללכת אללה הוא הגיע ב' הפתח וראה את אנשי המלך באים ואמר בלבו אם ישאלני לאין אשה הולך מה אשיב להם אם אומר להם ב' הוניה יהרגו אותי ואם אומר להם יש לי עסק נמלא משקר ואעבור על שבעתי וגם אעבור על מלות החכם ככה הפנס והלך לישן וליל שני דלה לנטב אחיה חפיים מוצים פלוני וכן אירע לו וכן בליל שלישי היה ביום השלישי הלך אל החכם ויבן ויתחנן לו סיקן על עבירות שעשה ונחן לו סיקן ונעשה בעל חסודם ויבן החמה הבה ליטער מוסיעין אותו מן השמים נמלא אם לא יסקר מקיים כל התורה ח"ש דרך בקר הסר ממני וזכה וסורחך חניו ח"ש בראשית זה התורה אם רוצה לקיים התורה בר"א להי"ם א"ת ס"ת א"ת"ה על ידי האמת ויכל לקיים התורה ח"ש שקר שנאחי ואחעבה בשביל לשמור משפטי לדיק זה התורה :

א"ל בראשית כתב בתקונים אומיות ברית א"ש רמז העומר על המילה יגלל משריפת מאש כמ"ש בס' ראה ומשה ברב יחזק אברטל שהיה מיופני המלך והיה המלך אוהב אותו הרבה וילא היה עושה שום דבר בלתי רשותו והיה מנהג המלך בכל שבעה ביום הששי לובש שמלות חדשות מרחאש ועד מנעליו והולך לבית התפלה שלהם וזה השמלות נעשית ע"י הרב המ' פ"א הלך אחד מהגוים היועלים המתקנאים ברב יחזק המ' אלל האומן התופר מנעלים של המלך ואלל אני עומן לך תבה מלאה זהובים אם השמע לענתי לכל אשר אני אומר לך ואם לאו אני עושה לך סיבה שומית אותך המלך אלל הנני שומיע לכל מה שאמרת אומר לי אוי נחן לו יייר ויחבו בו גם הנביא שלהם ואלל זה השם פחת העקב של המנעל שחפשה למלך שבעה זה כדי שהמלך ידריך עליו וכן עשה ואחר שני ימים בא הרב יחזק המ' ולקח המנעל מאלת האומן והביאו למלך כמנהגו וביום הששי לבש אותו המלך כמנהגו והלך לבית התפלה שלהם ואלל הלך הגוי המתקנא ברב המ' לבית התפלה שלהם והתחיל לדבר ב' המלך ובחוד דבריו היה מלשין על הרב המ' שהוא יהודי ובווד בהאומות והמלך אינו מאמין בדבריו ואלל המלך אני יודיע שהרב המ' איש ישר וגאומן ואינו בוגד בהאומות ואלל אם תרצה לראות כיצד שואל גמור דתם אני אראה אותך אלל כיצד יהיה עשה קטויה עם אומן המנעלים לעשות

הם נביאנו חתם עקב המנעל שלך כדי לדרוך עליו ויפסיד לך אמונתך אל המלך
 אם אמת יהיה הדבר הוא אתי אלוה לפרוק ליהודי ואם שקר אני שורף אוהך ואל
 אני מדבר למלך דבר אמת ולא שקר ודברים אמתים אח"כ ילאו מניח התפלה
 שלהם והלכו ללשטין המלך לבדם ותחבו התפילות המנעל ומלאו מיד כחוב בין
 השורות בכח טוב ואלה הם הנביאים שלהם אז נקבע המלך כעם גדול ויהודי חדרק
 גדולה והאמין לדברי המסויח ואמר המלך אמת יהודים בוגדים ואסף כל יועליו
 ואל"ל מה דיוני של הבוגד הוא ואמרו בשריפה אז קראו לבעל התנור ואל"ל אם לא
 תשמע לעצמי אני אשדוך אוהך ואם תשמע אשעה טובה לך אל"ל אדני נעשה ונשמע אל
 לך להסיק התנור שלשה ימים ושלשה לילות ואני שולח לך אחד מגדולי המלך
 ואם יאמר לך עשית ליווי המלך אז תקח אותו ותשלך אותו לתנור האש ואשילו אם
 יבא בני ויאמר לך זה הדבר השליך אותו לתנור האש ולא תחוס עניך עליו ואל"ל
 הן למחר בא רבני יחזק לפני המלך כמו שהגיד ואל"ל המלך הלך והשב בביתך
 שלשה ימים ולא האל נופתו ביוה"כ תבא אליו ויעש רבי יצחק בן והלך
 לביתו ועסק בחוריה וביום השלישי בבקר התפלל רבי יצחק ואל"ל המלך ואל"ל
 למלך עשית לדברך ועתה מהו רטון אדוני המלך אז יחזק לפניו ואל"ל תלך לבעל התנור
 ותאמר לו עשית רטון המלך כאשר היה אוהך חתך הלך רבי יצחק ובהלכותו שב
 בו יהודי אחד אל"ל תעשה למען אלוה הנביא ותבא עמי ותמול את בני ולריך עשרה
 בני אדם אז הלך עמו ומלו את בניו ועשו עבודה אז בניו ובימי אחר הלא העורר
 היהודי ודאי עשה שפך והלך המסויח לבעל התנור ואל"ל עשית ליווי המלך ואל"ל
 בעל התנור תבא לראות ותקח השליכו לתנור האש והיה נועק ואומר לא בשבילי
 היה לך המלך אז נשרף ונעשה עבר שרפתי ואל"ל המלך רבי יצחק לבעל התנור
 ואל"ל עשית רטון המלך והשיבו כבר שרפתי שולחו הלך ותאמר למלך הלך רבי
 יצחק ה המלך ואל"ל אדוני יאמר בעל התנור כבר שפך אותו ונעשה אשה אז
 המלך תמה תמונה גדולה וידע כי מה' היתה זאת להגיל נפש דם נקי ואל"ל המלך
 לרבי יצחק כך וכך היה מעשה כך וכך אמרו עליך ואל"ל רבי יצחק למלך ח"ו אם
 אני עשה דבר זה למלך הא שלח לבעל חומן המנעלים ויאמר לך מי עשה
 המעשה הזה ושלח לחומן וקרא לו ואל"ל אם לא תאמר דבר האמת אני הורג אוהך
 אז חומן המנעלים ספר לו כל המעשה ונתקדם עם שמים בהריגת הלאר כן יאבדו
 כל אוהיך ה' ו"ח"ש בראשית אותיות ב"רית א"ש ברית זה המילה ב"ש"ש זאת בריתו
 וכו' המול לבס כל זכר ועל יד המילה אם יגול משריפת אש של המלך ו"ח"ש כרו
 לפני שוחה נפלו בתורה סלה ו"ח"ש האשמים אלוה יפלו מועטותיהם וכו' ו"ח"ש קן להם
 כפשלים ורבו מעשיות כמעשה יהיה קן להם השב נחולס להם שנקרף המוסר
 כי לא יביטו א פעולם ה' שהגיל לרבי יצחק ואל"ל מעשה ידיו יהרסם ולא יבס
 למוסרים ולמלשינים ו"ח"ש חופר גומך בה יפול ובאמור ו"ח"ש לרוך מלמד נחלק יובל
 קטע חתמו ובאמור ו"ח"ש ואתן אדם התחזק ולאוהבים חתם נפשוך א הקרי אדם ה

אדם ו"ח"ש נדע ה' משפט עשה בפועל כפי טוקס רשע ובאמור :
א"ל בראשית וכו' וקשה למה לא נאמר ויאמר אלוהים ימי שמים וארץ כמו בשאר
 הכתובים לא יש לומר כי עדיין לא היה שום דבר בעולם ולא יכול לשון
 ויאמר כי למי יאמר ולאחר בריאת שמים וארץ אפי' שז"ו לא הועילו מ"מ שיך
 בהם לשון ויאמר כמו אחר להם ובפנים ה"ג בראשית אותיות בראשית מאמר
 הוא כמ"ש בראשית שפסו וכו' :
א"ל בראשית וכו' אר"ל כתיב ברבי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו
 כשיבך האדם להקב"ה לרך לברכו בקול רם כמ"ש ב"ש"ע א"ח ראוי לאדם
 שירגיל את עליו לומר את הכרכות בקול רם כי קול רם מצורר הכוונה ע"כ כי
 בקול רם כל הקרכים מתנעשים ומשמעים אחר הקול ו"ח"ש בראשית ר"מ ב"קול
 ר"מ א"כרך ש"ס י"ה ת"מיד כדי שיעני על כרכמו חמן :
א"ל בראשית ברא אלוהים וכו' ויאמר אלוהים בראשית המדא הארץ
 רשע עשכ וכו' יובן כמ"ש הרב משעמיה החתם עשה למנהג כשנכנסין לדור
 בכית חתם מנסיין לחיבו קידם כשנכנסין לשם לחם ומים ודבש וירקות ומלאה
 והיא לסימן טוב למדו אלה מן בריאת העולם בתפילה ברא הקב"ה האור והמים
 וכל מיני מזל ואח"כ ברא את האדם וכן נה כשנכנס בחיבה הכנים חזילם מכל
 מיני מזל ואכנים טובות כדי שיאירו ואח"כ נכנס נח ו"ח"ש בפרקי אבות אין לך
 דבר שאין לו רמז בחוריה וכן כג כג אומר הפיך בה והפיך בה דטולא בה
 ובאמור ו"ח"ש בראשית ברא וכו' ויאמר אלוהים ימי אור וכו' :
א"ל לעיני כל ישראל בראשית ברא וכו' יובן כמ"ש רבני אשכנז דאם
 נזלא בדרך ארצה הרוב ב"ז ולא נדע מה הוא את ישראל או גוי כי גם
 הגוים מזאליים שימנו את שינוי אש אחד ושלשים הוא גוי ואם ל"ב הוא ישראל
 ונתנו סימן הן עם לברד יסבון לבר"ד אותיות ל"ב ר"ד יסבון ולי ישראל ובגוים
 לא יתחבב ו"ח"ש מי יסן טהור משמאל ל"א אחד ו"ח"ש הרב מנ"ע ל"א עשה כן
 לכל גוי ומשפטים הרומן ולי ישראל כל ידעו ל"ב ר"ל לישראל יש להם לב שינים :
 ו"ח"ש לעיני כל ישראל בראשית ר"ה וס"ה ל"ב ר"ל לישראל יש להם לב שינים
א"ל לעיני כל ישראל בראשית וכו' יובן כמ"ש בוגר בראשית ללבו גלית
 לאכרי לא גלית תורה שכתב נקראת לב וטורה שבע"פ שנקראת פז
 וחו' לבא לפומא לא גלי יע"ש ו"ח"ש לעיני כל ישראל זה תורה שכתב קוראים
 אותה ורואים בעינים האיתות ישראל בראשית ס"ה ור"ה ל"ב נקראת :
א"ל לעיני כל ישראל בראשית וכו' יובן כמ"ש חיי אברהם העצם
 ששקילה מלוא ל"ז כנגד כל המלות שבחורה ל"ז"ה גימטריא ח"ד וכו'
 חישין וס' קשרים גימטריא תר"ג ולפי שגליות ארבע כנפות וכל כף ח'
 חישין ארבע פעמים ח' הם ל"ב חישין ו"ח"ש לעיני כל ישראל בראשית ס"ה
 ור"ה הם ל"ב רמז המקיים מלות ל"ז"ה שיש בו ל"ב חישין כלי קיים כל
 התורה והכתוב אחר והיה לכס לל"ז"ה ור"ה"ה אותו וכתבם את כל מלות ה'

וזהו בראשית רמז לטורה שנקראה ראשית כמו"ש ה' קניי ראשית דרכו וכו'
א"נ בראשית וכו' יובן כמ"ס רז"ל בשם הענין מ"ד ברזל בברזל יחד מה
ברזל אחד ממחרת אה חנינו נס ד"ה אחד ממחרת אה חנינו הכלכה ועוד
אמרו רז"ל מ"ד חרב ל סנדים וטול חרב על סנאיהם של ישראל שפסקים
בתורה בד צדד וכו' וכו' ח"ס בראשית אונות ב' ראשית רז"ל בשם לרבים
לפסוק בתורה ולא אחד לבדו והתורה נקראה ראשית כמו"ש ה' קניי ראשית
דרכו וק"ל : **ל** טוב היום האדם לבדו וכו' יובן כמ"ס רז"ל בשם שבת
לא יקרא לאור הנר ליל שבת אמר רבי יסמעל בן יאשיע אזי יקרא ולא
אשה פסם אה אחת קרא ובקש להטות אמר כמה גדולים דברי חכמים שהיו אומרים
לא יקרא לאור הנר רבי נתן קרא והטת וכתב על פנקסו אזי קריה והייתי נר
בשבת לכשיבנה ב"ה הו אביא חטאת שמה ע"כ אם יש אדם אחד עמו חפילו
אזי יקרא וא"ל קן דעהך עלי שלא אשה מותר והוא הדין אם אומר קן לאשה
ש"ע א"ח ח"ס לא טוב לא יוכל לקרא בתורה שנקראה טוב כמו"ש כי לקח טוב
נחתי לכם וכו' כליל שבת משום היום האדם לבדו ואין אחד משמרו לכן אעשה לו
עור כנגדו זה האשה ומשמרו ח"ס האם אין עורתי בי זה האשה וטושה דרחה
מומי שלא אוכל לקרא בתורה כליל שבת ח"ס מלא אשה ומשמרו כליל שבת
מלא טוב יוכל לקרא בתורה שנקראה טוב ח"ס קוהלה טובים השיט א"ס ואשה
מן האחד היתה לבדו וזוה יהיה להם שר טוב בעמלם יוכל לקרא בתורה כליל
שבת שנקרא טוב וק"ל :

א"נ לא טוב היום האדם לבדו וכו' יובן כמ"ס רז"ל הגפס בכל עת רולה להסתלק
מן הגוף שאינה רולה לישב בתוך הגוף העסור החומר אמנם אם הסכינה
שורה למטה בתחמוט אה הגשמה לוקחת ק"ו דדיו לעבד להיות כרצו ואז נמה
הגשמה ואינה נפרדת מן הגופ ח"ס לא טוב טוב ב"ב בא"ח ב"ש נפ"ש שרולה הגפס
להסתלק מן הגוף בזיות האדם לבדו אעשה לו עור כנגדו ואמרו רז"ל א"ס ואשה
שזכו שם י"ה בניהם ואז נחה הגפס מק"ו ח"ס מלא אשה רז"ל א"ס ואשה שזכו שם
י"ה בניהם אז מלא טוב בא"ח ב"ש נפ"ש שאינה מסתלקת מן הגופ על ידי ופך
רזן מה' ש'לוקחת הגפס ק"ו מהשכינה ח"ס טובים השיט א"ס ואשה שזכו שם י"ה
בניהם מן האחד משישאר לבדו בלא אשה יהיה להם שר טוב בעמלם טוב ב"ב בא"ח
ב"ש נפ"ש ש'לוקחת ק"ו מהשכינה דיו לעבד להיות כרצו וק"ל :

ל טוב היום האדם לבדו אעשה לו וכו' יובן כמ"ס הרב שמע שלמה ע"פ טובים
השיטת הגפס והגוף מן האחד מהגפס לבדה דע"י יש להם שר טוב דויקא
בעמלם ולא יימא משלחן גבוה קא זכו מנהמא דכסופא כמו"ש המגיד למ"ר וכו'
ועיין לקמן בפ' נח ח"ס לא טוב לא יוכל לעשות טוב לעו"ה היום האדם לבדו
בגפס לבדה לא אעשה לו עור כנגדו זה הגוף ועל ידי הגפס והגוף יוכל לעשות
חורה ומלית ומע"ט כמו"ש המגיד למ"ר ח"ס מלא אשה זה הגשמה כמו"ש

רז"ל משוכבת חקך זו הגשמה שמור פתחי פך מלא טוב יוכל לקבל שר
לעו"ה על ידי הגשמה והגוף וק"ל

א"נ לא טוב היום האדם וכו' יובן כמ"ס רז"ל במדרש רבה הא"ס וזכה
לעושר בעבור אשתו שלאחרי היטיב בעבורה וכתב בשם מל"ט
לעולם יזכר אדם בכבוד אשתו שאין הכרחה מל"ט בנינו וכו' וכתב בס' חסדי
אבות מעשה שהיה בראובן ושמשון שהיו שכנים זה לזה ובתלתם לא היו עשירים
ואחר זה נעשירו וביניהם עשרם היה לכל אחד סיבה בפני עלמה והוא כי
לראובין שמע מהחכם שהיה דורש מאמר הגמרה אוקירו לגיטיו כי הכי התעשרו
והאמין שאם הכעל מיקר את אשתו במלושים ותכשיטין יקרים יהיה מוטב
לעושר ודחק את עלמו ועשה לה מלבושים נאים ותכשיטין והיה מוכבד ונתעשר
ושמשון שכיוו סיבה עשרו ששמע מהחכם שהיה דורש מאמר הגמרה עשר בשביל
שחתעשר והאמין בזה והלך והוליד מעשר לדקה מכל נכסיו ונתעשר אמנם
בראותו שמעון שכיוו ג"כ נתעשר ולא ראו שטמן לדקה ותמה איך נתעשר
חנינו שלא נתן מעשר כמו שעשה הוא וישאלהו ויאמר לו הגידה נא לי מאיזה
סיבה נתעשרת ויגד לו לראובין הסיבה ששמע מהחכם שהיה דורש אוקירו לגיטיו
כי הכי התעשרו ודחק את עלמו ועשה לאשתו מלבושים יקרים ותכשיטין
וינטער שמעון בלבו ויאמר הלאו זאת שמעתי בגולה המיקר את אשתו יהיה
עשיר ולא היו מוגשים רביע הכח של המעשר שהולאתי מניסיו ועוד הולאת
לו היה לי הנאה מהם כי כשאי רואה אשתי לובשת מלבושים נאים ותכשיטין
יקרים אזי ג"כ הייתי נהנה מן ראייתה וכל זה הוא עושי בראשית משא"כ
מעוט שהולאתי לדקה בעבור המעשר אזי לא נהנתי מהם לא העניים נהנו
מהם וגם איהם המעוט ילאו מתחת רשותי והיה מרתעם בלבו על החכם
למה לא דרש שמי הסגולות יחד כדי שאני עושה ג"כ תכשיטין לאשתי
והייתי מתעשר ע"י וילך שמעון אל החכם ואל"ל ברוך אתה לה' אשר
על ידך היה לי עושר ששמעתי ממך עשר בשביל שחתעשר ועוד שמעתי שיש
סגולה אחרת לעושר אוקירו לגיטיו כי הכי התעשרו ודרשת לפני ראובין ועשה
אחיה והיה עשיר למה לא דרשת שמי סגולות לו יחד והייתי מתעשר מן
אוקירו לגיטיו ויען החכם ויאמר לו בזאת שילך גדול משילו שחברך נהנה
מאשתו בעו"ה בשביל שעשה לה כבוד והלבישה משא"כ אחיה שנהנה בעו"ה
ובעו"הב בעו"הו שנתתה מעשר והיית עשיר ומכת עשרך תלביש את אשתיך
בגדים יקרים וכהנה ממנה ובעו"הב ואל"ל לפטר לדקך ויש הפרס גדול בידך
לבין השכן שלך וכו' ח"ס לא טוב לא יזכה לעושר הנקרא טוב כמו"ש ולאחר
היטיב בעבורה היום האדם לבדו בלא אשה אעשה לו עור כנגדו זה האשה
ובעבורה יזכה לעושר ח"ס הגמרה אמרו רז"ל שריו בלא אשה שריו בלא
טובה זה העושר וכאמור ח"ס מלא אשה ע"י שיפא אשה מלא טוב זה העושר

שהיה עשיר וכאמור ח"ש קהלת טובים הכנים איש ואשה מן האחד משאר יחודי בלא אשה וזוהי שיהיה דבר טוב בעולם שזכה לעובר הנקרא טוב :

א"י לא טוב היות האדם לבדו וכו' ויבן נס"ד אמרו רז"ל בס' ליקוטים מפרנס שהאדם קודם שיבא אשה הוא רץ גוף וגם יש בו חלי בס' י"ה היינו יו"ד וכיון שנשא אשה יהיה גוף שלם וכס יה שלם ח"ש זכר ונקבה בראש ויקרא את שמוט עכ"ל ומלא יו"ד באלים ה' בראה וס' י"ה כס בני אמות גימטריא טוב ח"ש רז"ל בס' שריו בלא אשה שריו בלא טובה בלא יהיה ביניהם שס' י"ה עם שני אמות גימ' טו"ב יו"ד מהא"ב ה' מהא"ב ח"ש מלא אשה מלא טוב יו"ד באלים ה' מהא"ב עם שני אמות גימ' טוב ח"ש קהלת טובים הכנים איש ואשה מן האחד מובלי לבא אשה יחודי יחודי שיהיה לבס סכר טוב בעולם יו"ד באלים ה' בראה עם שני אמות גימטריא טוב ח"ש לא טוב היות האדם לבדו לא יהיה שריו בחבור עם י"ה עם שני אמות גימ' טוב לא אטשה לו עור כנגדו זה האשה ואז יהיה עם י"ה עם שני אמות גי' טוב יוד מא"ב ה' מא"ב **א"י** לא טוב היות האדם לבדו וכו' ויבן בס' ע"פ מה שאמרו בס' כונה דרש ר"ע איש ואשה שזכו בס' י"ה שריו ביניהם יו"ד מא"ב ה' מא"ב ועוד אמרו רז"ל בזהר הקדוש וא"ו ברא ה' בראה וס' הויה במ"ק גימ' ט"ב ח"ש לא ט"ב לא יהיה כס הויה שהוא במ"ק גימ' טוב שריו צנירם בנת שהאדם לבדו לא אטשה לו עור כנגדו זה האשה וזוהי יהיה כס הו"ה שלם יו"ד באלים ה' באלים וכן וכו' ה' במ"ק גימ' טו"ב ח"ש לא אשה יו"ד באלים ה' באלים וכו' ברא ה' בראה גימטריא במ"ק טוב מלא ט"ב וזוהי יבן ויבן רלן מה' הו"ה במ"ק גימ' ט"ב ח"ש קהלת טובים הכנים איש ואשה מן האחד משאר אחד לבדו וזוהי שיהיה להם סכר ט"ב בעולם יו"ד באלים ה' באלים וא"ו בראה ה' בראה במ"ק גימטריא ט"ב ח"ל :

א"י לא טוב היות האדם לבדו וכו' ויבן בס' ע"פ מה שכתב הרב פלא ויבן בסימן מהכתב ח"ל גדר גדול להגלל מהרהורים רעים שיבא אשה בילדוהו כדי להגלל מן החטא וישיא בניו סמוך לפרקן שברי ארז"ל בקדושי' כיוון שבער על האדם עשרים שנה ולא נבא אשה על ימיו בהרהורי עבירה וכו' ולא יהיה פהר מוקרה לילה ח"ו וכו' יט' וכמ"ס בס' יצמות מנסה צרבי חייה ביהוה לו אשה רעה והיתה מנערתו וכשהיה רבי חייה מואל אלוה דבר הראוי לה היה קונה לה וקושרו בסריו ומזיל לה א"ל רב מדוע אהה עישה כן ויהיה לה נחת רוח מהאצרת אחר א"ל רב חייה דייט שמגדלות אהה בנטי ומליכות אופתו מן החטא ועוד אמרו רז"ל שברית נקרא טוב דהכיב וחרא אוחו כי טוב הוא צולד מהול ח"ש לא טוב לא יוכל לתקן סבריה הנקרא טוב עד אטשה לו עור כנגדו שיבא אשה ויגלל מן ההרהורים ויוכל לתקן סבריה הנקרא טוב ח"ש מלא אשה על ידי שיבא אשה מלא טוב שיוכל לתקן סבריה הנקרא טוב ח"ש קהלת טובים הכנים איש ואשה מן האחד משאר

יחודי וזוהי שיהיה להם סכר טוב בעולם ויכל לתקן סבריה הנקרא טוב וק"ל :

ויאמר אלהים יהי מארח צדקיע וכו' ויבן למה כתבה הסורה מארח חסירה לא כמ"ס נס' חולין דבי שמנון בן פוי רמי כחבי ויטש ליהם אח שני המאורות הגדולים וכסוב לח המאור הקטן אמרה ירית לפני הקב"ה רבש"ע אפטר לבני מלכים שיפתמו בכתר אחד א"ל לפי ומעטו אח טלניך אמרה לפניו רבש"ע הואיל ואמרוני לפטרך דבר הגון אמשע את עלמי וכו' כתב הרשב"א שמהלה בראשך כך אדעתא דהכי שך גורמי שיהיה לך מנוח וכו' ח"ש ויאמר אלהים יהי מארח חכר שעתיד בהקטרג הירח והחמטט :

ויברך אהם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכצדקה ויבן כמ"ס רז"ל ס' יצמות אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שנגוף שנאמר כי רוח מלפני יעקב וצמחוח אפי עשיתי פי' כי רוח זה רוח של מלך המשיח מלכני ויעקב לבן והיה עשויים ללכך לבן עיבוב מפני מה וצמחוח אפי עשיתי לא ברו לעולם ח"ש ס' דה המשתק בהונוקות מעצבות את המבח פי' מפני שאינם ראויים לעיבור כתב רבנו האר"י מהו אין בן דוד בא וכו' לא הם נטלי' הקדושה בחור הקליפה שיצדדו וימוקנו ויהיו א בורשם העליון ח"ש ויברך אהם וכו' פרו ורבו כרו צננים ורבו צננות ומלאו שיהיה רבוי אכלוסין את הארץ וכנשום שנקח את ארץ ישראל ושהיה הגאולה אמן :

ויאמר ה' אלהים ב' הנחם כי עשית זאת ארור אתה מכל היות הגדה ויבן כמ"ס במדרש רבה מנשם בפילופוסוס אחד ביקש לידע לכמה הנחם מוליד כיון שראה אהם משמשים זה עם זה נטלן ונהגן בחבית והיה נספיק להם מים ומזון עד שילדו כיון שעלו הזקנים לרומי ועלה רבן גמלי' לשוק וראה אותו הפילוסוף ובלו לכמה הנחם נולד ולא יכול להסביו דבר ונפתחו פניו לרבן גמלי' מפני הבושה כעט בו רבי יהושע ורחבו פניו מהחיים א"ל בלא אחת נבאחי ולא יוכלתי להסביו א"ל ר"י מה היא א"ל לכמה נחם מוליד א"ל לשבע שנים א"ל מלא לך א"ל הכלב הוא היה מלמה ומוליד לגי' יום ובהמה עמאה וילדת לי"ב חודש וכסוב ארור אתה מכל הבהמה ומכל חיה השדה וכס' שהבהמה ארורה מן החיה שבע פעמים ג"א יום כנגד ימות החמה כך הנחם ארור מן הבהמה שבעה וכו' וכו' שבע שנים לפנות ערב עלא ר"ג לאוחו פלופוס וא"ל סימו עיבורו של נחם שבע שנים החמיל הפילופוס מכה רחשו בכתל אהר כל מה שעמלתי שבע שנים בא זה והבוטוה לי בקנה אחד ח"ש צפרקי אבות אין לך דבר שאין לו רמז בחורה וכן אין צד צג אומד הסוף צה והפוך צה גדולא צה כל דבר ודבר רמזו בחורה הוא :

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר נרא' אלהים לעשות ויבן מהו כי בו שבת מכל מלאכתו לא כמ"ס רז"ל צד"ר שהשדים נבראו צטוף יום השביעי בין השמשות וברא את נפשם ולא הספיק לברא גופם בשלמותם וקדש היום ולמונו שאם יהיה עסוקים במלאכה נפסיק

כשיקדש היום וזה כונת המקרא כי בו שבת מכל מלאכתו יום קדש
בזיעת אפך תאכל לחם יובן כמ"ש בש"ע א"ח לו דברים לריכוס לטילה
ידם הקם מן המטה והוציא מצית הכסף ומצית המרחץ והטטל לפרטיו
והחולק מעליו בידו והטוניע ברגלו והחפף ראשו וכו' וש"ע י"ד סו' י"ז כבד דבול
הטוניע בזיעה לרדף געילות ידים מאוס סכנה חין מזיעת הפנים ונתנו סימן בזיעת
אפך תאכל לחם וק"ל :

ויברא הסיים את האדם בלגמו וכו' יובן כמ"ש רז"ל בש"ס סינהדרין אדם
נברא בערב שבת ולמה מפני שלא יהיו הברוקים אומרים שזקף היה
לו להקב"ה במעשה בראשית מפני כך שלא בראו לא בערב שבת וק"ל :
א"י למה בראו בערב שבת כמ"ש שם סינהדרין שאם חשוך דעמו עליו אומרים לו
ימוש קדמך במעשה בראשית ועל מה חתגאה וק"ל :

בראשית ברא הסיים וכו' יובן כמ"ש הרב קול ששון מעשה בחסוד אחד
שהיה הולך בשבירה והגיע ערב שבת בין השמשות והיו במדבר
שנים ולא ראה ליקב ונשאר במדבר יחיד כי כולם הלכו להם וקדש עליו
השבת ועת שהיה מקדש בא ארי ועמד לפניו ולא נכנס חוץ חמומו ונשאר שם עד
מוצאי שבת ואחר שהבדיל נכנס הארי חוץ חמומו ואז הכיר החסיד שפעם לו נס
כי לא הניחו אללו אפילו חמור לרכוב עליו אז רכב על הארי ותקף הגיעו לשירה
וכשבא לישוב קראו את שמו אבן שבת הלוי ועד היום משפחה הזאת ח"ו בראשית
אותיות שבת אר"י ר"ל האומר שבת ופילו בדרך הקב"ה סוליה לו ארי
ושמרו בדרך ומגיעו לשירה ח"ו הפייטן כי אשמרה שבת ל ישמרי כתב בחיקוים
ירא שבת : **וידי** ערב ויהי בוקר יום אחד יובן כמ"ש בזהר בפי' ויקרא איה
אחר בישובא כד הכיר לאין חשך לאין לאילין ימאח ולאילין לילה יע"ש
וכתב בן איש חי ולכן תקנו אנשי כנ"ה לומר בכל יום בברכת ק"ש יולד אור
ובורא חשך וחוכך מפני אור וזהו אהבה מוכיחים מדה לילה ביום ומדה יום בלילה
כי באמת בעת אשר אללנו יום היה הוא לילה בעבר השני שנגדו והוא מאמר
הכתוב ממס ויום וילה לא ישבותו ע"ל ח"ש ויהי ערב אללנו ויהי בקר בעבר
השני והוא יום אחד וק"ל :

ר טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו יובן כמ"ש הרב אקיס את יצחק
בס"ד משם המפרשים ז"ל יש לחקור האם זו תורה וכו' שיהי הגשמה היות
לצורה ברורה החיים ותחטעו בדרך והגוף אשר עמל בפיו ובגופו יהנה וימס
ולילה בתורה ויחד שנתו מעיו וברגליו ילך מחיל ל חיל מצית הכנסת לכת"ה
ויהיה בלי בעפ"א אמנם מלאתי לגוף טוב כמ"ש הרב מלל לאברהם שהמשיל
הגשמה והגוף כמ"ש בשם' מיעטא דמיון שתי גנות זו למעלה מזו והיה כנתיים
רבי מאיר אומר של עליון שאם ירעה זה ליקח את עפרו חין כאן ירק ורבי יהודה
אומר של תחתון שאם ירעה זה למלאות את גנתו עפר חין כאן ירק רבי שמעון

אמר כל שהעליון יכול לפשוט את ידיו ויטול הר"ו לו שלו והשאר של החתון וק"ל
כר"ס והנה הנשיה היא בלב האדם והו"ל כשי גנות זו למעלה מזו ונאלצתה
שניהם פועלים לקיים התורה והמלות ובעל הגן העליון הוא הקב"ה שגשמה הוא
חלק להם ממנו ובעל הגן התחתון הוא האדם ובלאו לחלוקת לר"מ השכר לעליון
הוא הגשמה ולר"י השכר לתחתון לגוף ולר"ש דקו"ל כוונתה הן יסבךך יתגבה
במידת החסד וחולקים בזה כדון אילין עומד על המלך דאוליך בחר העיקר וחולקים
בזה ח"ש טובים השנים השכר לשמה ולגוף שסבלו תורה ומלות ומעשים טובים
או לגשמה או לגוף שיהיה שכר טוב בעמלם שחולקים שיהי בזה הגשמה והגוף
ולא כחכמים שאומרים זה אומר לעליון וזה אומר לתחתון לא כר"ש שכ"ר ח"ש
הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד למה אמר שתי לשונות טוב ונעים לא
מה טוב לגשמה ומה נעים לגוף שבת אחים גם יחד כסדרת ר"ש שגיהס חולקים
השכר ח"ש לא טוב היות האדם לבדו לא יוכל ליקח השכר הגוף לבדו לא אעשה
לו עזר לבדו זה הגשמה והגוף חולקים השכר שיהי בזה ח"ש :

א"י לא טוב היות האדם לבדו וכו' יובן כמ"ש הרב מעטב רבין והקשה
קבוצים הרב הג"ל ויורד למשל לאדם שהוא יסוף ח"ו חלום ודעה טובות
ושמחות הרבה בחלום כמה ישמה שמחה גדולה וכן להפך כמה יטער לער גדול
כך הגוף כשהוא טוב בקבר רואה את כל אשר טובים שכר לגשמה ויוצאת בהענו
ובשמחה והגוף גם כן מניח בקבר וכן להפך אם רבע הוא ומענישים לגשמה
בניהם או בחבני הקלע ג"כ הגוף רואה את כל אשר מענישים לגשמה ומלטער
בקבר נמלא בשכר שמחים הגשמה והגוף כן חולקים השכר והעונש הגשמה
הטבע שיהי בזה הגוף בלא גשמה בלא גוף חין עושים לא מלות ולא עונות
כמ"ש בשם' סינהדרין א"ל אנטוניטוס לרבי גוף וגשמה יכולין לפטור עצמן מן הדין
כיולד גוף אומר גשמה חטאה מיום שפרשה ממני הריני מוטל באבן בקבר וגשמה
אומרת גוף חטא מיום שפירשתי ממני הריני פורחת באויר כלפור א"ל אמולך לך
משל למ"הד למלך שהיה לו פרדס גאה והיה בו בטרות נאות והושבי בה שני
לגשמה אחד חגר ואחד סומא א"ל חגר לכומא וכו' ח"ש טובים השנים השכר
לגשמה ולגוף שסבלו תורה ומלות ומעשים טובים מן האחד או לגשמה או לגוף
שיהיה שכר טוב בעמלם שחולקים השכר שיהי בזה הגשמה והגוף ח"ש הנה מה
טוב ומה נעים למה אמר שתי לשונות טוב ונעים לא מה טוב לגשמה ומה נעים
לגוף שבת אחים גם יחד שחולקים השכר שיהי בזה ח"ש לא טוב היות האדם לבדו
לא יוכל ליקח השכר הגוף לבדו לא אעשה לו עזר כנגדו זה הגשמה ויקחו שיהיה
הגשמה והגוף השכר והעונש שיהי בזה ח"ש :

והבר הביא גם הוא מצבורות אליו וכו' וישע ה' וכו' ול קין ול מנחתו לא
שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר ה' ל קין וכו' ולמה נפלו פניך

ויבן כ"ג כ"ג כ"ג מלפני כחלקים החכמים ור"ג ור"א כמורה של עכנאי וכו' ור"א ע"ה
כ"א והמ"ח את ה"ג מפני שפ"ה בו מה שפ"ה עינין בפי קורח :
הר"א אם הטיב סאת ואם לא הטיב וכו' עינין בפי ויקהל וכו' דברים :
ור"ה לשים מרחש על פני המים וכן אמרו רז"ל וכו' לשים זה רוחו של
של מלך **משיח** ואפשר כמ"ס בזהר חדש נגלות הארזות חז"ק הנאולה בנסת
מנצ"ה והוא חכ"ה וקרא דאורייתא ולכן לדרך לעשות בחורה כדי להגן כמ"ס ג"ס
כי יתנו בניו עתה אקבלם ו"ס וכו' לשים מרחש רוחו של מלך המשיח ולמה
מתאחר וזה תלמי מפני על פני המים וז"ל מים לא תורה כמ"ס הוי כל לז"א
לבו למים רהיטו בנסת החירה וכו' משיח לקיטו ו"ס תורה ל"ה לט מנצ"ה וכו' על
ידי החורה ויהי ביטורן מלך שיבוא מלך המשיח כמ"ס :

פרשת נח

אה חולדות נח נח איש לדיק וכו' מ"ס ע"פ בלך יפה רשית ומוס אין כך
כמ"ס ב"ש' ברבות א"ר שישון חסידה שלל חגיגת שאין פה משפטי ישראל
אינה תענית שברי חלבת ריח רע ומנאה עם סמני הקטורה ואילו רשע מתפלל
עם הוי' וזו תתקבל תפלתו דכתיב הן א' כתיב לא ימאס וכמ"ס במדרש כששנה בין
החומים כן רשית בין הבנות מה שפ"ה לאלף הקוליס אין השפעה מתקיימת כך
לאלף הרשעים לא היו הלדוקים נכדים אימר הרשע ללדיק אהה לדרך להחזיק לי
טובה לולי סמני רשע מאין הייתה ניכר אילו כל בני אדם לדיקים לא היה יד
יפתח ו"ס בלך היינו אש אהה מלפניו כחפלה ובתענית טלס יחד הטיבים עם
הרשעים יפה רשית על יד הרשע ניכר לדיקם הדיק ונחמה ומוס אין כך לא נחשב
למוס במה שמלפניו הרשע כיוון שעל יד זה נחמה הדיק ו"ס לא חולדות נח נח
איש לדיק תמים היה בחורויו שיהו רשעים אבל אש גדורות אההים של לדיקים לא
היה נחשב לבלום ו"ס ב"א אהה ובל ביקר א' התנה כי אופך רחמי לדיק לפני
בדור הוא אבל בחורות של לדיקים לא היה נחשב לבלום :

סמיכות הפרשה ונח מלך חן בעיני ה' וס"ל לא חולדות נח נח איש לדיק
תמים היה בחורויו את האדם החסדן נח ויבן מה ונח מלך חן
וכו' לא חולדות וכו' את האדם וכו' לא יבן כמ"ס רז"ל הוי"ה אהה ומשיח
לא חמלו כמ"ס הרב בעני ששמישים מעשה שהיה באחד קולר ואחד הקלירה
השואו יו"ס"ה לניב מן השמימים קרא לביתו הקטנה שהיה בת שש שנים ואיל
ביתו שאי סביב עינין ורחי שמה יבוא טוס אדם ויראה אותו ובאשר החזיל ליקח
מן הסבולים לעקר הנערה לאמר אבי אבי ים אחד רואה אותך כחוצה שעה עמד
והניב בארבע כנפות הארץ ולא ראה טוס אדם כלל וזמר לנטיב כבתולה חזיה
בחו' ולעקר אבי אבי ים אחד רואה אותך קם פעם שנית ולא ראה טוס אדם לקח

לפניו על ראשו ועל ראשך והוא הנורה העולם שהוא רואה ומביט מסוף פעולם
ועד סיוע וכל מעשה האדם ותחולותיו ובאשר שמוע הדברים שהם מפי במו
הקטנה רבדים וזמר מלגובו נאלף אש האדם מוסי יראה ה' על פניו איש חוטא
ו"ס נאום פשע בלשע בקרב ליבי ומועז מפני חן פחד בלום לגד עיניו שלא
סם לגד עיניו יראה בלום שעיניו מוטעות בכל הארץ ו"ס לאדם זדים קני
עלי ועדת ערבים בקבו נפשי מפני לא סמו לאדם לנגדם סלה שלא שמו יראה
בלום על פנים ו"ס ונח מלך חן בעיני ה' ולא היה בכלל הנורה וליול מן
החטא מפני לא חולדות נח וכו' את האדם החסדן נח שסם לנגדו יראה ה'
מפני זה שלא חטא ו"ס עיני חסיד א' וכו' כי הוא ויולא מרשת יו"ס"ה רגלי :

א"י סמיכות הפרשה ויאמר ה' אהמה את האדם וס"ל לא חולדות נח נח וכו'
ויבן כמ"ס רז"ל הלדוקים מהשפין מידת הדין למידת הרחמים לאן כן
הרשעים מהשפין מידת הרחמים למידת הדין וכו' מהשפין מידת וכו' לא שם
הוי"ה הוא רחמים וסם בלום הוא דין וסם הוי"ה במלוי אפין מ"ס ומ"ס במלוי
מ"ס ה"א ו"מ ה' הפשוט נמשח מ"ס ומ"ס נמשח שם בלום הוא דין נמשח
עם ה"א ו"מ ה' הפשוט נמשח מ"ס ומ"ס נמשח שם הוי"ה וזמר ונעשה
רחמים ו"ס הסמיכות הפ' ויאמר ה' שהוא רחמים אהמה את האדם נעשה דין
ברם לא חולדות נח נח איש לדיק תמים היה את האדם שהוא דין החסדן
נח עשאו ניימה רחמים וק"ל :

א"י לא חולדות נח וכו' וכן לא חולדות ר"ס א"ס וכו' רומז לתורה שהיא
ראש האותיות וסוף האותיות וע"י עסק התורה נח נח נח בעו"הו טובה
לעשר דכתיב אורך ימים בימינה בשמלה עושר וכבוד וכתיב נצר הייתי גם ונקתי
ולא ראויו לדיק נצוב ורעו מבקש לחם נח בעו"הב טובה לישב עם הלדוקים
ולא ילך לניהנם או לבא בגלגול :

א"י לא חולדות נח נח וכו' אמרו בזה רז"ל נח לעלויים נח לתחתונים וכן
מהו נח לעלויים נח לתחתונים לא נח לעלויים על ידי נח איש לדיק שלא
ה לרבו העלויים לברא אדם אחר הוא וכונו הוי' חיים ולא מתו במבול נח
לתחתונים אחר שילך נח מן הספד בנה מובית וקריב עליו קרבן דכתיב וירח
ה' את ריח הניחח ויאמר ה' א' לבו לא חסוף לקלל עוד את הארמה בעבור
האדם כי יר- לב האדם וכו' ולא אוסף עוד לברוא את כל חי כאשר עשיתו ועל
ידי הקרבן היה נח לתחתונים שלא היה עוד מבול לשחת הארץ :

א"ה חולדות נח נח איש לדיק תמים היה וכו' ויולד נח ויבן כמ"ס הרב ז"ל
בשער הגלגולים כי שגאדם המתעסק בעיית החלית לבד הוא זוכה א'
הנפש הנקראת עשיה ואם ישגדל עוד האדם הזה לעסוק גם בחורה שבע"פ
ועסק בחורה תמיד לשעה או זוכה גם א' הרות שהוא גם מן העלמה ואם
ישגדל האדם הזה ועסק בסודות התורה אז יוכה גם א' הנשמה שהיא מן

הבריאה וכו' ח"ס גא תולדות נח פי' רשי תולדות הנדיק תורה ומלות ומע"ט
 איש לדיק תמים היה עוסק בעבודה ובמלות לשמה על ידי זה ויולד נח שלשה ר"ל
 שמואלך שלשה בחינות נפש רוח נשמה שהם בני העשיה והיולרה והבריאה וק"ל :
א"ל גא תולדות נח וכו' יובן כמ"ס רז"ל בפסיקתה מי הקדימי ואשלים עמידה
 בה קול להיות מלפפת בראש ההרים ואומרת מי גא שלא נחתי לו בן
 שלא מל אחיו מי עשה לזית שלא נחתי לו בגד וכו' גמלא שאין לאדם כלום
 אלא הבורא ומיטו כתב חידא שנוי שטובה המלח בשמחה ובשחק אינו בסוג מי
 הקדימי ואשלים וסומיך רזיון ומקדימן למלות ח"ס גא תולדות נח פי' רשי תולדות
 של לדיק תורה ומלות ל"ח א"י"ש ל"דיק ס"ח חש"ק דהיינו שטובד את ה' בשמחה
 ובחשק אינו בסוג מוי הקדימי ואשלים ונזה יקח לו שכר :

א"ל ונח מלא חן וכו' גא תולדות נח וכו' יובן כמ"ס רז"ל בש"ס קידושין רבי
 מאיר היה מחולק בטוברי עבירה פ"א פגע בו יג"ה ודמה לו כחשם
 מחקשטת ועבירה על הכשר עבר עליה להוצעה וכו' כמ"ס במס' סוכה כל הגדול
 מחבירו ילדו גדול ממנו אז באותה שעה נהפך לו לאיש אחר ואל"ל חס לא אכריזי
 עלך שהיכו בר"מ ובתורתו השתא שותתגו לרמך כהרי מושי יעו"ש ח"ס קרבן
 דרפי זימה ע"י מהורקת רהק שמכריו וכו' בר"מ ובתורתו ח"ס ונח מלא חן
 בשיני ה' התורה נקראה חן שנאמר כי ליוות חן הן לראשך גא תולדות נח תולדות
 של לדיק תורה ומע"ט תמים היה בדורותיו ולא חטא כוהייתו על ידי את הבה"י"ס
 הפה"ך ג"ח ס"ח חש"ס ותורתו הגינה עליה וק"ל :

ויאמר ברוך ה' אלהי שם ויהי כענין עבד למו יובן כמ"ס בשס' ברכות אמר
 רבי יהושע בן לוי אש היו בעת ההפלה תשעה ועבד מלטרפין מהיבי
 מנעה צרי ליעור שזכנס לבית הכנסת ולא מלא טשרה שחרר עבדו והשלימו
 לעשרה שחיב בגלות כאשה שחרר לאן לא שחרר לא ח"ס ויאמר ברוך ה' אלהי
 שם והיינו דלריך להתפלל ולברך בתפלה וי"ח בטשרה ואם לא יש עשרה ויהי כענין
 עבד למו ישחרר עבדו כענין וישלימו לעשרה ח"ס יפה אלוס ליפת וישכן בזה"ל
 שם דלריך עשרה דאין השכינה תורה פחות מעשרה ואם לא יש עשרה ויהי כענין
 עבד למו ישחרר עבדו כענין וישלימו לעשרה וק"ל :

א"ל יפה אלוס ליפת וישכן וכו' כמ"ס במשנת אבות כל המקיים התורה מטוני
 סופו לקיימה מעושר וכל המצטל תורה מעושר סופו לבטלה מטוני יובן
 כמ"ס בשס' דתובות מעשה ברבי עקיבה שהיה רועה אלא כלבא שבוט ולמה קראו
 אותו כלבא שבוט שכל הכנס אלאו כשהוא רעב ואלא שבוט ואפילו הכלב ולכן
 נקרא בן ורחאה בת כלבא שבוט את רבי עקיבה שהיה לטע וטוב במעשיו אמרה
 ליו אש אחקקש איני לך תלך ללמוד תורה אל"ל הן הקדשה לו בלנעה ושלחה אותו
 ללמוד תורה שמע אביה והיולאה מביטו ונדר שלא תהנה מנאמיו מאומה וישב רבי
 עקיבה ולמד תורה בבית המדרש שנים עשר שנה וכשבא לביתו הביא עמו

י"ב גא תלמודים שמע ר"ע לוקן אחד שאומר לה עד מתי את יושבת כלמות חיות
 אל"ל חס יאמע לרבני ישב עוד י"ב שנים אחרות אמר ר"ע שאשתי נותנת לי רשות
 לך ואשב עוד י"ב שנים אחרות והלך כשחור שיבא לביתו הביא כ"ד גא תלמודים
 שמועה אשתי וי"ב לקראתו אמרו לה הסיטות שאי לך בגדים נאים ותלביטי אותם
 אל"ל יודע לדיק נפש בהמות הוא יודיע שאין לי מה ללבוש וכשבאשה נפלה על
 רגליו ובשראו אותה תלמידיו דתפו אותה אל"ל ר"ע הניחוס כי התורה שלמדתי אני
 ואתם הכל בא על ידי שמע כלבא שבוט שבא רב גדול לעיר אמר לך אלאו אפשר
 שיתור לי נדרי ותהיה נהנת מנכסי בא אלאו אל"ל רבי עקיבה עת שגדרת על מנת
 שתלמיד חכם הוא אל"ל לאו לוי יודיע ק"ש לא נדרתי לאסור אותה מנכסי אל"ל ר"ע
 חני הוא חתך ההוא העת נפל כלבא שבוט לפני רגליו ובסקו ונתן לו חני ממוט
 ע"כ"ל ח"ס יפא אלוס ליפת שטעשה עשיר ואפילו הכי וישכן בזה"ל שם בזה"ל של
 תורה ויהי כענין זה העושר כמ"ס כענין בירו מחני מרמה וכו' עבד למו שלא יאבד
 העושר ויהי עני גא העושר כענין תחתיו ח"ס כל המקיים תורה מעוני כמו ר"ע וכו' :

ויאמר אלוס לחן קן כל בשר בא לפני וי"ל ה"ל קן כל בשר בא וישתוק
 מהו בא לפני גא יובן כמ"ס רז"ל כשהקב"ה גזר גזירת כליות ח"ו
 מאלף הממונה כותב גזר דין ומכילו לפני הקב"ה ותחת וחו קן כל בשר בא
 לפני הכתב מפני כי מלאה הארץ חסם והכני משחיתים אוחיות מש"ס ח"תס
 את הארץ על הגזר דין על הארץ ר"ל ח"ס וישחת הארץ לפני האלוס וכאמור :

א"ל קן כל בשר בא לפני ויובן מהו בא לפני גא כמ"ס הרב בית פתך ע"פ
 לא יהיה לך אלוס אחרים על פני על ידי האדם עושה עון בורא משחית
 אחד ומקטרג לפני הקב"ה ואומר אלא מפלגא עבד לי כך וכך עשה עון ח"ס
 לא יהיה לך אלוס אחרים היינו שלא יתטאו ולא יבדלו משחית ועומד ומקטרג
 על פני דווקא ועין בפי וירא ח"ס קן כל בשר המשחית הנכבא מהעון בא
 לפני ולמה מפני כי מלאה הארץ חסם מפניהם ועומד ומקטרג ח"ס וישחת
 הארץ לפני האלוס וכאמור :

א"ל תולדות נח נח איש לדיק וכו' יובן מהו ככל נח נח גא יובן כמ"ס בשס'
 שבת א"ר שמואל בר תנחומי א"ר יונתן מ"ד כי אשה אבינו כי אברהם
 לא ידענו ויברא לא יכירנו לעמוד לבא אומר לו הקב"ה לאברהם בניך חטאו
 אומר לבניו רב"ש ימחו על קדושת שמך אמר אימה ליה לישקב דיהך ליה
 לער גדול בנים אפשר דבעי רחמי עליה ואל"ל בניך חטאו אומר לבניו רב"ש ימחו
 על קדושת שמך אמר הקב"ה לא בסני עשמה ולא בדרדקי עליה אמר אימה
 ליה לישקב בך חטאו אמר רב"ש בני ולא בניך בשעה שקדמו ישרא נעשה
 לבשת : קראתה להם בני בניו עכבי בני ולא בניך ועוד כמה חטאו כמה
 שטתיו של אדם שבעים שנה כמ"ס הפסוק ימי שטתיו בהם שבעים שנה דל
 עשרים דלא נעשת עליהו פשו להו חמישים דל כ"ה שנים דלילתה פשו להו כ"ה

דל תרתו כרו ופלגא דלויי ומוכל ודבית הכסא כשו להו תרתו כרו ופלגא חס
 חתם פובל אח כולם מוטב ואם לא פלגא עלי ופלגא ערך ואם האמר כולו
 עלי הא קריות נפשו קרך פהו ישרא וזמורו כי אהה אבינו אל יחק עד
 שיהם מקלסים לי קלסו להקצ"ה ויחיו להו יחק לקצ"ה בעינייהו מיד נושאים
 ישרא עיניהם למרום ואמרים אהה ה' אבינו גואינו מעולם בך עכל הרי אים
 חיה שבטים שנה יעל אוהו יירק ואם חיה פ' שנה כמ"ש הפסוק ואם
 בגבורות שמונים שנה מי יעל אוהו מן עשרה שנים וא"כ גבי עברה נעשה
 חשבון דל חמש שנים דללוהה כשו להו ה' שנים דל תרתו ופלגא דמוכל ודבית
 הכסה פשו להו תרתו ופלגא שחייב בהם ועל זה לא התפלל יחק וזהו אמרו
 רז"ל בדם' עירובין ה"ר שני שנים ומורא כחלקים ב"ש וב"ה רמו למו שהגיע
 לגבורות שמונים שנה כשאר עליו לו השני שנים ומחלה ליענם עליהם וזה
 נחלקן ב"ש וב"ה ואמרו ח"א נח לו להודם שבנרא וז"ל ונח לו שלא נברא שיהיה
 פוב לו לאדם שיהיה שבטים שנה ועשיו שבנרא ויהיה שמונים יפספס במעשיו
 יחזור בשבוע ויגל מן הדיון ח"ש אה חולדות ר"ל בחולדות העולם איכא פלוהא
 נח נח נח לו שבנרא נח לו שלא נברא נברא ועשיו כנברא יפספס במעשיו וזהו
 איש לדיק המים היה ח"ש אבא בגבורות ה' אהים לשמונים שנה וזהו אזכור
 לחדק לבדק: **וְגַם** מלא חן בעיני ה' אלא חולדות נח ויון כמ"ש הרב
 הארי כי מי שבא בגבול ראשון יקרא אב ובגבול שני יקרא בן ועוד קטב
 המ' נח נחגלגל ביוסף הדיק ובמשה רבינו ח"ש מלא חן בעיני ה' ובגלגל מליאת
 חן הוא נח חולדות שנהגלגל בשנים נח נחגלגל ביוסף הדיק שהוא איש לדיק
 שסמר בריתו נח המים היה זה משה שנולד מהול בדורותיו בעני דורות בדור
 יוסף הדיק ובדור משה רבינו וק"ל:

א אה חולדות נח נח וכו' ויון כמ"ש רז"ל שלובה טבירות היו גדור המבול
 ע"ז ויגל וגי"ע ונח נכמר מכל לו השלושה ח"ש אה חולדות חולדות של
 לדיק תורה ומעשים טובים נח נח איש לדיק ואין קורין לדיק אלא מי בשמור בריתו
 לזוהי השני המים היה בדורותיו שאינו נוזל מהם כלום שאם גזל מהם לא היה
 תמים עמיהם והשלישי אה האהים ההבלי נח לא עמד אה האהים להקצ"ה
 בלבד ולא עמד ע"ז וק"ל:

ק כל דבר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם מלת פניהם גראת
 מויתר הל"ל כי מלאה הארץ חמס ויבחקו אלא נקדים כמ"ש רז"ל כי עטור
 שגזל או גונב גדול עונו מהעני אים הפני נוזל או גונב מרוב לערו כמ"ש
 שלמה העני המים אה יבוא לגנב כי יגנב למלא נפשו כי ירעב כמ"ש רז"ל בדם' ארבעה
 אין הדעת סובלת ואחד מהם עשיר מנחם ח"ש כי מלאה הארץ חמס וזו היה העני
 נוזל לא כל כך עונו גדול אצל אים מפניהם אה העשירים כמ"ש במדרש והרעב היה
 על פני כל הארץ אה העשירים עון גזל של עשירים עונם גדול מאד מהעני:

ו וישאר אך נח ואבר אהו כהנה ויון כל אך מעוט הוא מה מעט בזה אלא אמרו
 רז"ל כמו נח עשה הבה כך אכזים אחרים עשו חכם ולא תקיימו אלא
 הבה נח בלבד וכולם נטבחו ח"ש וישאר אך נח מעוט בדם אוהו שפשה הבה אחרת
 נטבחו וישאר אך נח הבה נח בלבד והארה ח"א ח"ך כ"ח גימ' עו"ג רמו שבנאר
 ג"כ טוב וזו מן עמיהם:

ע עשה הבה עלי נפר קנים העשה אה הבהה וכפרה אהה מביה ומחוך
 ככפר ויון למה בההלה אמר גפר ואח"כ נפר בקף אלא אמרו רז"ל אים
 זכו ומזרו בשבועה כפר נפש יחכפרו עוים לא זכו גפר אים ובפרית ירד עליהם:
ו ויאמר ה' לנח בא אהה וכל בריך א הבהה וכו' ויון למה אמר בקצ"ה למשה
 יעשה הבה ויבב בה ויגל מן המבול כל מקום שילי הקצ"ה אה החדם
 יעל ולמה יעשה הנה אלא כמ"ש בדם' סניגדיון בשופדא דלחהב בן קוליו ודקיה
 בן מששים אשר קלם מלך בבב באש הלכו אלל בה נבוכדנצר להובעה לחבשים
 אחיה אלל בה אמר ה' ח"ו השמיעי לזקיה ודקיה אלל ג"כ השמועי ללחהב
 הגידה הדברים לאביה אלל אביה אהיהם של לו בונא זימה הוא כשויאוו אלך
 בלתי אהם אה כבבאו איה שלהה אוהם א אביהם ואלל מי אמר לכס בן אלל הקצ"ה
 אלל והלא חניני מובא וזכריה אלל דבר זה אסור אלל אהנה ג"כ נביאים כמותם
 ולונו על זה אלל א לבדוק אהם באש כאשר בדקתי לחמ"ו אלל שם היו שלובה ולא
 בלט בהם האש כמ"ש והחוט המבושם לא נמארה יחק אכן לחנו שנים אלל א"כ
 שחרו לכס אחד למו כהרוזו חזי כהרו להם אה יחובע ג"כ אמרו יבא זכות יחובע
 ויון עליהם השליבו שלכסם באש יחובע יעל והם נכרפורה יחובע נגדיו והחרטו
 ח"ל נבוכדנצר ולמה לחנניה מובא וטוריה לא בלט בהם האש ואהה שלט אלל שם
 היו כולם לדיקים אבל הכא שנים היו רשעים ויסקן רבות לאם להשלט וכו'
 נדלמרו חניני הרי אודי יבשי ואחד רטיבה אוקין יבשי לריטיבה ולזה קראו הלא
 זה אחד מויל מלש ר"ל כמו האוד והחך ולא יבדק בן הוא נהחרטו נגדיו ולזה
 רמו כהכוב הלא זה הוד כהרי עטמי לומר הטנכס נהחרטו נגדיו מרח שני
 הרשעים שהיו עמו לזה אמר לו הקצ"ה לנח שיפשה חיבה וכדי שלא יקשה מדוע
 לחמ"ו העולם מוחך האש ולנו אין נעיל בלא חיבה לזה אלל הטעם שאמרת
 יך בא אהם וכל בריך ולא הויה הללה שלכס בלא חיבה משום כי אויך רחיתי
 לדיק לפני בדור והרי אודי יבשי ומד רטיבא אוקין יבשי לרטיבא חד וכו"ש
 הדור כולו רשעים ח"ש על יחובע ס"ג כי חטבור במים אהך אהי וכו' כי
 ה"ך בבו אים לא תהיה ולהבה לא חבטר כך:

ו ותשרת הארץ לפני האהים ותמלא הארץ חמס ויש להקשות עיון דכתיב
 והבחת הארץ אמתי אמר לפני האהים ועוד אמתי ותמלא הארץ
 חמס אלא ויון כמ"ש בדם' סינהדרין בא וראה כמה כוחה של חמס שהרי דור
 המבול עברו על הכל ולא נחמה עליהם גזר דינם אלא נגל החמס כמ"ש רז"ל

אזיהו גול ואזיהו חמוס אמר רבי חנינא חמוס אזיהו סוה פרוטה וגול סוה פרוטה
ו"ש אם חכמי' בנחר ותרבי לך בודימו נכחם עוי'ך לפני ח"ש חמוס וסוד ישמע
בס על פני תמיד וכן היו דור המבול עושים הור אחד מהם נוטל פחות משהו
פרוטה פטור ע"כ נמלא ההסתחה שהיו עושים דור המבול בעיני הבריות לא
היתה הסתחה משום שהיה פחות משהו ופירוט וכו' הדין אצלו גול ואזיהו יכול
להזיחו בדין אבל בעיני הקב"ה היה הסתחה חמ"ס גימ' ניה"ס סך אל'
הקב"ה עשיהם שלא כסורה ח"ש ותסתח הארץ לפני האלים ותקשה מאי לפני
האלים כיון שסתח הארץ ודאי לפני האלים לא הכוונה ותסתח הארץ לפני האלים
דווקא ולא לפני דיני נשר ורס ומתרח וממלא הארץ חמוס שאינו סוה פרוטה
ואזיהו יכול להזיחו בדין לפני נשר ורס ח"ש קץ כל נשר בא לפני ולמה בא לפני
מפני כי מלאה הארץ חמוס וחייבים נדימי שמים וזוה הנני משתיחה את הארץ
ו"ש ובלעם בראש כולם :

ויברך האים את נח ואח בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ויבן
כמ"ס רז"ל בשם' יבמות אין בין דוד עד שילכו כל השמות שבגוף
ובו' ועיין לעיל בפ' בראשית ח"ש ויברך האים את נח ואח בניו ויאמר להם פרו
ורבו על ידי פתיה ורביה ומלאו את הארץ שנחל את ארץ ישראל בבית אבות
לדקומו אבי"ר : **ופת** האים ליפת וישכן באהלי עם יובן כמ"ס רז"ל בשם'
התורה תהיה הגולה כמ"ס נס כי יהיו בניו עמה
בחרה על ידי עסק התורה תהיה הגולה לא אחריו יושבים בגולה
ואם נעסקו בחורה שנקראה א' הן תחמה הן בינה ואם תשים בתוך אותיות גולה
א' תהיה אותיות גולה ח"ש נס כי יפתו בניו רמז את תשים א' בגולה תהיה
גולה ח"ש יפת האים ליפת או ישראל שהיו מיופים בעת הגולה על ידי וישכן
באהלי עם באהלה של תורה וזוה יהיה כנען לא העכו"ם עבד למן כמ"ס ורס מלכים
אומניך וכו' ושרייתם מנקוטיך וכו' ותהיה הגולה . ועוד עשם אחר התורה
נקראה שום שאלמר כל היום הוא שחתיה והתורה נקמה במ' יום ואם תשים את
מ' בתוך אותיות ש"ח תהיה אותיות משי"ח : **ועוד** עשם אחר התורה הוא
נקראה זבול ז' שבעה ספרים פרשת ויהי בנסיון הארץ ספר בניו עלמו
ב' ראש התורה בראשית ח"ש התי' כל הולך על גחון וא"ו רבתי ל' סוף התורה
כל ישראל הרי אותיות זבול ועל ידי התורה שנקראה זבול יבא הגוף ויבנה לנו
בית המקדש שנקראה זבול שנאמר בנה בניתי בית זבול לך וכו' : **ועוד** עשם אחר
שעל ידי ששזו את התורה גלו שנאמר בית זבול לך וכו' יבא הגוף ויבנה לנו
מזבנה ש"ו דבר זה לתחמים ולא פשוטו אמרו לגביהם ולא פשוטו עד שפרכו
הקב"ה בעלמו ויאמר ה' על עזבם את תורתו ועל יד עסק התורה מיה כנגד מדה
היה הגולה בני"א ח"ש חורה ליה לכו וכו' ויהי בישורין מלך כאומר :

ויאמר האים אתה את הברית וכו' ויבן בס"ד ע"פ מ"ס הרב פורן שמיר

תיקון ליסוד הוא שירצה בלדקה כפי כוחו יום יום ולא יעבור יום
אחר בלא יתן לדקה אם נעטע ואם הרבה וזוה מיוחד בס המיוחד הו"ה ברוך
הוא כמ"ס האר"י ז"ל והוא תיקון גדול להחיות נכבות אצוים וזוה יעלו יעלו
הקדושה אשר פיזר והוא רמז הפסוק פיזר יתן לאצוים ר"ל אם פיזר יעלו
הקדושה בש"ל אם נתן לאצוים לרקחו עומדת לעד מתקן השכינה וחות הלדקה
עומדת וכשארם להגין עליו עכ"ל וזה שאמרו רז"ל הלדקה נקראה זאת שנאמר
הביאו המעשר לבית האזור ובחזונו נא בזאת וכו' ח"ש ויאמר האים זאת נקראה
הלדקה ועל ידי הלדקה אות הברית תיקון לברית ר"ל ליסוד ח"ש ויאמר האים א'
נח זאת זה הלדקה אות הברית תיקון לברית ר"ל ליסוד וק"ל :

א"י ויאמר האים זאת אות הברית ויבן רמז כמ"ס הרב יסוד יוסף כי יש לחזר
להיות סנדק לחוק הילד הנימול על ברכיו וסקויו וגדולה מעלת הסנדק כי
רגלו דומות למזבח וכפיו הוא כמקטיר קטורת לשמים וזוה לעושר חיה כוונת
דה"ע שבהפאר בעלמו ואמר ברכי אני עושה סנדקים לילדים הנימולים והוא כתי
מתקן מה שפגם אדם הראשון בקרי קבל' שנים כי דה"ע הוא נתיך אד"ה עכ"ל
והמילה נקראה זאת כמ"ס רז"ל זאת ברית אשר תשמרו וכו' המול לכם כל
זכר ח"ש זאת זה המילה שיהיה סנדק לימול הילדים אות ברית תיקון לברית ר"ל
ליסוד ח"ש ויאמר האים נח זאת זה המילה אות הברית תיקון לברית :

וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים וימחו מן הארץ וכו' ויבן בס"ד שאמר בתהלה וימח את כל היקום
וכו' למה חזר הפסוק ואמר וימחו מן הארץ לא כמ"ס הרב למח דוד על פרקי
אבות עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה ארץ אפים לפניו שכל הדורות היו
מכעיסין ובאים עד שהביא עליהם את מיי המבול והש"י כהב היה קורא חזר אויב
על אחים שמתו בשלוה חוך עשרה דורות ולא ראו פרענות כלום והדור האחרון
נמותו כולם לא המתיס שכבר מוח ג"כ נמוחו וכמ"ס במדרש אפלו עפרו של אדם
הא' נמחה ובוודאי שהביא עליהם עונם אחר מיתתם כלו היו בחיים כי אין מעליר
לה' להפטר מן הרשעים בין בחייהם בין במיתתם עכ"ל ח"ש וימחו את כל היקום
אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים לא החיים וימחו
מן הארץ לו המתיס מלמד שהמתיס נמחו גם כן והיה להם עונם וק"ל :

יפת האים ליפת וישכון באהלי עם וכו' ויבן כמ"ס רש"י ע"פ ויתרולו הבנים
מהררוליים זה עם זה ומרובים בתחלת שני עולמים כמ"ס רז"ל יעקב ועשו
חלקו העולמות יעקב לקח עו"הב ועשו העו"הז וא"ת העו"הז של עשו צמה אחרת
מוטים בעו"ס שהוא גול ותרעו המולל מן הים ומן הגי'ס הרי לו שלו כמ"ס אם לא
ברית יונוס ולילה חוקות שמים וארץ לא שמהי נמלא בזכות התורה אחרת גי'וים
כמ"ס מושל לאדם שהיה לו כרס ולריך בעל הכרס להביא אר'ים בכרס והארי'ים
שכורות שלו לריך ליקח מפרות הכרס ואם לא יש אר'ים בכרס הכרס לא יל'ה לכל

זה מתקן אותה וזה מקנה אותה הגמול הכרם השי"ח ובעל הכרם זה עשו
והארים לו ישראל ועת שיערל עוסקים בחירה ובמלח הארץ לעולם עומדת ואחתי
מונים בעו"הו מדין ארים ועשו לא יוכל לרעור ויאמר אחס עוונתי מגול ח"ו
כמ"ש במ"ש קרא א"ר אברו אמר קרא עמד וימודד ארץ ראה ויחר גוים ראה
שבע מלכות שקבלו עליהם בני יום כיון שלא קימו עמד והחיר ממונים לישראל
רבי יוחנן אמר מהבא הופיע מחר פארן מפארן הופיע ממונים לישראל פי' רש"י
שסיבה והחיר החורה על כל העו"ה"ם ולא קבלום החיר ממונים לישראל ועוד כמ"ש
במ"ש תענית ר"ח בר ללווי חנהו להט עניי דהו אמרן נשדי מטר בעמון
ובמואב ח"ל כהק"ב"ה נתן החורה לא קלבוהא לא ישראל ואחין חסרון מטר בעמון
שדו ארובתייהו ושדו ארובתייהו ואמרן דמאי איבא פלוגתא בין ר"ח ובין עניי ולפי
שאמור ניחא דעניי סברי דע"ה"ם של עמו מוסס הכי לא שדו עניי מטר בדוכתא
דישרא וכד שמע ר"ח זה הדיבור ח"ל חע"ה דע"ה"ם של עמו מ"מ קאלי החורה
לא היה העולם מתקיים ומסוים הכי שדו ארובתייהו עכ"ל ממלא אהתי מוונים
בזכות החירה ולא נח הגול ועוד כמ"ש במ"ש אמר ר"ל מאי דכתיב ארץ יראה
ושקטה אם יראה למה שקטה ואם שקטה למה יראה לא פתחילה יראה שמי
לא יקבלו ישראל ושרא החורה ויחיר את השולם לזוהו ובוהו עכ"ל ממלא העולם עימד
בשגול ישראל שקבלו החורה ועשו שלא יוכל לומר אחס מוונים מן הגול לא
הוא מן בזכותו ח"ש יפת לאים ליפת לו ישראל ויכולים לאכול ולשתות וללבוש
ולבנות כתיב על ידי ויסקן באוה"ל שם באוה"ל של חורה ויהי כענין זה עשו
עבד למו שאינו יכול לעמון ולומר אחס עוונתי מן הגול ח"ו ועוד כמ"ש במ"ש פחה לו
דברים שאלם עושה אותם אוכל מפירותיהם בעו"ה"ם והקין קיימה לו לעו"ה"ם
וכי' ותלמוד חורה כנגד כולם ח"ש רחב"ק אומר ר"ה הקב"ה לזכות לישראל גה בעו"ה"ם
שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי כללם וכי' יובן מהו שופך דם האדם
באדם וכי' לא כמ"ש במ"ש ילקוט ספורים מעשה בשני בני אדם שהיו
לשנים שיעלו זה לזה ואמרו לך ונעמד על אם הדרך ואם יבואו בני אדם ועשאים
מוזין נהרגם ונקח את ממונם אמר אחד לחבירו אך נעשה ו'ם יודע למלך והרגו
אותו ח"ל חבירו נחשיר נשני בורות באחד בשליך הפגרים ובזחד בשליך המזון
ח"ל כן דברת עשו גם כן פעם אחת עברו חבורה בני אדם אמר אחד לחבירו
כבר עברתי בזה הדרך ראיתי דרך סלולה ועכשו עלתה עשבים אי אפשר בלא
סוס דבר נחפש אולי ממלא כלום ומלאו שני בורות באחד ממים ובאחד מזון
ויחפשו עוד ומלאו את הנגבים ויחפשו ויביאום לפני המלך ויספרו למלך את כל
המאורע וישלח המלך חייל חלוני לבא וימלאו דברייהם אמת והרגו את הנגבים
בנייתה מוסגה עכ"ל ח"ש שופך דם האדם באדם דמו ישפך על ידי שפשו דמים
הנגבים דמם נשפך שהרגם באדם באדם דמו ישפך על ידי שפשו דמים
בפרקי אבות אף הוא ראה גלגולת אחת כלפיה על פני המים שנהרגה והשל כו

אזה למים ח"ל על דאעפא שהרגתי בני אדם אטפך נהרגה וסיף מטפייך
שהרגו אוסף ויטפון שנהרגים הם :
א"י שופך דם האדם וכי' יובן כמ"ש במ"ש כמ"ש במ"ש סינהדרין מעשה שאמר שמעון
בן שטח אראה בנחמה שראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה ורלתי אחריו
וראיתי סיף בידו ודמו מטפסף והרגו מתגלגל בעפר ואמרתו לו רשע מי הרג
לום או אני או אחת אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי שהרי החורה
אמרה על פי שנים עדים יומת המת היודיע מחשבות יפרע מלאותו האיש שהרג
את חבירו אמרו לא זו ממש עד שבה נחש והכישו ומה שבה לו העונש על מקומו
עכ"ל ח"ש שופך דם האדם באדם שהרג את האדם דמו ישפך שבה הנחש והכישו
ומת מפני כי כללם לאים עשה את האדם ח"ש בפרקי אבות אף הוא ראה
גלגולת אחת כלפיה על פני המים שהרגו אותה ח"ל על שאעפא שהרגתי אדם
אטפך הרגו אוסף וסוף מטפייך יטפון שנהרגים וק"ל :
וייבור לאים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה וכי' יובן כמ"ש למה זכר
חיה ובהמה עם נח לא כמ"ש במ"ר על אכסדרוס מוקרון שהלך
אחרי הררי חוקר וכי' וא"ל שמשא א"ל בעירקין ח"ל הן ומוטר נחית בעירקין
ח"ל הן ח"ל בעירה ים בעירקין ח"ל הן וכי' ח"ל בזכות צעירא שמשא יולאת
ומוטרא נחית הה"ד אדם ובהמה טופיע ה' ועיין בפ' חוקת ח"ש והשקית את העדה
ואת צעירם בזכות צעירם ח"ש ויבור לאים את נח בזכות את כל החיה ואת כל
הבהמה וכי' : **שופך** דם האדם באדם דמו ישפך יובן כמ"ש במ"ש
שבת ואי"ב"ה אשית וכי' כ"ד מיני מסאבותה הטיל נחש בחוה ומפני זה
היה נדה והאשה היא הסימה לאר"ה"ר ואכל מטען הדעת וגרמה מיתה לעולם
ישפך דמה בגדה ח"ש שופך דם האדם באדם שגרמה מיתה בעולם דמו ישפך בגדה :
א"י שופך דם האדם וכי' יובן כמ"ש יוקם קין להבל אחיו והרגהו וסופו
נהרג פי' רש"י למך סומא היה ויחבל קין מושבו וראה את קין ודמה לו כחיה ואמר
לאביו למשך בקשם והרג לקין ועיין שיער שהיו קין וקנה הכה קף לא קף וספק את
בני ציטוס והרגו ח"ש כי איש הרגיו לגלגיו וילך לחבורתי ח"ש שופך דם האדם
באדם שהרג קין להבל סיפו דמו ישפך שנהרג מפני כי כללם לאים וכי' ח"ש במשנת
אבות אף הוא ראה גלגולת אחת כלפיה על פני המים ח"ל על דאעפא אטפך וסיף
מטפסף שהרג קין להבל יטפון שנהרג למך לקין :
סמיכות הפרשה ונח מלא חן בעיני ה' לא תולדות נח נח זדיק תמים היה וכי'
יובן ע"פ שטא מכן כסי' מניד משירים להמניד על הגשמה קודם בואה
לעו"ה"ם איה מקום שבתה והשי' לו שהיה נהוגה חתה כשא הכבוד ושולחיו אותה
לעו"ה"ם וגם על ידי שקיים תורה ומלאת ומעשים טובים וחוזרת לשם וקודם בואה
לעו"ה"ם היא נהגת מוזו השכינה בתורת לרקה כמ"ש ויחוו את הלאים ויאכלו וישאו
ומתן דאכלו דלאו דיליה בתיב לאסתגולו באפי ואמרו רז"ל כל המגלה לשולקן חבירו

עולם חושך בעדו לא כן בצואה לעו"הו אם מכגלת חורה ומזות ומע"ש אזי נהנה
מזיו השכינה בצרוע ותבא לעו"הו אפילו ספק יותר טוב לה משתנהה בחורה לזקה
ומחד בגושה וכלמה כמ"ש בשם' פסחים רב שעה אמר חדאי נפשי חדאי נפשי לך
קראי לך תנאי וכו' כמ"ש בשם' כתובות מעשה בצור מוקבא אמר איחו לי ספר
חושבנאי לזקה אשכח דהוה כתיב ביה שבעת אפים דינרי זבב אמר זורדין קליין
ואורחין רחיקין קס וצבזו כלגו מזוניה כחב בש"ע י"ד בשעת מות האדם יכול ליתן
זקה כל מה שירצה ועוד כמ"ש בשם' עירובין אמרין לי בנתיב לרב הסהר לר"ח לא
בני מור נטוס פירחא ח"ל הסהר אחויומי פי' רש"י יומים רבים שהוא בקרב ארבי
לשן וקטניו לטסוק בחורה ויטן הרבה וכפב' בס' ריזין דאורייתא משל לאדם אחד
שהיה עמי ומחור על הפסחים פ"א ח"ל בני עירו עד מתי אהם עמי ומחור על הפסחים
לך לעיר פלוני ויש שם אבנים טובות ומרגליות ותביא משם ורחמי חיים טובים והלך
לשם ולא שם לבו לקח מהם אלא בטוילים ובהענינים ושכח ימי עינו ועת שחזר לעירו
ראה אבן אחת טובה והביאה עמו ועת שבה לעירו ח"ל בני עירו מה הבאתה מעיר
פלוגי והתחיל למשמש בפרמיליו והיה רעב ומלא ומלא אבן טובה אחת וח"ל לך אלל
ססודר ויתן לך דבר מה ורחמי נפשו מהרעב והיה בבואו אלל הסודר והראה לו את
האבן הל' ח"ל שיקן לו בעבורו מאה זכובים ח"ל בני האבן משחומים והסודר
שעב אולי לא יראה מה שנתן לו והתחיל להסוף וכו' עד כי העלה האבן להין רב
אף והזובים ויהי כשמוע בעל האבן יקרה האבן הלז נפל לארץ והיה בוכה ויזעק ואמר
הלא כמה אבנים בזה בעיר שהלכתי לשם ולא הבאתי משם הרבה הנמשל כך קודם
בואו לאדם לעו"הו היה אוכל והמאד דביסוף בחורה לזקה ושלמים אחיו לעו"הו
כדי לטסוק בחורה ומע"ט כמ"ש מר"ן להמגיד וכו' לא עשה כלום אלא הלך לטוילים
ותענוגים וכשהולך האדם לבית עולמו ח"ל מה הבאתה מהעיר אשר הלכת לשם ובידו
אין כל כי אם מלוא אחת קטנה של פריה ורביה ורואה הארץ מרבים לו שרר בעבור
זה המלוא וכמה תילוי נפשו על עזבו כמה מהמלוא הגדולים ולא שם לבו עליהם ו"ש
ונח מלא חן בעיני ה' שוכה לחמה בצופס ה' והנהה מזיו השכינה בצרוע על ידי אה
חולדות פי' רש"י חולדות של דיק חורה ומזות ומע"ט נח ביאתו לעו"הו נח לעשות
לו יניחה בעו"הו כב' : **א"ל** סמיכות הפרשה ונח מלא חן וכו' אה חולדות נח
וכו' ויבן בס' ד' כמ"ש בשם' שבת בן עזאי אמר כל שאינו עוסק בפריה ורביה
כלו ממעט דמדות דכתיב בללל עשה עשה את האדם ח"ל יש נאה דורש ומה
מקיים ויש נאה מקיים ואין נאה דורש ומה דורש ואין נאה מקיים ח"ל מה
אעמס שנפשי חשקה בחורים וכו' ויש לומר אדרבה מו שהוא חכם רולה לקיים מזות
פריה ורביה ויומר מה אעשה שנפשי וכו' אלא כחב האר"י ז"ל על ידי עסק החורה
מוליד נפשות כמו פריה ורביה כמ"ש שערי פריה ורביה בחורה וכמ"ש על אברהם
אבינו ומשה רבינו ור"ע וכן עזאי כשהיו פורשין מנשותיהם היו בוראין נשמות
בתלמוד חורה וכמ"ש בשם' חגיגה דברי חכמים כדברות וכמסמרות נקועים מה

נטיעה זו פרה ורבה אף דברי חורה פרוין ורביין ו"ש ונח מלא חן בעיניה' ואין חן
לא חורה כמ"ש כי לית חן הן לראשך ועל ידי החורה אה חולדות מוליד נפשות
כמו הנבים : **א"ל** אה חולדות נח נח וכו' כמ"ש במ"ר נח נח יניחה לאבות
יניחה לבנים יניחה בעו"הו יניחה בעו"הב ועוד אמרו רח"ל בשם' פסחים
ברא מזוי אבא כמ"ש בס' נחלת אבות מעשה ברבי עקיבא שהיה הולך בבית
הקבורות וראה אדם אחד שמור כפיתס והיה טוען עליס ומרהיט בפי כס' ונזר
עליו ר"ע והעמידו וח"ל ר"ע בני מה לך בעצורס קשה כזאת אה עבד אהה
ואדוקך נפן עליך העול הזה אפדך ממנו ואוליך לתרות ואם אהה עמי אזי אעטיך
ח"ל הניחה אזי יוכל לעמוד ח"ל אם משני אדם אהה או מן המזיקים אהה ח"ל
מת הוא ובכל יום ויום שולחין לחטוב עליס ושורפין אותו בתי ח"ל ומה הייתה
מלאכהך בעולם שהייתה חי בו ח"ל נבאי של מס הייתי והייתי נושא פנים לעשירים
והורג את העניים ולא עוד שבעל גברה מאורסה ביו"ה ח"ל למה לא סגרת
ממנוגים שגליך ואם יש לך תקוה וח"ל א העכובי שמה ירגזו עלי הממונים
ולאחתי איס אין לו תקנה ולא פדיון אלא שיעמי מהממונים שהיו אומרם לי אה יש
לך בן שעומד בליבור ואומר קדיש וברכו את ה' המבורך היינו מחירין לך מן
הפורענות ולאחתי הריס אין לו בן אה משני את אשתו משוברת ואיני יודע מה
ילדה זכר או נקבה ואם ילדה זכר מי ילמדו חורה ח"ל ר"ע מה שמך ח"ל עקיבא
ובס אשךך ששמייה ושם עיךך לדיקה בצואה שעה נלעטר עליו ר"ע והיה הולך
מעיר לעיר עד שהגיע לעירו ושק' ר"ע עליו היכן הוא ביתו ח"ל ישחקו עלמותיו
שק' על אשתו אמרו ימח שמה שק' על בני אמרו הרי הוא ערל ולא מלו אותו מיד
פסס ר"ע לבנו ומלו והשיצו לפניו ללמדו חורה ולא היה למד עד שהתענה מ' יום
ר"ע כנגד החורה שנחנה במו' יום כמ"ש וכו' יתנה בת קול ואמרה ר"ע על זה
הילד אהה נס אמר הן ונפתח לבו ללמד חורה ותפלה והעמידו בליבור והתפלל
ואמר קדיש וברכו את ה' המבורך נאותה שעה הסירובו מן הפרענות ובא בחלוס
לר"ע וא"ל הניח דעךך שהלחתי מניהנס ועוד כמ"ש בילקוט ישעיה ע"פ פתחו
שערים שערי גן עדן ויבא גוי לדיק שומר אמונים א תקרי שומרי אמונים אלא
שאומרים אמן ששכיל אמן אחד שעונין הרשעים בגיהנם יטילין לידר עטור
הקב"ה להיות יושב בגן עדן ודורש וכל הדיקים יושבים לפניו וכל פמליא של
מעלה עומדים על רגליהם וכו' ויבין ששמים האגדה עומד זרובבל בן שלתיא
על רגליו ואומר קדיש וקולו הולך מסוף העולם ועד סופו וכל באי עולם שונין
אמן ואף רשעו ישראל ששתיירו בגיהנם שונין אמן מותר גיהנם ומתרגש העולם
עד שנשמע קול לעקתם לפני הקב"ה וכו' מה קול הרעש סוס מטיבין
התלכאים ואומרים רבש"ע או רשעי ישראל ששתיירו בגיהנם שעונין אמן ומלדיקין
עליהם הדין מיד מתגלגלין רחמי ה' עליהם ואומר מה אעשה להם יותר מדין
זה יתהר גרם להם מיד נוטל הקב"ה מפתים של גיהנם ח"ל לבו ופתמו שפרי

גיהנם והעלו אותם והולכים ומעלין אותם וכו' יע"ש ולמה מעלין אותם מגיהנם מפני שטובים אמר לא אמר ר"ח א מלך נאמן ועוד אמר גימטריא היה ארטי שמיחדים קוב"ה ושכינתה נמלא על ידי שטותן הרשעים אמר עולין גיהנם וז"ש אמר ר"ח למפרעי נייל ממדור אבדון או אחרון וז"ש כי לא תעזוב נפשו לשאל לא התן ס"ח גימטריא אמר וז"ש ויעלין מצור שאין מטיט היון זה גיהנם על ידי ויתן כפי שיר חדש שיר ר"ח יהי שמים רבא וכח צוהר צ"ל נח על ידי ישראל עומן אמר יהי שמים רבא וכו' רוחין לרשעים שבגיהנם שעתא ופלגא שעתא והא"ר כתיב רבים נכגו לומר שמונה קדשים כמ"ש צוהר להליל ל"ב שעות והמפרשים אמרו חייב לענות עשרה קדשים ותועיל להליל לט"ו שעות ובעיר בגדלך טהגים לומר ט"ו קדשים בתפילה וקודם התפילה שחרית מנחה וערבית ואחר התפילה ויעיל לכ"ד שעות היום והלילה וכן איש חי כתב ולכן טהגים שריתו בגדלך לומר כל יום אחר קביעות תורה שבע"פ קדוש על ישראל ואח"כ לומדים תהלים קדוש יהי שלמא ואין בזה מרבה בקדשים וז"ש ונח מלא חן בעיני ה' שזכה לחיות בעולם ה' בן עזר על ידי לא תולדות זה הבנים ברא מזה לאבא על ידי שמתפלל ואומר קדשים שמתילו מדון גיהנם וכן ג"כ אביו של מת מליא אח בני מדנים על גיהנם בקדש כמ"ש על אבשלום שמרד בצביו והשני אח דוד אביו המדבר והלך ונהלם בשערו באילן והרגו יואב כמ"ש וירגו המלך ועל על עליית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני וכו' פי' רש"י שמונה פעמים אמר דוד בני בני אמרו רבותינו ז"ל שבעה דאסקיה משבעה מדורי גיהנם והשמיני דאייקיה לעלמא דאחי ובס' עבודת התמיד כתב על ידי הקדוש שאומר הבן על אביו יכניע כוח המיוקיס כפי גיהנם ולהוליא את אביו מתחת כוחות הטומאה ולהביאו לג"ע כח הקדושה :

א"ל לא תולדות נח נח וכו' ויבן למה כפל שמו נח נח לא כמ"ש בשס' ברבות א"ר המונה מ"ד כי מי כחכס ומי יודיע פשר דבר מי כהקב"ה שיודיע לעשות פשרה בין שני לרוקים בין חוקיהו ובין ישעיהו הנביא חוקיהו אמר ליתי ישעיה נבאי דבכי אשכחן בליבו דחול לגבי אחשב שנאמר לטיבו ליהו להרחות לאחשב ישעיה אמר ליתי חוקיהו לגבי דבכי נביהוהו בן אחשב דחול לגבי אישע פי' רש"י שלא היו הולכים זה אל זה שלא היה מוכיחו על שלא נשא אשה מה עשה הקב"ה הביא יסורין עליו וא"ל הקב"ה ליסעיהו לך ובקר את החילי שנאמר בימים ההם חלה חוקיהו למות ויבא ליו ישעיהו וכו' וא"ל כה אמר ה' לו לביתך כי מות אמה ולא חתיה מות אמה בעו"ה ולא חתיה לעו"ה א"ל מאי כולי האי א"ל מאוס דלא עסקת בפריה ורביה א"ל מאוס דחזאי ברות הקודש דנפקי מנאי בנין דלא מעלי א"ל כבדי כבשי דרחמנא למה לך מנאי דמסקתא אבעי לך למעבד וכו' א"ל השתא סב לי ברחק אפטר דברמא זכותי וחסתי ונפקי מנאי בני דמעלי א"ל כבר נגזרה עלך גזירה פי' רש"י שתמות א"ל בן אמרן כלא נבואתך ולא דרך נוקבלתי מביה

אבי אבא מדויד המלך אפילו חרב חדה מונחת על זארו של אדם לא יגע עמו מן הרחמים וכו' לסוף יבן דברי נפקי מיני מנשה ורבשקה יומא חרף רכביהו על כספי להוליכם לבית המדרש אמר חד מניה חזי רישא דאבא למטווי ביה נלדאי וחד אמר חזי רישא דאבא לקרובי עליה קרבנה לפ"ז חבטניהו לפרויהו צארעא מנשה חיה רבשקה מות וכו' וז"ש לא תולדות נח נח וכו' ר"ל על ידי התולדות שטובק פפריה ורביה לזי זוכה נח שחיהו בעו"ה נח בעו"ה שחיהו לעולם הבא וכבש בס' קרנות לדיק שמלא בכחבי האר"י ז"ל שביהכל מנה בג"ע יש ראש ישיבה והוא רבי גדיא נער והוא טלד בימי השמד והיה לומד תורה בן שבע שנים ובא העכו"ם ומלאוהו לומד והרגוהו ועשו את גופו חמיכות חמיכות ככברה ועלמה נשמתו למרום וכהה שמהמירו הקב"ה לפניו והגמילו היכל מנה ולגלות על ידו סהרי חורה מה שלא נגלה קודם לכן וכל הלדיקים מבגן עדן מתאחים לראחורו ולשמוע ממנו סהרי חורה וסודותיה והוא מופל על פניו ופועה על שאל זכה לגיל ולהיות לו בן בעו"ה ויהוהו בן והולד כהן גדול אחוה בו ומעמידו על רגליו ומנחמו ושבעים חמיות המטנה רבן יוחנן בן זכאי כדי לראחורו והראחור לו בחלום וכו' יע"ש ראה מזה המעשה כמה היה מלעבר הני' מפני שלא זכה שיהיה לו בן בעו"ה וכל הכבוד שטובים לו בעו"ה א"ן שיהי אלו כלום וכל שכן בני אדם לרך להשתדל לישא אשה ויהיה לו בנים ולזכות לעו"ה :

יפת להם ליפת וישכון בזהלי שם וכו' ויבן כמ"ש ר"ל בשס' קידושין א"ס כגע כך מנוול זה ר"ל יצ"הר משכחו לבית המדרש א"ס אבן הוא נימוח וא"ס ברזל הוא מתפוצץ וכו' שנאמר הלא כה דברי כאש וכפשיט יפוצץ סלע וז"ש יפת להים ליפת לא ישרא ולא יוכל יצ"הר להחטיאו על ידי וישכן בזהלי שם בזהבם של חורה ובהו ויהי כנען זה יצ"הר עבד למו יבגע ולא יוכל להחטיאך כמ"ש בשס' הוסרו בר"מ ובחורתו הזכור בר"ע ובחורתו שהחורה אנוני מגנה וכו' נויל"הר :

ויאמר להים לנח קן כל בשר בא לפני וכו' ויבן וי"ל ה"ל קן כל בשר בא מהו בא לפני לא כמ"ש ר"ל כשהקב"ה גזר גזרה כליות ח"ו מלאך הממונה כותב גזר דין ומניאו לפני הקב"ה וחוסם וזהו קן כל בשר בא לפני הכתב מפני כי מלאה הארץ המס והגני משחיתם אותיהו נשי"ס חות"ס את הארץ הגזר דין על הארץ וז"ש ותבחת הארץ לפני ה' להים וכאמור :

ויישי א"ס תכבשו בנתר והרבי לך צורית נכחם עונך לפני ובאמור וז"ש חמם וסוד ישמע בה על פני תמיד וכאמור :

ונח מלא חן בעיני ה' וס"ל לא תולדות נח וכו' ויולד נח שלושה בנים וכו' ויבן כמ"ש ר"ל בשס' קידושין א"ו אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות חיי לו למי שבניו נקבות אביו למי שבניו זכרים והעטם למה לא נקבה גי' מ"ק א"ג נקבה אותיות נקי בה ר"ל ממון כדאמרי אנשי אפילו יחד שבהלך תקח אותו זכר כמ"ש בשס' יורה בא זכר לעולם בא ככרו בידו זכר זה כר :

א"י וזר גימ' ברכה והבנת תקוה רביא אר"ל כיון שבאה רביא לעולם באה מרביה לעולם כן בעת שטלדה הן בעת שחנשא ח"ש ונח מלא חן בעיני ה' ובכלל מלאות חן לא חולדות נח וכו' ויולד נח שלושה בנים ואשריו :

מן הבהמה הטוהרה ומן הבהמה אשר איננה טוהרה וכו' הל"ל מן הבהמה העומה ויון כמ"ש בשם' פסחים אמר רבי"ל לעולם"ל יוליא אדם מגונה ר"ל

דבר שאינו הגון מפיו שהרי עקם הכבוד שמונה אמות ולא הוליא דבר מגוני מפיו שנאמר מן הבהמה אשר איננה טוהרה ומפני זה לריך האדם ליהרר מלשון

פרע ומלילוט ושקר וכו"ל : **הנני** מביא את המבול מים על הארץ וכו' ויון כמ"ש במדרש למה הביא מבול

מים עליהם ולא הביא דבר אחר לא משל למלך שהיה מהלך לפני הבריה והכירה יהיה מלאה סומים ולמים וחרשין

והסחילו מקלסין לפניו אמר המלך לו היו לו פקחין עמ"כ באתה שעה החליף אותם והביא פקחים במקומם לימים מרדו הפקחים במלך אותה שעה כעם עליהם

שמלך והביא החרשים והסומים וכו' למקומם כך הנמשל בחמילה היו המים בעולם וסיו מקלסים להקב"ה אמר הקב"ה לו היו פקחים בני אדם עמ"כ לפיכך ברא

את האדם כיון שחטא האדם אמר הקב"ה לא ירון רוחי בדם לעולם לא אחיר את המים ולכן הביא מבול מים לעולם ואחר המבול עשה הקב"ה ברית עם נח

שלא יביא מבול עוד לעולם והסימן אות הקשת כמ"ש והיה בענני ענן וגררררר הקשת בענן וכו' ולוא מבכרטים ברוך אתה ה' זכר הברית נאמן בברית וכו' :

א"ל למה הביא עליהם מבול מים רוחמין מפני שהם קלקלו ברוחמין בשכבת זרע לבטלה שנאפו בגושים של חכריהם לפיכך הביא עליהם מבול מים רוחמין

מדה כנגד מדה :

פרשת לך לך

סמיכות הפרשה וימות תרח בחרן וס' ויאמר ה' א אברם לך לך מאררך וכו' ויון כמ"ש רז"ל בשם' ירושלמי בכורים שלושה נמחלים להם

עונותיהם ואחד מהם החסן כמ"ש ויקח את מחלת בה ישמעאל ובי מחלת שמה והלא בשמה שמה לא מחלה לשון מחילה על ידי ויקח לשון לקוחין נמחלים לו

כל עונותיו ומפני זה מחטניה בערב יום החתונה החסן ח"ש ואחיה נשאתה עין חטאתי כלה וס"ל על ידי על זאת יתפלל חסיד לך לעית מלא ארז"ל זו אשה

ועוד כמ"ש בשם' כחובות אמר ר"א כל הדר בארץ ישראל שריו בלא עון שנאמר וכל יאמר שכן חליתי העם היושב בה גשוא עון ועת שהייתי ילד בא חכם שליח

מארץ ישראל קשיתי לו על המחמר הוא כולד לא נתקפר עון בית ישראל בעת שהיו נופלים בארץ ישראל והחריב בית המקדש ונחרגו ישראל וגלו מן הארץ ותמיד לי ז"ש

בשם' כל ההולך ארבע אמות וכו' ד"א חדשה והם לא הלכו ד"א חדשה ועתה

אנחנו הולכים יום ערב כפור אחר תפלת מנחה הולכים החכמים ד"א חדשה בדרך שלא הלכו עוד בה חזות ארבע אמות חדשה שהולכים חכות יום הכפורים

יפקדו עונם וזמון הוא חכם אחר הלך לירושלים מעיר צבל ובא ושלטי אותו למנחה סוף ואל' אני התפללתי עמדה יום ערב כבוד תפלת מנחה ואח"כ אמרו

לך ד"א חדשה ואני הלכתי עם החכמים ח"ש וימת תרח בחרן ס"ת הן ויאמר ה' א אברם לך לך מאררך וכו' א הארץ אשר ארריך ר"ל כמו החסן נמחלים לו

עונותיו כך ההולך ד"א בארץ ישראל נמחלים לו עונותיו וזו פי' רש"י לך לך לך מאררך וכו' א הארץ אשר ארריך להנאחך ועובדך ובאמור :

א"ל ויאמר ה' א אברם וכו' א הארץ אשר ארריך יובן רמז כמו שש"א מר"ן להמגיד על מה ביאת הגשמה לעו"ה והשיב לו שנשמה היא יושבת בעולם

העליון וכו' ועיון צפ' נח ועוד אמרו רז"ל הגשמה נקראה בשם אברם והגוף נקרא בשם שרה ח"ש ויאמר ה' א אברם יאמר לגשמה לך לך מאררך וכו' מעולם העליון א הארץ אשר ארריך לעו"ה ופי' רש"י להנאחך ולעובדך ואששך

לנוי גדול ממלאכים שנבראו ומנחות טקה אהך :

א"ל ויאמר ה' א אברם לך לך וכו' ואששך לנוי גדול וכו' ויון כמ"ש רז"ל במדרש לרק לפניו יהלך משל לאדם אחד שהיה לו שלושה אהובים בניו

וממונו ומעשיו הטובים ובששט פטריה מכניס ממונו ואל' הרבם עררתי עליהם הילוני מדוין המות הזה והוא משיב לו לא יועיל הון ביום עברה ודקה תליל ממות

מכניס בניו ואל' בנקהש מכס הילוני מדוין המות הזה והן משיבין לו אין שלושון ביום המות לא כך כתיב את לא פדה יופיה איש ולא יתן לנשים כפרו והוא

מכניס מעשיו הטובים ואומר להם הילוני והן משיבין לו ואל' לך לשלום עד שלא תבא לריון אנחנו מקדימין לך שנאמר לרק לפניו יהלך וכפי' והלך לפניך לרקך

כבוד ה' יאספך וכמ"ש צם' עוד יוסף חי מעשה במלך אחד שהיה לו יוסף יהודי פ"א אמר המלך ליהודי יועלז כמה שיעור ממון שלך א"ל בחיי ארזתי לפים זאובים

א"ל המלך אחיה נחמייבה מיתה על' שנשבעת בחיי לשקר שהרי הממון הנשפורסם שלך עשרים לפים זהב בגנות ופרנסים וסחורות א"ל ארזתי המלך כל זה שאמרת

איני שלי הוא אבל מה שנחתי מות ומעשים טובים שלי הוא חיה חלקי מכל עמלי עכ"ל ח"ש א תירא כי יעשיר איש אינו שלו כי לא במתו יקח הכל וכו' כמ"ש צפ' נח על מור עוקבא אררמין רחוקין וכו' ח"ש ויאמר ה' א אברם זה הגשמה לך לך

מארריך וכו' פי' רש"י להנאחך ולעובדך שחשפה תורה ומנחות ומעשים טובים שהיא לך ואין לזרים עמך ולא יקבון ממון ואח"כ ועזבו לאחריים חילם לא ואששך לנוי

גדול ממלאכים שנבראו מהתורה והמנחות טקה אהך ח"ש בששט אבות אין מלוים לו לאדם במותו לא כסף ולא זהב לא תורה ומעשים טובים בלבד ובאמור :

א"ל ויאמר ה' א אברם וכו' ואששך לנוי גדול וכו' ואגדלה שמך וכו' ויון כמ"ש רז"ל בשם' שנת דאמרו אינשו במתה שמאי בלא מתא תובבתי רבי יוסף

קרי למאניה מכבודיה וא"ל הקב"ה לאברהם שלא ח'מר בלא מחא חותאי דלא
לריך להיות לך המלכות כבוד לא שמך כמ"ס רש"י הדרך מומעט את השם לא
ואגדלה שמך דייקא ולא המלכות כמ"ס שא"ל רבי דוסא בן הרכינס לרבי עקיבא
אתה עקיבא בן יוסף שמך הולך מסוף העולם ועד סופו שב בני שב כמוןך ורבו
בישרא קרא עליו המקרא זה טוב שם משמן טוב כמ"ס במשנת אבות רשב"י אומר
שלושה כפרים הם כתר תורה וכו' כתר תורה נשתמש בה לישע אחד וכתר כהונה
נשתמש בה ויומן כהן גדול וכתר מלכות נשתמש בה ירבעם בן נבט וכתר ט
טוב ועליה על גביהן טוב משלושה כפרים שלא הועילה להם כלום והם לא היו בשם
טוב ו"ס נבחר שם מושער רב וכאמור :

א"ל ויאמר ה' א אברהם לך לך וכו' ויבן בס"ד כמ"ס רש"י ז"ל ואעפך לגוי גדול
בבאן אי אחת וזכה לבנים ואברהם אע"ה לא היו לו בנים עד שהלך לארץ
ישראל היה לו בנים ולמה לא כמ"ס הרב לקוטי שוטים בני חיי ומוזני לא בזכות
וכו' לא במזל ועם שהלך לארץ ישראל היה למעלה מן המזל וכשר המעשרים והם
לו בנים ו"ס ויאמר ה' א אברהם לך לך פי' רש"י להנאחך ולטובך ואם תאמר
מה הנאה יהיה לו שילך לארץ ישראל א הארץ אשר ארצך וארץ ישראל היא למעלה
מן המזל וזכה יהיה לך בנים : **א"ל** באופן אחר ויאמר ה' א אברהם וכו'
ויבן למה שלח הקב"ה לאברהם אע"ה לארץ ישראל לא כמ"ס בזוהר כד
קב"ה ברא עלמא לא הוה קאים והוה מתמוטט להכא ולהכא א"ל קב"ה מה לך
דאת מתמוטט א"ל רבש"ע לא יכלא ליה מוקס דלית בי יסודא א"ל עמוד אי לברא
בך זריק דלשו יסודא דעלמא ומוו אברהם דכתיב אה חולדות השמים והארץ
בהבראם א הקרי בהבראם לא באברהם וקאים עלמא ו"ס זריק יסוד עולא נמצא
כל זמן שהיה אברהם חן גלילי בית אביו עדין העולם לא התבסס ועתה בא
הקב"ה להרחיקו מגלילי בית אביו ולקדשו ויראהו את הארץ כדו שהארץ שלא תמוט
לעולם ו"ס ויאמר ה' א אברהם לך לך מארץ וממולדתך ומבית אביך נגלילי בית
אביך א הארץ אשר ארצך כלומר הארץ איננה יכולה להתקיים עתה ארצך ארצה
אותה לך כאשר הבטחתים כדו שמתח הארץ : **אעפ"ך** לגוי גדול ואברך
ואגדלה שמך והיה ברכה לך ויבן למה אמר בתחילה ואברך וכו'
ואמר והיה ברכה לא כמ"ס בשם' תענית א"ל רב נחמן לרב יוחנן לומר מי מילתא
א"ל הכי אמר רבי יוחנן אן מטיחין בסעודה שמא יקדים קנה לטעם ויבא לירי
סגנה וכו' ותבין רש"י הקול יואל מן הקנה והמאכל וכנס בושט ואם ידבר כשהו
אוכל נפתח הכובע שעל פי הקנה וכנס המאכל בנק' ויקדים קנה וכו' כי היה
בדרך ויהי רעב ויעף ומא לא תאכל לך מאל למה הדבר דומה לאדם שהיה מהלך
עוברת חתיו אכל מפרותיו וסתה ממומיו וישב בל' ובשנקס לילך א"ל אינן אינן
במה אברך את אומר שיהיו פרוסין ממוקים הרי פרוסין ממוקים שיהא לילך לא

הרי לילך נאה שההא אמות המים עוברת החמך הרי אמת המים עוברת חתהו
לא יהי רלון שלל נטיעות שטופים ממוך יהיו כמוןך אף אמה כמה אברך את חת
הרי יש לך תורה ואם לגדולה הרי יש לך גדולה ואם לכבוד הרי יש לך כבוד ואם
בעושר הרי יש לך עושר ואם בנשים הרי יש לך בנים לא יהי רלון שיהיו כל אלאי
מעריך כמוןך בתורה ובעושר ובנשים ברכו בני חיי זה הסורה כמ"ס כי היא חייך
וכו' ומוזני ח"ס ואעפך לגוי גדול בנשים ואברך בעושר ואגדלה שמך בתורה כמ"ס
לעיל אחת הוא עקיבא בן יוסף שמך הולך מסוף העולם ועד סופו ואם יבוא אחר
ויברך אותך כמה יברך והיה ברכה יהי רלון שיהיו אלאי מעריך כמוןך וכאמור ו"ס
והיה כעץ שחול על פלגי מים הרי מים אשר פרוו יקן בעתו הרי פרוו ועליו
לא יבול הרי לילו נאה ואם אחד שיברך אותך כמה יברך וכל אשר יעשה ויליא שלל
נטיעות שטופים ממוך יהיו כמוןך וזה בדרך משה רבינו ע"ה לישרא וא"ל כמ"ס
אברככם את בעושר הרי אמת עשירים כל אחד מישרא הוליא עמו כשעטים משה
חמורים לבנים כסף זהב ושמות ואם בתכמה הרי תכמים כמ"ס עם חס ומנון הגוי
הגדול הוא ואם בנשים הרי שישים בכרם אחד ילדו לא יהי רלון ה' לאי אבותיכם
יוסף עליכם כנס כמותיכם בעושר ותכמותם וצנים אף פעמים ויברך אתכם כאשר
דבר לכם : **א"ל** יש לטוב מילין ואעפך לגוי גדול ואברך ואגדלה שמך ויהיה
ברכה ויבן שאמר בתחילה ואברך למה חזר ואמר והיה ברכה לא כמ"ס רז"ל
בשם' פסחים גבי איוב הלא אחת סתתה צעדי ובעד ביתו וכו' מעשה ידיו ברכת כל
הטעל פרוטה מאיוב מתברך אפילו למוזני מיני ולאזבוגי ליה וכתיב מהרש"א וזה
ברכת אברהם יציק ויעבק בכל מכל כל שהיא מעין עו"הב כמ"ס בשם' בחרה
שלושה הטעמן בעו"הו מעין עו"הב וכו' אברהם דכתיב ביה וה' ברך את אברהם
בכל וכו' הל"ל וה' ברך אברהם בכל מהו את לרבות איוב שנתברך כאברהם
ו"ס ואעפך לגוי וכו' והיה ברכה הטעל פרוטה ממוך והיה ברכה וכמוזר :

י"ר א אברהם ויאמר לזרעך חסן את הארץ הזאת וכו' ויבן בס"ד כמ"ס רז"ל
בשם' בתרה נס כי יתנו בנינו פי' רש"י יהיו שונים ועוסקים בתורה כשילגו
באומות עתה תקבלם בקרוב תקבלם והתורה נקראה זאת דכתיב ואת חתך ואת וכו' ועי'
הטעם בש' נח ו"ס וירא ה' א אברהם ויאמר לזרעך חסן את הארץ זו ארץ ישראל על
ידו הזאת זה הסורה וזכה ויבן שם מוצב שיבנה בית המקדש ויקריב קרבנות במוצב
הזה הנראה לאי ויהיה השמאלת שכינה עת שתהיה הגולה מורה ר"ת חשבי וזכרה
ראיה' המושגת א"י תורה וזכותה רואה הגוף משני זה לאהו ז"ל יבשר הגולה שאמר
כי עזבו ברייתך זה הסורה : **א"ל** וירא ה' א אברהם ויאמר לזרעך חסן את
הארץ הזאת וכו' ויבן כמ"ס בשם' שנת אמר רשב"י למלא ישראל שומרים שתי
שבתות בהלכתן מיד נגלין שנאמר כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתות
וכו' וס"ל והביא אותם א הר קדשי וכו' והשנת נקראה בשם זאת כמ"ס במודרש
אשרי אטש יעשה זאת וכן אמר יחזיק בה שומר שבת מתללו וכו' ו"ס וירא ה'

א אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ זו ארץ ישראל על ידי הזאת זה השבת וזו ויבן שם מוצב לה' שיבנה ביהמקדש הגדול ויהיה השבת שכינה ביהמקדש והטעם למה על ידי שישמרו שתי שבתות תהיה הגאולה לא אמרו רז"ל שבת ממלכה ושבת משהיבור ועוד אמרו רז"ל שבת ראשון נמחלים כל עוונותיהם של ישראל כמ"ש שומר שבת מחללו א תקרי מחללו לא מחול לו ושאריו נקיים לא זכות ולא חובה ועל ידי שישמרו שבת שיה נעשה להם זכות וזו נגלן ועוד טעם אחר כמ"ש רז"ל למלא ישראל שומרים שבת כהלכתו אין אומה ולשון שולטת בהם וכבת הפסוק בנחמיה בימים ההמה ראיתי ביהודה דורסים גיחות ביום השבת ומביאים הערמות ועומסים על החמורים וכו' הלא כה עשו אבותיכם ויבא להטו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת וכו' נמצא על ידי שחללו השבת חרב ביהמקדש וגילו מארצנו ועל ידי שנשמרו השבת תהיה הגאולה ועוד כתב בפסוק בירמיה כה אמר ה' השמרו ובשבתותיכם לא תשאו משא ביום השבת וכו' ולא תולאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשם את יום השבת וכו' והיה אם שמעו השמעו לי נאום ה' לבנתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת לבנתי עשות מלאכה וזכו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים איש יהודה ויושבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם שבת ר"ת שלח במוהר חשבי א"ג שבת ר"ת שילה במהרה תביא א"ג שבת ר"ת שבת בוצתה הגא' בבי"א :

א"י וירא ה' א אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת וכו' ויבן כמ"ש רז"ל על ידי שנקיים מלות המילה תהיה הגאולה דכתיב גם את נדב ברייך זה המילה שאתה יאסורך לו ישראל שאסורים בגלות מבור און זו מים והמילה נקראה בשם זאת בריתו וכו' המול לכם כל זכר והטעם למה על ידי המילה תהיה הגאולה אם תחשוב אבותי מילה עם המלוי כזה מ"ש וי"ד למ"ד ה"א גימ' ק"ך ו"ש וירא ה' א אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ זו ארץ ישראל ע"י הזאת זה המילה וזו ויבן שם מוצב לה' הגדול ויהיה השבת ביהמקדש ויהיה השבת שכינה על ישראל כמ"ש ונבאו ביהם ובתיבותיכם מילה ר"ת מקדש יבנה לעבוד הבורים א"ל מילה ר"ת משהיבא לקבץ הגלוים א"ל מילה ר"ת מתים יחיו למות המשיח א"ל מילה ר"ת מושעים יבואו לבית המקדש ו"ש ואתנה בריתי בני ובנותי זה המילה וזו ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ כנען מפני זה יהיו ז"ל יבשר הגאולה מפני שקטרגו ואמר כי עזבו בריתך זה המילה בני ישראל יבשר על הגאולה ששמרו המילה ותהיה הגאולה :

א"י וירא ה' א אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת וכו' ויבן כמ"ש בשם' יומא גדולה תשובה שמקרבת הגאולה שאלמר וזו ללון גי' ולשבי פדע ע"י ולשבי פדע וזו ללון גי' והתשובה נקראה זאת כמ"ש כרמ"ן כי תשוב א ה' ארץ וס"ל כי המילה הזאת וכו' והטעם למה על ידי התשובה תהיה הגאולה לא כמ"ש בוהר כמו הרה תקריב ללדת תחיל חזקת בחבלים כן היינו משניך ה' מהו כמו הרה וכו' לא כמ"ש בוהר אורח יהיו לעוברתה לאעברה עליה חשע

ירחן שלומין ואפי' בעלמא כמה וכמה דלא עבר עליה לא יומא הרה או חרין יומין מחשבתה וכל לירין וחבלין דעוברתה בתשיבתה חיינן ואע"ג דלא עבר עלא לא יומא הרה אחתשב עלא כלא חשעברו כל תשיבתה שלומין חוף הכי ישראל כיון דאקטמו טעם גולא אי יתרווין בתשובה ותחשב עליהו כל חיינן מילין דכתיבין באורייתא ז' כ"ס וכ"ס דמה וכמה יסורין אעברו עלייהו מן יומא דגלותא שרי ועתה אין ועתה לא לטון תשובה ועל ידיה התשובה אם ר"ת יהיו משיח השמעו בקול בקול ארץ ישבו שמעשר הגאולה ו"ש וירא ה' א אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ זו ארץ ישראל על ידי הזאת זה התשובה וזו ויבן שם מוצב שיבנה בית המקדש לה' הגדול ויהיה השבת שכינה עליו בנבין ביהמקדש תשובה גימ' חשבי ע"ה שיבא ויבשר הגאולה א"ל תשובה ר"ת תביא שילה ויבנה בית המקדש א"ל תשובה תשלח שילה ויקבץ בני הגולה ו"ש תשובה ונחת חושעין וכאמור :

א"י וירא ה' וכו' ויבן כמ"ש רז"ל בתיוקיים ואני בתוך הגולה דא שכינתא ואמרו את האדם ילפה לגאולה לא ילפה בשביל עלמו לא ילפה לאקמא שכינתא מעפרא כמ"ש כי לישועק קונו ולפיני כל היום וע"ד הושיעה ימיו וענני ועין כפ' מקן וכתבו המקובלים השכינה נקראה בשם זאת ו"ש וירא ה' א אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ זו ארץ ישראל על ידי הזאת זה השכינה ילפה בשביל השכינה וזו ויבן שם מוצב כזכר לעיל ו"ש לה' הושיעה בשביל השכינה וזו על עמך ברכתך סלה ותהיה הגאולה :

דגה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את ויבן י"ל מילת את שפת יתר היא אמנם כמ"ש בשם' שבת ח"ר מעשה באדם אחד שנשא אשה גודמת ולא הכיר בה בעלה עד יום מותה ח"ר יוסף בא וראה כמה נטעה אשה זו שלא הכיר בה בעלה עד יום מותה ח"ל רב חייא זו דרכה כן לא כמה נטע אדם זה שלא הכיר באשתו ח"ש הגה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את רז"ל את נטעה ולא ממני הלטיעות ח"ש הביטו א אברהם אביכם וזו שרה החוללכם שמיר שניהם היתה הלטיעות :

א"י הגה נא ידעתי וכו' ויבן אמרו רז"ל יש אשה שאינה יפה ומחמתו לבעוטים ותמרוקו נשים ומלבושים נאים גדולה שהיא יפה ויש אשה יפה מחמת עלמה ולא מדר תמרוקו נשים ח"ש הגה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את מדר עלמך ולא מדר תמרוקים :

א"י יפת מראה הליל יפת תואר לא רז"ל שאת יפה מן המראה ומעשה אמרי נא אחויו את וכו' ח"ש ויראו האנשים את האשה כי יפה היא מאד היא מדר עלמה ולא מדר התמרוקים ח"ש שוב אשים בה' וכו' כתבן יספן פאר וכללה חשדי כליה שהיא יפה ומיפיה את המלבושים כמ"ש רז"ל על וסתי מנשים יפסיות ולהכי שלח לה אחשורוש פתח ערומה שהיא יפה מדר עלמה ולא מדר התמרוקים והמלבושים :

א"י ויאמר ה' א אברהם לך לך וכו' פי' רש"י להנאחק ולעונתך ויבן הליכת ארץ ישראל מה יש בה הגאה וטובה לא כמ"ש רז"ל בשם'

כחובות לעולם יאכל אדם שלים ושפה שלים ושליש ישאיר ריקם ופי' רש"י כדי
שלא ישנים לא חתי לירי סכנה וימות ועוד אמרו רז"ל ונחן לך לב רנו בצבל כתיב
ח"ש ויאמר ה' א אברהם לך דך מאררך וכו' וכ"ת מאי התיניא יש לי ל"א
להנאך ולפונך שמולל הטוט הרבה ולא תפערך להשאיר שלים שבארך
ישראל הושב בה סגולה שלא יכעס וק"ל :

א"י ויאמר ה' א אברהם לך דך וכו' ויבן הל"ל לך מאררך מהו לך לך לא כמ"ס
בחדושי הר"ן ז"ל המלאך המולד לאדם בלילא לדרך לך שמו ח"ש כי מולאטיו
יעה לך המלאך שמו לך זה לשמך בכל דרכיך ח"ש בשם' ברבות א יפטר אדם
מחבירו לא מחיר דבר הלכה מתוך אריות הלכ"ה יש לך ח"ש ויאמר ה' א אברהם
ל"ך זה המלאך שמו ל"ך לך שהלך עמך ולא תאמר שהדרכים בחוקה סכנה ח"ש
ולך לך א אחד ההרים ובאמור :

א"י ויאמר ה' א אברהם לך דך מאררך וכו' ויבן כמ"ס רש"י לך לך להנאך
ולטובתך ויבן כס"ד מהו להנאך ולפונך לא ע"פ כמ"ס הרב לקוטי
שונים משם מ"ק בני חיי ומוציא לא בנותא תליא מלחא לא במולא תליא
מלחא נמלא חיות האדם כליו במול ועל כמה מוצו מורה שיחיה זה הזמן יכול
להחיות יותר מזה אינו יכול להחיות אך כלל גדול הוא בידינו אימתי ישראל המה
נחונים תחת המול אך הוא בחולה לדרך אבל כשהם בארץ ישראל שהם למעלה
מהמול ואינם מושגים לא כשהמה משמו יבדך לבדו כחאמר הכתוב ארץ אשר
ה' אה"ך דורש אותה תמיד עיני ה' אה"ך בה מראשית וכו' גמלא אפילו כפי מובט
הטובים והמול לא היה האדם יחיה יותר אבל בארץ ישראל נשד המערכה מהם
יכול להחיות גם יותר כמ"ס הכתוב הבט נא השמימה וספור הטובים שהולאו
הקב"ה למעלה מהטובים והמול ואל" לא מאלטגנויות שלך עפ"ל ח"ש ויאמר ה'
א אברהם לך לך פי' רש"י ז"ל להנאך ולפונך וכו' תאמר מה הגלה יש לי בארץ
ישראל בני חיי ומוציא לא בנותא תליא מלחא לא במולא א הארץ אשר ארץ
ובארץ ישראל ישרד המערכה מהם ואינה תחת המול ויכול להחיות גם יותר מפני
זה התפלל משה רבינו הקב"ה תפלות כמותן ואחתן כדי להכנס לארץ ישראל כדי
להחיות יותר שידע שחיי ק"ה שנים כמ"ס בשם הוא בשר בשם' גימטריא מ"ה
והו ימיו מאה וששים שנה ובארץ ישראל נשד המערכה ויכול להחיות יותר ח"ש
בשם' ברבות רבי יוחנן אקלע בצבל א"ל איכא סבי בצבל המה ואמר למען ירבו ויזכר
וימי ביכס על האדמה כתיב אבל בחולה לארץ לא כיון דאמר ליה מקדמיה ומחשבי
לבי כששחא שהיא דומה בארץ ישראל אמר האי דהאי לכו מפני בארץ ישראל נשד
המערכה וזית הכנסת שבחולה לארץ דומה לארץ ישראל ויכול להחיות הרבה שנים
וכתב בספר זכרון לפסח מעשה בשה אחת שהזקנה הרבה והלכה אלל רבן יוסי
הגלילי א"ל רבי זקתי הרבה ועבשו הם חיים של יוויל הוא לי ואעטל יניב שאני
טועמת לא מאכל ולא משעה ואני רוצה להפטר מן העולם כאשר טיני א"ל במה

הארכת ימים א"ל בכל יום אני למודה כי אפילו יש לי דבר חביב ואפילו יש גשם
ומטר ושפני מרובי אפילו הכי אני משכמת והולכת לבית הכנסת א"ל מגני עלמך
שלושה ימים שלא תלכי לבית הכנסת ואעכב אפיו הלכה ועשמה כן ובימי השלישי
מימה וחמה לעו"ה כמ"ס שם' מגילה עמידים בני נכסיות ובמי מדרשות
שיקבשו בארץ ישראל ח"ש ושנתו צבית ה' לאורך ימים ח"ש בית גאים נהלך

בדגש ר"ת ברד רוח גשם שלג וק"ל :
א"י ואעכך לגוי גדול וכו' ואגדלה שמך ויבן אחת במודרש ואגלה שמך זהו
שאומרים גאי יעקב ויבן מהו ואגדלה שמך זהו שאומרים גאי יעקב קיה לו
לומר גאי אברהם או גאי יצחק או גאי ישראל לא גאי יעקב ידוע הנה יש בשם
האבות אב"הרם יצ"ק יעקב יצ"ק אריות כנגד יצ"ק מידות הרחמים וי"ג אריות
בשמות האומות שר"ה רבקה רח"ל לא"ה כמותן כ"ו שם הוי"ה ברוך הוא וידוע
שיעקב נקרא ישראל יש בו חמשה אריות משום שאברהם היה מקודש שמו אברהם
ובחוסף בשמו ה' וקראו אברהם ח"ש ואגדלה ר"ל ואגדלה ה' בשמך זהו שאומרים
גאי יעקב ולא גאי ישראל ח"ש למה תאמר יעקב היה לו לומר ותדבר ישראל
כסתרה דרכי מה' לא יהיה מספר כ"ו שם הוי"ה לא כ"ו ואלא מכלל שם הוי"ה
ח"ש לוי ה' היתה לנו יאמר נח ישראל ובאמור :

ואברכה מבדריך ומקלך וכו' ויבן למה אמר מבדריך אלל ומקלך לא כמ"ס
בשם' מועד קטן רבי יוחנן בן עכנאי ורבי יהודה בן גרים תנו
פרשת דרכים בי רשבי' וכו' כי אפירו מינו א"ל רשבי' לרבי שמעון ברי יזל
לנבייכו ולבדריך כי אנשים הללו אנשים של צורה הן אול לנבייכו וכו' א"ל מאי
צבית הבא א"ל דאמר לי אבא זיל לנבייכו לדיברכוך אמרו ליה יהא רטוא דמורע
ולא תהדר תטייל ולא תפיק הפיק ולא תטייל ליחורב ביתו ולהיב אושפיוך לבבל
תפורך ולא תחזי לשהא דהתא כי תאחא לנבי צבית א"ל לא מבעייא דרובי לא ברכן
לא לעורו לערו לי א"ל מאי א"ל אמר לי קבי והכי אמרו ואל"ה הקד כולבו ברכתא
כינהו דמורע ולא תהודו חוליד בניס ולא ימותו תטייל ולא תפיק הפיק כלהא ולא
לימותו בך וליתקן לבי נשייכו תפיק ולא תטייל הפיק בך ולא ימותו בנבייכו ולא
יהדרון קרב ליחורב ביתו ולתיב אושפיוך דהוי עלמא אושפיו והויא עלמא ביתא
דכתיב קרב בחימו לעולם א הקרי קרבם לא קרבם לבבל פפורך בני ובצמחא
ולא תחזי שחא דהתא דלא תמות תתך ולא תמטיב אחריתו וכתבו המפרשים למה
דברו ליה צוה הלבוך כדי שתפוך מפי התכמים ומפיו ומפיו רשבי' ויהיה שלושה
עשרים דכתיב והחוט המשושג לא בזהרה יתקן ח"ש ואברכה מבדריך ומקלך ר"ל
אברך אותך בלשון קללה והיא ברכה כמו שכתבו לרבי גטור ברשב"י ח"ש יש בוטה
כמדקרות חרב ולשון חממים מרפס ובאמור :

ואעשך לגוי גדול ואברךך ואגדלה שמך והיה ברכה וי"ל שאמר בתחלה ואברךך
למה חזר ואמר והיה ברכה לא יבן כמ"ס בם' פאר מקודשים מעשה

היה ביום רבי ישעיה פינטו בחמד שהיה עני ועם הארץ ודרשו היה לתור בעיירות
ובכפרים ליקטת ברזל יטן מיד כל כנאל וחור ומוכר אותה וכוה מביא סרף לביטו
פעם אחת כטע לכפר אחת ויביאו לו ברזל הרבה ובתוכם היה לרה קטנה אחת
מלאה חלודה ויקנה אותה ויביאה לביטו ויטחהו חתה מיטתו כדרטו תמיד ובלילה
נדה שנתו ומיטתו וישמע קול קורא באזניו סורה לוי ארטי ותמלא בוי אף והזבים
ויבקש לדעת קול מי הוא ולא מלא וישב וישכב וישמע קול שנית קורא מתחת
המטה ויחפש ולא מלא מאומה וישב וישכב והנה קול שלישי ויקם וידליק נרות ויחפש
בכל מחבואי הבית וישמע כי קשבו אזניו כי מתוך הברזל אשר תחת המטה הקול יוא
ויפתח הסק וימלא אף והזבים וי"כ בליל שני וי"כ בליל שלישי ויפתחו הסק בליל
שלישי שמע קול מן העגולה אם תבנה בית לי בית גדול ותדליק נרות עבדתי פמלא
בכל לילה ולילה אף והזבים כל ימי יק"ך וימהר האיש הזה לקיים מצות הקול ויבנה
בית גדול כבני לתלפיות ועשה חדר אחד לפנים מחדרו וישם שם את העגולה גדול
בעטרת תפארת וידליק נרות רבות בעבור העגולה שם ואח"כ עשה משקה גדול
לחטות בישו ויחממו כל אנשי העיר על עשרו ואמרו לא נשק ולא חמם מאין לו
העושר הזה ויתקבלו כל אנשי העיר להקטין ועד גדול ובראשם הרב ישעיה פינטו
ובתחת הדיב לב בעל הבית ביון אמר להרב בלט כל יקרת הלחנות ולכן ילך מור
אחרי ויראה וילך הרב אחרי וימלא הנרות דולקים ובטין משואר ויחמה הרב על
המראה הזאת ויען הרב בקול גדול ויאמר לו הרף ממני ואשמד את העגולה ולכתה
אותה עד אשר דק לעפר כי היא ע"ז וכן עשה וכבדו כל הנרות ובל הבטין ועושר
סילו היה לחלוט הסעף עיניו בו ואינו וחור והיה עני כבשתילה והרב ישעיה
פינטו מיהר והלך לביטו יוא א ביתו ויאסף א עמו ואמרו כל לדיקי הדור עליו
שהוא גלגול יבבעם בן נטט והנורה הזאת הימה פליטה מן התרפים שלו זה בואו
לעולם לשלם אחר ע"ז שלו ובוה היה תיקון שלו עכ"ל ח"ש בספר דבר בעיתו כל
השפעה שיש בה שום סערה דמסאבא אינה נומדת מעשה ברב אחד שנתנו לו
עבר אחד שהוא רוח והיה מביא לו מכל מה שסיה ספק והרב החיירו לעפר העטס
מפני שאינו מתמיד והשפעה שהיא מר הקדושה תמדת ח"ש ואעפ"ך לגוי גדול
ואברךך בזמון ומעשה שלא תירא שיאבד העושר כמעשה הנו"א והיה ברכה
שהיא מר הקדושה והיה בו ברכה והגלה וק"ל :

ואתה חבא א אבותך בשלום הקבר בשיבה טובה ויון כמ"ש רז"ל למה אמר
ואתה תבא הל"ל ותבא א אבותיך אלא אמרו רז"ל ע"פ ועבדו ועשו
אותה ת' שנה והקפו אימתי עבדו ת' שנה והלא עבדו רד"ו שנה ותדלו משטלר
לחך נחשכ ת' שנה ח"ש ואתה תבוא א אבותיך דוק מינה אחת בלבד תבא א
אבותיך בשלום ולא מיימך נחשכ להם ועבדו ועשו אותם וכו' אלא מיימך ומצני
זה לא אמר ליחך ואתה תבא ואם תאמר מייני יודע לנו זה ואתה על גלות אלא
הפסוקים הקודם אמר על הגלות ועבדו ועשו וכו' ואח"כ אמר ואתה תבא וכו' :

וברוך א עליון אשר מנן לריך בידך ויחן לו מעשר מכל ויון למה אמר מנן
לריך בידך אלל ויחן לו מעשר מכל אלא כמ"ש בס' ליקוטי מצות על ידי
נתינת מעשר כרחוי נילול משואר"א כמ"ש בס' פילא חמינה בר פפא היה מחלק
לדקה לעניים בלילה פגע ביה שהוא אידה ח"ל לא למדהו רבינו לא הסוג נבול
רעך ח"ל לחלק לדקה לעניים ילאחי בלילה דכתיב מתן בסתר יכפה אף שהוא
שעה בטל שהוא הסד וניולו ממנו טכ"ל ח"ש וברוך א עליון אשר מנין לריך
בידך ונילחה ממנו על ידי ויסן לא מעשר מכל על ידי שנתן לדקה נילול מן
השנה : **ויקרי** ריב בין רעה מקנה אברים ובין רעה מקנה לוג וכו' ויאמר אברים
א לוג א נא שהי מריבה בני וביקר ובין רעי ובין רעוך כי אכשים אחים
אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפדד נא מעלי אם השמט ואימינה ואם הימין ואשמאלה
יון כמ"ש ר"ל בס' ע"ז ישראל כנטפל לו גוי בדרך אם בסיף טופלו לימיו פי'
רש"י ראה היה חגור סייף טופלו לימיו כדי שיהיה יד שמא שהסיף חגור בו לגד
ימינו של ישראל שאלם רלה להורגו ישלח ישראל יד ימינו ויחשו בו ואם במקל טופלו
לשמאל פי' רש"י אם ביד הגוי מקל טופלו ישראל לשמאלו שיהיה יד ימין שהמקל בה
סמוכה לשרא ואם יהיה יד ימינו תחת יד שמאלו של ישראל במקל הסחוך לה דאי
טופלו לימיו יהיה המקל רחוק מידו של ישראל עכ"ל וכן היה ריב בין רעי
מקנה אברים ובין רעי מקנה לוג ח"ש אם השמט ואימינה אם החגור בסיף שהוא
בשמאל ואימינה אי אסימך מימין שלי כדי שאראיך שמא תהרגני ואם הימין
ואשמאלה ואם לא תחגור סייף אחת אלא בידך הימין יש מקל אשימך לשמאלו כדי
שאראיך ויחשו את ידך ואם אשימך למיני המקל בלך רחוקה ממיני בחד לך מעשה
כדי שאימך נומך וק"ל : **ויקרי** אברים בן השעים והשע שנה וירא ה' א אברים
ויאמר לוי אני א שדי התהלך לפני ביהם ח"ל אני א שדי הל"ל אני הלא התהלך לפני אלא
אוחך במחד מאד ויון בס"ד למה ח"ל אני א שדי הל"ל אני הלא התהלך לפני אלא
אמרו רז"ל בס' רז"ל המלאך שם שדי הוא מורה על פריה ורביה לפיכך אם יבקשו
על הבנים מבקשים מבם שדי וכו' ועיין לקמן בפ' תולדות ח"ש ויהי אברים בן
השעים והשע שנה ויאמר ה' א אברים אני א שדי ועל ידי שם שדי ותאמה
בריתי בני ובנך וארבה אוחך במחד מאד בבנים ובנות :

ר"א יקרא עוד את שמך אברים והיה שמך אברים וכו' ויון בס"ד למה אמר
שמך אברים הל"ל אברים שמך אלא אמרו רז"ל במדרש רבה במגילת אסתר
על פסוק ושמו מרדכי ח"ל הרשעים קדמין לשמן שנאמר נכל שמו כשע בן ככרי
שמו וכו' אבל הדיקים שמש יקודם להם ושמו מנוח ושמו קיש ושמו שאלו ושמו בעז
ושמו אלקנא לפי שדומין לבוראם דכתיב ושמי ה' לא מדעתי להם עכ"ל ח"ש ולא
יקרא שמך אברים והיה שמך אברים מפני שהוא לדיק וכן אלל יחך אמר ויאמר
להים אבלי שרם אשהך וילדת לך בן וקראת את שמו יחך ואלל יעקב בס'
וישלח אמר ויאמר לו להיום שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב וכו' ויקרא את

שמו ישרא מפני שהם לדיקוס :
זאת בריתי אשר תשמרו בני ובינכם ובין זרעך אחרך המול לכם כל זכר
ויבן כמ"ש הרב לצורן שמיר חיקון הוא ליסוד שרבה בלדקה כפי כוחו
יוס ויס ולא יעבור יוס ולא יסן לרקא חס מעט ואם הרבה ועיין לעיל בפ'
נח וז"ל זאת בריתי על ידי זאת כתיב לרקקה שנאמר בחטני נא בואה וכו' בריתי
חיקון לברית שהוא הוסיף :

ונמרתם - את צמר עדלתכם והיה לאות ברית בני ובינכם ויבן כמ"ש הרב
ליקוטי עולת עיקר פנס הכרית הוא על ידי העלכות ומרה שמורה
וכן להפך עיקר שמירת הכרית על ידי השמחה עכ"ל ח"ס והיה חין והיה לא לשון
שמחה ועל ידי השמחה לאות ברית הוא חיקון לברית ר"ל ליסוד :

ויאמר אברהם ה' אֵלֵים מִה חָסֵן לִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עִרְוִירִי וּבֵן מִשֶׁק בִּיתִי הוּא
דמשק אֵינְעוֹר ויבן בס"ד חלילה ללדיק לומר כן ואנכי הולך ערירי לא
כמ"ש בשם" סגסדרין כל המלמד את בן חבירו תורה כלא ילדו שנאמר ואת
הנפש אשר עשו בחרן ואֵינְעוֹר הוא תלמיד אברהם כמ"ש רז"ל הוא דמשק אֵינְעוֹר
למה קראו דמש"ק מטריוקין דו"ל"ה ומש"ה מתורם רבו לאחרים ח"ס ויאמר
אברהם וכו' ואנכי הולך ערירי בלא בן ואם תאמר חלילה ללדיק לומר כן לז"א
ובן משק ביתי הוא דמשק אֵינְעוֹר שהיה אברהם מלמדו תורה וכל המלמד את בן
חבירו תורה כלא ילדו והתלמיד נקרא בן ואע"פ שאינן בני שנאמר ויבואו בני
הגבאים וכו' :

וירא ה' אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ כוונת הל"ל לזרעך אתן את הארץ
נזכו הוואת לא יובן כמ"ש בשם" יבמות חין בן דוד בל עד שיכלו כל
הנשמות שבנוף שנאמר וכו' ועיין לעיל בפ' בראשית וזאת כתיב לאשה כמ"ש
רז"ל לזאת יקרא אשה ח"ס לזרעך אתן את הארץ זו ארץ ישראל על ידו הוואת
שיקח לו אשה ויהיה לו בנים וזוהי תהיה הגאולה וזוהי יובן שם מוצב שיבנה בית
המקדש לה' הגדלה אלו ויהיה הסדרת שיבנה ח"ס כי את כל הארץ אשר אתה
רוצה לך אהננה על ידי ושמתו את זרעך כעפר הארץ וכו' בריבוי בנים ובטת
ובזה קום התהלך בארץ זה ארץ ישראל כי לך אהננה ותהיה הגאולה ח"ס והפירתי
אותך במאד מאד ונתחך לגוים בריבוי בנים ובטת וזוהי ומלכים שני מלכים משית
בן דוד ומשית בן יוסף מחלוצי ילאו ותהיה הגאולה : **ישמתי** את זרעך כעפר הארץ
וכו' קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אהננה יובן בס"ד רמז כמ"ש
בשם" סיגסדרין חין בן דוד בה עד שתכלה פרושה מן הכיס ח"ס כי שמה לעפר נפשנו
דבקא לארץ בטננו וזוהי קומה עורמה לנו ופדנו למען חסדך ותהיה הגאולה ח"ס
ושמתו את זרעך כעפר הארץ כמו העפר שהכל דשין בו ר"ל שכלתא פרושה מן
פדים וזוהי קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אהננה ותהיה הגאולה ח"ס
דלותי ולי יושעתי וכאמור עיין בפ' חיי שרה הטעם :

א"נ וירא ה' אברהם ויאמר לזרעך אתן את וכו' יובן כמ"ש בש"ס בפרה תניא ר"י
אומר גדולה לרקקה שמקרבת הגאולה שנאמר בה אמר ה' שמרו משפט ועשו
לרקקה וכו' והלדקה נקרא הזאת שנאמר הביאו המעשר לבית האולר ובחטני נא
בואה וכו' והטעם למה על ידי הלדקה תהיה הגאולה כמ"ש רז"ל משל לאדם אחד
שנשא אשה ואח"כ נשבים אשכנז מן הדין חייב לנדוהא ואם פדאה ואח"כ ארבע לה
דבר אחר ונשביה פעם שנית מן הדין חין חייב לפדותה לא בחורת לרקקה יפדנה
הנמשל כך אחתו אל הקב"ה יש לו דין אשה ובעלה כמ"ש ש"ס פסחים תורה ליה לט
משה מורשה א תקרי מורשה לא מאורשה ובהחילה ידרנו לגלות מזרים ופדאנו
משה מורשה כמ"ש ועברתי בארץ מזרים והכתי כל בכור ופדאנו מגלות מזרים חורנו
וידרנו לנשים לגלות המר הזה מן הדין חין חייב לפדותנו לא על ידי שנעשה
לרקקה מדה כנגד מדה ג"כ הקב"ה עושה עמנו לרקקה ויגלו מגלות הזה ח"ס
ליון לו יכרל במשפט הפדה מן הדין פ"א חייב לפדותנו וקדונו וידרנו לגלות
הזה בלזוהי כוח יפדנו בלדקה על ידי שאנחנו נעשה לרקקה זה עם זה ג"כ הקב"ה
יעשה עמנו לרקקה ויפדנו מגלות המר הזה ח"ס וירא ה' אברהם ויאמר לזרעך
אתן את הארץ וכו' על ידי הוואת זה הלדקה וזוהי יובן שם מוצב שיבנה
בית המקדש לה' הגדלה אלו ויהיה השראת שיבנה עלינו בבית משית לדיקו
לרקקה ר"ת למת דוד קרובה הביא :

וירא כאשר הקריב לבוא מזרימה ויאמר אברהם יפה מראה את אמרו רז"ל במדרש
מראה את יובן מהו הנה נא ידעתי כי אשה יפה מראה את אמרו רז"ל במדרש
כל אוחן כמים הללו הוא עמה ופגשו הוא אומר לה הנה נא וכו' לא שטל יד
הדך אדם מתצוה והיה שחור וזכה עמדה ביפיה מפני זה א"ל הנה נא ידעתי
כי אשה יפה מראה את : **וירא** כבא אברהם מזרימה וכו'
הל"ל והיה כבואם אברהם וברה מזרימה שרה היכן היתה לא יובן כמ"ש במדרש
רבה נהנה אברהם לברה בצידיה ועל צפניה כיון דמטא למגסא א"ל הב ומסא
א"ל אנה יהיב ומסא כל מה שכתבו א"ל כלים אהה טעין א"ל אנה יהיב ומס
כלים א"ל מצי מובחר את טעין א"ל אנה יהיב ומס משי א"ל מרגלית את טעין
א"ל דמי ומס מרגלית אנה יהיב א"ל דלא אפשר שהפער לא תפחה הציבה
ותרחה לנו כל מה שכתבו כיון שפחה הציבה הבהיקה כל ארץ מזרים מווייה
מיד ויראו אותה שרי פרעה חד אמר אנה יהיב מאה דיגריין ואיטלל עמה וחד
אמר אנה יהיב מאתים דיגריין ואיטלל עמה מיד ויהללו אותה א פרעה אמרו
ראויה זו למלך וחוקה אשה בית פרעה ויגע ה' את פרעה נגעים גדולים ואת
ציתו על דבר שרה אשת אברהם א"ל הקב"ה לברה כל מה שאני עושה בשבילך
אני עושה אמר ר"ל כל אוחה הלילה היה מלאך עומד ומקל בידו ומכה את פרעה
ואומר לה חס תאמר בלך את פרעה ובני ביתו לקה אותם וא"ת שאינך לניחם
וכל כך למה שיהיה אומרת לפרעה אני אשת איש ולא היה פורש ח"ס על דבר

שרה על דיבור שרה ויגע ה' את פרטם הכה אחוה בצרעת ר"ל :

ואברם כמד מחד במקנה בכסף ונזהב וילך למסעיו מנגב ועד בית א וכו' יובן בס"ד כמ"ש בס"ס יומה הו רבנן עמי ושטר באים לדון וכו' עשר אל"ל מפני מה לא עסקת בחוריהם אומר עשר הייתי אל"ל ויהר מרבי לעזר בן חרסם שהיה לא אחיו אף עיירות ביבסה ונכנן אף ספינות בים ובכל יום ויום ניטל טר הקומה על כספו ומהלך מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה פ"א מלאוהו עבדיו ועשו בו אנגריא אל"ל בצקשה ונכס היתוחי ואלך ללמוד תורה אל"ל חיי רבי לעזר בן חרסם שאין מניחין אותך ומימיו לא ראה אהרן לא יושב ועסק בחורה כל היום וכל הלילה וכו' עכ"ל ח"ס ואברם כמד מחד היה עליו לעזרה משא כמד המקנה וכפך וזהו שלא היו לו דבר חביב כלל המקנה הכסף והזהב וילך למסעיו אף שהיה מניין בעלמו להסיע דעתו מכל ענייניו והבלי העה"ז מנגד ועד בית א שהיה מנגב עלמו מכל טעמי ועסקי הע"ז ועד בית א בית המדרש וביה התפילה בלי פניה ומחשבה כלל אף הקבר נפשו ולהבדקה בצורשה העליון עד מקום אשר היה שם אהלה בתחילה במחנה הגשמות בהם החר האורות וקודם מחנה הגשמות בין בית א ובין האורות ובין ה"ע ר"ה ה"מלאכים ע"י יו"ה כי מחנה הגשמות הוא בין האורות ובין המלאכים :

אמרי נא אחותי את לזוטן ייטב לי בעבורך וחייה נפשי בגלגך יובן בס"ד מהו וחייה נפשי בגלגך יובן כמ"ש בס"ס נדרים ארבעה חסונים כמה ואחד מהם מי שאין לו בנים כמו שאמרה רחל ליעקב הבה לי בנים ואם אין מהה אכתי ועוד אמר רבי יצחק איזר הקב"ה כתיב ואם לא נעמלה האשה ועטורה היא ונקחה ומרטה וזע וזו שרה שנכנסה לבית פרעה ולבית אבימלך ויאלה עטורה אינו דין שספקד עכ"ל ח"ס וחייה נפשי דאקרא חי ולא מה בגלגך ר"ל בדברים המחולגלים מוך או בגלגך לשון גלגל גלגל שחור בטולם שחור הגלגל ר"ל המול ויהיה לי בנים ועוד שאמר למטן ייטב לי בעבורך וחייה נפשי בגלגך למה אמר שחי לשונות אף למטן ייטב לי בעבורך כנגד הנוף וחייה נפשי בגלגך כנגד הגשמות :

יודי כאשר הקריב לבא מלרימה ויאמר א שרי אכבו הנה נא ידעתי וכו' יובן כמ"ש רז"ל דים לומר כינר אמר אברהם לשרה הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את כמ"ש בס"ס כהונות חייב אדם להראות את אשתו וקודם הארוסין מפני שאח"כ שלא התגנה בעיניו כמ"ס רז"ל אין האור ניכר אף מתוך החושך וכשבא למלרים ראה אותם כולם כעורים ומקודם אמר אברהם אולי יש גשם ימים כמותו ח"ס ויהי כאשר הקריב לבא מלרימה שראה אותם כולם כעורים ויאמר א אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את כי מקודם אמרתי אולי יש אשה יפה כמוהך ועתה ידעתי כי אשה יפת מראה את את יפה ולא יש אשה יפה כמוך :

ואת הנפש אשר עשו בחרן יובן כמ"ס בס"ס נדרים מעשה ברבי שהיה לומר ההלכה בייג אופנים ולמד רבי חיאי

שבעה אופנים מהם לסוף חלה רבי ולמד רבי חיאי לפני רבי או שבעת ההלכות שלמד רבי עמו וסודר אותם לרבי וששה ההלכות שלא למד רבי חיאי הלכו ונכתבו היה שם טובם אחד שהיה שומע בעת שדיב רבי לומר א ההלכות הלך רבי חיאי ולמד אותם לפני זה הטובם ובה רבי חיאי וחרו ולמד אותם לפני רבי וכשראה רבי לזה הטובם אל"ל רבי אחה עשית אותי ואת רבי חיאי וכו' נמלא כי כל המלמד לבן חבירו תורה כפי וילדו לו"א ואת הנפש אשר עשו בחרן עכ"ל למד כל המלד לבן חבירו תורה כפי ונשאו :

ואברכה מברכך ומקלגך יובן למה הסוידך מברכך אלל ומקלגך לא כמ"ס בס"ס נפלאים מצדך מעשה באחד שהיה עם הארץ ואפילו פירוש מילות לא היה יודיע והיה מברך לבניו בכל שבת או ולי נכרפים בבית הדבן ועיין לקמן בפ' חולדות :

ואתה הנה א אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה יובן מהו ואתה וכו' תקבר בשיבה טובה תקבר בשיבה טובה שפת יתר לא כמ"ס בס"ס ברכות ע"פ על זאת יספלה כל חסיד אף לעת מלאו אמר רבי יוחנן לעת מלאו זו קבורה אמר רבא רב רב שילה היינו דאמרי אינשי לבשי אינש רחמי אפילו עד זיבולא בהיתא שלמא פי' רש"י שהיה לו שלום כל ימי חייו ואף ביום קבורתו עד השלכת מלא חפניו עפר האחרונה שבכסיו קבורתו ח"ס ואתה תבא א אבותיך בשלום כל ימך חייך תקבר בשיבה טובה עד זיבולא בהיתא שלמא רחמי בארם אחד זיבולא בהיתא שמעו המלכות מומט שלא ישליכו עליו עפר שעבו עליו עליה ר"ל :

וקאברם הטיב בעצורה וכו' יובן כמ"ס לעיל בפ' בראשית ע"פ לא טוב היות וכו' כמ"ס במדרש הא"ש וזהו לעשור בעבור אשמו וכו' וכמ"ס בס"ס מליצה ח"ל רבא לבני מחזא אוקירו לגשייב כי הובא דתעמרו וכו' ח"ס ולאברם הטיב זה העשור בעצורה בעבור אשמו :

יורא ה' א אברם ויאמר לזרעך וכו' יובן כמ"ס בס"ס מגורם התאור בזכות מותם תפילין שקיימו ישראל ונכנסו לארץ ונגילין ח"ס והיה לזאת על ידך וס"ל והיה כי יביאך ה' א ארץ הנכנעני וכו' והעטם למה ע"י מותם תפילין שהיה הגאולה לא תפילין גימטריא ח"ס מ"מ להכניעם וזהו שהיה הגאולה ופי' ח"ר רפא יצחק חיים התפילין נקרא ואת כמ"ס ושמרת את החקק הזאת ח"ס יורא ה' א אברם ויאמר לזרעך חתן את הארץ זו ארץ ישראל ע"י ואת התפילין וזהו יובן שם מניחם שיבנה ביהמ"ק וקריב קרניגים במזבח לה' הנראה לוי שהיה השראת שינה בביתם הנה :

פרשת יורא

יורא לוי ה' בלוי ממרא וי"ל מה בא לשמענו בלוי ממרא ועוד למה נמול אברהם בלוי ממרא ולא בזהו ולא באהלו ולא במקום אחר לא כמ"ס במדרש תחומה למה נגלה לוי בלוי ממרא ית"ש של הקב"ה שאינו מקפית שר כל בריו שלושם אהובים היה לו לאברהם אע"ה עבר אשכל ממרא וכיון שאל הקב"ה שימול הלך לקח מום ענה הלך אלל עבר ואל"ל אמר לי הקב"ה לימול אל"ל בעל מום רואה אתה לעשות

אח עלמך שיהיו קרובים של מלכות אשר הרגתה שומעים והאים והורגים אותך
 ואין אחי יכול לברוח מהם וזהו ענין ר"ם ע"גו כ"פ ר"ע ר"ל אח תמול
 והעשה עלמך בעל מוס רע כך שיבואו קרובים של מלכות וכו' הניחו והלך לו
 כז' אלל חשכל וז"ל חשכל אחי זקן ואם תמול יאל מומך דם הרבה ולא תוכל
 לסבול ותמות וזהו ז"ל חשכל ר"ם ח"ן ש"ה כלום ל"מילה רמו לו אם ימול ימות
 הניחו והלך אלל ממרחא ז"ל מה תועלת על המילה ז"ל ממרחא בדבר הזה אחי
 מבקש ע"זה הלך מותר כבסן האם והלך ממזרים ומן המלכים ומן הרעב
 וזהו ממרחא ר"ם מ"לכים מ"לדים ר"עב ח"ם ואלו הוא היו הורגים אותך והלך
 רמ"ח אברים שכן ובאבר אחד אחי מבקש ע"זה עשה במהרה עשה כאשר כך
 וזהו מ"מרה מ"הר מ"לא ר"עין א"בך :

קדושי

המפרשים למה נתישע עמהם וכו' צריך לעזזם היה ואלו של יעק
 עליו ממרחא לימול לא היה אברהם ימול לא שתישע עמהם כדי לסיים
 אם הם רשעים לא יתחבר עמהם וברק אותם שער ואשכל רשעים וממרחא אדם
 טוב הוא ונשמש ידע אברהם רשעים כמ"ם בשם' יומא רבי מאיר בדיק בשמיה
 מעשה ברבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוס' שהלכו רבי מאיר היה בדיק בשמיה של
 בעל הבית רבי יהודה ורבי יוס' לא היו בדיקן בשמיה של בעה"ב כשהגיעו למקום
 אחד אלל אבטיא ח"ל רבי מאיר מה שמך ח"ל כיהור אמר ר"מ שמע מינה
 אדם רשע הוא דחטיב כ"ו ד"ור תפסות המה כנים לא אמון כם רבי יהודה
 ורבי יוס' הפקירו אללו אח כיסם עם המעות וערב שבת היה אכל ר"מ לא הפקיד
 אללו אח מנעו והלך ר"מ ונתן את המעות כדו וקברו בקבר של אביו בעל
 אבטיא ויראה לו אביו כחלוס ז"ל בוא וקח לך המעות המונח אלל ראשי למחר
 בל זה האיש אלל ר"מ וספר לו החלוס ח"ל ר"מ חלומות של שבת הם בעלים
 ואין בהם ממש והוא היה מתכוין לדחותו שלא ילך וישיל המעות הלך ר"מ ושאר
 כל היום שלא ילך וימלטו כמולאי שבת לקח ר"מ מנעו והלך למחר רבי יהודה
 ורבי יוס' אמרו לבע"הב תן לנו את המעות ח"ל לא היו דברים מעולם ח"ל
 ר"מ למה אין אחם מדקדקים בשם בע"הב אמרו לו ולמה לא אמרת לנו שדקדק
 בשם ח"ל אני לא אמרתי רק שצריך לחשב ולדקדק על בע"הב אבל להחזיקו
 לגנב זה לא אמרתי משטרו והכניסוהו לחמת אחד והסקוהו יין ורואו על שפמו
 של זקני ערשים הלכו ונתנו זה הסימן לחשתי שאכל היום ערשים וזהו שחקן לנו
 את מנעוהו ונתנה להם כיסם והלכו להם וכו' לסיף היו מדקדקים בשם של
 אבטיא עב"ל וכאן אברהם ג"כ ידע אותם משום שהם רשעים ולא הלך עמהם
 עוד ומפני זה נגלה עליו בלתי ממרחא :

א"ל

למה נתישע עם ממרחא על המילה אמרו רז"ל נתישע עם ממרחא על ברכת
 המילה אם אבך אשר קדשני וזונו לימול א"ו אבך אשר קדשני על המילה
 ויעני לברך על המילה

א"ל נמולו אתו וירא לו ה' וכו' יובן כמ"ם רז"ל אמנם יש עניינים ששעטרו
 בו ל' הכנת הנבואה האחד השמחה כמ"ם ויהי כגון המנגן וסחי עליו רוח
 קאים והשני שהיה הנביא יושב במקום קדוש ולא במקום ע"ז כמ"ם אלל אחת
 כיון שהגיע לבית הללוים נסתלקה ממנה רוח הקודש והשלישי שהיה עומד
 ונותרא כמ"ם ולכני עמודי מרעד והרביעי שהיה מחבור במקום מיוחד כדי
 שלא יערוהו בני האדם והחמישי זמן השמחה הנבואה הוא צבוקר כמ"ם משם
 בהשכמה עלה להר סיני וכמ"ם צוהר כי העת הנבחר שבכל יום הצוקר בעת שיש
 אורה בשולח ועדין שלא יאלה השמש כמ"ם להניד צבוקר הסוך וז"ם הסמיכות
 הפ' בעלם היום הזה נמול אברהם ז"ל נמול בכאב ומה שהוא בן ז"ע כהה
 מלך היותו תש כותו ואין לו שמחה ואע"פ וירא לו ה' ועוד כי הנבואה היתה
 בלתי ממרחא הוא מקום ע"ז ועוד שלא היה עומד לא יושב והוא יושב וגם שלא
 היה מקום מיוחד לא פתח האהל מקום עונדים ושביו וגם שלא בהשכמה לא
 כחום היום אפילו הכי הייתה עליו נבואה :

יקח

לא מעט מים ורחלי רגליכם וכו' ואקחה פת לחם וכו' יובן אמרו רז"ל
 מפני ארבעה דברים האורח לא יבטם אלל בעל הבית האחד מפני שאין לו
 משרת וישרת אותו השני שמוא שאין לו מקום השלישי שמוא יפסיד בשבילו הרביעי
 שמוא האורח יתאחר וע"כ בא אברהם אבינו להוליך מלכסם הארבעה סדרות לו
 א' יוקח גא מעט מים על ידי שליח ב' א"ס שאין לי מקום והשענו תחת העץ ג'
 א"ס מפני הפסידה ואקחה פת לחם ד' א"ס מפני שמוא תתאחרו ח"ל אחר תעבורו
 ומפני הארבעה דברים לו תבואו לו :

א"ל

באופן אחר יוקח גא מעט מים וכו' ואקחה פת לחם וכו' ול הבקר רך
 אברהם וכו' ויקח חמאה וחלב וכו' יובן כמ"ם מעשה ברבי סעדיא גאון
 שהארח אלל בעל הבית ונודו יום ביום היה מוסף בכבודו עד ששאו הרב ז"ל
 מדוע סיפכה מנהגו של עולם שהם הלכים וחסור בכבוד האורח ואחיה הולך
 ומגדיל השני בעל הבית ח"ל ארזי ביום הא' לא הייתי יודע ערכך ועשיתי לך
 מעט כבוד ובכל יום ויום אנכי רואה שגדל ערכך לפני יוהר מומים הראשונים
 מאשר יקחה בעיני מווס אחמול הנני מגדיל על כבודך אז נשא הרב ז"ל ק"ו
 בעלמו ואמרו ומה אני ב"ו שהיום כלן ומחר בקבר בכל יום גדל ערכי לפני
 והוסף כבוד על כבודי אני לפני מך מלכי המלכים הקב"ה פאכ"ו צריך לי לעשות
 להוסף לו כבוד על' כבודו ולעשות תורה ונזוה וזע"ט וכו' ואמרו עליו עד שהיה
 בימי הקור הניחא היה מתגלגל על אבני השלג כשהוא ערום ולא היה מושג וכן
 א"ה עשה למלכים ח"ם יוקח גא מעט מים דעידין שלא ידע ערכם אמר יוקח
 גא מעט מים על ידי אחרים אך אח"כ שהודיע לו שגדל ערכם לפניו ביותר
 אמר ואקחה פת לחם וכו' אני בעלמי אח"כ נחודשו לו ביותר אמר ול' הבקר רך
 אברהם ויקח בן בקר וכו' ואח"כ נחודשו לו ביותר אמר ויקח חמאה וחלב

ובן הנקר אשר עשר יתן לפניהם וכו' :

וירא עומד עליהם החם העץ ויאלכו יובן כמ"ש בנ"ס קידושין מעשה ברבי
ליעזר ורבי יהושע ורבי לרוב דרוב חסידין בבית מדרשה בני של רבן
נמלי' והיה עומד ר"ג ומקשה עליהם נקן כוס לר"א ולא קבלו נתנו לרבי
יהושע וקבלו א"ל ר"א לר"י מה זה יהושע אחתי יושבין ור"ג ברבי עומד ומקשה
עליו א"ל מלני גדול ממני שמתם ומנו אברהם גדול הדור היה ובתיב בו והוא
עומד עליהם וכו' ושמא תאמר כמלתי השרת דמנו לו לא כינו לו לא לערביים
ואנחנו לא ויהי ר"ג עומד ומקשה עליו עכ"ל ועוד מלני אלא משה רבינו כמ"ש
הפסיק ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה לפני האלים וקשו
המפרשים משה היכלן היה ויתרנו עומד ונמשך ב"כ אנחנו ר"ג עומד ומקשה עליו :

א"ל בלשון אחר וימחר אברהם האהלה לו שרה ויאמר וסרי שלוש סאין קמה
סילת ויובן כמ"ש הוא אמר קמה והיא אמרה סילת מלך שראש עיני
לרה באורחים וי"ל ארבעה שאלה עיני יפה שהוא אמר קמה והיא אמרה
סילת לא יובן כמ"ש רז"ל משל לאריה שיהי לו שני גרין ושלל לאביהם אם יש דבר
בעולם שהארי לרדף ליראות ממנו אמר להם כי הוא מלך על החיות וכן הבריות
יראים ממנו וכשמשעו כן הלכו לטייל ובאו לעיר וראו ארבע שזשון שיהי משעו
את האריה והלכו לעיר אחרת וראו את ארבע דויד שהופס את הארי בקני
ובכיראו זאת חזרו ובאו לאביהם ויספרו לו כך וכך ראיתי א"ל אביהם שטיס
שבעולם זה היה על פי נס וחדוש הוא וסמיה וזכור זאת על השערים וז"ל הוא
אמר קמה והיא אמרה סילת ולמה כתבה התורה כן שמתחיל דבר חידוש ומכאן
שהאשה עינה לרה באורחים ר"ל אשה דעלמה ולא שרה ול"א חלל להיות לשרה
אורה כנשים נשים דעלמא ולא שרה :

ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי ענינה ואדני זקן ויאמר ה'
לה למה זה וכו' ויובן כמ"ש רז"ל דמשה שרה למה היא חורא לימי
עלומה ואדני זקן אר שטיי נחזור לימי עלומתי או שטיי בעודני זקניס נלדו ויאמר
לה א אברהם למה זה לחקק שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנית יכולה הייתי
ללדת כשאתי זקנה ולזה השיב ה'י"ת היפלא נוח' דבר לו שני זקנים מולידים היו
השולם אומרים יכול לעשות שהזקנים וילדו וזכינו יכול לעשות הזקן נחזור ולא היו
נעשים עליהם נחורים היו אומרים יכול לעשות הזקן נחזור ואני יכול לעשות
שנעודם זקנים וילדו ומסום הכי עשיתי שני הפנינים ויובן ע"פ מעשה באב אחר
שהיו זקן ובנו שהיו מהלכים בדרך החמור עממה רכב האב על החמור והבן הולך
פגשו בהם חברה בני אדם אמרו אחד לחבירו ראו שאיך האב רוכב והבן הולך
רכב הבן על החמור פגשו בהם חברה בני אדם אחרת ואמרו שאיך הבן רוכב
והאב הולך רכבו שניהם על החמור פגשו בהם חברה בני אדם אחרת ואמרו איך
שניהם רוכבים על החמור קמו והלכו שניהם והחמור לבדו הולך פגשו בהם חברה

בני אדם אחרת ואמרו האך הם הולכים והחמור לבדו הולך אמרו האב והבן מה
נעשה כל מה שנעשה לא ולא חובת בני אדם כך הקב"ה עשה אברהם זקן ושרה
חיהו נחמה כדו שלא ידברו בני אדם וק"ל :

ואל הנקר רץ אברהם וכו' יובן אמרו רז"ל כי באותה שעה נכרך אברהם אחר
הבקר נכנס הבקר במצרת המכפלה ונכנס אברהם אחריו וראה קבורתו
של אדם הראשון ויהי ויהי דולקת ובלתי כשה נתחיה אברהם לאותה קבורה
ונמר בדעתו לקטטה ח"ש ול הבקר רץ אברהם ר"ת ר"א ל"יון א"לם ב"ס הוך
ר"גני מ"ערת ה"מכפלה ח"ש ול ה"בקר ע"ה בנימטריא למערה :

ויקח חמאה וחלב ויבן הבקר אשר עשה ויתן וכו' וכו' לחם לא הביא ודרשו
רז"ל בנ"ס ב"מ ששרה אמני פ"ה גדה אר"ח כ"נשים ר"ת וס"ת בנימ'
יד"ה ואברהם אע"ה אוכל חולים בעהרה היה ולפיכך לא הביא לחם וי"ל שחב
בזה חם אברהם היה אוכל חולין בעהרה לא היה רובע בזה על שאר בני אדם
וזאלי טונג החכמים שלא רכל להאכילם ממה שלא הרגל הוא לאכול ממנו ועוד
שאל יביא לפניהם לחם ואמרו לו בעל הבית בועי תבא ותפגע ואברהם אוכל
חולין ובעהרה מסוס הכי לא הביא לפניהם לחם ועוד למה לא הביא לחם ההוא
העת היה פסח וברה כשראחה את גולגל מוכל פרסה גדה וסלקה ידיה מן העיסה
ואברהם השם ללס"ר חמך כמ"ש בנ"ס ח"ח וזהו כשהזכיר כאן עינות כמ"ש לשי
ועשי עינות ונעטין לטו הזכיר ועש לחם משה ומלוא אפה ויאלכו כדי להבלים בין
שניהם עינות מלוא והתורה כולה דמויה ומה שחבר כאן גילה כאן וק"ל :

ויקומו ממש האנשים וישקפו על פני סדום ואברהם הלך עמם לשלחם ויובן
כמ"ש רז"ל כי העישה ליה לאדם ההולך בדרך כלא קיים כל התורה
כולה ושעור ליה מיל ח"ש ויקומו ממש וכו' ואברהם הלך עמ"ם לשלחם בית'
תרו"ג ועוד לשלחם ר"ת ל"ויה ש"עושי ל"אוריה ח"ס מ"ל ח"ש על פני סדום
ס"ת מ"ל : **ויאמר** לוי האלים בתלום גם לכני ידעתי וכו' על כן לא נתחוך
לנגוע ליה ויבן בנ"ס הל"ל לנגוע בה מהו ליה לא אמרו רז"ל בנ"ס כל
הנגיעה בישראל נגוע בבית עונו כביכול ועוד אמרו רז"ל בנ"ס סוהדרין כל הסופר
לוטו של ישראל פי' מכה על לחיו כלא סופר לוטו של כנינה שנאמר מוקס פי'
מכה אדם ילע קודם כלא ילע קודם ח"ש ויאמר לוי האלים וכו' על כן לא נתחוך
לנגוע ליה ל"ה אחרות א"ל י"ה ואם ח"ו היה נגע אבינו לך בברה כלא היה נגע
א י"ה כביכול ונפטי זה הטעם אמרו רז"ל בנ"ס סוהדרין רב הונה אמר כל המרים
ידו על ח"דו ידו תרלן שנאמר וזרוע רמה השבר ומעשה שהיה רב הונה קן ידו
א"ל טעם אחר הכהוב אמר כי בללם לאים עשה את האדום וזה מרים ידו על
ללם לאים מייב ידו הקלן וק"ל :

א"ל על כן לא נתחוך לנגוע ליה ויבן בנ"ס הל"ל לנגוע בה לא אמרו רז"ל
ישראל ההשפעה שלהם מן י"ה שנאמר שש אשים צ"ה חגל נפשי בלתי צלתי

אזותיה ב"ל יה ועל יד החטא נשאים ההספעה שלהם שבאה מאי יה שנאמר על
על כי אין לאי בקרבו לאי אויות לאי ויה מלאווי הרעות הלא כתבו חכמי האמת
כשארם חוצא פוטם כל שרטי נשמתו ונשתוו אותם הלטרות ואין מויתי השפע
נחליה בהם ח"ם על כן לא נחתיה לנגוע לאה לא"ה אויות לא ויה שאם ח"ו
אזימלך היה נוגיע בשרה היה נוגיע ב"ל ויה שהספעה בזה מנונה ונושאה מהם
ע"י החטא וק"ל : ויה אמר המוסה אני מאברהם אשר אני עושה ויאמר ה'
זעקת סרוס ועמורה כי רבה וכו' ויגש אברהם ויאמר האף חספה לדיק
עם רשע יובן בס"ד למה הודיע הקב"ה לאברהם על אנשי סרוס לא ית"ש של
הקב"ה אפלו על אנשי סרוס שהם רשעים רואה שלמוד זכות עליהם כדי להליל
אותם מן המוקדנים ולא ישתיהם כח"ם הכחוב אם יש עליו מלאך מולך אחד מוני
אלף ויחוננו וכו' כח"ם בש"ם חגיגה אשכחיה רבה בר שאלא ללאו ז"ל אל מתי
קטביר קב"ה אל קאמר שמעשא מופמיהו דכלהו רבין ומפמיהו דר"מ לא קאמר
אל מתי וקא גנור שמעשא מופמיהו דאחר אמר ומה נקפא מניס ר"מ רמון מלא
חוכי אבל קליפתו זק אל שהא מתי קאמר שמועה מאיר בני כך הוא אומר
עכ"ל ואברהם התפלל עליהם ולא מלא להם זכות כדי להלילם וק"ל :

א"נ למה הודיעו הקב"ה לאברהם על אנשי סרוס לא אמרו רז"ל בש"ם סינהדרין
גר עד עשרה דרי לא חבוי ארמאה באפיה עכ"ל מפני זה הודיע הקב"ה
לאברהם אע"ה כדי להתפלל עליהם וק"ל :

ויהי אחר הדברים האלה והאדם נסה את אברהם וכו' ויבן בס"ד הל"ל נסה
את יצחק ולא לאברהם לא כח"ם הרב בגדו כהונה ע"פ לר לי עלך
אחי יהונתן וכו' הכוונה כי לרשו גדלה בהפסד ונאמן מעמו יוסר מלרם יהונתן במוחו
כי לער יהונתן במוחו לא הרגיש לער מיתחו כי אם לפי שעה והוא עם הפטירה
אמנם לער דוד הייתה עליו תמידות כי בכל עת ועת היה לפניו לער הרגש פרידתו
והיה עולה על זכרונו מהשענו הנפלא שהיה מהעני בדביקות אהבה ויונתן ועשה
קשה כמות אהבה ואם כן היסה לרבו בתמידות ח"ם לר לי עלך אחי יהונתן ר"ל
גודל צרתי הוא עליה על לרדך ח"ם עלך אחי יהונתן עכ"ל כח"ם בש"ם מ"ק
בכו לאבלים ולא לאברהם שהיא למנוחה ולנחת לאנחה ויומחק ע"פ מכל שכתב
רב פקודת המלך משל לשני אהובים שהיו אהובים זה לזה אהבה נפלאה וכל אחד
מהם היסה נפשו קשורה בנפש חברו ומפני רוב המלהמות שהיו בין המלכים
הזכרנו ויכירו איש מעל אחיו וישבו בשני ממלכות ויהי היום ויבא אחד מעיירו
לעיר חברו ויגדו למלך הווא ויחשבוהו מרגל לפי שבא משיר אויבו ויזו להורגו
וכשראם שכלתה לוי הרעה נואת המלך ויפול לפני רגליו ויצד וימתן לו כי שיעשה
עמו לזקק ומסד אל מה הוא לזקק ומסד אל לדי אדני כומר אני וכל סחורווי נחתי
לאנשים באמונה ולא כתבתי עליהם שטר ואשתי ובני אינם יודעים בהם ואם אמות
ולא אודיעם ולא אכתוב עליהם שמות שישארו בני עמיים ועשה לאלא נא ואכתוב

עליהם שמות ואשובה אל המלך ומוי יאמין שחשוב אל לודני הנה חברי שישב
בעירך וערבי וביא לחבירו אמר המלך לחבירו האתה מערביט שאם לא בא
לזמן שאקבע לו תמות אתה במקומו אל כן לודני אנכי מערביט נפש תחת נפש
אמר המלך בחיי אני אראה את הדבר הגדול הזה מיד נקח לו זמן ללכת ולשוב חודש
ימים ולחבירו חשבו אותו צבים האסורים וצוים האחרון מהחודש והמלך היה ממתל
אם יבוא האיש ויהי השמש לבוא ועדיין האיש לא בא ויז המלך להביא חברו
מבית הסוהר ולהרגו מיד הוילאוהו מבית האסורים ברחוב העיר וישמוהו חרבו על
לוארו והנה קול שאון בעיר לאמר הנה בא האיש ויבא האיש וירא את חברו מוכן
ויקח החרב מעל לואר חברו לשומה על לוארו וחבירו עשה גם כן זה ויאמר
אמות תחתך וזה אומר אני אמות תחתך ויתמה המלך ושריו על המראה הזה
ויז המלך לרסר מעל לואר שניהם החרב ואמר המלך להאיש שהיה אסור כיצד
עשית המעשה הזה שערצת את חבריך ולא יראה שוא שלא יבא חבריך והאחרוג
אותך וזה אמר לחבירו כיצד באתה והלא הללטה את עלמך מן המיתה השיבו
שניהם ואמרו למלך אנחנו אהובים זה את זה ונפשיט קשורה ביחד ואם אתה הורג
את חברי הווא גם כן מת מוקד לערו על כן עשינו זה המעשה אל כיון שאתם
אהובים זה את זה איני הורג אתכם ואני אהיה אהוב שלישי מעמכם ויחן להם
מתות ויפטור אותם לחיים טיבוס ולשלו ח"ם לא כתבו למת וקא טרו לו שמת
ולעצער לפי שעה לא בכו כפה להולך ר"ל לריך לבכות על האדם החי שהוא
בלעזר בכל עת שזוכר את המת ח"ם ויה אני את המתים שגבר מחו לפי שגבר
שלהם לפי שעה ולריך לשבתו משי"אכ מן החיים אשר הם חיים עונה לפי שהיו
לער שלו תמידות ח"ם סבו המה למנוחות עובו אותנו לאנחות וכאמור ח"ם בשיר
השירים כי עוה כמות אהבה וכו' ח"ם ודי נשים רחמיניות שמרחמינו הרבה על
בניהם ומלעצרים בשלו ילדיהן זה תמידות ח"ם הלריך אבד שהיה לו לער מיתה
לפי שעה אבל ואין איש עם על לב להלעצער עליו ואנשי חסד נאספים אין מוכין
להלעצער עליו אפילו לפי שעה הנביא תמיה עליהם ח"ם ויהי אחר הדברים וכו'
נכה את אברהם ולא אמר נכה את יצחק כי אברהם היה בחיים והיה מלעצער
בכל עת שהיו זוכר את יצחק משא"כ יצחק לער הפרידה לא היה לו כי אם בעת
המיתה לבד :

א"נ ויהי אחר הדברים האלה וכו' ויאמר קח נא את חת
אברהם וכו' ויאמר קח נא וכו' למה אמר ויאמר לוי וכו' קח נא ויבן בס"ד
כח"ם רז"ל בש"ם יומא לא יאמר אדם דבר לחבירו לא אם כן קוראו פירוש
שליך לקרא לו בשמו בתחילה ויקרא לא משה ואח"כ וידבר ה' לוי וכו' ח"ם ויאמר
לוי אברהם בתחילה ואח"כ ויאמר קח נא את חת בך וכו' :

א"נ בואו אחר ויהי אחר הדברים האלה וכו' ויבן כח"ם בש"ם סינהדרין אחר
מאי א"ר יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא אחר דבריו של שטן דכתיב ויגדל
הילד ויגמל ויעש אברהם משה גדול וכו' אמר שטן לפני הקב"ה רב"ש זקן

זה חננהו בן למה שנה מכל סעודה שפשה לא היה לו להביא חור או גזל אחר להקריב לפיך א"ל כלום עשה לא בשביל בני אמי אומר לו זבח את בןך לפני מיד וזבח מיד ויהי אחר הדברים האלה דיבור של שטן מיד והאליהם נסה את אברהם מזהו לריך ליתן לדקה ביום המילה כדי שלא יקטרג עליו השטן :

וירא אחר הדברים האלה וכו' כמ"ס בש"ס סינהדרין אחר מאי רבי לוי אמר אחר דבריו של ישמעאל ליתחך א"ל ישמעאל ליתחך אתי גדול ממך במצות שאתה מלך בן שמונת ימים ואני בן שלוש עשרה שנים א"ל ובאבר אחד אתה מגרה בי אם אומר לי הקב"ה זבח עמך לפני אמי וזבח מיד והאליהם נסה את אברהם וכו' ויאמר קח נא את בןך את יחידך :

ויתפלל אברהם בן האליהם וכו' כי עזר עזר ה' בעד כל רחם וכו' וס"ל וה' פקד את שרה ויבן כמ"ס רז"ל ש"ס ברבות כל המבקש רחמים על חבירו והוא לריך לאחור דבר הוא נענה החילה דכתיב וה' שב שבות חיוב בהתפללו בעד רעהו וכו' ויספול אברהם בן האליהם וירפא אליהם את אבימלך ואמהותיו וילדו וס"ל וה' פקד את שרה בזמן עב"ל ונלמוד מזה אנהו לריבים לגאולה נתפלל על השכינה שתגן מן הגלות וממילה אהמו נגל וטושיע מן הגלות ועיין ב"פ מקח וכו"ס לה' השועה על עורך ברכתך סלה וכו' :

כי ברך אברהם והרבא ארבה וכו' וירש זרעך את שער אויביו ויבן כמ"ס רז"ל אמר הקב"ה לאברהם אע"ה שיהן לזרעו עשר אומות כמ"ס אהת הקני ואת הקמוי ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרנשי ואת היבוי ובי"ת מרשים שכבו את הארץ לא נתן להם כי אם שבעה כמ"ס פ' וחתקן שבעה גוים רבים וכו' וא"כ השלושה אומות אימתי נקח אותם לא לעמוד כשיבא משיח לדקויו אז נקח אותם ויהיה גאולה שלימה וכו"ס כי ברך אברהם וכו' וירש זרעך את שער אויביו ע"ש עט שמהי הגאולה אז נקח את כל עשר אומות ויהיה גאולה שלימה אמון :

ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' בן עולם ויבן מהו ויקרא שם בשם ה' בן עולם לא כמ"ס במדרש ע"פ ושמו דרך ה' לפשות לדקה ונשפט מתחלה לדקה ולבסוף משפט הא כי"ר אברהם היה מקבל את העובדים ואת השבים והיה לו בית ארבעה שערים מארבע רוחות העולם משניה אובלים וזוחים א"ל אברהם זכרו א"ל מה נאמר א"ל אמרו ברוך ה' עולם שאלכנו משלו אם מקבל עליו וברך הוא אכל ושתה ואזיל ואי לא קביל עליה וברך הוא א"ל הב לי מה דעך ואמר מה אית לך עלי הוה א"ל חד קטוי דחמר בעשרה פולדין ומד ליערא דקיפר בעשרה פולדין ומד עיגול דריפתא בעשרה פולדין מאן יהב לך חמרא במדברא מאן וכו' מן הדוה חמי ההוה עקתא דהוה עקי ליה הוא אמר ברוך ה' עליין שאלכנו משלו הוה בתחלה לדקה ולבסוף משפט וכו"ס ויטע א"ש ר"ת א"כילה ש"מיה ל"יגה לאחר שאלכו ויקרא שם בשם ה' בן עולם שהקריא אברהם שמו של

הקב"ה שאומר להם אברהם זכרו לך עולם ש"ס סוטה בן הקרו ויקרא לא ויקריא : **כי** ברך אברהם והרבא ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכו' וירש זרעך את שער אויביו ויבן כמ"ס בשם' יבמות אין בין דויד בא עד שכלו כל הנשמות שבגוף ועיין ב"פ בראשית וכו"ס כי ברך אברהם וזבח וירש זרעך וכו' ויהיה : הגאולה **ואברהם** היו יהיה לגוי גדול ויבן כמ"ס בשם' סוכה א"ר אחא אין העולם חסר מל' לריקים יהיה בגמ' ל' כמ"ס בזוהר יומא חד נפיק רש"בי וחזא עלמא חשיך א"ל לר"א תא וגמיו מא בני קוב"ה אזלו ואשכחו חד מלאכה דדמי לעורה רברבא ואפיק מפשויה חלמין שלהובין דטררא וכו' וכו"ס ואברהם היו יהי"ה גימטריא שלשים שאברהם כנגד שלשים לריקים כמ"ס רשב"י ולדוק יסוד עולם ועיין ב"פ וישב :

ויאמר יתחך א אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר הנני בני וכו' ויבן מהו ויאמר אביו ויאמר בני לא כמ"ס בש"ס בחרה מעשה ברבי זנאה שא"ל לכו והכו על קבר אביהם וכו' ועיין ב"פ סולרות וכו"ס ויאמר יתחך בן אברהם אביו כיון שאתה שוחטי ואמרו מאבימלך דכלום יש אב שוחט לבני ויאמר לוי הנני בני אברהם ואמרו עשיתו שאתם בני ולא מאבימלך דלא מאבימלך הייתה בועט בי בעקרה ודאי ואמרו שאתם בני וקומתם ככבוד בסורה כבוד את אביך וכו' :

סמיכות הפרשה נמולו אהו וס"ל וירא לוי ה' בלטי ממרא וכו' ויבן כמ"ס בפרקי ר"א ליהו יהיה מניו בכל מילה מפני שאמר כי עזבו בריהך בני ישראל וא"ל הקב"ה חייך שאין ישראל עושים ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך ומשום הכי עושים כסא לליהו הנביא שנאמר ומלאך הברית אשר אתם חפשים הנה בא וכו"ס הסמיכות נמולו אהו על ידי המילה וירא לוי יהיה בלטי ממרא ר"ת גימ' ליהו רמו שיהיה מניו בכל מילה א"כ לוי גימ' ליה ע"ה :

א"ן נמולו אהו וירא לוי ה' וכו' ויבן כמ"ס רז"ל על ידי שנקיים מצות מילה תהיה הגאולה ועיין ב"פ לך הפעם ועוד כמ"ס בש"ס נדרים גדולה מילה ששקולה כנגד כל הנשמות שנאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל פי' ר"שי כרתי אתך ברית כלומר ברית מילה ששקולה ככל הדברים דהיינו כל הנשמות נמולא על ידי זכות המילה שהיא שקולה כנגד כל הנשמות שהיה הגאולה וכו"ס נמולו אהו על ידי זכות המילה וירא לוי גימ' ליה ע"ה ועוד יהי בלטי ממרא ר"ת גימ' ליהו שיהיה ויבשר הגאולה וכו"ס ב"פ בהר סיני ועשייתם את חקוטי וכו' זה המילה כמ"ס ויחוק בכשרו שם וזוה וישנחם על הארץ לבטח ולא יהיה גלות :

א"ן בעלם היום הזה נמול אברהם וכו' נמולו אהו וירא לוי ה' וכו' ויבן כמ"ס למה הסמיך הפסוקים זה לזה לא כמ"ס המקובלים ז"ל על המילה העטרה כנגד היוד דשמיא קדישא ושתי היודים של משהל שפשה בהם מילה ופרושה כנגד שתי היוד והסכין של מילה שבה סורת המילה כנגד הואו דשמיא קדישא וזוה שלם

השם ו"ש בעלם היום הזה נמול אברהם וכו' נמולו אהו על ידי המילה וירא לוי ה' שיהיה שם היום שלם :

א"ג בעלם וכו' נמולו אהו וירא לוי ה' וכו' כמ"ס רז"ל על ידי המילה יהיה על האדם חוסף עליו בליור גופו שם הוי"ה ב"ה כי שתי ידיו שתי ההין כל יד ה' אלצעות והגוף עם ראשו בליור וא"ו והמילה הוא היוד ועוד כחבו המקובלים ראש הגווה כנגד היוד הגווה עצמה היא וא"ו שתי רגלים שתי ההין בכל רגל חמשה אלצעות הרי הויה ו"ש נמולו אהו על ידי המילה וירא לוי ה' גלס על ליר גוף האדם שם הויה ב"ה ו"ש ומבשרי אהוה לאו ובאמור :

א"ג בעלם וכו' נמולו אהו וירא לוי ה' וכו' יובן כמ"ס בשם' סוגהדרין מטעה שאמר קיסר לרבי תנחום בוא ונכהו כולנו לעם אחד ח"ל אין רק אהמו

שנמולים אין אהמו יכולים להיות כמוהים לכן תמולו גם אהם ושהיו כמונו ו"ש אך בזאת יאשרו לנו וכו' להיות לעם אחד כאשר הם נמולים ובאמור אל קיסר טוב דברת אהנס כל שהוא מנלח ומדייש למלכות בדבריו ישליכו אהו למקום חיות רעות כל מלכות השליכו אהו למקום חיות רעות ולא אכלו אהו החיות הויה שם מין אחד אמר לקיסר זה שלא אכלו אהו החיות ששם עתה שבעים ואהנס רעבים וא"ל המלך כעת השליכו לזה המין לפני החיות ואכלו אהו ו"ש נודע ה' מטפת עשה בזמן כפועל כפיו קוקס רשע שאמר עתה שבעים החיות ואכלו את המין ועיין פסוקים הרבה בפ' בראשית על מטעה רבי יצחק אברב"ל ו"ש נמולו אהו ואם יאמרו לכם העכו"ם בואו ונהיה לעם אחד תאמרו להם כתשובת רבי תנחום לכן תמולו גם אהם כמונו ואם תאמר ישליכו אהם למקום החיות הרעות ו"ש וירא לוי ה' הקב"ה ישמורכם מן החיות הרעות ולא יזיקו לכם :

א"ג וירא לוי ה' בלאי מוגדל הוא יושב פתח האהל כחוס היום יובן כמ"ס בשם' תניגה ח"ר ג' עזר ס"ח אין אור של גיהנם שולטת בהם ק"ו וכו' ועיין בפ' ויגש ו"ש וירא לוי ה' וכו' והוא יושב פתח האהל זה אהל- של תורה כמ"ס במדבר סיני באהל מועד ועל יד התורה יגלל מלאש של גיהנם כהם היום שנאמר בה כי הנה היום בוער כהמור והיו כל ידום וכל עושה רשעה וכו' ולהט אהם היום הבא ו"ש פדה נפשו מעבוד בשתח ס"ח תורה ר"ל העוסק בחורה יגלל משתח זה גיהנם :

א"ג וירא לוי ה' וכו' והוא יושב פתח האהל כחוס היום יובן כמ"ס בע"הט אברהם אבינו יושב על פתח גיהנם וכל שהוא נמול מלינו מגיהנם מופני שאינו פגם ברית המילה ו"ש אף בשברי יסכון לבטח בזכות המילה ובזה כי לא תעזוב נפשו לשאול ולא תסן הסדך לראות שנת שיגלל מן פרעניות של גיהנם ולמה ח"א עומד על פתח גיהנם וכל שהוא נמול מלינו לא כמ"ס רז"ל ח"ל הקב"ה לאברהם אבינו מה חסדר לבכך שעבוד מלכות או גיהנם ח"ל שעבוד מלכות ו"ש חונס נמרתה חונס גימטריא גיהנם בשביל שהגללו מגיהנם נמרתה בגלות

ועוד אמרו רז"ל בשם' עירובין לבלוה מסוק ח"א מגיהנם לבד הבא על הכותות דמשכא ליה ערלה אינו מסוק ו"ש נמולו אהו על ידי המילה וירא לוי ה' וכו' והוא יושב פתח האהל ר"ל בפתחה של גיהנם שהיא חמה כחוס היום אהוה היום שנאמר בו כי הנה היום בא בוער כהמור וכו' ועוד האהל כחוס היום ס"ח מל מ' ר"ל על ידי המילה מ' ר"ס מלינו מגיהנם ועוד האהל כחות היום ס"ח גימ' גיהנם עם ב' כוללים ועוד פתח האהל כחוס היום ר"ס גיהנם עם ב' כוללים שיגלל מגיהנם :

א"ג נמולו אהו וירא לוי ה' יובן כמ"ס בשם' מטת הלוי כמה סגולות יש במילה ואחד מהם על ידי המילה רואה פני אהו על ידי המילה וירא לוי ה' שראוה פני שכינה :

א"ג וירא לוי ה' בלאי מוגדל אמרו רז"ל למה נגלה הקב"ס על אברהם אבינו בלאי מוגדל מופני שיעור על המילה ככחוב בפ' הזו מפני שלא ידע ח"א באיזה אבר ימול ח"ל הקב"ה ונמלאת את בשר ערלתהם באהן אמר ערלה דכתיב ערלה אהנס משמוע ובלב אמר ערלי לב וערלי בשר וכתיב ונמלאת את ערלה לבבכם וכו' ולזה הולך להתיען וזהו בלאי ר"ס באיזה אבר גימול יעלו ו"ל ראש הגויה :

א"ג וירא לוי ה' וכו' יובן פ' ר"שי לבקר את החולה כמ"ס בשם' מליעה ח"ר תמא יום שלישי למיתו וזא הקב"ה וסג' בשלמונו ויום השלישי כואבת המילה הרבה כמ"ס ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ואקלוס הרגם כד תקיפו עליהן כבהן ומה נלמוד לריך האדם לבקר לחולה כמ"ס בש"ע י"ד מזה לבקר חולים הקרובים וכו' אפילו הגדול ילך לבקר הקטן כמו שמלינו הקב"ה הלך אלל אברהם וצברו ואפילו כמה פעמים ביום ו"ל מנה ליה לר"ח שיום שלישי למיתו היה ודילמא יום א' יום ב' היה ועוד מלי וכו' פתח האהל וכו' לא היה לו לאברהם מקום אחר ליבש לא פתח האהל לא כמ"ס בשם' ברכות האי מאן דחליש וימא קמא לא לימא מוידו היכי דלא ליתרע מוליה מכהן ואילך לגילי כי הא רבא כי הוה הלש יומא קמא אמר לשמיעה טרוקי גלי ולא חגלו מכאן ואילך ח"ל פוקו ואכריוו בשוקא רבא חלש דרחמי לי לבשו עלי רחמי דמי לי לחדי עלי דכתיב כפול אויבך לא תשמח ובהכשלו לא יגל לבדך פן יראה ה' רעע בעיניו והשיב מעליו אפו וזה כונס ר"ח שבא לבקר את החולה וקשיא אס הוא חולה והוא יושב פתח האהל והא אמרין ביום א' טרוקי גלי דלא ליתרע מוליה לא והאי יום שלישי למיתו היה יושב פתח האהל כדי שיראו אהו וליבשו עליו רחמי :

וישא עיניו וירא וכהם שלושה אהנים נלבים עליו וירא וירך וכו' יובן ו"ל תיבת וירא מיותרת לא אמרו רז"ל וירא בשכינה וירא במלאכים וע"פ דרכם חפ"ל שעל יד שהביט בשכינה היה שואב כח לרוח ו"ש וירא בשכינה וירך לקראתם המלאכים :

א"נ וישא עיניו וירא וכו' וירא וירך לקראתו וכו' יובן אמרו רז"ל א"ל לא היה מראה עיניו מהאורחים אפילו רגע קטן מפני כשראם פתאום ראם על כן חשש שלא יתעלמו גם כן פתאום ח"ש וירא והנה שלושה אנשים וכו' וירא וירך לקראתם שהיה רך ורואה אותם מה שהוא קשה לבני אדם לרוך ולראות כנגדו מפני שלא ישל בדבר :

א"נ וישא עיניו וירא והנה שלושה אנשים נביים וכו' יובן אמר רז"ל בשם מ"עיה מי הם שלושה אנשים או שלושה מלאכים רפא לרפוא לאברהם מהמילה מיכא לבשר לשרה שתלד בן גבריאל להפוך לסדום ח"ש וירא את מלאך רפא והיה בו כוח לאברהם וירך לקראתו וגם שהוא יוס שלישי למילוח והיה זקן וחלש :

א"נ שלושה אנשים נביים ר"ת שור אריה נשר שהם מנשאי המרכבה ואברהם זה אדם והיו ארבעה נשאי המרכבה עמו :

ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר וכו' יובן אמר רז"ל שבאברהם חביו קיים כל המנות אפילו ערובי חבשילין כמ"ש עקב אשר שמע אברהם ס"ת חערב בקולי וישמור משמרתו מלתי חקוטי וטורחתי מבאן הולילו רז"ל אפילו ערובי חבשילין וכו'ל הביא לפני האורחים בשר בחלב לו"א וכן הבקר אשר עשה בפסד י"ורה ומתיר לאכול בשר עם חלב ולא יקרא בשר בחלב :

וימחר אברהם האוהלה א שרה ויאמר מהרי וכו' וכן הבקר רך אברהם וכו' יובן אמר רז"ל אברהם וכו' וירא וירך לקראתו וכו' ר"ת כמ"ש רז"ל בשם ברכות אברה דפקחא רהטא כמ"ש בוהר ישרא ר"ס לדבר מזה כנגד זה ר"ס מלאכי סניגורי"א ומקדימין ללמד זכות על ישרא קודם שיבואו המקטרגים ויקטרנו ח"ש דרך מזהיק ארון ח"ש ונדעה נדפה לדעת את ס' ח"ש וישכס אברהם בבוקר וכו'ין מקדימין למלות ח"ש בשיר השרים משכני אחרך לביה"מ גדולה וכאמר :

ואקחה פת לחם ר"ת וקודם אכילתם קשר חגוריהם התיור פן תבואו לידי חולי מעיים שחייב אדם להביא את עלמו כדי שיוכל לעבוד את בוראו :

א"נ ואקחה פת לחם וסעדו לביים אחר תעבורו יובן אמר רז"ל בשם שבת אכל ולא הלך ארבע אמות אכילתי מרקבת פ' רש"י אינה מתעכלת לעשות זבל ח"ש ואקחה פת לחם וסעדו לבכס אבל בחיגולי אחר תעבורו שאלו אחר אכילתם :

א"נ יוקח נא מעט נויים וכו' והשענו תחת השן ואקחה פת לחם וסעדו לבכס אחר תעבורו וכו' יובן אמרו רז"ל שבא אברהם חביו ללמד לאורחים דרך ארץ כמ"ש רז"ל בשם גיטין שלושה דברים מהיוין גופי של אדם אכל מעמוד ובהה מעמוד ושם מעטו ועמד ועוד חמשה קדוים למיתה יותר מן החיים ולו הם אכל ועמד שמה ועמד פ' ר"ש מיד קודם ששה מעט הקיז דם ועמד יסן ועמד שמה מעטו ועמד ולכן בא א"ל ללמד דבר המועיל לנוף האדם דכתחילה א"ל והשענו תחת השן ששענו ואח"כ

ואקחה פת לחם אך אחר תעבורו ותמתינו מלעמוד כמ"ש רז"ל אחר סמוך אחר מופלג : שחייב אדם וכו' **א"נ** באופן אחר ואקחה וכו' ויאמרו כן תעשה כאשר דברת יובן אמר רז"ל ש"ס כסמים כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מלא ח"ש כן תעשה כאשר דברת ופרשו רז"ל פרושים הרבה ודמיום הרבה :

וימחר אברהם האוהלה א שרה ויאמר מהרי שלום שלום קמה סולת וכו' ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניו וכו' ויאמר טוב אשוב לך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך וכו' יובן למה הסמוך הפסוקים זה לזה לא כמ"ש בשם' יבמות מעשה ברב שהיה לו אשה ומערתו כשיאמר לה שתבשל לו עדשים הבשל לו קטניות קטניות תבשל לו עדשים וכן על זה הדרך לפי שהיתה מהפכת דבריו כדי ללערו ורבו כי היה מפטר מרבי חייל א"ל רחמנא ליליך מידי דקאא ממותה ומי אוכא קשה ממותא אין אשה רעה כמ"ש ומואל אני מר ממות את האשה וכנגדו בני רבי חייל היה אביו א"ל שיאמר לאמו שתבשל לו עדשים היה אומר איה שתבשל קטניות ואמו היתה מנשלת עדשים אפיך לה לפי שכבר שאלו א"ל כך אמר רב לבני אמר כעת טובה היתה ששעתה רצונו א"ל בני לא כן הוא רק אני מהפך לה את דברך כדי שיהיה רזיך א"ל אביו זה הוא שהעולם אומר דנפיק מיך טעמא ויפיק שאני לא טעמא זה הסכל רק אהה למדתי אפ"ה בני לא תעביד הכי שנאמר למדו לשונם דבר שקר העוה ללאו ח"ש וימחר אברהם א שרה ויאמר מהרי שלום שלום קמה סלת וכו' ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניו וכו' ופת לא עשתה ולכן חשבו דעתם שענינו כענין רב שאשתו מלערתו ולכן ויאמרו איה שרה אשתך וכו' ויאמר טוב אשוב לך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ונכשר לך שיוול לך בן וישל לך כמו שהעיל חייל לרב אביו על ידי שהפך הדברים :

ותצחק שרה בקרבה לאמר וכו' ואלני זקן ויאמר ה' לה למה זה תצחק שרה לאמר ה'אך אמנם לך ואלני זקנית יובן אמר רז"ל בשם' יבמות רבי ישמעאל תנא גדול השלום טאף בקב"ה שינה בו דמעיקרא כתיב ואלני זקן ולבסוף כתיב ואלני זקנית פי' ר"ש ואלני זקן שרה אמרה לטון בזיו וכנגלה הקב"ה דבר לבאברהם אמר למה זה תצחק שרה לאמר וכו' ואלני זקנית ושינה הדבר מפני השלום ראה כמה גדול השלום ח"ש ויויו א יוסף לאמר אביך איה לפני ונחמו לאמר כה תאמרו ליוסף וכו' פי' ר"שי שמו בדבר מפני השלום כי לא איה יעקב כן :

ויאמר יצחק א אברהם אביו וכו' ויאמר הנה האש והעלים ואיה השה לעולה ויאמר אברהם להים יראה לו השה לעולה וילכו שניהם יחדו ויבואו א המקום אשר אמר לו ה' להים ויבן שם את המזבח יובן אמר רז"ל בשם' יומא בית ראשון למה חרב מפני שהיה בידם שלושה עבירות ע"ו ונ"ע וש"ד בית שני למה חרב מפני שהיה בידם שנאת חינם כמ"ש בשם' גיטין קומנה ובר קומנה חריב ירושלים וענין בש' מי שרה ח"ש ויאמר יצחק

א אברהם אביו וכו' וילכו שניהם יחדו על ידי אחרות ושלום וצוה ויבואו ל המקום
זו ביהמ"ק ויבן שם אברהם את המזבח שיבנה בית המקדש והיהו הגאולה :
וישכם אברהם צדק ויחשוב את חמורו ויחק את בני נעריו אותו ויבן
למה א"ל כשהיה הולך בדרך לנקוד את יצחק בני לקח שני נעריו
אחרו לא כמ"ס בשם' חולין ע"פ ויבאק איש עמו עד עלות השחר א"ר יצחק
מכאן לת"ח שלא יא' יודיו בליה ופי' רש"י ז"ל שהרי יעקב נשאר יודיו ויזקק
כמ"ס בשם' סינהדרין מעשה בשני בני אדם שהיו ישראל נשבו בהר הכרמל ואמרו יש
לפנינו סומא בחד מעינינו וטעונו שני עדות אחד של יין ואחד של שמן ושני בני אדם
המנהיגים אותם אחד ישראל ואחד גוי א"ל השבאי עם קשה עורף מואין אדם יודעים
כל זה א"ל שהגמול סומא בחד מעיניו של אחד מן העשב גאבל וד' השני אינו
נאכל ובלוחו לד' שניה פתחה ראתה ואכלה העשב וטעונו שני עדות אחד
של יין ואחד של שמן של יין מוטפף וכן ושני בני אדם המנהיגים אותם אחד גוי
ואחד ישראל גוי נפנה באמלע הדרך וישראל נפנה לדרך להיות לשני רדף אחריהם
ומלא כדבריהם בא ונשקן על ראשן והביאין לביתו וישם להם סעודה גדולה והיה
מזדק לפניהם ואמר ברוך שבתר בזרעו של אברהם ונתן להם מחממות ו"ס בפי'
ואתחנן ושנוררם ופשיהם כי היא החממות ובינתכם לעיני העמים שילא שמכם
שעולם שאתם חכמים גדולים ורזוים העב"ם ללמוד חממות ואמרו רק עם חכם
וגבון הגוי הגדול הזה ו"ס איכה וסבה בדר וכו' רבתי בגוים רבתי בדיעות ולא
אברהם אביו לקח שני נעריו אותו פי' רש"י כאין אדם חשוב ראשי ללאם לדרך
בלא שני אנשים עמו שאם ינטרך האחד לנקבו וילך הן לדרך והיה השני עמו
ואינו נזקק כמ"ס בשם' ברכות אמר מור השד בליה לאחד נראה ומזיק לשנים
נראה ואינו מוזק וכו' יע"ס

וכמו השחר עלה ויאי' המלאכים בלעז וכו' פן חספה בעון העיר ויבן מהו פן
חספה בעון העיר ויבן כמ"ס רז"ל הלויק אבד ואין איש שם על לב וכו'
מפני הרעה לאסף הלויק נתלקים המפרשים מפני הרעה וכו' מפני שלא יראה
ברעה לבא על הדור כשמזינו שנפטר ח"ר יוסף חיים קודם שלבשו ישראל לבא אחטייט
ועוד שנפטר ח"ר שמעון אנשי קודם שלבשו נבא ל' כלן וחס' אחר אמר מפני
הרעה נאסף הלויק טעל לויק אחד ומכפר על הדור העשב למה טעל לויק אחד
ומכפר על הדור שהוא אדם אחד לא אמרו רז"ל הלויק יחשב בכמה אנשים כמ"ס
בש"ס סוטה ע"פ ויך באנשי בית שמש כי ראו בחרון ה' ויך בעם שנעים איש
חמשים לך איש שבעים איש היו וכל אחד ואחד שקול כחמשים לך איש ועוד אמרו
רז"ל עת שברא הק"ב את העולם נמלך במלאכים כמ"ס נעשה אדם מהם
אמרו יברא ומהם אמרו א יברא נמלך בשמות הלויקים ואמרו יברא מפני
זה טעל לויק אחד וכו' ועוד אמרו רז"ל משה שקול כנגד ששים רבוא ישראל
יאיר בן מנשה שקול כנגד רובן של סינהדרין ועיין בפי' ואתחנן ועוד כמ"ס בש"ס

ברכות וימן ה' דבר בישראל מהצדק ועד עת מועד ראה ה' וינחם ויאמר למלאך
המשחית בעם רב לך מאי רב לך א"ל הקב"ה למלאך טול הרב שבהן יש לי לפרט
מהן כמה חובות באותה שעה את חביו בן לריה שקול כנגד רובן של סינהדרין
יע"ס ועוד באריות כל אחד יחשב בכמה אנשים ו"ס מרוב שנינו אברות לאספו
מני בחטאינו ו"ס והוא מחולל מפשעינו מדוכא בעונותינו ובחבורתו נרפא לנו
ו"ס רוח אפינו משיח ה' נלכד בשחיתותם ו"ס וכמו השער עלה וכו' פן חספה
בעון העיר שטעל לויק אחד ומכפר על הדור שמוות הלויק בעון הדור ו"ס
במשנת אבות ח"ר יוסי בן קסמא פ"א הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד
וא"ל רזקך שדור עמתי במקומי ויבן ה"ל עמתי מהו במקומי לא כנ"ל אם
יהיה גורא על העיר טעל לויק וכו' הוא ילקח מן הדור א"ל אם טען לי כל
כסף וזהב שבעולם איני דר לא במקום תורה ויש לויק גדול ממני וטעל לויק
אחד ומכפר : **כי** משחיתים ארצו את המקום הזה כי גדלה לעקתם
אם פני ה' וישלחנו ה' לשחתם ויבן כמ"ס מהו כי גדלה לעקתם את פני ה' לא
כמ"ס בש"ס וימלא ח"ר אפי בר יבונה עבר אדם עבירה פעם ראשונה מוחלים
לו שניה מוחלים לי שלישית מוחלים לו רביעית אין מוחלים לו ששאר כה אמר
ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו ופרשו המפרשים ז"ל עד
שלשה סילח עונם ועל ארבעה אינו סולח לעונם לא אם אדם עשה עון ראשון
מכל עון נכרה משחית ויבא המשחית לפני מד"הר ויאמר לו הן לי חיות כפיכול
הקב"ה משיב פניו ללך אחר וכן עון שני ושלישי ואם היה בידם עון רביעי היכן
משיב פניו כפיכול והמקטרג יקטרג לפניו ויהיה עליהם גזר דין ולו"א כה אמר
ה' מד"הר על שלשה פשעי ישראל סולח לעולם ועל ארבעה לא אשיבנו אינו
סולח לעונם ו"ס כי גדלה לעקתם הקטרוג לפני ה' עומד המקטרג שהוא עון
רביעי וישלחנו ה' לשחתם : **א** כי גדלה לעקתם את פני ה' ויבן מהו את פני
ה' לא אמרו רז"ל ע"ס ויאמר להם למה קץ כל בשר בא לפני ה' לל
קץ כל בשר בא וישחוק מהו לפני ה' כשהקב"ה גוזר גזרה כלויה ב"מ מלאך
הממונה על הגזרה כותב וכו' ועיין בפי' נח ו"ס כי גדלתה לעקתם את פני ה'
הגורא ומוסר אותה וצד וישלחנו ה' לשחתם :

ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בניס שרה וכו' ויבן כמ"ס בש"ס מליצה
אברהם אביו וימן כל גדולי הדור ושרה זימנה את נשוייהם וכל אשה
הביאה את בנה עמה ולא הביאה את מנתחא ונעשה גם בשרה אמיתו ופתחו
דריה כשני משיטת והניקה את כולם ומהו נהפרכס הדבר יצחק לא אסופי מן
הדרך וכתב במדרש תלפיות אותם הילדים כולם נתגוירו וק' אתמה בדבר שהרי
כתב בשם' ע"י מעשה שהיה שעת שמד שגזר המלך שלא ימלו את בנייהם ומלו
את רבי ובשעה למלך ושלח אחר רבי ואשה המלך החליפתו באשתינו כנה
ואחר רבי הניקתו חלב והראתו למלך ומלאוהו ערל ופטרורו לשלום וכו' וסופו

אטונוס החגיר ועשה טובות לשרא וכו' :

ותכחש שרה לאמר לא תחתי כי יראה ויבן כתב בילקוט בעצם נשים פסולות לעדות למרו מסרה שנאמר ותכחש שרה וכו' :

פרשת חיי שרה

סמיכות הפ' ובהול' ילד את רבקה וכו' וס"ל ויהיו חיי שרה מאה שנה וכו' ויבן רמז כמ"ש בש"ס יומא א"ר יותן אין לדיק נפטר מן העולם עד שנברא לזיק כמותו כמ"ס ורחש השמש וזא השמש עד שלא ככתה אזרו של עלי הכהן עד שזרחה אורו של שמואל הרמתי שנאמר ובר ישראל טרם יבנה ושמואל טובב בדבול ה' וכו' ויקרא ה' א שמואל ואלן ג"כ עד שלא שקעה שמושה של שרה זרחה שמושה של רבקה וכו' ו"ס הסמיכות ובהול' ילד את רבקה זרחה שמושה של רבקה ויהיו חיי שרה מאה שנה ר"ח שמש שקעה שמושה של שרה ותמת שרה וכו' **א"ל** סמיכות הפ' כתב עניין העקידה וס"ל

ויהיו חיי שרה וכו' ותמת שרה בקרית ארבע וכו' ויבן אמרו רז"ל ארבעה ענקים אחימן שבי ותלמי ואביהם הלכו אלל שרה אמרה להם כולד אברהם ויחזק עובדי ח"ל רואים אחינו זקן אחד עוקד לבנו לשוחטו ואח"כ ח"ל ראו עוד ח"ל איש נשמה הוא עומד אלל אביו ומרוב שמחה שגאה לה השמחה במולדת אחת נראה נשמתה וכלהו הנפש בבוא פתאום איזה טובה לאדם אזי ימרחב הלב מאד ומחוק הרחבה הלב הרבה ולא מן הלב הרות החיוני השוכן סוך הלב ויבא לירי מיתה כמ"ס אלל יעקב עת שבשרוהו בהדרגות שופף חי אמר ויפג לבו וכו' נמצא מזה הענקים נרמו לשרה מיתה על ידי שאל' לא נשחט ולא נסמכה פרכת העקידה אלל ויהיו חיי שרה וכו' ותמת שרה בקרית ארבע שקרה לה בשביל ארבעה ענקים שאל' שלא נשחט יחזק ומרוב שמחה ממה וכו' שמה שנה ועשרים שנה ר"ח ומרוב שמחה שגאה לה ותמות שרה כמ"ס בש"ס כחובות מנעשה ברבי חנינה בן חכנאי אול לבי רב ויחיד חרו סרי שני צבי רב עד דחסי אשתו שכלי דמחא ולא ידע למיזל לבתי אול יסיב אגודא דנהרא שמוע להסוה נערה קרו לה בת חכנאי אמר שמע מונא סהיא נערה דידן אול בתרא הוי ימינה דביסוה קא נחלה קתחא דל עינה חיותיה פסאוס שהו בעלה פרחא רוחא וכו' וע"ס וכו' ג"כ לענין שבורה רעה כמ"ס ופחד ורחב לבבך :

א"ל ויהיו חיי שרה מאה וכו' ויבן אמרו רז"ל בש"ס משה תקן להם לישראל מאה ברבות בכל יום כמ"ס ועתה ישרא מה ה' לדיך שול מערך א תקרי מה לא מאה ועוד מה ע"ה מאה ושכחוס וסיה דבר בזמן דוד המלך שהיו מתים מאה בכל יום ויתקן להם מאה ברבות בכל יום ועי"ו פסק המוס ח"ס בכל יום בכל אותיות ב' כל ר"ל שני פעמים כל גימ' מאה יום אברך והנה

בענין מאה ברבות יש שלושה מינים כמ"ס הרמב"ם אחד שהם שנה והודאה להקב"ה כמו ברבות התפלה והשני ברבות הנהיין והשפות ורית טוב והשלישית ברבות המלות כמו ברבות ליאת ותפילין וכו' ויהיו חיי שרה הגוף נקרא בשם שרה והנשמה בגוף האדם על יד מאה ברבות ש"ה ר"ח שנה נהיין המלות ונדע שעל יד קיום התורה ומצותיה יקרא חי שהוא לדיק כמ"ס ובניהו בן יהודע בן איש חי וכו' על יד ועשרים גימ' חר"ך חר"ג מלות התורה ושבעה דרבנן ושבע שנים רמז שצבל שבעים שנה שהיא שנותיו של אדם יסיה ומתנה עם הבריות ביראת שמים ח"ס ושבע ר"ח ושלא עם בריותיו של הקב"ה בכל שנעים שנה של ימינו ויהיו חיי שרה למא חזר ואמר שני חיי שרה לא חי עוה"ו וחי עוה"ב :

א"ל ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים וכו' ויבן כמ"ס ימים ושנות חיים ושלוש ויסיפו לך וכו' יש שנים של חיים ויש שנים שאינם של חיים לא ים בני אדם כל ימיהם בטוב ויש בני אדם כל ימיהם בעניות וכל מי כל ימיו בטוב ושנה אחת השיגתו עניות דומה כמו כל ימיו בעניות וכן בהפך כל מי כל שנותיו בעניות ולעז והשיגתו אפילו שנה אחת בטובה קודם מוחו דומה כמו כל ימיו היו בטובה ואלן שרה אמינו כל ימיה היו בלער שלא היה לה ולד וקודם מותה שהיתה בת תשעים שנה ילדה בן והיו לה חיים טובים ל"ו שנים כמ"ס בש"ס ע"ו מי שאין לו בן חשוב כמ"ס רחל הבה לי בנים ואם אין ממה אנכי וכל זמן שהיא עקרה ואין לה בן חיותה אינם חיים ח"ס ויהיו גימ' ל"ו חיי שרה ועכ"ו מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים כולם נחשבים שני חיי שרה כולם היו לטובה ויהיו ציבור ויהיו למפריע ויהיו לומר לך מראש ימיה לסיף ימיה אז מסוף ימיה לראש ימיה ויהיו שקילים בהויה אחת ואינם לטובה כל ימיה של שרה :

ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון וכו' ויבן מהו בקרית ארבע לא כמ"ס בש"ס שנת ארבעה מהו בעצמו של נחש שלא תחלו והם בעימין בן יעקב עומרם אבי משה ישו אבי דוד ובלאב אחי דוד ושרה היכה קרובה להם אבל לא כמותם ממש היכה ח"ס ותמת שרה בקרית ארבע קרה לו כמו שקרה על ארבעה שמתו בעצמו של נחש אבל לא כמותם ממש היא חברון שמתוכה עש הסטייה :

א"ל באופן אחר ותמת שרה וכו' ויבן כמ"ד מהו בקרית ארבע לא כמ"ס בספר לקוטים מפרדם ארבעה יסודות יש לו לאדם אש רוח מים עפר ומינסודים על ארבע מרס שחורה מרס ירוקה מרס לבנה מרס אדומה וכשיהם שוין ואין אחד מהם נוצר על חבירו אז שלום על האדם שלא יחלה ולא ימות ולזה אומרים לאדם שלום עליכם בלשון רבים שיהיה שלום בין הנשמה והגוף שלא יתפרדו וגם שהוא יחיד ר"ל שלום על ארבעה יסודות ח"ס אין שלום בעלמי ולמה מפני העצמי שנחברו ארבעה יסודות אחד על חבירו ח"ס במשנת אבות איוהו עשיר עשיר ר"ח עילים שנים ידום רגלים שהם שלמות זה

עושר הבריות השמים בחלקו חלקו ר"ח חס לה קר ויבש חלקו במ"ק גימ' חי
ובאמור ו"ג ותמה שרה ולמה משה מפני בקרית ארבע שהקרא עליה אחד
מארבע יסודות שנבר עליה ומתה היא חכרון שהיו מחוברין ועסה נחפרדו ו"ש
פינחס בן אלפז וכו' הכני טוהן לו את בריתו שלום ר"ל שיהיה לו שלום בין ארבעה
יסודות ולא יתלה ולא ימות ויהיה שלום בין הגשמה והגוף ולא יפרדו :

יך דין חי שרה מאה שנה וכו' יובן ה"לל מאה שנים ועשרים שנים ושבע שנה
לא כמ"ש בזוהר פתח רב מתיבסא ואמר זכאה חיבה מאן דאזעיר גרמי
בהאי עמלא כמה חיבה רם בההוא עמלא ומאן דליהו רב חיבו זעיר ומאן דליהו
זעיר חיבו רב כמ"ש בכס' פסחים מעשה ברב יוכף בריה דרבי"ל חלש ואחגינד
א"ל אבוב מאי חיות א"ל עולם הפך ראיתי עליונים למטה והתחתונים למעלה
וא"ל עולם ברור ראית ח"ש קטון וגדול שם הוא ועבר חפשי מאדוני וכאמור
ח"ש יש מהעשר בעו"הו מתורה ומלוא ואין כל לעו"הו מחרוש בעו"הו מהורה
ומלוא והן רב לעו"הו מחרה ומלוא וכבש כס' מעשים טובים מנעשה באחד לדיק
וחסיד בכל מעשיו והיה ביות בדרך בית הקבורות וכל מה היה עובר לפני פתח
ביות והיה הליך הזה מלווה עד בית הקבורות ושחר לקבורים ובעת וקמה תהא
את רגליו ולא היה יכול לרדת מומטחו ללות למת ויתפלל לה' כל הלילה ואמר ה'
אשר שמחה לעור עיטם ולפסח רגלים אשר מכאב רגלי ענני נא שבעה שיעבור
לדיק מוח לפני ביותי חוקי וחמני לעמוד על רגלי וללוות לבית הקבורות ויענהו
מלאך ה' נעשה כדברך ויום אחד מת לדיק אחד ויעבור על פתח ביותו ולא היה יכול
לקום על רגליו והיה ממחרת וימות קצב אחד רשע ויעבור על פתח בית החסיד
קם על רגליו ויאמרו כל הרואים אולי הקצב אין מן החוטאים וישמעו אכזי
העיר והיה ויקומו שני זקנים לדיקים ויאמרו לא נשקוט עד שנראה המעשה ה'
וילכו ה' אשח הקצב וישאו על עסקי בעלה ותקום ותקלל אותו בנחופים ותורפים
ובכל יום מכה אותה ואת בניו ויען נמלא בו דבר טוב שהיה לו אב זקן והיה
מרחלי ומלבישו ומאכילו מוח עצמות פרים וכבשים כה משפטו בכל יום ואז ידעו
כי כבוד אביו כפר לו תעויו ואשמו ואח"כ הלכו לבית הדיק ושאו לאשמו על
מעשיו ואמרה להם במר נפש כל ימיו לא נבר בי ולא הכלימי ולא גבה לבו על
עבדיו ושלוש פעמים בכל יום מפיל תחינתו לפני גורא ואיום ומלוא לילה היה קם
מתחתו והולך ה' אדרו מתפלל ומשתחוה לפני יוצרו וא"ל איה חדרו וא"ל זה לי
עשרים שנה לא הלכתי אלל חדרו ולא אחד מבניו והמפתיה היה נושא בחיקו ולקחו
המפתיה ופתחו את חדרו ולא מלאו בה כי אם סיבה אחת ויפתחוה וימלאו בה
ללם זהב וזר הזהב שחי וערב ולו היה מתפלל בזקן וערב וידעו כי הוא רשע
גמור וכופר ח"ש ויהיו חיי שרה מאה שנה מאן דליהו רב מאה אחר שנה חיבו
זעיר ועשרים שנה ג"פ ושבע ומאן דליהו זעיר בעו"הו שנים חיבו רב לעו"הו :

ותמת שרה בקרית ארבע וכו' יובן כמ"ש רז"ל מן הראוי היה ששרה תחיה

ג"כ קע"ה שנים כמו אברהם ושמה האמר חטאה ח"י כמ"ש נפש
החוטאת היא תמות קודם זמנו כמ"ש בכס' ברכות מעשה במקום אחד שהיה בו
עבוד הוא מן נחש ויהיה מוקף את הבריות בלו והודיעו לרבי חנינא בן דוסא א"ל
הכאזי את חורו הלבו והראוהו את חורו והניח עקב רגלו על פתח חורו ולא
העבוד וכשפי לר"ח ומת אותו ערוד נטלו על כפיפו והוליו לבית המדרש א"ל
רחב"ד ראו בני שאין ערוד ממות לא חטא ממה באותה שעה אמרו אוי לו לאדם
שפגע בו ערוד ואוי לערוד שפגע בו רח"ב פי' רש"י דרך זה הערוד הוא כך אם
נוסף לאדם והאדם תיכף רץ למוט או מת הערוד אבל אם הערוד מקדיח למוט
או מת האדם ונעשה גם לר"ח נעשה מעיין מתחת עקביו ומת הערוד ושרה
סירוגו דין גרמא לה שחייתה קב"ל בניס משום שמערה דין על אברהם אבינו
ואמרה ישפטו ה' בני וביקר כמ"ש בכס' ר"ה כל המוסר דין על חבירו הוא
נענש תחלה פי' רש"י שבטיה בזאתו שחבירו נענש על ידו וכבש כס' חסידים
שבלה מות הדין לפני הקב"ה ואומרת רב"שע ליה תעשה דין ראוי הוא שיענישו
על כך ח"ש ויהיו חיי שרה קב"ל שנים וכ"ה למה לא חייתה כמו אברהם לוי"א
ותמה שרה בקרית ארבע בשביל ארבעה דברים שאמרה ישפטו ה' בני וביקר
שמערה דין על אברהם וכל המוסר דין על חבירו הוא נענש תחלה :

ואברהם זקן בא בימים ס"ח חיה אדוני שכל הימים היה מיוחד
אורח כמ"ש בש"ע על כל מלוא ומלוא אשר ישעה האדם הן
בהפילה והן תלמוד תורה הכל יעשה ליקב"הו וכו' ויעשה יחוד הויה אדני בשילוב
ולא כאלשים ריקים וזמזומים דלא ידעו מאי קאמרי ח"ש והמלך דוד זקן בא בימים
ס"ח חמן שכל הימים היה מיוחד הויה אדני בשילוב חמן גימ' הויה אדני וכתבו
המקובלים אם לא יחד הויה אדני יחדיו הויה אדני נגנן מפריד לוף ח"י תהילתו
לך בזמן הזה הודפסו סודים בזכות הלו :

א"ן ואברהם זקן וכו' יובן כמ"ש בכס' מיעה אמרו רז"ל מאדם הראשון עד
אברהם לא הוה זקנה ועיין בפ' תולדות ח"ש ואברהם זקן בא בימים
וקשיא למה התפלל אברהם שיהיה זקן משום וכו' בדרך את אברהם בכל גימ' בן
ועוד בכל עם שלום ואסיות בנימטרים דומה והיה דומה לו בצורה :

א"ן ואברהם זקן וכו' בדרך את אברהם בכל יובן כמ"ש בכס' בתרה מאי
בכל ר"מ אומר שלא היתה לו בת וי"ל שהקב"ה בדרך את אברהם
בעשר כמ"ש בכס' בתרה שלשה הטעמים הקב"ה בעו"הו מעיין עוה"ב ולו הן
אברהם ויחא ויעקב אברהם דכתיב ביה בכל וכו' ומה בא ר"מ ללמדנו שלא
היתה לו בת לא ידוע כמ"ש רז"ל קב"ה גימטריא חוק ועוד נקבא אסיות
ק"י בה ר"ל ממזן זכר גימ' ברכה ח"ש וכו' בדרך את אברהם בכל גימ' בן זכר
גימ' ברכה והיה לו עושר ולא נהן לו נקבא גימטריא חוק סימן עינות :

א"ן ואברהם זקן וכו' וכו' בדרך את אברהם בכל יובן פירש מורי ועטרה

לאחי ז"ל כמ"ט בש"ט יבמות שריו בלא אשה שריו בלא ברכה ולמה
מפני שאינו מוליד בן וכו' גימטריא ברכה ח"ט וה' ברך את אברהם שיהיה
לו ברכה על יד בכל גימטריא בן זכר גימ' ברכה ושטר :

ותכר : להשקות ותאמר גם לגמולך אשקה וכו' יובן אמר ר"ל כשאומר האדם
בשפילת י"ח אהה גבור לעולם אדני יכוין ברכ' אגלא שם זה
מסיגל להלכה ולכן ולחסד בשני כל ראויו וכתב גם' ההלכה לדוד דוד המלך
ע"ה היה לוחם מלחמותיו בשם אגלא חיה השם נקרא מנגן דוד ועליו אמר דוד
מניני וקדן ישי כי זה השם היה מנגן ונהי לדוד וסוף הספר בסגולות כתב אש
אדם אחד היה בסכנה בדרך והוא מתירא מנסטים רעים ויאמר בכונה פסוק
זה ויגלל קרבה לו נפשי גלה למצן אויביו פניו ופעם אחת בא לו אדם אחד
ונשבע עליו וא"ל פ"א בהיותי בדרך הולך בא לסעים ושלף חרבו עלי וכשאמרתי
זה הפסוק בכונה זה השם עם נקודותיה נעשה גם ופלא כי באותו רגע מומש
בהפך מאויב לאויב ומיד החזיר החרב לו השנה ולא עוד שגיה אותי בדרך
עד בואי לו העיר ח"ט וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצד הטרור האכס
ותקעם בחללה בחללה במ"ק ע"ה גימ' אגלא וכוה ונשבעתו ותאוייבכם וזה
כינה רבקה אמיתו ותאמר גם לגמולך אשקה ע"ה ר"ת גימ' אגלא :

ויאמר בא ברוך ה' למה תעמוד בדרך וכו' יובן כמ"ט רז"ל בשם' סינהדרין
אין בן דוד בא עד שתכלה פרוטה מן הכיס כתב במדרש החומה והיה

מעשה בעקילם זה אונקלוס הגר בן אחיתו של אדריטוס היה וקבץ להחזיר והיה
מתירא מאדריטוס דודו א"ל אני רוצה לעשות גבורה-א"ל שמה חסר כסף והב
הרי אונרום לפניך א"ל אני רוצה לעשות וללאת חך לעיר לדעם דעם הבריות
ואני רוצה להחיותך כך הוה לעשות א"ל כל סחורה שאחיה רואה שפלה ונתונה
בארץ לך ועסקו בא שסופה להעלות ואחיה משכר בה הולך ובה לארץ ישראל
ולמוד תורה לאחר זמן הלך חזר לאדריטוס דודו א"ל למה עיך משתטת סבור אני
שנפסידה סחורה שלך או שמה אדם הלך לך א"ל אחיה קרוב לי ואלדס מור לי
במנויה א"ל ולמה עיך משתטת א"ל שלמדתי תורה ומלאת את עלמי א"ל ומי
א"ל כך א"ל כך נמלכתי א"ל אחיתו א"ל בשעה שאמרתי לך רוצה אני לעשות
סחורה ואמרתי כל סחורה שאחיה רואה שפלה ונתונה בארץ לך ועסקו בה
שסופה להעלות חזרתי על כל העו"ם ולא ראייתו אומה שפלה כישרה וסופה
להעלות וכו' א"ל היה לך ללמוד תורה ולא לימול א"ל אש אדם ניומול אוני
יכול ללמוד תורה וכו' גמאל אש ישראל יהיו שפלים לארץ שסיפס להעלות מפני
זה אכתי בעת שמצרכים ברכת הלכנה אומרים ולכנה אחר שמתחדש עשרת
השפלות לעומתי בשן שם הם עתידים להתחכם כמנהג וכו' ח"ט את עש עני
לו ישראל שפלים תושבי מגלות ח"ט דלותי ולוי יהושבי ובאמור ח"ט ויאמר בא
ברוך ה' אומרים ישראל למשיח למה תעמוד בדרך בדומי ואנכי פנימי הבית כי

לא נשאר לנו כלום בלתי אש ארמיתו ונזייתו ומקום זה בית המקדש לגמול
אוסיות לגדולים מלים וכו' ח"ט כי שחה לעפר נפשו דבקה לארץ בעיניו
שאמרו עניים ודלים וכוה קומה עורחה לנו ופדיתו למצן חסדיך ותהיה גאולה
שלימה :

ואבא : היום לו העין וכו' יובן כמ"ט בילקוט מקרית ארבע
עוד חתן מהלך שבעה עשר ימים ובשלוש שעות בא העבד לחתן מלמד
סקפלה לו הארץ כמ"ט בשם' סינהדרין שושה קפלה להם הארץ ולישור עבד
אברהם אחד מהם ושוד כתב בילקוט עוג הוא לישור ופרשת רגליו ארבעים
מיל וח"ט ואבא היום לו העין פי' רש"י היום ילאתי והיום בלתי מלמד סקפלה
לו הארץ ששני שפרסות רגליו ארבעים מיל והולך במהרה :

דיקדוק חיי שרה מזה וכו' במדרש ויהיו חיי שרה ה"ד יודיע ה' ימי תמימים כשם
שהם תמימים כך שטותיהם תמימים יובן מהו כשם שהם תמימים כך וכו' לא יובן
כמ"ט רז"ל ע"פ יראת ה' חוסוף ימים ושעות רשעים תקלרנה כמ"ט בש"ט שבת
א"ר שמואל בר כחמימי א"ר יונתן מאי דכתיב כי אהה אביו כי אברהם לא ידענו
ישראל לא יכירו אהה ה' אביו גולגו מעולם שמך לעת"ל א"ל הק"ב להברכה
וכו' ושנין ב"ט נח גמאל אש עושים רש"מ לא יחסרו מיניהם כלום ח"ט
יראת ה' אש עשו רש"מ חוסוף ימים לא כן ושעות רשעים תקלרנה שלא נשאר
משבעים שנה רק י"ב שנים ומחלה ח"ט המדרש ויהיו חיי שרה וכו' כשם שהם
תמימים ולדקים כך שטותיהם תמימים שאין מחסרים משטותיהם כלום ח"ט
ואברהם וקן זה קנה חממה בא בימים וה' ברך את אברהם בכל ולא אלעריך
לאחסורי ליה מדי משטותיו כלום ח"ט והמלך דוד וקן בא בימים ובאמור
ח"ט בשנת אבות גדולה חורה שטותית חיים לעושה בעו"הו דלא מחסרים
משטותיהם כלום ל"ב שנים ומחלה וק"ל :

א"ל ויהיו חיי שרה במדרש ויהיו חיי שרה ה"ד יודיע ה' ימי תמימים כשם שהם
תמימים כך שטותיהם תמימים יובן מהו כשם שהם וכו' לא כמ"ט רז"ל ע"פ
יראת ה' חוסוף ימים ושעות רשעים תקלרנה כי בדרך הטבע אש יס לאדם בן
עוג ויודיע לקרות בסורה וכן בשנים ומתירא אביו עליו שמה יתנו בו עיין הרע
ואש שואים לאביו כמה ימי שני חיוי א"ל שהוא גדול בשנים אבל בהפך אש הבן
אין בו דעת ורב בשנים ואש שואים לאביו אז אומר להם שהוא רך בשנים ומקלג
את ימיו ח"ט יראת ה' חוסוף ימים כדו שלא יתנו בו עיין הרע ושעות רשעים
תקלרנה אבל מי שאין בו דעת ושעות מקלג את ימיו ח"ט יהיו חיי שרה ה"ד
יודיע ה' ימי תמימים כשם שהם תמימים ולדקים כך שטותיהם תמימים ואין
מקלרים את ימיהם לא מוסיפים את ימיהם ח"ט ואברהם וקן זה שקנה חממה
בא בימים שמוסיפים על ימיו ח"ט והמלך דוד וקן בא בימים ובאמור ח"ט כי
בי ירבו ימך ובאמור ח"ט בפרקי אבות גדולה חורה שטותית חיים לעושה ובאמור :
א"ל ויהיו חיי שרה ה"ד יודיע ה' ימי תמימים וכו' יובן כמ"ט רז"ל

שהלוקים מתמידים לקים קודם עליה השחר ללמוד תורה ועושים הימים ארוכים
שמוסיפים מהלילה להיום וזהו יראת ה' חסוקי ימים אבל וטות רשעים תקאורנה
שהרשעים הם ישינים על מטהם כל הלילה ועד שנים שלושה שעות מהיום ומקלרים
סיום ח"ו ואברהם זקן זה עסקה חכמה בחורה בא בימים שהלילה עושים יום
ולומדים בחורה ח"ו והמלך דוד זקן בא בימים ובאמור ח"ו כי בי ירכו ימך
ויוסיפו לך שנות חיים ובאמור ח"ו במדרש יודיע ה' ימי תמימים כשם שהם
תמימים בחורה כך שנותיהם תמימים שמוסיפים מהלילה על היום :

א"י ויהיו חיי שרה וכו' ויבן ע"פ מדרש פליאה משמחה שרה התחיל אדם
הראשון לדבר בלשון ארמי שנאמר ולי מה יקר רעך ב ר"ת ארמי למה
אדם הראשון משמחה שרה דבר בלשון ארמי ופרט רז"ל כי ידוע כשיחלק הגדיק
מן העולם הולך למערות המכפלה אלל אדם הראשון ואלל אהה גרמחה מיתה
לעולם ומשיב אדם הראשון אין לדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא אם כן חטאך
גרמו לך המיתה אבל שרה כתוב ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה וכו' ופי'
רז"ל פרט לדרוש בת מאה כעת שפרים בלא חטא וכו' גמולא שרה הייתה בלא
חטא ואם כן לא היה יכול אד"הר לתקן לשרה חינוך שחשיב לכ"ע אין לדיק בארץ
וכו' והתחיל לדבר בלשון ארמי כי הרגום ויהיו חיי שרה וכו' והוא חיי שרה מאה
ועשרין ושבע שנין ולא פרט היכה שנה בכל פרט ופרט וזיון שלא פרט ליכא
למדרש הדרוש בלא חטא ויפא שיכול לומר לשרה ג"כ אין לדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא : **א"י** ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה וכו' הלל מאה
שנים ועשרים שנים
לא יובן בס"ד כמ"ש בש"ס יומא א"ר הניא בן שנה
שחול במלגו בן שנה הוה בן ג"ט שנה הוה לא כבן שנה שלא טעם טעם חטא כך
שאלו בעת שמלך בלא חטא ח"ו"ס מאה שנה כמו בן שנה בלא חטא כך שרה בת
מאה בלא חטא ועשרים שנה כמו שאמרו רז"ל אין מעטיבין ב"ד של מעלה לא מבין
עשרים שנה ומעלה ח"ו ועשרים שנה כמו בן שנה אין מעטיבין אותו בית דין של
מעלה כך נח עשרים אין מעטיבין אותה בית דין של מעלה :

ותמת שרה בקריה ארבע וכו' ויבן כמ"ש בזהר במדרש הגעלם נתמה
שרה בקריה ארבע דא קריאת שמע דלא מיתה האי לדיק על יד
נחם לא נפקה רוחא דיליה בקריה שמע וי"ל מא ענין קריה ארבע לק"ש כמ"ש
רז"ל ש"ס פסחים ויקרא יעקב לבניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא
אתכם בחתיית הימים בקם לגלות הקן לבניו נסתלקה ממני דו"הק ואמר שמא
ח"ו יש במיטתי פסול ואמרו לאביהם כשם שאין בלבך לא לא אחד כך אין בלבני
לא לא אחד לכן אמרו שמע ישראל דהיינו לאביהם ישראל אמרו שמע ישראל
ה' אלהינו ה' אחד אם כן קודם שדא יעקב היו קריים ה' אלהינו ה' אחד ולא
היו אומרים תיבות שמע ישראל וכן יעקב שקרא ק"ש לא היה אומר שמע ישראל
ח"ו ותמה שרה בקריה ארבע שקראה ארבע תיבות לא ה' אלהינו ה' אחד

ומתה וכן ר"ע מה בק"ש בלחד וכו' היא חברון לשון חבור כמ"ש רז"ל
נפש הגדיק תחבר עם השכינה :

ויבא אברהם לספוד לשרה ולבנותה וי"ל ה"לל לבנות לשרה ואח"כ לספודה
לא יובן כבר גודע מקום העקודה היה רחוק שלושה ימים דכתיב ויהי
ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק וכו' בחזירתו
כ"ג שלושה ימים ואמרו רז"ל שלושה לבני ושבעה להספד וכו' וא"כ הלכו והלכו
שלושה לבני ח"ו ויבא אברהם לספוד לשרה בתחילה ואח"כ מהוך ההספד ולבנותה
וכתבו המופרשים הטעם למה קבעו שלושה לבני שבעה להספד ושלושים לגיהוך
ולתספורת שהם ר"ת גז"ל לא שמא ח"ו נאשר בירי האדם קלם מגול כי אין לדיק
בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא ולכן קבעו שלושה זמנים הללו שעל יד האער
שמלטערים החיים בעד המותים וכו' אם ישנו לדיק לעניים בעדם יבא זה ויכפר
על זה :

א"י ויבא אברהם לספוד לשרה ולבנותה כ' זעירא
למה לא אמרו רז"ל בת היכה לו לאברהם וכלל שמה ומהה הכה בעת
שמחה שרה ח"ו"ס ויבא אברהם לספוד לשרה ולבנותה כ' זעירא כלא אמר
ולבנה בכה לשרה ולבנה וק"ל :

ואברהם זקן בא בימים וכו' ויבן מנהו בא בימים לא כמ"ש רז"ל בשם'
ברכות אין הקב"ה מואם בהפולתן של רבים שנאמר הן ב כבר
לא יזאחם וכתיב ברוב עם הדרת מלך וכחז בש"ע א"ח יתהלך להתפלל בצי"הכ
עם הצבור וכחז בחיקויים אין תפילתו של אדם נשמעת לא בביה"כ עם הצבור
ולא ביחוד כמ"ש בשם' ואני תפילתי לך ה' עת רצון וכו' יש עת של רצון להתקבל
תפילה יש עת שאינו של רצון לא עת רצון בשעת שהצבור מתפללים כתב בשם'
פלא יועץ יען המתפלל עם הציבור מובטח לו שתפילתו רצויה ומקובלת ואין
מדקדקים אחריה ואפילו הוא איש רשע דכתיב הן ב כבוד לא ימאס ולמה נקראו
בשם צבור לא לצור אותיות ל' צור ל' ר"ת לדיק בור זה עם הארץ תפילתם
תקבל יחדו ומשל לבני אדם שטעמו עטרה למלך בא עני ונתן חלקו בה אחר
המלך בשביל זה העני אינו מקבלה מוד מקבלה המלך וזוה"ק בראש כך ר"ת
עשרה לדיקים התפללו ובא רשע והתפלל עמהם הקב"ה ומקבלה ואמרו רז"ל לדיק
לשרות וללכת ארבעה מליץ כדי שלא יתפלל ביחוד לא בעשרה משל אם אחד
אדם מביא מנחה למלך לבדו כל מה שבידו למלך המלך רואה אותה מעט
אבל אם אנשים הרבה הביאו מנחה למלך מזה ומזה תהיה הרבה ומקבלה
המלך כך הגמול אם איש אחד מתפלל יחיד לבדו ואם הציבור מתפללים אנשים
הרבה ביחד ודאי תקבל תפילתם ועוד כתבו המופרשים משל לאבנים טובות
ויקרות אם אחד משקלו משקל אחד שווה עשרה זהובים ואם משקלו שנים
שווה מאה זהב כך בני אדם אם מתפללים ביחוד להתפלל עם רבים וכחז בשם'
זכות אבות במשנת אבות כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו ידוע שהמזכה

לרץ שמים בשלימות במחשבה ודיבור ומעשה ולכן אם איש פרטי קיים מזה לא
יבדל מהיות יום הסרון הן מלך טרסה המחשבה וכוונתו וכוונת מ"ש א"כ אם נעשים
בכללות הרבים לא יחסר ממנה דבר ועין בהצטרפות כולם תהיה בשלימות וכן ג"כ
התפילה ולו"ה הן לא כבוד לא ימאס ו"ה כל המזכה את הרבים שמעבר חפלותיו
ומזותיו עם רבים ועוד שאמר על כל תפילה ומזוה ליקב"ה ב' יחודה שלים בשם
כל ישראל אחי חטא בא לידי חטא לשון הסרון כמ"ה והיינו אנו ובני שמיה
חטאים ד"ל איך הסרון התפילה ומזותיו לא הכול בשלימות ובס' קול שכן כתב
מעשה בחברון מקדמה דגא לא היו מתפללים בעשרה כי אם בשבת ויום טוב
שמקבלים שם שם הן הכפרים והתפללו בעשרה ויהי ערב יום הכפרים לא היו
בחברון כי אם שבעה אנשים והמזוה על בני הכפרים שיבאו ולא בא אפילו
אחד מהם כי כולם הלכו לירושלים והיו בלעזר גדול שתפללו ביו"ה ב' ביחוד ולא
קדוש ולא קדושה ולא קריאה ס"ה ולא זכרה כהניס ולא חזרה תפילה י"ח ולא
עניות ואין כמ"ה בש"ע א"ה ובני הרבים והשמש נטה לבוא והם מהלים אולי
יבא אחד וישלימו לעשרה וראו מרחוק איש אחד וזקן בא וישמחו שמחה גדולה
וכשבא אליהם נהמו לפניו לאכול סעודת המוסקה בדרך היותם וא"ל כבר סעדתי
בדרך וקבלתי עלי שלא לאכול עוד כמ"ה בש"ע א"ה אם קבל עלי לא לאכול
עוד מבשר יום שלא לאכול ולא לשחות מים ויכבדוהו כבוד גדול והתפללו בעשרה
ביו"ה ובמזלוי יום הכפרים החצילו מיריבים זה עם זה כל אחד ואחד מהם
דגא לביא האורח לביא ועשו גורל וגבל הגורל על החון והלך החון לביא
והאורח אחריו וכשהגיע החון לביאו פנה לאחוריו לכבד לאורח להכניסו ראשון
ויבסרו ולא נמלא והיו כולם בלעזר גדול וחסדו שהלך לדרכו ולא ראה להטות
מהם ובלילה בא בחלום וזקן הן החון וא"ל אני אברהם איביס שבתי כתי
להשלימם לעשרה למנין וראיתי בלעזרם שתתפללו ביחודים ושמחו העם שמחה
גדולה שאברהם אע"ה התפלל עמהם ואם כן מן שם להם ביו"ה בש"ע בש"ע
ומתפללים בביהם ביחוד על לא דבר וכלי אונס כלל ואמרו ר"ל בש"ע ברכות כל
מן שיש לו בית הכנסת בש"ע וראינו נכנס לשם להתפלל נקרא שכן רע שנאמר כס
אמר ה' על סני הרעים הטועים בנחלה ח"ה ואברהם וזקן בא אמתו בא בימים
ר"ה ביום מותה ישלים מזון ר"ל ביו"ה בא לחברון שהיא עיר שקבור
במערת המכפלה אברהם אע"ה :

א"ל ואברהם וזקן בא בימים וכו' יובן כמ"ה ר"ל בש"ע תענית ע"פ ויהי כי
זקן שמואל וכו' ומוי סוב שמואל כוליה הוי והא בר חמשים ושנים הוה א"רי
וקנה קפלה עליו וכו' נמלא דשמואל היה זקן אותה זקנה לא היתה מלך השנים
לא שלא ריגו אבתים ח"ה ואברהם וזקן והיה זקנה זאה של אברהם היה
שבא בימים ולא כשמואל שאמר עליו ויהי כי זקן שמואל דאותה זקנה לא היה לא
שלא ירענו אבתיה ח"ה והמלך דוד וזקן בא בימים ולא כשמואל וכאמור :

א"ל והמלך דוד וזקן וכו' יובן כמ"ה בס' יוסף תהלות ע"פ אומר י"א לא
תעלמי בחתי ימי וכו' לפי פשוטו אפשר דכונת דה"ע אדם הראשון ראה
דוד ודוד דורשו ודוד ודוד ומתנועו וראה את דוד שיבא נפל לעולם ונתן לו שבעים
שנה מחייו ועת שמת אד"הר התנחם עליה ולא העילה לאד"הר כלום ולדוד ובאה
בלילה ואמרו בויהר אברהם נתן לו חמש שנים ליש להחיות ק"ף שנים יתקן
לא נתן לו כלום בגין דדין דמסעריה קא אחא יעקב נתן לו כ"ח שנים שד"ל
להחיות קפ"ה שנים כאברהם יוסף נתן לו תלתין ושבע שנים שד"ל להחיות
קמ"ו שנים כיעקב הרי זה שבעים שנה ועיין בפ' ויחי ולפי זה היה לו לדוד
לחיות קמ"ו שנים ח"ה דוד י"א תעלמי בחתי ימי ממש שלא אחיה כי אם שבעים שנה
וא"ל הק"ב בדור דגרים שנתקן אתה סוכר שלא אחיה לא שבעים שנה לא
כי אתה חו ק"מ שנה וגמלא בדור דורים שנתקן כי אין אתה יובן בלילה ולא
שעמם טעם שמה שהיה יסן שכן נשמו ואם כן תהלות נחשבים לך ימים
וגמלא שאתה חו שבעים שנה ימים ושבעים שנה לילות ובעתם שד"הר נתן
לדוד שבעים שנה ואברהם ויעקב ויוסף נתנו לו שבעים שנה ושאר לדיקים לא
נתנו לו כלום כי דה"ע היה נגלגל אד"הר אדם ר"ס אדם דוד משיחם לך ימים
ועקב באו לתקן שון אד"הר וגם יוסף הע"ה היה נפש אד"הר בו ולכן גם הם
נתנו לדוד שבעים שנה ח"ה והמלך דוד וזקן בא בימים אמתות ב' ימים
שבעים שנה ימים ושבעים שנה לילות אל"ג בימים אמתות ב' ימים אחד של
אד"הר ואחד של אבות :

א"ל ואברהם וזקן בא בימים יובן כמ"ה בס' דעת תכונה ששכר טוב הלפון
ללדיקים נקרא ימים ח"ה לטוב לנו כל הימים ויש מי שאוכל משכרו בעו"ה
יגדו משכרו לעו"ה כמ"ה ומשלים לשונאיו ה פניו להאבידו ח"ה ואברהם וזקן
זה קנה חממה בא בימים ששכר עו"ה הב בשלימות גם זה בדרך את אברהם בכל
בעשר בעו"ה עפ"י לא ינוחא משכרו לעו"ה ח"ה והמלך דוד וזקן בא בימים
ובאחד וק"ל :

א"ל ואברהם וזקן בא בימים וכו' יובן כמ"ה
ר"ל כל המעמוד בן לר"ך ומת כלו לא מת ח"ה ואברהם וזקן בא בימים
אמתות ב' ימים ר"ל שני ימים בעו"ה ובעו"ה שבוא חו זה בדרך את אברהם
בכלל כיומטריא ב"ן והיה לדין בכלל עפ' שלוש אמתות גימ' דומ"ה לו בברקות :

ויתן אברהם את כל אשר לו ליעקב ולבני השילגשים אשר וכו' יובן כמ"ה ר"ל
בש"ס סינהדרין מעשה פעם אחת באו בני ישמעאל ובני קטוקה לדון
עם ישראל לפני אבסגדרוס מוקדון אמרו לו ארץ כנען שלנו ושלטה דכתיב ולא
תולדות ישמעאל בן אברהם וכתיב ולא תולדות יעקב בן אברהם את כל גמא אתם
מחזיקים לבד בארץ אל"ג גביהה בן פסיסא לתכמים חנו לי רשות ואילך וארון
עמם לפני אבסגדרוס מוקדון חס ונחמתי אמרו אתם הדיוט שבנו נחתם ואם
אני אליה אותם אל"ג תורה נשם נחתם נתנו לו רשות והלך דון עמם אל"ג

מהיכן אחס מביאים ראה מן המורה א"ל גם אני אביא לכם ראה מן המורה דכתיב ויבן אברהם את כל אשר לו ליתכן ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנתו וישלח מעל יתכן בני וכו' ומעשה אשף לכס אב שכתב נכסיו לבניו בחייו שלא ליעול אחד מחלק חבריו ושיגר זה מעל זה אחר מות האב ש כלום זה על זה לכן מה אדם רוצים בעת ויעלו חלק מאחיו ומיד נחבישו וחזרו לעירם וק"ל :

ויבא ה האיש והנה עומד על הגמלים על העינין יובן כמ"ש רז"ל מה בא ללמדנו הכבוד באחריו והנה עומד על הגמלים על העינין הלא הכיר ליעזר בהילכתו של לכן לרעה ובעל בשמות הקודש והרכיב גמול על גמול והעמידם באויר למעלה מעיני המים והא כראות לכן בה עשה פחד ואמר מי יוכל לבטל פעולתו אין זה כי אם אלכנע ב"הם הוא זמי וכל לעמוד לפניו ואם תאמר כישוף הוא אינו פועל באויר כמ"ש בש"ס סינהדין מעשה באשקלון שהיו שמונים מכשפות יהודים מה משה שמעון בן שטח כינס שמונים בחורים בעלי קומה וביד כל אחד כד גדול וטלית בחובו ויוס גשמים היה א"ל סודרו מהם וכיון שהינכנו כל אחד יביאה אחת מהם מן הארץ ושוב אין כישוף אולם בכס ואם לאו לא נוכל להם הלא שטח לפרקלין שלהם והניח החבורים מחוץ א"ל מי אהה אומר להם מוכפף אני ולנסותיכם באחי א"ל ומה כשפים יש בידך א"ל יוכלני אני להביא לכם שמונים בחורים כעט עשופים טליתות גטבים וגם שהיו שם שמונה א"ל עשה נראה יאל לחוך ורמו לבחורים והוליו הטליתות מן הכדים ונחשטפו בהם וכנכסו ואחו כל אחד ואחד אחת מהם והגביהום והרגם וכו' נמצא על ידי שנבחו אותם מן הארץ נתבעל הכישוף של המכשפות ובעל במים מעשה בזעירי שהלך לבגדאדיריא של מרסין וקנה משם המור וזה החומר בעשה על יד כשפים והוא לא ידע הלא להשקותו מים מן העינין וגם הכישוף ובעשה דף של גשר וסוד וכו' אני קניתי חומר ולא דף של גשר וא"ל אם לא אתה זעירי לא היינו מחזירין לך המעות שנתתה בעד החומר ולא יש אדם זיקנה בעיר הזה שום סחורה עד שיבדוק אותה במים שהיא מחוקת בכשפים עכ"ל נמצא הכישוף בטל בימים ח"ש ויבא ה האיש והנה עומד על הגמלים באויר על העינין שאין פועל הכישוף וכראותו שלא יוכל לו אז א"ל בא ברוך ה' וכו' :

ויאמר אברהם ה עברו וכו' וכו' סתם עבדים אהבי זמנה הם ואיך האמינו לו"א זקן ביטו ואין זקן לא מי שקנה חכמה ותורתו אגוני מנגה כמ"ש בש"ס קידושין מעשה ברבי עקיבא שהיה מתלוך בצבורי עזיבה מפני שאינם מתגברים על י"רס ולכבוש אותה יום אחד נדמה לו השטן כמו אשה יפה שצומדת בראש האילין אחו באילין ועלה עליו ונשגוע לחני האילין הניח לו י"הר א"ל השטן אם לא שמכריון עליך בשמים הוהרו בר"ע ובתורתו הייתי הורגך ותלקתי את רמך לפני חלקים מפני זה שלח אברהם לבישו שהוא זקן נבו להביא אשה ליתכן ותורתו תנין עליו מן המעט כנ"ל :

ויאמר אחיה ואמה חשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר חתך ה"לל ויאמרו אחיה ואמה שהם בניס וזריך לומר לשון רבים הלא פי' רש"י בחול' היכן היום הלא היום רוצה לעכב ובא מלאך והמיתו ומהיכן ידע שכתבו מח הלא אמרו בזוהר ונתתם לי אות אמת וזו"ו שרמנו כו' החיים לז"א ויאמר אחיה ואמה ולא אמר ויאמרו אחיה וכו' רמז שמת בחול' ונפסק ממנו החיים וז"ש וישקל אברהם לעפרן חס"ר וח"ו מפני שלקח כסף הרבה מאברהם נפסק ממנו החיים :

וה' בך את אדני מאד ויגדל ויתן לו לאן וכו' יובן כמ"ד כמ"ש רז"ל כל מקום שנאמר וה' הוא וביה דינו ובחן מה בא להודיענו וכו' בך את וכו' הוא וביה דינו הלא יובן כמ"ש המקובלים ז"ל על פירקי אבות הכול נפרו ורבות נחונה ובטוב העולם וכו' שהקב"ה נותן לכל שול מה ששאו כי שומע תפילה כל פה ומוד השפע יורד מלמעלה לכאן לע"הו אך דרך ביאתו לכאן רוחין ב"ד שהוא מלך לשון אס רחמי השוא לזה מניחים לעבור השפע לע"הו ואם לאו מעבדים אותו שם למתנות הלידקים לע"הב אבל אם יש לדיק בעולם אע"פ שאין השוא רחמי מניחין לעבור השפע לירד בעבור הלידק כמ"ש רז"ל כל העולם ניוון בשביל חנינה בני ובזה יובן הכל לפי מלך לשון כמ"ש שמעון וכו' יתה צבית דין כל מעלה מהשפע המשובב שם ופעמים בהרשות נחונה וסוד' השפע אע"פ שאין השוא רחמי והטעם משום ובטוב העולם גידון כיון שיש טוב וישר בעולם הוה הלידק בשבילו מורידים השפע אבל כשאין לדיק בעולם נחנים לכל שול' מהשפע כפי רוב המעשה שטשה אס מעט ואם הרבה והשאר נגזרים לדידקים לע"הב ח"ש וה' הוא וביה דינו שמלך לשון בך את אדני ויתן לו וכו' זה העושר לא יחסר :

א"ל וכו' בך את אדני מאד וכו' יובן כמ"ד כמ"ש הרב בד הקמח כי כי העושר אין תלוי בכוחו של אדם הלא בהשגחת הקב"ה כי יש כונה משכילי עם והמה יעשים יגיעה רבה להשיגו ולא ישיגוהו ויש משגיגים בלא יגיעה ועמל שנאמר וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל ויאמרו רז"ל במדרש ה' חניע להעשיר מבינתך חדל עושר נכבד מן השמים מתקיים ובשאינו בא מן השמים אינו מתקיים שני עשירים גדולים עומדו בעולם אחד מושבא זה קרח ואחד מהאלומות זה המן ושניהם אבדו מן העולם שלא היה מתחכם מן השמים וזה שאמרה חנה ה' מוריש ומעשיר מבפיל אף מרומם ח"ש ברכה ה' הוא העשיר ולא יוסף טוב בה שלא תפסיק ח"ש וה' בך את אדני מאד שהעושר מאת ה' ודאי שלא יפסק וע"יין לעיל בפ' לך משה באחד שהיה קונה ברזל וכו' : **והתברר** להשקותו ויאמר גם לגמולך אשכח וכו' יובן ה"לל ויכל לשהות הלא כמ"ש רז"ל ע"פ בפרשת חוקת ודברתם ה' הסלע ונתן ממינו וכו' והשקיתה את העדה ואת בעירם ש"ס גיטיין ח"ר אסור לאדם לאסור כלום עד שיאן לבהמתו דכתיב ונתתי עשב בשדך לבהמת ואת"כ

ואכלת ושבעת ואם לריך לטוה מים האדם קודם לבהמה וז"ש והשקית את הצדק ואח"כ ואת בעורם ר"ל לבהמה וז"ש ותכל להשקותו ואח"כ ותאמר גם לגמולך אשכב מעשה ברבנו האר"י כשהיה לומד עם התלמידים אמר לאחד מן הצדיקים לא החולה שאו מוצדק ויאל מלפניו ויגד נזיפה בעלמו כל היום והיה בובה ומתפלל לפני ה' שג' יגדמו העוטים וידתמו הרב מלפניו ויהי בבוקר בא התלמוד לפני הרב ככה ויתחנן לו שיאמר לו מה עין אשר עשה ויחזור בהשבוה וא"ל הרב בשביל התרגולים שבביתך אשר הם בתענית שלשה ימים צלל אכילה ושמים והם תענים לפני ה' ולכן הרחיקוהו מן השמים ואם תקבל עליך שלא תסמוך על אשחך וקודם הפילה תתן להם לאכול ולשתות אז אמיר לך וכן עשה לו :

ויאמר בו בדרך ה' למה תעמוד בחזק וכו' ויבן כמ"ש בראשון למה הרב בשביל שהיה בידם שגלות חסד כמ"ש חסד נמכרתם בגלות על שגלת חסד כמ"ש הרב חז"ל שקילה שגלת חסד כנגד שלושה עולות ע"ז ג"ע ש"ד וז"ש שגלת תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה כמ"ש בשם' גיטין קומאל ובר קומאל תריב ירושלים מעשה באחד שהיה לו אהוב ושמו קומאל והיה לו סוגא ושמו בר קומאל פגע אחד האדם ההוא היה לו סעודה אמר לעבדו לא והבא לי קומאל אהובי הלך העבד והגיעו בר קומאל בא בעל הסעודה ומלא את בר קומאל הסוגא שלו א"ל שמעולם אהב סוגא שלי למה באתה לכאן ביום שמתתי עמוד ולא מכאן א"ל הואיל ובאתי לכאן ה' הרים אותה ואני אתן לך בעד אכילתי ושתיתי א"ל בעל הסעודה איני רוצה שתשב בבאן א"ל בר קומאל ואני אתן לך דמי חיי הסעודה א"ל איני רוצה א"ל איני נותן כל דמי הסעודה א"ל איני רוצה מה עשה בעל הסעודה תפסו בידו והזיחו משם אמר בר קומאל הואיל ויש עם הכסמים ואין מוחין בו יש להם נוחא בזאת לכן כך ולטען עליהם למלכות הלך בר קומאל לקסר וא"ל היהודים מדרו קר א"ל מי ואמר א"ל בר קומאל שלה להם קרבן ותראה אם יקריבוהו אם לאו שלה קרבן והוא בלא מום בעת שגלת הקרבן עשה בר קומאל בקרבן מום צעיתו שאינו ניכר והביאו לכהנים ורואו שיש בו מום ולא הקריבוהו שלה לקסר וא"ל שלה הקריבו היהודים בקרבן ובא למלתיה על ירושלים והחריב בית המקדש והגלה את ישראל וכו' יע"ש וכתבו בעלי מוסר כשם עוד שח"ו עין זה בדיתי אי אפשר להגא שאם נזרב מפני עין זה איך אפשר שנגא' אם לא נתקן שון זה וז"ש כה אמר ה' לום הרביעי וגם החמישי וכו' יהיה לבית ישראל לשקן ולשתחה ע"י אמת ושלום אהבו וז"ש ויאמר בא בדרך ה' ר"ל ישראל היושבים בגלות אומרים למשתי למה תעמוד בחזק בדומי ואנכי פיתתי הבית ר"ל גופי מן שגלת חסד ומקום זה בת המקדש לגמלים אוחיות לגד' ולים מ"לים וכו' :

ואברהם זקן בא בימים וכו' ויבן כמ"ש ביוצר מואן דאריך באמן יתארטי

וימי וז"ש ואברהם וק"ן ב"א ס"ח אמ"ן על ידי שהיה זקן באמן בא בימים שחאריך ימים ושנים וז"ש והמלך דוד וק"ן ב"א בימ"ס ס"ח אמ"ן על ידי שהיה זקן באמן בא בימים שחאריך ימים ושנים :

ואברהם זקן בא בימים וכו' ויבן אמרו רז"ל יש זקן ואינו בא בימים ויש בא בימים ואינו זקן ויצדק לא יבן ויבן ע"פ מעשה באחד חכם ובא לעור אחת וראה כל אחד ואחד שכתוב על קברו זה חיה גף יום וזה גלפס יום תמה ואמר וכו' לא יש בהם אחד זקן א"ל מה הכתיבה שאתם כותבים על הקברים והא כמה זקנים יש בכם שאני רואה א"ל אחת נחשוב כל יום שעשו בו מזה אכל יום שאין עושים בו מזה לא נחשוב ליום וזה שכתוב על קברו חיה גף יום ר"ל שעשה גף מזה וכו' וז"ש ואברהם זקן וז' תאמר זקן ואינו בא בימים דלא עשה נזיות לא בא בימים דעשה מלות הרבה וז"ש והמלך דוד זקן בא בימים ותאמר וז"ש ויקבדו ימי ישראל למוט ובאמר וז"ש ויקבדו ימי דוד למוט ובאמר :

א"ל באופן אחר ואברהם זקן בא בימים וז' בדרך וכו' ויבן כמ"ש בשם' מנחות תניא רמ"א חייב אדם לכרך מאה ברכות בכל יום והיא רמזה בתוך חורה דכתיב ועשה ישראל מה ה' להיך דורש עומק א"ת מ"ה לא מ"ה בנביאים דכתיב ומה ה' דורש מנח א"ת מ"ה לא מ"ה בכתובים דכתיב הנה כ"י כ"ן גימטריא מאה יבורך גבר וז"ש ואברהם זקן בא בימים ימ"ס גימטריא מ"ה וז' בדרך רמז הויב אדם לכרך מאה ברכות בכל יום א"ו בכ"ל אוחיות ב' כ"ל מ"ה :

וה' ברך את אדני מאד ויגדל ויחן לו לאן וכו' ויבן כמ"ד מהו זה' ברך את אדני וכו' לא כמ"ש רז"ל ע"פ ישלם ה' פעליך ותהי משבורתך וכו' משל למלך ב"ו אם נותן מתנה לאחד אם על יד השרים אם גף דיגרים לא תגיע לו אותה מתנה שלימה כל שר יקח ממנה מעט זה השר יקח שני דיגרים ממנה זה שלושה דיגרים וכו' ואם על יד המלך לא יחסר ממנה כלום הנמשל כך המלך זה הקב"ה אם רוצה ליתן טובה לאחד אם ע"י מלאכים לא תגיע הטובה כולה בתחילה קודם שיגיע לו הטובה פותחים ספריו ויראו אם ראוי הוא יתנו לו הטובה ואם לא ראוי תעשה עוונות נותנים חזי הטובה או כפי העוונות נותנין רביע הטובה וכו' אבל אם על יד הקב"ה בעלמו זה הטובה לא יחסר ממנה כלום לפי שהקב"ה מידתו חסד וז"ש ישלם ה' פעולך ר"ל ע"י הקב"ה ולא על יד מלאך ולזה ותהי משבורתך שלימה ולא יחסר ממנה כלום מפני מעש ה' להי ישראל וכו' וז"ש וז' בך את אדני מאד שטובים נתן לה הקב"ה בעלמו וזוה ויצדק בעושר ויחן לו לאן ויבקר ובסוף חסד ועבדים ולא יחסר מהעושר כלום :

ויברכו את רבקה ויאמרו לה וכו' וירש זרעך את שער שנא' ויבן כמ"ש רז"ל הקב"ה אמר לאברהם אע"פ שיחן לזרעו עשר אמונות זלא נתן להם כי אם שבעה ולעמיד בביאת המשיח נקח השלושה אמונות ועיין לעיל בס'

יורא ח"ש ויברכו את רבקה וכו' וירש זרעך את שער שוגליו שער אחותי עשר
ולעתיד עם שהיה הגאולה נקח את שלושה אומות הנשארים והיה גאולה שלימה:
ואברהם זקן בא בימים וכו' כמ"ש ר"ל העוסק בחורא מאריך ימים שנא'
כי בי ירבו יומך ויוסיפו לך שנות חיים ח"ש חו"ש חו"ש ימים וימינה
וכו' כמ"ש בשם ר"ה ק"ר מפסחה אחת היחה צירופלים שהיו מתים בימי י"ח
שנה באלו והודיעו את ריבוי ח"ל שמה משפחת עלי אתם דכתיב ביה וכל מצביה
ביתו וימותו אנשים לבו ועסקו בחורה ותחיו הלכו ועסקו בחורה וחיו וכו' וכן רבה
ואביו מדבית עלי קאתו רבה דעסק בחורה חיה ארבעין שנין אביו דעסק בחורה
וג"ה חיה שתיין שנים וכמ"ש בשם סינהדרין מעשה ח"ש ואברהם זקן זה שקנה
חכמה שעסק בחורה ועל יד החורה בא בימים שהאריך ימים וק"ל:

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותי את היי לגפי רבבה וירש זרעך את
שער שוגליו וכן כמ"ש בשם יבמות א"ר אסי אין בן דוך בא עד
שיכלו כל הנשמות שבגוף וכו' ועי' לגל בפ' בראשית ח"ש ויברכו את וכו' את
היי לגפי רבבה על ידי רבוי אכלוסין ובזה וירש זרעך את שער שוגליו בבית
הגאולה כב"א וק"ל:

ואברהם זקן בא בימים וכן בשם ר"ל ואברהם זקן למה אמר בא בימים
ועוד שאמר בא בימים למה אמר זקן אלא כמ"ש בשם שבת ויעבדו
העם את ה' כל ימי יחושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יחושע ח"ל
ימים האריכו שנים לא האריכו ובאין אלא אברהם ש"ס ימים האריך שנים לא
האריך ח"ש ואברהם זקן שהאריך שנים בא בימים שהאריך ימים כגאול שאריך
ימים וטעם ח"ש והמלך דוד זקן בא בימים וכאמור:

פרשת תולדות

ואלה תולדות יצחק בן אברהם וכו' סיפור הפרשה וכן אברהם את כל אשר
לו ליצחק וכו' ואלה תולדות וכן ע"פ כמ"ש בשם בורה מעשה באים
אחד שמע שאמרה אשתו לבתה למה אין את עושה דבר האיסור בגנעה אביו
יש לי עשרה בנים ואין לי מאבדך אלא רק בן אחד כנפטר זה האיש למה לפני
מותו ואמר כל נכסי תתנו לבן אחד ולא ידעו לאיזה בן מוטע סבור באלו לפני
רבי בגאול ח"ל לבי הכו הכאות על קבר אביכם עד שיאמר לכם לאיזה בן
סביר ורבי בגאול לנסיחם נחמון הלכו כולם והכו על קבר אביהם וזה שהיה
באמת בן לא הלך עממה ובשראה רבי בגאול שהבן הזה לא הלך ח"ל כוונת
אביכם הייתה על זה הבן שנכנסו שני כי הוא בן הלכו הבנים ה' המלך
והלשינו עליו ואמרו יש אחד איש ביהודים שמוציא מומן מן האנשים בלא עדים
וכתנם וטען לארורים הביאו לרבי בגאול למלך ונתנו אותו בבית האסורים הלכה

אשתו של רבי בגאול ללעוק ה המלך בלשון חכמה כדי שלא יבינו הם רק את
בעלה וגלה מה שיעסק היא ואמרה לבית אביו המלך עבד אחד היה לי וגבולו
ממני ושחטו אותו והפסיתו את עורו ואכלו את בשרו ובעורו שאביים בו מים
ולא נתנו לי מעות בעדו ולא נתנו לי גם שכרו ולא ידעו ולא הבינו מה שהיה
יעסק ואמרת אמרו לבית המלך יביאו לחכם של היהודים והוא יבין ויאמר מה
כוונתה בזה קראו לרבי בגאול ח"ל היא אומרת לכם אשר תיש אחד היה לה
וגלגלה ממנה ושחטוהו ואכלו את בשרו ומן עורו עשו חמת ושאביים בו מים
ושותין בו אמרו אנשי בית המלך אם הוא חכם כל כך ישב על דלתות השער וידין
דייט ומשפטים ח"ש ותלד שרה אשת אדוני בן לאדוני אחרי זיקתה ולא כדברי
לייני הדור אומרים מאביומלך נחעברה שרה והראייה ויהן לו את כל אשר לו
כמאמר ההוא נברא כל נכסי לחד ברה מפני שהוא בן ח"ש וכן אברהם את כל
אשר לו ליצחק ומעשה נחודע לעיני הכל ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם
הוליד את יצחק ולא מאביומלך כמאמר ההוא נברא כל נכסי לחד ברה ומוקד לא
שדי איש זווי בכדי וליכא חששה שמה יאמרו לייני הדור מאביומלך וכו':

אין בלשון אחר ואלה תולדות יצחק וכו' וכן כמ"ש מהר"ם בן חיים אם האדם
הוליד בן עקד או סרים לא קיים מלות פריה ורביה עד שילידו בןו ח"ש
על יד ואלה תולדות יצחק בן אברהם ר"ל שהוליד יצחק אז מקרי אברהם הוליד את
יצחק ולא קודם:
אין ואלה תולדות יצחק וכו' וכן בשם על
פי מעשה מה שכתב בס' המעשיות שהרמב"ן כתב בספרו שהדפוס דרוש
אחד ואמר כל בר ישראל שהמיר דתו אז לך לידע שאותו היום אינו מורע ישראל
הוא כי בודאי הוא מורע האומות ולא היו ימים מועטים עד שהמיר בן אחד מבני
הרמב"ן את דתו ואלו שלח המלך ויקרא להרמב"ן וח"ל ראה הדרוש שלך שהדפס
מקורבו וכן כתוב בו וכן נכשל זרעך בדברך ואלו הלך הרמב"ן סר וחפק לביתו
וכשבא לביתו היה יושב על הארץ וזוכה והיה מסבך עליו והיה מלשער יותר על
הדרוש שהדפוס יותר מלער בן שהמיר דתו ולא אכל ולא טעה ימים רבים עד
שבתה אשתו ליו ואמרה לו שלא יטער כי פעם אחת הלכה בדרך אחד עבילתה
שהיה רחוק מביתה וכשהיה לילה ראה שר אחד את הוד יפיה וזיה לעבדיו שיחקו
אותה לביתו ואנס אותה השר וממנו נחעברה ואם לא תאמין לי הרי אלצע שלו
עדיין אללי שנשכתי והכתתי בשני את אלצעו וכשמע הרמב"ן את דברי אשתו
אז קם מהארץ ושמה שמה גדולה ואמר לאשתי שמחתי ומתק אור כגבר חלצו
והלך ה' המלך וספר לו את דברי אשתו אז שלח המלך אחד אותו השר שיבא ליו
והיה על ידו לובש בית היד כדי שלא יראו את אלצעו וח"ל המלך להסיר הבית
יד מעל ידו ולא רצה השר ויט המלך לעבדיו להסיר הבית יד בחזקה מעל ידו
ולא רצה השר ויט המלך לעבדיו להסיר הבית יד בחזקה מעל ידו אז ראה המלך
שחסר אלצע אחד מידו ושא' אותו המלך מה עיבה של אלצע זו אז הורה השר בעל

ורחו ואחד שפעס אחת אנס אחת אשם איש מבני ישראל והתכה האשה את
אלבשו בזויה או אמר הרמ"בן למלך רא' שהתורה שלנו אחת ודברי החכמים
הם אחת עכ"ל ואם תאמר ש'אחך ח"ו הוא מאבימלך היה רוצה להמיר דתו
ומצונו שלא המיר דתו מכאן נודע שיחך מאברהם ולא מאבימלך ח"ש ולא תולדות
יחזק בן אברהם מהולדותיו של יחזק שהיה הולך בדרך תמים ובדקויות באביו
ותולדות של לדיק חורה ומצונו משם חרע שאברהם הוליד את יחזק ולא מאבימלך
הוליד גימטריא דומ"ה דומה לאברהם בדקויות היה ח"ש וחלד דרה אשה אדוני
ולכא לעו עליו שכרי בן לאדוני דומה לו בדקויות מינה נודע שהוא בני ולא
מאבימלך :

א"ל ואלה תולדות יחזק בן אברהם אברהם הוליד
את יחזק ויבן למה כפ"ל תולדות יחזק בן אברהם אברהם הוליד וכו' **א**
אמנם יובן ע"פ מ"ש בזהר בפ' אחרי רבי חזקיה פתח ואמר לכן כה אמר ה' א
בית יעקב אשר פדה את אברהם האי קרא קטיו לכן כה אמר ה' אשר פדה
את אברהם מבני לי מאי כה אמר ה' א' בית יעקב וכו' א"ל ה' אחרון הפדה
את אברהם ודאי דבהאי שעתא דנפל לנו נורא דנשדאי אברהם דני דייט אדמרו
קמיה קב"ה בגין מאי ישחויב האי זכות אבות לית ליה א"ל ישחויב בגין בני דהני
סניא ברא מוכי אבא אמרו האי ישמעאל דנפיק מיניה אמר הקב"ה האי יחזק דייט
קדליה על בני מדבחה אמרו האי עשו דנפיק מיניה אמר האי יעקב דהויא בורכייא
שלימחה וכל בשרי שלימין קמאי אמרו האי ודאי בזכותא דא ישחויב אברהם
הה"ד לכן כה אמר ה' א' בית יעקב אשר פדה את אברהם בזכות יעקב נטול
אברהם מכשן האש ח"ש עטרה זקנים זה אברהם כמ"ש ואברהם זקן בני בניס
זה יעקב בזכות יעקב נטול אברהם אע"ה מכשן האש ח"ש ואלה תולדות יחזק בן
אברהם זה יעקב כי זכות יעקב גרם שאברהם יגלל מכשן האש וזוה אברהם
הוליד את יחזק :

א"ל ואלה תולדות יחזק וכו' יובן בס"ד כמ"ש
רו"ל תולדות של הדיק חורה ומצונו ומע"ע כמ"ש בשם' שבת בן
עזאי אומר כל מי שאינו עובד בפניה רביה כלו ממעט הדמות שנאמר בללם
קאים עשה את האדם א"ל יש נאה דורש ונאה מקיים ויש נאה מקיים ואין נאה
דורש ואחיה נאה דורש ואין נאה מקיים א"ל מה אעשה שנפשי חסקה בחורה
אפשר לעולם שחקיים על ידי אחרים וי"ל אררבה מי שהוא חכם לדיק לקיים
מצונו פריה ורביה א"ל כתב רבינו הא"רי על ידי פסק התורה מוליד נפשות כמו
פריה ורביה כמ"ש שער פריה ורביה בחורה ועיין לעיל בפ' נח ח"ש ואלה
תולדות יחזק בן אברהם תולדות של לדיק חורה ומעשים טובים וזוה הוליד נפשות
כמו פריה ורביה :

א"ל סמוכות הפרשה ואלה תולדות ישמעאל
בן אברהם וכו' ואלה תולדות יחזק בן אברהם יובן כמ"ש רש"י משל
למרגלית שנפלה בן החול והאדם משהמש בחול וכו' וכו' עד שבכרה עד שמוציא את
המרגלית ומשמאלה הוא השליך את הברורות מידו ונטול המרגלית הגמול כך

דבר בעניין ישמעאל בתחילה בקיור ואח"כ דבר בעניין אברהם ויחזק בארובה
ח"ש ואלה תולדות ישמעאל דבר בעניין ישמעאל ואח"כ מלא את המרגלית דבר
בעניין אברהם ויחזק ואלה תולדות יחזק בן אברהם :

וייעתר יחזק לה' לנכות אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' וכו' ויבן פי' רש"י
לו ולא לה ש"ס יבמות לפי שאין דומה תפילה לדיק בן לדיק לתפלה

לדיק בן רשע לפיכך לו ולא לה עכ"ל ויש להקשות על מאמר רש"י לו ולא לה
והלא מצונו תפילת האשה מתקבלת יותר מתפלת האיש כמ"ש בשם' תענית מעשה
באבא חלקיה שהיה בן בני של חזי המעגל וכשהיה העולם לרעים מטר היו
שולחים לו שיחפלו על הגשם פ"ה הולרכו למטר ושלחו לו שני ח"ה להחפלו שיבא
זמיר הלכו לביתו ולא מלאוהו הלכו לשרה ומלאוהו שהיה עושר צדקה נתנו לו
שלוש ולא החזיר להם פניו לשרה ערב שהיה הולך לביתו לקט עשירי ושאר העשיר
והמרא על כסף אחד והבגד שהיה לו על כסף השני ועל הדרך לא היה נוטל
מעשירי וכשהגיע למקום שהיה שם קולים הגביה את בגדיו ובש"א לעיר קרוב
לביתו יצאה אשתו לקרחתו מקושעת ונכנסה אשתו בתחילה ואח"כ נכנס הוא ואח"כ
נכנסו הרבנים יבב לאכול לחם ולא א"ל אכלו עמי וחלק הלחם ונקן לבנו הגדול
לחם אחד ולבני הקטן נקן שני חתיכות אמר לאשתו יודיע אני שהרבנים האו באו
א' שיחפלו על הגשם נעלה נא לעליה אני ואת ונחפלו להק"בה שירד הגשם ולא
נחזיק טובה לעלמיו שעל די בא העשירי ונחפלו קודם שיאמרו לנו על מה הם באו
עלו לעליה אחד בזוים זו עמד ואחד עמד בזוים זו עלו העניים בזוים שאשתו
עומדת לפי שהיא נענת תחילה כשירד מן העליה אמר לרבנים על איזה עסק אתם
באתם א' א"ל הרבנים שלחו אותנו א"ל אדוני שיחפלו להקב"ה שירד גשם א"ל
ברוך המקום שלא הנידך אתכם להפילנו כי כבר באו הגשמים א"ל ידענו
שהנשמים באו מצני שהחפלתה רק מנקשים אהנו שתאמר לנו דברים תמוהים
שראיתו מזהים עשם צדק ששלטו בשלומך לא החזיר פניו א"ל שני יום הייתי
ולא אכלתי ממלאכתך ולמה נשא העשירי נשא חכמו והבגד נשא על השני ולא
נקן הבגד תחת המשאיו א"ל הבגד שזולה ושאתי להטעמך בה ולא שאתי ליתן
אותה תחת המשא ויקרע ולמה בכל הדרך לא נעל מעליו וכשהגיע למים נעל
את מעליו א"ל בדרך אשר הלכתי אני רואה אותה אש"ס בו קולים אם לאו אכל
במים איני רואה מה שיש בו אם קולים אם רמש לכן נעלתי מנעל ולמה כשהגיע
למקום קולים הגביה את בגדיו אררבה יותר טוב שיחטבו בגדיו ולא בשרו א"ל
אם יקרעו בגדיו אי אפשר להיות כבדאזונה אכל את בשרו נקרע עמידה
להתרפות ולמה כשבא לעיר יצאה אשתו לקרחתו מקושעת א"ל שלא אתן עמי
בא"ה אחרת ועוד למה נכנסה אשתו ראשון לבית ואח"כ אתה ואח"כ אהנו א"ל
משני שאני מניר אתכם מה אתם ולכן לא ריסי שתלך אשתי אללכם ולמה
כשבאכלתה הפס לא אהרחה לנו שבא"ל אתך בדרך העולם א"ל מפני שלא היה לי

לחם הרבה ואחם אין אכולים ואחזיק לכם עונה במהם ולמה נתן לפני הגדול
 לחם אחד ולבני הנשיר נתן שתי לחם אל מפני הקטן הולך לבית המדרש ואיט
 יכול לאכול בכל עת שירצה אבל בני הגדול הוא בבית ובכל עת שירצה הוא אוכל
 ולמה עלה העני מן זווית אשךך ששומרת להתפלל קודם ולא מזויה שלך אל לפי
 שהאשה בביתה כל היום וכשיבא עמי היא נותנת לי לחם וקרובה הנאחזה ויחר
 מומי מפני שאנכי נתן לו מעות ויש ערחה שילך ויקנה דבר לאחילה לכן זכותה
 גדול יע"ש ואם כן למה אמר רש"י לו ולא לה ותורם לפי שאין דומה תפילת לדיק
 בן לדיק וכו' לפיכך לו ולא לה ר"ל לעולם תפילה האשה קודמת אבל ה"מ היכא
 דהתרווייהו לדיקים בני לדיקים וכו' ורבקה בת רשע לזה תפילת לדיק בן לדיק גוברת
 לזה אמר רש"י ז"ל לפיכך לו ולא לה ועוד לטובת אשתו זה עומד בזוה"ו וכו' :

ויתרוצו

הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי וכו' ויבן כמ"ש
 רז"ל שהיה רבקה רחומה להוליד י"ב שבטים כמו יעקב וז"ש
 ויתרוללו וכו' ותאמר אם כן למה ז"ה גימטריא י"ב להוליד י"ב בנים ותלך
 לדרוש את ה' להתפלל שלא תוליד עוד בנים :

א"נ

ותלך לדרוש את ה' למה הלכה לבית המדרש אלל עם ועבר לא ויבן כמ"ש
 בשם' יבמות מעשה באשתו של רבי חייה שהיה לה צער לידה מה עשה
 הלכה והתליפה את בגדיה כדי שלא יכיר אותה ובאתה לפני רבי חייה בעלה ולא
 הכיר אותה ואל"ס את האשה מזוה על פניה ורביה ואל"ס לא מזוה הלכה ושפת טוס
 של עיקרים ונתלה הדבר מה שעשתה אל"ס רבי חייה ומוי יתן שלא שמת
 כוס של עקרים ותלדי עוד שני בנים וז"ש ויתרוללו הבנים בקרבה ותאמר אם כן
 למה זה אנכי מטערת כל כך ותלך לדרוש את ה' את לרבות תלמוד חכם כמ"ש
 את ה' אהיך תורה לרבות ת"ח שהלכה למדרש עם ועבר לשאול להם את האשה
 מזוה על פניה ורביה אם לא יאמרה ה' לה שני גוים בבטןך :

א"נ

ויתרוללו הבנים בקרבה וכו' ויאמר ה' לה שני גוים בבטןך וכו' רש"י
 זה אגטיניטוס ורבי וי"ל שאגטיניטוס ורבי מאי עבדתייהו הכא ופי' רש"י
 זה וכו' לא ויבן כמ"ש בשם' סוהדרין מעשה שא"ל אגטיטוס לרבי יל"הר מאומתי
 בא ובלט באדם משעת ילידה או משעת ילידה אל"ס רבי משעת ילידה אל"ס איכ
 יבטוט בזמנו וילא לא משעת ילידה אמר רבי דבר זה למדתי מאגטיניטוס והכתוב
 מסייעו שנאמר לפתח חטאת רובץ והכה נמי רבקה היתה סוברת ג"כ משעת
 ילידה ולא משעת ילידה וז"ש ויתרוללו הבנים בקרבה ותאמר אל"ס שאני סוברת
 משעת ילידה למה זה אנכי מטערת זה מפרסם לנאח וכו' ותלך לדרוש את ה'
 דהיינו לשאול במדרש וכו' ועבר מאומתי יל"ה"ר בא לדרש ויאמרה ה' לה שני גוים
 זה אגטיניטוס ורבי שם מחלקים בדבר רבי סובר משעת ילידה וכו' :

וינדרו

הנערים ויהי עשו וכו' ויעקב איש חס יושב אוהלים ויבן כמ"ש וי"ל
 מהו ויעקב איש חס יושב אוהלים לא כמ"ש בזוה"ר בפי' יחרו בנין

יעקב דליוהי תאומים עם עשו אחיביה אורייתא לבניי בחדש סיון דליוהי תאומים
 ואורייתא ברזא דתאומים תורה שבכתב ותורה שב"עפ עכ"ל וז"ש ויעקב איש חס
 לשון תאומים יושב אוהלים מיעוט רבים שנים יושב באהלה של תורה שהיא תאומים
 תורה שבכתב ותורה שב"עפ :

א"נ

ויעקב איש חס יושב אוהלים ויבן כמ"ד מהו ויעקב איש חס כמ"ש הרב
 ילקוט הראובני ע"פ ויקרבו ימי ישראל למוות למו"ט תוספות לתמו"ו שיעקב
 חס בגלגולו ולא יצרך לבא עוד בגלגול עכ"ל וז"ש ויעקב איש חס שחס בגלגולו
 ולא יצרך לבא עוד בגלגול :

א"נ

בזאת החר ויעקב איש חס וכו' ויבן מהו ויעקב איש חס וכו' ר"ל מפני
 שהוא חס ואינו מבחין לקח יושב אוהלים שנים ר"ל לקח שני נשים והאשה
 נקראה אהל כמ"ש שבו לכם לאהליכם שאילו לא היה חס לא היה לכן יכול
 להתליף וליתן לו לאה במקום רחל כי היה יודע אבל עכשו שהוא חס לקח יושב
 אהלים שנים ר"ל שני נשים לקח :

א"נ

ויעקב איש חס וכו' ויבן כמ"ד רז"ל ש"ס סוטה דלא ילמד אדם את בתו
 תורה שבין שבכנסה תורה בלבו של אדם ככנסה ערומות בלבו וזהו שבת
 יעקב אע"ה דהיה חס והיה יושב אוהלים של תורה וכתוב אני חכמה שכנתי
 ערמה ועם כל זה היה יעקב חס בתומות הולך . א"נ איש חס"ס פ"ס רמז
 ששש במדרש שם אוהלים אהלה של תורה :

ויהי

עשו איש יודע ליד ללוד ולרמאות לאביו בפיו והיה שוטו אבא כמה
 מעשרין את התבן היאך מעשרין את המלח ויעקב אע"ה לא עושה כן ולא
 יעשה עוקבא בזמורו קמי אביו כמה מעשרין את התבן כמה מעשרין את המלח
 והעטם למה אין מעשרין מן המלח מפני שדונו בו סדום והיה עליהם דין וז"ש
 ויעקב איש חס ח"ס ר"ת ח"בן מ"לח ר"ל שהיה חס ולא היה שוטו היאך מעשרין
 את התבן היאך מעשרין את המלח ויעקב ר"ת ולא יעשה עוקבא קמיה אביו :

ויהאב

יחאק את עשו כי ליד בפיו ורבקה וכו' ויבן לכאורה יפלא על יחאק
 אע"ה כאשר ראה את עשו עושה מעשים שלא כדת היאך יאהב לעשו
 ויחכן לומר ע"פ מעשה בלדיק אחד שהיה לו בן רשע והיה הלדיק הזה מחבבו
 ואהבנו אהבה עזה והיו רואים התלמידים שלו ומלמערים על הדבר הזה פ"א
 ראו אותו התלמידים שלו בוכה ומתחנן לפני הקב"ה ואומר רב"שע הרי בני
 בודאי שאינו הגון ואע"פכ אני מרחם עליו ומחביבו מאד וכ"ש אתה כרחם על
 עמך ישראל ומאז הבינו העולם מפני זה שהיה אוהב הלדיק את בנו כדי שהיה
 לו פתחון פה לבקש רחמים על ישראל וז"ש ויאהב יחאק את עשו ולמה מפני כי ליד
 בפיו שהיה ליה תמיד פתחון פה להמליך טוב להש"י על יעקב וז"ש כרחוק מורח
 מנעורב הרחוק ממוזו פשעינו על ידי כרחם אב על בנים כמו זה הלדיק ובוה
 ריחם ה' על ירחיו ומרחם עליהם וסולח לעוונם וז"ש היום הרח עולם היום

שליש וכו'
 ששה עשר עשרה

יעמוד במשפט כל ימיו עולם וכו' אם בני רחמינו כרחם אב על בני כמו זה הדיוק :

ויאמר יעקב מרה כיום אח בכרחך לי י"ל אם אדם אחד שהוא בכור יכול

אדם אחד לתקן הבטורה ומנוי זה

אזי אפשר וכו' יעקב קנה הבטורה מעשו שא אמרו רז"ל בזמן שהוליד יצחק

היה יעקב טיפה ראשונה כמ"ס משל לשפירת של קנה אם הכנים בה שני

גדנרין הכנסת ראשונה תלך באחרונה כך טיפה ראשונה שהוא יעקב והוא

הבכור וטיפה אחרונה הוא עשו ובדלוי עשו ולא ראשון ואח"כ יעקב מפני זה

קנה יעקב הבטורה ומעשו מפני הרואים מפני זה ח"ל מרה כיום אח בכרחך לי :

א"נ ויאמר יעקב מרה כיום וכו' יובן למה קנה יעקב הבטורה פ' רש"י לפי

שהעברה היחה בבטורת אמר יעקב אין רשע זה גדלי להקריב קרבנות

להקב"ה וכמ"ס בפ' משפטים ושלח את נערי בני ישראל ויעלו עלות וכו' פ' רש"י

מי הוא נערי בני ישראל לו הבטורות מפני זה ויאמר יעקב מרה כיום אח

בכרחך לי מפני שהעברה בבטורת מפני זה קנה הבטורה :

א"נ ויאמר יעקב מרה כיום אח בכרחך לי וכו' ויאמר יעקב השבעה לי

כיום ושבע לו וימכור את וכו' וי"ל למה אמר יעקב לשעו מרה כיום

וכו' ועוד ח"ל השבעה לי כיום מהו לי ושבע לו לא כמ"ס בשם נדרים מעשה

בא"ס אחד שהיה טעה בחיבורו מעות אמר המלוה ללוה חן לי המעות שלימי לך

ח"ל כבר נחתי לך באל לרון לפני רבא ח"ל רבא חס כן לך והשבע לי שנתתה לי

המעות הלך הלוח והביא קנה שהיה חלוה וכן כל המעות מה שחיוב לחיבורו ונתן

בטובה והיה הולך ומתוך את עלו על הקנה וכו' לבית דין דרבא ואמר הלוח

למלוה אחי זה הקנה בידך ולקח הלוח ס"מ ושבע שנתן לו כל המעות מה

שלוה ובשראח המלוה שהוא גשבע על שקר והרנו בעט ומתוך כשמו שבר לזה

הקנה ופעלו כל המעות מה שהיה בקנה על הדרך ונמצא דקושא אשתבע ואיכתי

לא עבד דמשבעת ארעא דנפשיה וכן מלינו במטה רעה כשהשביע את ישראל

שערכות מוחב ח"ל הו' והעיס שלא על דעתך אחי משביע אתכם לא על

דעת ועל דעת המקום ועל דעת כיתך דין שנאמר ולא אתכם לבדכם אנכי טורח

את הבנים הוא וכו' כי את אשר יטו פה עמנו עומד היום לפני ה' לאטיו וכו' ח"ס

והוא יעקב מרה כיום וכו' כמו שהיו בבור שבתת שהוא יום ח"ס ויאמר

השבעה לי כיום ר"ל על דעתי שלא תעשה בשבעה הואת רחמי כמו זה בעל

הקנה ושבע לו על דעתי ר"ל שלא יש בשבעה הואת שום רחמי :

ויורע יצחק בארץ ההוא וימלא בשנה ההוא מאה שנים ויברכהו ה' יובן בס"ד

מהו ויורע יצחק וכו' ויברכהו ה' לא כמ"ס הא"י ז"ל ע"פ ויאמר

עשו לקברים ה' עמכם וכו' עמכם שנים תלך וכו' ויאמר יעקב ויברכהו ה' עמכם ולא

נתן להם שלום בדרך העולם שאומרים שלום עליכם אבל יובן הענין שהנפש

מתגלגלת בזימח בדת"ס וזה למעלה מזה וכמתגלגלת בזימח במן תבואה

ושעורים כשקלרים עושין כוונה ארבע מיתות בית דין כשקלרים בתפישת

השכלים זה החנק והקליפה זה ההרג והדישה כנגד הסקילה והאפי' באש כנגד

השריפה ולהו ב"א בועו ולה אוחס לתקן הנפשות שנגלגלו הלימח לעשות להם

חיקון ארבע מיתות בית דין שסם לתקן בארבע מיתות שם הוי"ה יו"ד סליקה

ה' שריפה וה"י הרג ה' חנק ולא"ל ה' עמכם שפיתם כוונה שם הוי"ה בשעת

הקליפה ודין ארבע מיתות בית דין ויח"ל יברכה ה' עשית כוונה ארבע מיתות

בית דין בארבע מיתות שם הוי"ה ח"ס ויורע יצחק וכו' וימלא בשנה ההוא

מאה שנים בשעת קליפה ויברכהו ה' בשביל שפעה כוונה ארבע מיתות בית

דין בארבע מיתות שם הוי"ה בשעת קליפה היה לו ברכה בחמה :

ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר לך הנה אשתיך היא ואלך אמרת אחותי היא

וכו' ויאמר כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם יובן

בס"ד ה"ל ויאמר הנה אשתך היא אך שפת יתר ועוד והבאת עלינו אשם

למה ח"ל והבאת עלינו אשם לא אשך ויח"ל במדרש וישאר אך נח הכשו

האריה לנח ועק אף יע"ש וכן אבימלך היה מוכיח ליצחק שאמר על רבקה

אחותי היא והיא אשתי ויאמר שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו

אשם ר"ל הקב"ה יביא עליהם מכות כמו עת שלקחתו את שרה וכוה הים

זעק אך ח"ס ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר לך הנה אשתך היא ר"ל בעבור

אשתך היה זעק אך ואיך אמרת אחותי היא ויאמר לו יצחק כי אמרתי פן

אמות עליה וק"ל :

ויירד כי זקן יצחק ותכהן טיטו מראות ויקרא את עשו בנו הגדול וכו' ועשה

בא נח בליד וכו' ויורה לי ליד ועשה לי מטעמים וכו' ורבקה אמרה

א יעקב בנה וכו' הביאה לי ליד ועשה לי מטעמים וכו' חולי ימטו אבי וכו'

והבאתי עלי קללה ולא ברכה יובן מהו והבאתי עלי קללה ולא ברכה לא כמ"ס

בש"ס מועד קטן מעשה שהיו רבי ויובן בן עסאמי רבי יהודה בן גרים לומדים

היו מסכת נדרים ח"ל רש"י וכו' אמר רש"י לר"א בנו לך ח"ל לא האנשים

שהם הכנוים גדולים ויברכו אותך וכו' ועיין בפ' לך ח"ס והבאתי עלי קללה ולא ברכה

ר"ל יבא עלי קללה ולא ילא ממנה ברכה כמו זה המעשה שילא שקללה ברכה ח"ס

יש בועה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפה ברכה :

ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתיך יובן אמרו רז"ל עשו אמר לאביו

כשאביא לך המטעמים אעשה קולי קקול יעקב כדי שאם יבא יעקב

ויעשה קולי כקולי דע שהוא יעקב ולא חברכו וכבבא יעקב והביא המטעמים

לאביו לא שינא את קולו לא נשאר כשהוא קולי ובשראח יצחק יו כידו עשו וקולו

בקול יעקב אמר יצחק ודאי זה הוא הקול קול יעקב והידיס ידי עשו ויברכהו ח"ס

ויאמר בא אחיך במרמה ר"ל במרמה שעשית שאמרת תעשה קולך בקול יעקב

ויקח ברכתיך : **א"נ** ויאמר בא אחיך במרמה וכו' יובן כמ"ס

כרס כס' מוזקב שבעתים על פסוק ויחד ילחם חדרה וכו' ויאמר מי אפו הוא
הגד לך ויבן מה הוא הגד לך דהיינו ששבו שהוא לורה לאחרים במרמה ויולחם
כמ"ס כי לך בפיו ועשיו מי אפוא לך אותו ולקח הכרעה ממנו כמ"ס רז"ל השועל
הוא בעל מרמה ומי עשה עליו מרמה וז"ל בא אחיך במרמה ויקח ברכתיך
הרמאי רמו אופו זה תמימה גדולה אל"כ במרמה תרגס אונקלים בהמחאה ר"ל
עשה תממה עליך ויקח ברכתיך :

א"י בא אחיך במרמה בהמחאה ויבן כמ"ס כס' דרוש שמואל דשרא משועבדים
תחת עשו לכבדו לקיים ואת אחך לרבות אחיך הגדול משא"כ כשעוסקין
בתורה אז מחמת הסורה ישרא חייבין יותר אז דרשינן את ה' בלחך סירא
לרבות תלמיד חכם ואין חייבים לכבדו וכן כתב בש"ע י"ד וז"ל כה אחיך במרמה
בהמחאה הסורה ויקח ב"רכתיך אחרים כ"כס"ך ר"ל אע"פ שאתה נטר אין חייב
לכבדך כיון שיש לו תמחא הסורה ודרשינן את ה' בלחך סירא לרבות תלמיד חכם
וז"ל הקול קול יעקב כשעושה בתורה אז דרשינן את ה' בלחך סירא לרבות ח"ח
ואין הידים ידי עשו ואין דרשינן ואת אחך לרבות אחיך הגדול :

א"י הקול קול יעקב והיודים וכו' ויבן כמ"ס רז"ל יעקב ועשו חלקו השולמות
יעקב לקח עוה"ב ועשו העוה"ז אל"כ כולד אהתנו ניוונים בעוה"ז שהוא
גול ומירצו המגיל מן היס ומין הגיס הכי יא' שלו משל לאחר שהיה לו כרס וכו'
ועיין לעיל בפ' נח ע"פ ופת להים ליפת וז"ל הקול קול יעקב בתורה אז אין
סודים ידי עשו לומר מגול אחס אובלים אינו יכול לומר כן מחמת שאלתנו עוסקין
בתורה והסורה נקראה קול מפני זה נקראס חיים הסורה עץ חיים היא למחזיקים
בה שני פעמים חיים כנגד תורה שכתב וסורה שבע"פ ניוטריא ק"ו ומפני זה
קוראים לבעל תורה חכ"ס ניוטריא חיים :

ויגש לו ויאלל ויבא לו יין וישת ויבן מתיבן הביא לו יין והכתיב ותתן את
המטעמים ואת הלחם אשר עשהה ביד יעקב בנה לא כמ"ס רז"ל
בליקוט שמעוני מוכא הביא לו יין מנן עדן ידוע מעיין ראיס הביא לו יין מנן עדן
לא ויב"א ל"ו י"ן ניוטריא עדן עם הגולל וההוא הלילה פסח היה וכחב
בש"ע א"ח לריך לשתות ארבעה כוסות :

ויחרר ילחם חדרה גדולה עד מאד ויאמר מי אפו הוא הגד לך ויבא לו
ואכל מכל וכו' ויבן כס"ד מה הוא ואכל מכל ומכל כמו שפס יתר
לא אמרו רז"ל ההוא הלילה פסח היה והביא ל"ו מן קרבן פסח וכחב בש"ע א"ח
ואין מפטיירין אחר הפסח אפיקומין מן אכל מן קרבן פסח אסור לאכול עוד וז"ל
ואוכל מכל שאכלתי מן קרבן פסח ואסור לאכול עוד ואס חרטה להאכילנו בערס
תבוא ובייתי אוכל וז"ל ורח את ריח רי"ח גימ' ליל פסח :

קום לך פדנה ארס וכו' ול שדי יברך אותך וכו' ויבן למה סמך קום לך פדנה
ארס אלל ול שדי יברך אותך וכו' ויבן ע"פ מ"ס לקוטים מפרדים וימלאהו

א"ס והנה תועה בשרה על ידי שלא כיון יעקב בתיבת בשד"ה ולזה תועה בדרך
ואמרו רז"ל יעקב אט"ה לא עשה ליוסף לויס מעיליא לזה נפל ביד אחיו ואמרו
המקובלים שיטין בלויס כשאלס עושה לבדו כשהולך ממנו יעמוד במקומו עד
שיתעלס ממנו ויאמר תיבת השד"ס ניוטריא שד"י ויחזיר פניו ג"כ למורה ולפסן
ולמערכ ולדרוס ואח"כ יאמר תיבת שד"ס ע"ס ש"י ש"י עולמות רחמים גמורים
שמשם יבא לו תשועה ויחזיר ג"כ פניו לארבע רוחות וכן פסס שלישות יאמר
שד"ה ויחזיר פניו לחזור ולא יסחכל אחרי ההולכים עוד ולזה אמר יעקב
אבינו לבנו ול שדי יתן לכם רחמים עכ"ל וז"ל קום לך פדנה ארס עם
שעשה ילחם ליעקב ליה אל"ל ול שד"י יברך אותך כיון שסס שדי עליו כדי
שלא יהיה ניווק בדרך :

א"י קום לך וכו' ול שדי וכו' ויבן מ"ס לקוטים מפרדים משס שערי שמים ששון
של שכבת זרע תאמר יותר מכל העצירות כמ"ס בזהר שפגס ח"ו ב"ל
שד"י ל' שד"י במילוי ל"ף למד ש"ן דל"ת ו"ד ניוטריא התקלט שכב"ח זר"ע
גימ' התקלט שפגס כנגדה כל שדי עכ"ל וז"ל קום לך פדנה ארס ול שדי וכו'
שכך ילחם ליעקב כל שדי בהליכתו לדרך מפני שהליכות הדרך הוא פורת גדול
ומרוב הטורה רואה קרי ח"ו כמ"ס בשס שנת מפני אורח הדרך אורע קרי
לרבי וכו' והרואה קרי פגס כל שדי ח"ו מפני זה ברכו כל שדי בהליכתו בדרך
כדי להנין עליו ולא יפגס בשס :

במיכות הפ' וישכנו מחוילה עד שור וכו' על פני כל אחיו נפל וס"ל וזה
תולדות ילחם בן אברהם וכו' ויבן כמ"ס בשס ע"ו א"ר שמואל
עוד אחרת יש ברומו פי' רש"י תג אחרת יש להם לרמיים אחת לשבעים שנה
מביאים ארס שלס כנגד עשו וכו' ואומרים שס קבלה בידס אס נפל הרכב מעל
החגר אז יודעים שס נפל מולס ואז יודעים שיבא הגול ועיין בפ' ויחי וז"ל על
פני כל אחיו נפל אס נפל הרכב מעל החגר וזה תולדות ילחם בן אברהם
ינמיח קרן לבן דוד זה המשיח שהוא תולדות ילחם בן אברהם אכ"ר :

א"י וזה תולדות ילחם בן אברהם וכו' ויבן שאמר בתחילה ילחם בן אברהם
למה חזר ואמר אברהם הוליד את ילחם לא כמ"ס רז"ל בשס מליעה
מאדס הראשון עד אברהם לא הוס זקנה והיסי דויקו של ילחם דומה לאברהם
ומאן דהוס בני משתשים בהדי אברהם משתשי בהדי ילחם וכו' ובעל אברהם
רחמי על הזקנה נתן לו הקב"ה ח"ס ותלד שרה אשת אדוני בן לאדני לא ידענו
בן לאדני בלוי' שטרחה דומה לו ח"ס וזה תולדות ילחם בן אברהם ולא מאבימלך
אברהם הוליד את ילחם הוליד גימ' דומה כלומר למה ילחם דומה לאברהם
ומזה נרע שאברהם הוליד את ילחם ולא מאבימלך כתב במדרש תנחומה מעשה
במלך הערביים שסא את ר"ע וכו' אל"ל כשהייתה עוסק עמה נהנה עיניה בצורות
לבנות וילדה כולל בהס וכו' ועיין בפ' וילא ועוד כתב בס' נפלאים מעשך

מעשה באשה עכו"ם שסייפה חומדת צער יהודי וילדה בן בדמות הער יהודי ועיין בפ' שמוס ושד כמ"ם בשם' מלפני רבי יוחנן הוה יתיב על שערי טיבילה אחר כי סלקן ביום ישרא' מביט הטבילה ומסתכלין כי כי הכי דלשווי להו בני ספרדי וגמירי באורייתא דכושי ועיין בפ' ויחי נמלא מיה אס אשה במחשבה שלה הביא בלבנה לורת אישה או איש אחר הביא הילך כמוהו וברה כשיהי' אברהם עוסק עמה הסתכלה בצורת אברהם וילדה את יצחק דומה לאברהם ומיה מופת ולא מאביומילך כתב בשם' סנהדרין מפני מה פרטוף של בני אדם אינו דומין זה לזה מפני שאם יראה אדם אשה נאה ויאמר זה שלי מפני זה אין הפרטופין דומין זה לזה: **ויעתר** יצחק לה' לנכוח אשתו וכו' וכן ה"ל ויתפלל יצחק וכו' ולמה אמר ויעתר לא כמ"ם בשם' סוכה למה נמשלה תפילתן של דריקים כעתר לומר לך מה עתר זה מהפך את התבואה בגורן ממקום למקום כך תפילתן של דריקים מהפכת מומת הדין למדת הרחמים ועיין בפ' ויאל לאה היתה בחלק עשו על ידי התפלה ובכתה לקחה יעקב:

ויתרוצצו הבנים בקרבה וכו' ויבן אמרו רז"ל רבקה ידעה בקרבה אחד לריק ואחד רשע כמ"ם במ"ר בשם' רש"י ודעתך ובטרת האל מרחם ועבר יעקב מפרכס ללאח כמ"ם בערס אונדך בבטן ודעתך ובטרת האל מרחם בקרשתיך וכו' וכשיבטרת על פתח ע"ז עבר רך ומפרכס ללאח כמ"ם וזרו רשעים מרחם ובשראחה כך אמרה הא ודאי יעקב הדריק חלק איש ועשו הוא חלקי אס כן ודאי איני הגונה ואלעגריך לעשות תשובה וז"ם ויפרוץ הבנים בקרבה ותאמר אס כן למה זה שאתך דריק ואחד רשע ר"ל מאין בא הרשע ודאי אנכי בעבורי אס כן ותלך לדרום את ה' לחזור בתשובה אלל תלמידי חכמים את לרבות ת"ח את ה' ט"ך טירא לרבות ת"ח למדרש שם ועבר:

ויארהב יצחק את עשו כי לד בפיו וכו' ויבן למה אהב יצחק את עשו שעשו רשע אהרבה לירך לטוא אותו לא כתב רבינו האר"י רבי עקיבה בן גרים הוא וגשמת ר"ע היתה מדרבה מפיו כי היתה מבחינת ראש של עשו ח"ס כי לוד בפיו וגשמת ר"ע בפיו של עשו:

א"י ויהאב יצחק וכו' כי לוד בפיו ויבן היבט בפיו מיוחדת לא שהיה לר את העופות בשריקה בפיו והיו טפלים ולא על ידי לידה בחך שעושה את העופות נבילה: **וייך** יעקב ניד וכו' ויאמר עשו לא יעקב הלעיטני נא וכו' ויבן מהו הלעיטני נא ר"ל איני מבוסל כמ"ם לא תאכלו ממות נא מן הארזים האדום הוא עדיין שאינו מבוסל שהוא אדום כי אחר שיבוסל נעשה לבן משום כי טוף אנכי ואינו יכול להמתין עוד ואמר רז"ל אותו היום אחיו לעשו חולי הבלמוס ואס אינו אוכל בזהרה ימות כמ"ם בשם' בתרה אותו היום נפטר אברהם איביו ועשה יעקב תבוסל של עדשים ולמה מבוסלים עדשים שאין לו פה ורמו עדשים ר"ח עך דעת שאלל יגרום מיחה ובזמן

הזה נהגו לאכול בליום מפני שאין לו פה רמו האכל לירך להסוס את פיו כדי שלא יתעורר על הקב"ה וידבר קשות כמ"ם על אהרן הכהן שמתו שני בניו דבד ואביהוא בשעה אחת וידום אהרן שחק וקבל שכר האכל ישב בדר וידום ח"ס בשם' ברכות אגרא דבי עמיא ר"ל בית האכל שתיקוהא ונאמור: **ויאמר** יעקב מברה כיום את בתורכך לי ויבן קשו המפרשים וכו ישראל שקנה הכהונה מכין יכול לעבוד וסירתי כיוון שאמר הקב"ה לאברהם אתה כהן לעולם וכו' ועשו כבוד נפסל מן הכהונה מפני זה ויאמר יעקב מברה כיום את בכרתך לי משני שהעבודה בבטורות היתה:

ויימכר את בכרתו ליעקב ויבן את שפת יתר הל"ל וימכר בכרתו וכו' לא כתב ילקוט דוד החרב של נמרוד לקחו אברהם ומסרו לנחק שהיה כמוב בכוזו שם המפורש ויחמק מסרו ליעקב ומסרו לעשו בשביל הכבירה וזה שרמו וימכרו את זה הסכין לשון לאחים ולמזמות וכן וכתרו חרבוהם לאחים בכרתו שנתן ליעקב בחרב מפני זה בדרך יחמק לעשו ועל חרבך וכו':

ויאכר וישת ויקוס וילך ויבן כמ"ם בשם' שנת אכל ולא הלך ארבע אמות אכילה מרקבת פי' רש"י אינו מהעכלת לעשות זבל ח"ס ויאכל וישת ואח"כ ויקס וילך:

א"י ויאכל וישת וכו' כתב בן איש חי אס אכל ולא שחה מוס והוא האב לבמות ושהל בכל כוחו להמליא מוס ולהמתין עד שיצאו לו מים ושהה כדי שיבדך בהמ"ז מן החורה ואס לא נמלא לו מים לשהות חייב בבה"מז מדרבנן ח"ס ויאכל וישת ואס ברך בהמ"ז היא מן החורה:

א"י ויאכל וישת וכו' ויבן עשו את הכבירה ויבן כמ"ם בזהרה את הכבירה אהוון דדיון ח"ס ויאכל וישת ויקס וילך ולא ברך ברכת המזון ויבן עשו את הכבירה:

א"י ויאכל וישת וכו' ויבן כמ"ם בשם' שנת הביא אכל ולא שחה מוס אכילתו דס זהו חתלת חולי משמים ח"ס ויאכל וישת כדי שלא שהיה אכילתו דס ומייב האדם להנריא את עלמו כדי שיוכל לעבוד את בוראו:

ויאמר בא אחיך במרמה ויקח בכרתך במרמה חרגס אונקולס בחמתא ויבן כמ"ם רז"ל בשם' כושה דלא ילמד אדם את חברו מורה שבין שכנסה חכמה בלבד של אדם נכנסה בו ערמוניות דכתוב איני חכמה שכני ערמה ח"ס בא אחיך במרמה בחמתא ר"ל שעוסק בחורה והחורה מחכימות פתי דכתוב סורת ה' המימה וכו' מהכימות פתי ואפילו שהוא חס על יד החורה נחתם ועשה לך מרמה ויקח בכרתך וקשו רז"ל בשם' בתרה ומי' שרי להו לדרוקי לאכנוניו ברמאות חין דכתיב עס נצר תהנדר ועס עקס תהפסל:

ויניש וישק לו וירח את ריח בגדיו וכו' ויבן כמ"ם במדרש בשעה שכנס יעקב אלל יצחק אביו וסביא לו המעטמים נכנס עמו גן עדן

היכן רמזו נכנס עמו בן עדן לא מבאן ויאמר ראה רוח בני כריח שדה
 שדה חקל תפוחין קדישין זה בן עדן א"כ את רוח בגדיו ויברככו ס"ח גימ'
 נכנס עמו עדן : **ויקרא** יחזק חרדה גדולה עד מאד וכו' ויבן
 כמ"ש בילקוט שמעוני כשנכנס עמו א"ל יחזק אביו והביא לו העטעמים
 נכנס עמו גיהנם היכן רמזה לא גדולה עד ר"ה גיהנם עמו א"כ ויחדר יחזק
 חרדה ס"ח גימטוריא גיהנם עם הסולל וכתב ב"ם ל"גו מהיכן ידע יחזק רוח
 ג"ע וניהם לפי שהולכי המלאכים ליחזק מהעקדה לג"ע כדי לרפות את עיניו
 שנסו: לפי שנסכל בעקדה בשכינה כמ"ש ותכהינה עיניו מראות ואמרו רז"ל
 מראות בשכינה וגיהנם היא בסט"א ומשם ידע רוח בן עדן וריח גיהנם ו"ש מי
 איפוא איפוא גימטוריא גיהנם הוא הלא ליד יוצא לי ונכנס עם עשוי גיהנם :

ויאמר יחזק א אביו אכני עשו בבורך וכו' ויבן אמרו רז"ל שאיך שקר
 יעקב שאמר לאביו אכני עשו בבורך והכתוב הן אמר ליעקב לא
 שני פעמים יעקב מלא בואו גימ' עשו וכמלא מזה שיעקב לא שקר שאמר לאביו
 אכני עשו בבורך ועוד שיעקב הבכור וק"ה הבכורה מנשא ואמר לאביו אכני
 עשו בבורך וכו"ש ויאמר האתה זה בני עשוי ויאמר אבי וכאמור ועוד עשו גימ'
 שלום לרמזו לו משנין מפני השלים כמ"ס ב"פ וירא :

אורי ימושי אבי ויהי וכו' והבאתי עלי קללה ולא ברכתה ויבן מהו והבאתי
 עלי קללה ולא ברכה כמ"ס בש"ס מועד קטן רבי יגהן בן עכנאי ורבי
 יהודה בן גרים חנו פרשת דרכים בי רשב"י וכו' א"ל רש"י בי לרבי אעזר זיל
 לנבייה ולברכך וכו' א"ל לא מנשייא ברובי לא ברכן לא לעורר לערו לי א"ל
 הקד כולה ברכתא ניבא ועיין בפ' לך רך וכו"ש והבאתי עלי קללה ולא ילא
 מקללה ברכה כמ"ס ו"ש ולא ברכתה ר"ל ולא ילא מקללה ברכה ותאמר לו אמנו
 עלי קללה בני אך שמע בקולי וכו' קח לי :

א"נ ויא שדי יבך אוהך ויפך ויבך ויהי ויבך לקהל עמי ויבן למה ברכו ב"א
 שדי ה"ל ובלך אוהך וכו' לא כתב בס' רז"א המלאך ע"פ מ"א
 אביך ויעורך ויא שדי ויבך ויבך בפריה ורביה ולמה הזכיר שם שדי לפי שחקק
 את הנעלם משם שדי ותסיר האב הגלוי לך כגון ש"ן דל"ת יו"ד תסיר ר"ת
 שהם יש אר"ן ל"ה יו"ד גימטוריא ת"ק והאדם חיוב להוליד בן ובת שיש להם
 ת"ק איברים רמ"ח לזכר ולנקבה רנ"ב וארבעה איברים יש לנקבה יותר מן הזכר
 הוא של לידה וכמ"ס בש"ס כחובות מנשה בתלמידי רבי יהושע שגלוקן אשה זונה
 ומלאו ב"א רנ"ב איברים וכן פר"ו ורבי"ו גימטוריא ת"ק כי שם שדי הוא על
 פריה ורביה לפיכך כשמבקשים על הבנים יבקשו מזה השם עכ"ל ו"ש ויא שדי
 יבך אוהך שברכו ב"א שדי מפני שהיה לו בנים ובשם זה מתפללים על הבנים :

וישבתה עמו ימים אחדים עד אשר תשוב הנה אחרך ויבן בס"ד מהו
 ימים אחדים ה"לל וישבתה ימים עד שוב וכו' לא כמ"ס בס' :

אם תעשה עמוי רעה כאשר לא נעטף ובאשר עשיו עמך רק טוב ושלחך

שיחח חולין תלמידי חכמים ע"פ יראת ה' חוסיף ימים ושנים רשעים הקלורה
 דהנה העלה היעולה לעבודת ה' הוא שיחשוב האדם שאין לעבוד ה' רק יום אחד
 או יומים שאם יחשוב האדם שיש לפעו עבודה שבעים שנה תכבד עליו העבודה
 וכו"ש יראת ה' חוסיף ימים רק ימים אחדים ולא שנים משא"כ ושנות רשעים
 הקלורה כי בדתם יש להם שנים רבות בעבודה ולכן הקלורה בתוהו וכו"ש תפסתה
 מרובה לא תפסתה תפסתה מועט תפסתה וכו"ש ואברהם זקן שקנה חכמה ב"א
 בימים ר"ל בימים אחרים כמ"ל עכ"ל וכו"ש וישבתה עמו ימים כל יומך תחשוב
 העבודה כלי ימים אחדים ולא שנים כדי לעטוף בתורה ובמלות וכו"ש והמלך דוד
 זקן שקנה חכמה ב"א בימים כמ"ל :

ויצא הראשון וכו' ואחרי כן ילא אחיו וכו' במדרש הגמון אחד של לרבן
 גמולא א"ל מי חופס המלכות אחריו הביא כויר חלק וקולמוס נטל וכבס
 עליו ואח"כ ילא אחיו וידו אוחות בעקב עשו וכתב הרב זרע יחזק למה הביא כויר
 חלק וקולמוס לכתוב ולא השיב לו כתיב וידו אוחות בעקב עשו וגראה שב"א
 לרמזו לו שגם שרואה ישראל גדלות וספלות א יחשוב בלבו ח"ו לומר אברה
 תקויתו לא עדיין יש להם תקומה וזה רמז לו בנייר חלק שידוע שהנייר הוא
 נעשה מבלאי הנגדים הסחבות שאחר שנבלו הנגדים החמודות חוזרים ונעשים
 כמים חדשה זך וקני ממה שהיה מקודם ולזה נטל ר"ג נייר חלק לרמזו לו שגמו
 שהנייר הזה מקודם היה דבר חשוב ונחבלה והוסף באשפות ועכ"ז חזר לברייחו
 כך ישראל אע"פ שהם בגלות נתקיים בהם השלך משמים ארץ תפארת ישראל עכ"ז
 עדיין יש להם תקוה כנייר הזה ולזה לא לקח לא קלף ולא גויל ועוד שנטל קולמוס
 לרמזו הענין הזה כמ"ס בש"ס תענית ע"פ והכה ה' את ישראל כאשר יכוד הקנה
 כמים טובה קללה שקלל אחיו השילוגי מברכה שברכס בלעם כאשרים עלי
 מים שגמו הקנה אפילו כל הרוחות שבעולם נוסבות בו אין מזיון אותו ממקומו
 ונעשו מחלף ושרשו מרובין וכו' ולכן ב"א לרמזו לו בנטיית הקולמוס לומר כמו
 שהקנה הוא אין כל הרוחות מזיון אותו ממקומו כך ישראל שגם שהם נעטים להרג
 ביד אימות העולם מ"מ עכ"ז עדיין יש להם תקנה וזוהו יבין אותו הגמון שאין
 ליקח הממשלה מידם כי אם ישראל וכו"ש סמיכות הפ' ב"פ עקב היום לעשר"הם
 אויות לע"ש ת"ס ר"ל היום המלכות לעשו הם זה יעקב כמ"ס ויעקב איש חס
 והיה עקב בטרף וכו"ש ועלו מושיעים שנים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף לשפוט
 את הר עשו עד כען מלכותו וזוהו ויהיה לה' המלוכה בני"א :

ויעקב איש חס ויובד אוהלים ויבן כמ"ס במד"ם מנשה באוקלס הגר שלא
 למד תורה עד שנמול ועיין לעיל בפ' חיי שרה ועוד אמרו רז"ל כל
 מי שנקרא בו חס נולד מהול וכו"ש ויעקב איש חס שגולד מהול וזוהו יושב
 אוהלים אוהלים של תורה שלמד תורה איש חס ס"ס שגולד מהול :

אם תעשה עמוי רעה כאשר לא נעטף ובאשר עשיו עמך רק טוב ושלחך

אם תעשה עמוי רעה כאשר לא נעטף ובאשר עשיו עמך רק טוב ושלחך

בשלוש אתם וכו' יובן מהו וכאשר פשטו עמך רק טוב וגשלתך בשלום לא כמ"ש במ"ר מעשה בארי שדרם ופרך בהמה ונחב לו עלם בגרונו ואמר הארי כל מי שיבוא ויזילא העלם מוקד גרונו שלם ישלם לו שכרו בא עוף אחד שליו ארוך וחרטומו ארוך יותר מדאי זה נגלגל והכניס חרטומו לתוך פי הארי והתכו וזולאו אח"כ אמר אותו העוף הן הארי הן לי שכרי ח"ל הארי די לך שתלך ותספר והשכח שנכנסתה לתוך גרונו של הארי וילאם בשלוש רואה ליקח שכר עכ"ל כך יצאק אע"ה היה יושב בגדר והפך בארות מים ולקחו אותם ממנו ולא די שלקחו הבארות ממנו לא ויריבו רעיו גדר עם רעיו יצאק לאמר לנו המים ולא עוד לא שלחונו מהם כמ"ש ותשלחוני מאחכס ח"ש אם תעשה עמנו וכו' וכאשר פשטו עמך רק רמק רמק מעוט שלא עשו עמו עובד שלימה דרך וגשלתך בשלום ולא הרגוך רואה שכר הבארות אתה עתה בדרך ה' :

ויאמר יצאק ה' אביי אנכי עשו כבודך עשיתי כאשר דברתה לי יובן כמ"ש רז"ל דאך שינה יעקב אע"ה באומרו אנכי עשו כבודך וסירטו חלא

מאן דלאא ועשו הוא כבודך וזוה לא שינה יעקב בדיבורו ועוד באומרו כאשר דברתה לי דלפי האמת יגדל החימה על יעקב אע"ה דאמר לאביו עשיתי כאשר דברתה לי ולא מליטו בפרשה שיצאק אע"ה לזוה ליעקב זוה כלל וסירטו א"י גימטריא חס וזוה לא שינה יעקב אע"ה בדבורו שאמר לו אמר רבקה הנה שמעתי את אביך מדבר ה' עשו אחיך לאמר הביאה לי ליד וכו' לך נא ה' הלאן וקח לי משס וכו' וק"ל :

אורי ימושני אבי והייתי וכו' והכחתי עלי קללה ולא ברכה יובן בס"ד מהו

והכחתי עלי קללה ולא ברכה לא כמ"ש בס' נפלאים מועדך מעשה באחד חס שהיה עם הארץ שאינו יודיע תורה ואינו יודיע להפלה ואינו יודיע אפילו פירוש המלות וזכנו ה' בעושר וברביבו בנים יש לו יותר מעשרה בנים זכרים וכולם עומדים לפניו לבלי שבת ומבדך אותם לו ולא נטרפין בבית הדשן שמעט שהיה החון אומר אותם בעינו וקול רם פרק לחיהו מקומן וכו' ובכל הלכה עושה יצונו ודפרט בסיום ההלכה של לו ולא נטרפין בבית הדשן היה אומר סיום זה בקול רם ונעים וחסב כאלו החמושה חיות ברכות גדולה הם ומבדך לנבזר ומרוב היםים קלט אותם לו החמושה חיות ולמד אותם לאומרם כמ"ש ומבדך לבניו לבלי שבת וישם ידיו על ראשם ופ"א תאלכסך בניהו של זה ח"ה לבלי שבת וראה את מנהגו שהיה מבדך לבניו לו וכו' ויחדד החכס חרדה גדולה ונעק וא"ל מה עושה לבניך לקללם לבלי שבת ותביאם לשריפת הדשן ובליל שבת תלם החכס שהגידו לו וא"ל לא טוב עשייתה שבעלתה אותו ומנהגו כי הוא אומר לפי חומו וכיון שהקב"ה אוהב אותו ולוקח לו חמושה מלות ומושה מהם לירופים אחרים של ברכות ועל כיוצא בדרך זה לאמר ויגלו עלי אהבה דאע"ג שהוא מולג אותיות או קיבות שבו השתיה משמעות הדברים וההפך

מטוב לרע עכ"ז הם אהבה שהיו נשלמים ונחמדים בסדר נכון וישר עכ"ל בקיבור ח"ש והבאחי עלי קללה ולא ברכה ר"ל שיבא קללה ולא יאז מקללה מומה ברכה כמו זה המעשה שיאז מקללה ברכה וא"ל אמר עלי קללקך בני אך שמע בקולי :

א"י והייתי בעיניו כמעשה יובן כמ"ש רז"ל סינהדרין כל המחליף בדבורו כאלו עיבד עבודה זרה שאמר אולי ימושני אבי והייתי בעיניו כמעשה ואמר בע"ז הכל רמז מעשה תעוהים :

יירא ליו ה' בליה ההוא ויאמר אנכי וכו' ובכרתך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי וס"ל יובן שם מובח יובן כמ"ש בס' יצמות א"ר אפי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמו שבגוף וכו' ועיין לקמן בפ' וילא ח"ש והרביתי את זרעך ככוכבי השמים וזוה ונחתי לזרעך את כל הארצות הן בביאת הגוף בבי"א וכתב רבינו הא"רי מהו אין בן דוד בא וכו' שהם נילוי הקדושה שבחך הקליפות שיחברו ויפוקו ויחזרו ה' שורשם העליון וזוה שהיה הגולה אמר :

ויעקב איש חס וכו' יובן כמ"ש רז"ל הרשע נקרא מוח שמקדים המ"ס שרומח למ"חיה קידם תפילה וקודם תורה מ"ח ר"ת מ"חיה תפילה או ת"ורה והלויק אוכל לבזע נפשו תחלה תפילה ותורה קודם המ"חיה והלויק נקרא ח"ס ר"ת תפילה או ת"ורה מ"חיה ח"ש ויעקב איש ח"ס ח"ס תפ"לה מ"חיה הלויק יתפלל ויושב אהלים באהלה של תורה ואח"כ יאכל וישתה :

פרשת ויצא

סמיכות הפרשה לו לאזהר וס"ל וילא יעקב מבאר שבע וילך חרנה יובן כיצד יעקב אע"ה לקח שתי אחיות בתיים והכתיב ואשה ה'

אחותה לא תקח לא ע"פ מ"ש הרמ"בן ז"ל דהמטית הם משפט ללתי הארץ בארץ ישראל חייבים לקיים המצו ולזה נאז יעקב שתי אחיות ומהאי טעמא מתה רחל קודם בואם לארץ ח"ש לו לאשה לו ר"ת לאה ורחל לאשה ולא עשה איסור מעטס וילא יעקב מבאר שבע וילך חרנה לחוה לארץ ומהאי טעמא לא בא לו בת זוגו כילתך אביו ועוד קודם נתינת התורה ולא נלעוו עוד ולא עבר ועוד נר שנתגיד כעולד דמי כמ"ש הסולית לעונגיו הרופא כל תחלואיני תחדש בגבר גערייבי ולא נשאר בהם קירבה ויעקב אע"ה גייר את לאה ואת רחל וכו' וזים זה מזה ומותר כמ"ש בש"ע י"ד מותר לאדם לישא מנוורות שתי אחיות מן האב שלא גזרו בשאר האב ועוד כמ"ש הרב נחלת ליקון מזהו שלקח נמצא אין על יעקב חטא :

א"י וילא יעקב מבאר שבע וכו' יובן כמ"ש הירוק אבד ואין איש שם על לב

וכו' כי מפני הרעה נאסף הדיק מפני שלא יראה ברעה נאסף הדיק שימוח ועוד כי מפני הרעה נאסף הדיק נוטל לדיק אחד ומכפר על הדור ועיין בפ' וירא ע"פ כי מסתמים אהנו את העיר וז"ל וירא יעקב הדיק נאסף מבאר מעו"הו הנדמת לבאר שבע שבע מהמורה והמות וזוה וילך חרנה שסחלק חרון אף מן העולם נוטל לדיק אחד ומכפר על הדור כמ"ש בשם' סינהדרין ויהי לשבעת הימים ומו המבול היו על הארץ מזה טיבן של שבעת הימים א"ר לו ימי אבנו של מתושלח ללמוד שהספדן של לדיקוס מעכבה הפורענות לבא :

ותקרא

שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן אחר יובן יוסף ה' לי יוסף בלא וז"ל רמז כמ"ש בזהר ונתת לי את אמת אות וז"ל רמז הוא"ו רמזו לחיים וז"ל יוסף ה' לי בן אחר נהנבאח ולא ידעה מה שאמרה וכן היה עם שילדה את בנימין מזה שנספק ממנה החיים כמ"ש ויהי בלאת נפשה כי מזה ותקרה שמו וכו' : **והנה** אנכי עמך ושמתוך וכו' יובן אמרו רז"ל שני פעמים להים עם עשרה אותיות גימטריא יעקב וז"ל והנה אנכי שני פעמים להים עם עשרה אותיות עמך שיה עמך וזוה ושמתוך בכל אשר הלך וז"ל ויר יעקב נדר לאמר אם יהיה להים עמדי שני פעמים להים עם עשרה אותיות עמדי שיה עם שמי וזוה ושמתוך בדרך היה אשר אנכי הולך :

סמיכות

הפ' לו לאשה וירא יעקב מבאר שבע וכו' יובן י"ל דלמה ולא יעקב מארץ ישראל אמרו רז"ל בשם' בתובות והא הכול מעלין לארץ ישראל ואין יולאים לא כיון לדבר מזה ולא ליקח אשה הרשות נהנה לו לאשה מבס והקב"ה גלגל בגולים ויסבב סבובים שיטתו עשו ליעקב שילא יעקב בעלמו וילך לחרון ולא שלח שליח לקחת לו אשה כמו שעשה יצחק אביו דאם היה שליח שליח לא היה לוקח כי אם רחל כי כך היו התנאים הגדולה גדולה והקטנה לקטן ולא היה יכול לבן להחליף לו רחל בלאה אמנם עכשיו שהלך יעקב בעלמו מולא לבן להחליף לו אשה ה' אחוזה מה עשה לבן ויעש משהה כדי לשכרו שלא יבחיין בין רחל לאשה מפני זה קראו לו לבן שארמו בהתך אחווחן הרמזו ואמרו רז"ל בשם' בתרה שהיתה לאשה וילאח לדרך ושולא מה טיבו של יעקב וטיו אומרים לה לדיק נמור ומה טיבו של עשו והיו אומרים לה רשע נמור והיתה בזכה ואומרת רבש"ע למה אחותי לוקחת לדיק ואני לוקחת רשע וז"ל וירא ה' כי שוהה לאה שטוחן מעשה עשו בעיניה ואמרו רז"ל כל השערים נגעלו חוץ משערי דמעה והדמעה קורעת גור דין האדם מני"ל מלאה שאפילו שנכבזה בחלק עשו על ידי הכביה נכתבה בחלק יעקב נמולא ביניאח יעקב נהגלגל הדבר שיקח את לאה ורחל וזוה יקח ארבעה נשים וז"ל על נשיו של עשו לו לאשה לו ר"ת לאה וזלפה לאשה משום הכי וירא יעקב מבאר שבע וכו' וז"ל וירא יעקב מבאר שבע ס"ה ארבע שלקח יעקב ארבעה נשים לאה וזלפה רחל וזלפה רחל לו לאשה לו ר"ת לאה ורחל לאשה

משום הכי וירא יעקב א"ר לו גימטריא לאה לאשה משום הכי וירא יעקב וכו' וז"ל ויהן לו את רחל בתו לו שפס יתר לא לו גימטריא לאה וז"ל ויהן לו את רחל לו גימטריא לאה ואת רחל לאשה :

א"ר

לו לאשה וירא יעקב וכו' יובן כמ"ש מהרז"ו ז"ל כי כל אדם נקלף לו קך וכך מספר דבור לדבר ואם סיפר דברים בטלים אז נשלים הדיבור מה שנקלף לו ומומילה נפטר ומה וז"ל בשמנת אבות מרבה דברים וביא חטא לשון חסרון כמ"ש והייתי אני וצני שלמה חטאים שימות קודם זמנו ועוד כמ"ש בשם' קידושין עברה קבין שיה ירדו לעולם חשעה לקחו הנשים ואחד כל העולם כולו כמ"ש בס' חסדי אבות מעשה נחמס אחד שיה יושב בחדרו ועוסק בחורה והיה בחדר השני סיעה אחת של נשים ואשה אחת דכרנית היתה יושבת בניהם ומדברת משך שלושה שעות בלי הפסק ומחמת כן נטרד מלמודו ויחר לו מאלד וקס מחדרו וכנסו אלה וז"ל הנה אמרו החכמים עשרה קבין שיה ירדו לעולם וכו' ואלך נשלמו כל החשעה חלקים של הנשים ותכניו גם בחלק העשירי של האנשים והאשה היא משכלת ותכנית ותאמר לו אם אני השלמתי כל החשעה חלקים של הנשים ונכתיי בחלק העשירי אין אני גולת מחלק האנשים לא אני משתמשת בחלק הנשים וז"ל החכם כולד זן והלא אין לנשים לא חשעה וגמלא את גולת מחלק האנשים ותאמר לו אם אהה חכם לריך לרקק בדברי החכמים שאמרו חשעה נסלו הנשים ואחת כל העולם כולו ולא אמרו ואחת נעלו האנשים וכיון שאמרו כל העולם כולו נמולא חלק העשירי שחפים בו אנשים ונשים וכו' וזלפה האשה לאותו חכם וע"ש וז"ל בשמנת אבות ה' תרבה שיה עם האשה פירוש ה' תרבה שיה לא שבעיא בחשעה חלקים של הנשים ה' תרבה לא אפילו בחלק העשירי שהוא משותף עם האשה ה' תרבה בו נמולא מזה אם האנשים מדברים כמו הנשים הדבריות הוא נוסחלק קודם זמנו מן העולם וז"ל לא לאשה אם הפס מידת האשה והיה מרבה דברים כמורה אז ידע נאמנה וירא יעקב מבאר שבע מן העולם הנדמת לבאר וילך חרנה לחרון אף למיתה וז"ל מות והיים ביד לשון אם מדבר דברים בטלים יסחלק מן העולם :

א"ר

וירא יעקב מבאר שבע וילך חרנה יובן כמ"ש בשם' פסחים א"ר יהודה אמר רב כל המתיר את חכם הוא חממו מסתלת ממנו ואם נבוא הוא גבוהא ומסתלת ממונו אם חכם הוא וכו' מהלל מעשה פטל אחת חל י"ד ניסן לכוות בשבת ונתעלמה הלכה מבני בתורה שהם היו נשיאים ושכחו אם פסח דוחה שבת אם לאו אמרו כלום יש אדם שידע אם פסח דוחה שבת אם לאו א"ל יש אחד פלה מבבל והלל הבבלי שמו שמשו שני גדולי הדור שמועים ואבטליין וידע אם פסח דוחה שבת אם לאו שלחו וקראו לו וא"ל כלום את יודע אם פסח דוחה וכו' א"ל וכו' פסח אחד יש לנו בשנה שדוחה את השבת והלא הרבה יוסר מומאחיס פסחים יש לנו בשנה שדוחים את השבת א"ל מנין לך א"ל לאמר

במועדו בפסח ובאמר במועדו בתמיד מה מועדו האמור בתמיד דוחה את השבת
 אף מועדו האמור בפסח דוחה את השבת ועוד קל וחומר הוא ומה תמיד בראין
 עטם כרת דוחה את השבת פסח שעטם כרת לא כל שכן מיד הושיבוהו בראש
 ומטוה להיות נשוא עליהם והוא יושב ודורש בהלכות פסח כל היום כולו התחיל
 מקטרים בדברים א"ל מו גרם לכם שאעלה מבבל ואהיה מוקפים עלולים עלולים
 שהיתה בכס שלא שמשם שמועיה ואבטליון א"ל רבי אם שבת ולא הביא סבין
 מערב שבת מהו א"ל הלכה זו שמעתי ושכחתי לא הניחו להם לישראל אם אין
 נביאים הם בני נביאים הם למחר מי שפסחו טלה חשב לו הסבין בלמרו מי
 שפסחו גדי חשב לו בין קרניו ראה מעשה ונזכר הלכה ואמר כך מקובלני מפי
 שמועיה ואבטליון ע"כ נמלא מזה מי שמחיהו חממתו מסוללת ממנו ועוד מעשה
 בשם' יבמות שבאו בני סמוניא אלל רבי וא"ל במקשים אחתו שתתן לנו איש שיוכל
 להיות דרשן ודיין וחזן ומלמד טיטוקות ועשה לנו כל לרבינו נתן להם לוי בר סוס
 עשו לו בימה גדולה והושיבוהו עליו בלא ודלא ממנו דין אשה שהיא גודמת במואי
 חוללת ולא השיבם דבר שלא עוד לו אם רקקה דם מהו ולא השיבם אמרו אפשר
 הוא אינו בעל הלכות ובמרחק רק הוא בעל אגרא לכן נשא אוהו שלא אוהו מה
 זה דכתיב אבל אגוד לך את הרשום בכחב אמת אם אמת למה רשום ואם
 ראש למה אמת ולא השיבם בלא אלל רבי א"ל וכי זה הוא פוסם שפייסנו לך
 שהתן לנו אתם שיריעים דבר ונתתה אדם לנו שאינו יודיע להשיב כל מה
 ששאלין אותו א"ל רבי בחייבין איש כמותו תחילי לכם שלא רבי אחר לוי בר סוס
 ובא לוי ושא אותו אם רקקה דם מה דינה א"ל אם יש ברוק לחמות של רוק
 כשר גידמת במה היא חוללת א"ל בשיטה א"ל מה זה דכתיב אבל אגוד לך את
 הרשום בכחב אמת אם אמת למה רשום ואם רשום למה אמת א"ל עד שלא
 נחמס הגזר דין אז הוא רשום ואם נחמס גזר דין הוא אמת כי אין יכול לבטלו
 בתפילה א"ל רבי ולמה לא השבתה להם בעת ששאלו מעמך א"ל עשו לי בימה
 גדולה והושיבו אותו עליה ונבנה רוחו ועל די זה לא ידעתי להשיבם קרא
 רבי עליו זה הפסוק אם נבלת בהתנשא ואם ומוחה יד לפה מי גרם לך להתנפל
 בדברי תורה על שהתנשאת בהם עלמך ח"ש ויאל יעקב מבאר שבע מבארה של
 תורה החלכה עמודיה שבעה שיש בה שבעה ספרים ונסתלקה ממנו הוא על יד
 וילך חרנה שהלך בחרון אף וגאווה ח"ש והתמקם מאין שחושב עליו לאין תמלא
 בו היא נמלאת :

א"ל ויאל יעקב מבאר שבע וכו' כמ"ש בשם' ברכות אמר ר"י כל המשיבוע
 עלמו מדברי תורה ולן אין מנשרין אותו בשורות רעות בתלום שנאמר
 ושבע וינן לן חקרי בש"ן ומינות לא בש"ן שמאית כל יפקד רע אין רואה חלומות
 רעים ח"ש ויאל יעקב כשהלא נשמת הרוק למעלה בלילה מבאר שבע שהשיבוע
 עלמה מבארה של תורה אזי וילך חרנה שאין מראין לו חלומות רעות :

א"ל ויאל יעקב מבאר שבע וכו' ויבן כמ"ש חכמי המוכר להשקיט הריב אשר
 יהיה בין שני אנשים ואלה הטעם ללאה אחד לחון מהם משם ולא ישבות
 הריב ויטמן ויחר אף ה' גם וילך ומומנו יראו וכן יעשו וכאן היה ריב בין
 עשו ליעקב מפני לקח ממנו הבכורה והבכרה ח"ש ויאל יעקב מבאר שבע מפני
 עשו וע"ז וילך חרנה שהלך חרון אף מעשו :

א"ל ויאל יעקב מבאר שבע וכו' ויבן כמ"ש רז"ל בשם' סוטה המורה אגו
 מנגה ואולי מללה כמ"ש בשם' קדושין מעשה בר"מ שהיה מתלוין בלא
 שטוברים עניויות ואינם יכולים לכבוש את יארם כי אמר שבנקל יכבוש את
 יל"הר ולהנהצר עליו אם ירלו ויס אחד נדמה לו השבן כאשה יפה ועומד בלד
 השני של נזר ולא היה ספינה לילך ולעבור לנד השני ומחמת חשק שנכנס בלבו
 לא ראה להמתין עד שיבא ספינה ולקח החבל המתוח מפסח הנהר ל שפת
 לד השני ולאחז בחבל לבוא ל נד השני כהאשה הוא יל"הר עומדת שם
 וכשהגיע להלמע הנהר הניח רוחו יל"הר ובר ממנו חבקיך ולא ראה עוד
 שיגע לנד השני א"ל הכתן אם לא במגריין פליך בשמים הזכרו בר"מ ובתורתו
 הייתי הורגך ומלקתי דרך לבני חלקים ח"ש בשם' כל הגדול מחבירו יצרו גדול
 ממנו מעשה ברבי עקיבם שהיה מהלוק כמזכר ויס אחד נדמה לו השבן כאשה
 יפה בטומדת בראש האילן אחז האילן ר"ע ועלה עליו וכשהגיע ר"ע לחני האילן
 הניח לו יל"הר וא"ל אם לא במכניזין פליך בשמים הזכרו בר"ע ובתורתו הייתי
 הורגך ושויתי דרך לבני חלקים ועוד מעשה בשם' ע"ז ברבי רבי ויגקן כשהיו
 הולכים בדרך בלא לבני שבילים היה בעול פתוח על בית ע"ז וסביל השני על
 בית הזוגות אמר אחד לחבירו גלך על פחה על ע"ז ונכבוש היל"הר ולא גלך
 על פחה בית הזוגות ויבלוט בני ויל"הר א"ל חבירו גלך על פחה של זוגות ונתקן
 את יל"הר וקבל שבר כשבאו לרהוב שהיו בש הזוגות עם שראו הזוגות אותם
 והיה להם צובה ונכנסו מפניהם לבהיהם א"ל חבירו מניין היתה יודיע שהם
 ילכו מלפניך לבהיהם א"ל דבר זה למדתי מפסוק מזימה השמור עליך צבונה
 תנזך ר"ל המורה השמור אהך מן הזוגות ולאחזו עוכקים בהורס והוא השמור
 אותנו ח"ש ויאל יעקב זה האדם מבאר שבע מבארה של תורה חלכה עמודיה
 שבעה וילך חרנה וילך לוי חרון אף זה ויל"הר להמילו ח"ש בשם' כהתאו אני
 חומה זה תורה כמו ההומה במגינה על העיר כן התורה מגינה מן החטוא :

א"ל ויאל יעקב מבאר שבע וכו' ויבן כמ"ש רז"ל יעקב היה בן ע"ז שנים
 היה בלאתו מבאר שבע וידבר עשו לן אפיז בנו בסתר קח חרבך וידפס
 אחר יעקב ופצרת לפניו את הדרך וארצתה לו ומהרגוה ולקחת את כל אשר לו
 ובאלהה וליפו איש מהיר ויודע קטם וכאשר הוכרה אביו היה בן ע"ז שנים וישע
 ליפו כאשר הוכרה אביו ויקח עמו עכרה אנשים וירדק אחר יעקב וידבק את
 יעקב וישלוק חרבו עליו ויאמר לו יעקב מה זאת כי באתם עד הלום לא ומה

תדפו בחרכם ויקרב ל'פס מול יעקב ויאמר לו אתה רבי ואבי לוי לי להרנך
ועתה לא תעבור על מצות אבי ויחזק יעקב ל'פס ואביו וא"ל הנה כל אשר לי
קח לך ולך ומעלי ולא תמהני ועני חשב כמה והיה לך הדבר לזרקה ויחן ה'
אח תן יעקב בעיניהם ויקחו את כל אשר לו ולא השאירו לו כלום ויסובו ל עשו
ויגדו לו את כל אשר קרה להם עם יעקב ויקרף עשו על ל'פס ואביו על אשר
לא המיחו את יעקב והיה עם נער ונכנס יעקב בנהר מפני שהיה ערום ובה פרט
אחד ורוכב על הסוס ופסע את בגדיו וירד בנהר כדי להחזקת ושבולת הנהר
שטפו ונתקן ואז יעקב אע"פ עלה מן הנהר ולבש את בגדיו של הפרס ויירא
יעקב מן קרובי הפרס ויראוהו ויכירו את בגדיו וסוּו ויעלילו עליו לכן הקף הלך
ועימן במדרג עם ועבר יר שנה ו"ס וילא יעקב מבאר שבע ע"ס מ"באר
ש"בע ר"ח ש"ס ו"ולך ח"רנה ר"ח גימטריא י"ד רמו שטמון במדרג עם ועבר
י"ד שנה קודם להלך לחנך וז"ל וכאשר בא יעקב אל לבן אז ויחבק לו חשב
שש עמו כסף וזהב ולא ראה ויחן לו חשב שהיח בפי מרגליות ולא ראה
אז ויספר ללבן מה שפר לו א"ת כל הדברים ה"ה ר"ח א"ס ת"אמר כ"ו
ל"ה ה"באחי ד"בר כ"נכסס ר"בים י"אחתי מ"אבי ה"טיני ל"פס ל"קח ה"כול
ו"ס יואמר לו לבן אך עמני ובשרי מזה אך לא כמ"ם במדרג וישאר אך נח
לעק נח אך מפני שהיבשו הארץ כך לבן לעק אך מפני עמני ובשרי שלא הביא
עמו לא כסף ולא זהב יעקב לא בעמניו בא :

א"ל ויאמר לו לבן אך עמני ובשרי אתה ופני יובן מהו אך עמני וכו' ה"לל
עמני ובשרי אתה אך שפת יסח לך וכן כמ"ם רז"ל אך משיב כמ"ם
במדרג זיכה אבא סוקרא ריש בריוני דירושלים בר אחיה דרי"בזו שלח ליה
ריב"ז תא בננעא לנבאי אחא א"ל ריב"ז עד אימת עבדיתו הכי וקטליחו כל
בני עלמא בכפנא א"ל מה אעביד דאי אמיתא להו מירי קטלו לי א"ל חוי לי
תקנחא לירי דאשק אפשר דהוה הללה פורחא א"ל הילאי קול שאתה חולה וליתו
כולי עלמא לישיילי כך ואייתי מירי סריא גבך ולימרו דנה נפשיך ולישיילי
תלמיך ולא ישייל איניס אחרינא ולשאת אוהך דלינון ידעון דחייא קיל ממיחא
עביד הכי ובשאי אוהו רבי ל'שור מנד אחד רבני יהושע מנד אחד רבי מטא
לפתחא בעי למדקריה א"ל אבא סוקרא יאמרו רבונן דקרו בעי למדחפיה א"ל
יאמרו רבונן דחפו פתחו ליה בבא נשק מן דנשק מן בבא יהובי בנית עולם
וחזרו למדינה נשק ריב"ז טייל בתליתיו של אספסיינוס א"ל אן הוא מלכא אזלין
ואמרוין לאספסיינוס חד יהודי בעי למשא בשלומך א"ל יתי כי נועת להסח אמר
למשא ערך מלכא א"ל מחייבית תרי קטלא חדא דלאו מלכא ומאי לא אחיה
לגבאי עד האידיגא א"ל דקאמרת דלאו מלכא אגא איברא מלכא את עמיד להוי
דאי לאו מלכא את לא מומרתא ירוסלים בידך דכתיב והלבטין באדירי יפול ורק
אמרת אי מלכא אגא אחאי לא אחית לגבאי עד האידיגא בריוני דאית בן ולא

שקין לקחו לריב"ז ונתנוהו לפנים מן שבעה חדרים והיו שולין ליה כמה שערן
בליה ואמר להון וכמה שערן ביממא ואמר להון מנין הוה ידע ריב"ז מלימודא
לבתר תלת יומין אול אספסיינוס לרחץ בנהר מן רחץ ולבש מנעל אחד באל
בשורה שמת כירון מלכא והמליכיהו בני רומי תחמיו ורלה לנעול מנעל האחד ולא
נכנסה רגלו בו שלח והביא את ריב"ז וא"ל כל הימים אני רוחץ ועולה ונעול
המנעול ועתה אחד נכנס ברגלי ואחד אינו יכול ללבוש אותו א"ל בשורה טובה
נתבשרתה דכתיב ושמועה טובה דרשן עלם ועתה מה אעשה כדי ללבוש מנעול
השני א"ל היט פה בני אדם שאתה שיגא אותו יעבור לפניך ובשךך ישפל דכתיב
ורוח נכאה תיבש גרם וכן עשה ולבש המנעול וכו' וז"ל ויאמר לו לבן אך משיב
עמני ובשרי שהיה שפל וכחוש על השמועה הזאת שאיפו לקח ממך את כל הכסף
והזהב הפך השמועה הטובה שהיא חזקתן עלם :
וייך יעקב נדר לאמר וכו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש ויבן ה"לל ונתן לי
לחם ובגד מזהו לחם לאכול ובגד ללבוש א"ל כמ"ם רז"ל בנטה הפסילה
לריכה לשון נח כחב רביו האר"י ו"ל יתפלל בשפה רפה לא תשובה ולא קטופה ויזכר
מלשונות אף בנקודה אחת כי לפעמים ישחנה ענין המילה וכן ג"כ כתב בש"ע א"ח
להיות בשלון נח כדי שלא יקטרגו עליו המקטרגים מלך איזה חטא ואפלו חטא
קל כמ"ם בס' נפלאים מעשיך מעשה באתה שהיה רגלי במדבר והיה שוף ונע
מאד ויתפלל לפני הקב"ה שיזמין לו חמור לרכוב עליו והיה לריך לבקש שיזמין
לו חמור שירכוב עליו אך עשה ואמר שיזמין לי חמור שירכוב עלי ונעשה עליו
קצרוו ונעשית שאלו וחקף שזדמן שר אחד רוכב על חמורו והולך אחריה עייר
קטן וימלא את זה האדם שהולך רגלי ויאמר לו הנה עייר זה קטן הוא ונרמ
בהליכה תרכיבוהו על כתפיך וביא אותו עמי לביטי ויען האיש ויאמר חני עתה
התפללתי שיזמין לי חמור שארכוב עליו ולא שהוא ירכב עלי ולא ידע שך התפלל
שטעה שירכב עליו החמור ולא הרגיש וכל זה יזמין באשוי דעלמא מפני המהירות
ועוד כמ"ם בס' מעשה חייא מעשה הכים א"ל אחד שהיה הולך בדרך וטשא
כיס של קמח על כתפו והיה אותו הכים קשור ולרור פיו וכשבא למקום אחד
שהיה שמה רפס וטיט מאד ונכנס בתוכו ומרוב פחדו לא היה יכול למלט נפשו
וללאת משם והתחיל מתפלל ואומר רב"ע הטר הטרורה הטר הטרורה עד
שהתורה הקטורה שכפי הכיס וכשך כל הקמח בטיט לפיך דמן הראוי הוה ליה
לפרס שיולל מטיט היון ולא יאמר הטר הטרורה ואף שכונתו היתה שלא יטבע
וינלל מנעור הטיט עכ"ל מאחר שלא פירש תפילתו נענש והוטר הקשר של פי
הכיס אי לואת לרך האדם לפרס שיחמו ותפלתו לפני השי"ת ולא יתפלל בהלשעה
האופות שאם ברר תפילתו לא אירע לו כך ולכן יעקב אע"ה אמר ונתן לי לחם
לאכול ובגד ללבוש שאם יאמר לחם ובגד בלבד היה אפשר לפרשו לחם שאינו
ראוי לאכילה שהוא מושפס ובגד אפשר לומר בלוי הסחית מלבד שלא יחמו

הלוכס ויבואו ולו"א להם לאכול הראוי לאכילה ובגד הראוי ללבישה ח"ש הרחב
פיך ואמלאהו ח"ש ימלה פי העילך א"כ ונתן לי לאכול וכו' עיין בפ' בחקותי
שני אופנים :

ושבתי בשלום א בית אבי והיה ה' לי
לגאים יובן מהו והיה ה' לי לגאים
אשר חטא נגד המלך ויחמר לו המלך אתה בעלמך תשפוט עמך ואיך שיהיה
משפטיך ע"פ הדין כן יקום ויתמרמר העבד על עלמו ויזעק לפני המלך שלא
יעשה לו כך כי ידע בנפשו שבדולף יתחייב והוא אינו יכול לעשות לפנים
משורת הדין ויבקש מאת המלך שהוא ידון אותו כי מלך רחום הוא ויכול למחול
לו חטאיו ולעשות לפי מה ש"ד הנמשל כך אהנתו חטאיו נגד השמים ומבקשים
מאת השמים כמ"ש הכתוב א תבא במשפט את עבדך ר"ל שאהנתו נשפוט את
עלמנו כי לא ידק לפניך כל חי שידענו ע"פ הדין חייבים אהנתו ואין בדידו
לעשות לפי מה ש"ד רק אתה בעלמך תשפוט ורדון אותם כי רחום אתה ומרבה
לסלוח ולעשות לפי מה ש"ש והיה ה' לי לגאים ר"ל דיון כמ"ש גאים לא
תקלל ר"ל אתה תשפוט אותם ויכול לעשות עמנו לפי מה ש"ד ולא אהנתו נשפוט
את עלמנו והיה חייבים ח"ו :

ותהרהר ותהר בן ותאמר אסף גאים את חרפתי ותקרא את שמו יוסף וכו'
יובן בס"ד למה בתחילה אמרה רחל אסף גאים את חרפתי ואח"כ
ותקרא את שמו יוסף וכו' ידוע שאמרנו רז"ל בשעה שבא זכר לעולם באה
שמחה לעולם ואפי' המלאכים שמחים ובשבתא נקבה לעולם הכול דואגים והטעם
מפני שבא הנחש על חוה הטיל בה זיהמה ולכן הנקבה יש בה זיהמה והוא דם
הנדות מפני זה הכול מלכים מפני זה שעל ידה התרבה הזיהמה בעולם לא כן
הזכר שאין בו זיהמה כל כך כי אם מטעם והיא הערלה מפני כך כשבא זכר
לעולם הכול שמחים ויובן משהו שבא בס' בן יהודיע באשה משללת שיש לה
בן חכם שישב ולמוד כל היום בביתו ויהי היום והנה אשה אחת מן השכנים
היתה יושבת על המזבזר ויולדת ואמו של החכם שומעה קולה ותעלה על הגג
לראות והרא כי ילדה זכר ותרד בפנים שחוקים ותחוקים ותאמר לבנה זה האשה
ילדה זכר ואחר שני ימים גם עין השני אשה יולדת ותעלה ג"כ אם החכם לגג
לראות ואח"כ ירדה מן הגג בפנים עלוזה וכפיפה ראש ולא אמרה לבנה כלום
עד שבנה החכם של אותה מה ילדה ותענהו בשפה רפה ילדה בת או אומר
בין החכם לאמו חשבי אללי כי שמה גדולה אני שאל אחר ותשב ויחמר לה הנה
קודם שני ימים עתה שילדה האשה בן זכר ירדתי מהגג בשמחה ואמרת לי ילדה זכר
ולמה עתה שילדה שכן השני בת למה את עלובה ולא אמרה לי כלום בשלמה
אציה ואמה עלבים מפני שצריך להזמין לה דגוייא ולהוילא הולאות מרובות עליה
ואת אין זה בפקר ולא קרובךך ולמה נעלמת את ואם הנקבה היא גרועה ופחותה
אין מן הראוי שיהיה מאוסה אללך שנס את נקבה אתמהא ותען ותאמר לו

אמו הנה קודם חמש שנים החפירה שיש באמוצע החצר שלנו שנה נשפכים המים
של החולה וכיבוס תמלאה מים סרוחים והולרנו להביא שני בני אדם אשר עסקם
במלאכה זה כדי לנקות אותה ולהוילא מים סרוחים ממנה ובלהרים הבאתו להם
לחם לאכול והם בעוד עליהם הנגדים הולאים רחמי ידיהם כדי לאכול וישב אחר
בזוית החצר לאכול ויבא חבירו אללו לאכול ובשראם שחבירו בא וישב אללו
לאכול קם ומקומו והלך וישב בזוית האחרת וחזר חבירו ובא אללו למקום השני
ויאמר לו למה ברחתה ממני וכו' מלאכתי אינה מלאכךך ואם יש בבגדי ריח רע
גם בבגדך יש ריח רע ויענהו ויאמר לו כן הוא כמוני כמוך אך עתה בעת האכילה
די לי בסרחון שלי כי הוא מוכרת שאין אני עתה יכול לרחוק גופי ולפשוט את
בגדי ומאחר שלא גמרתי את המלאכה ולמה לי להסוף סרחון יוצר אללו גם
מבגדך ועל כן בני אתה א תתמה בדבר הזה שאני נקבה ומואסת הנקבות הלא
הנקבה סרחון שלה קשה מולד שהיא רואה דם גרה וכל אשה גרה סורו עמא
קראו לה ולכן ברח לבן מאלל רחל אמיתי שאמרה לו כי דרך נשים לי וילא תקף
מן האהל ועל כן אני שנבראתי נקבה נמאסת אני בעיני עלמי אך מה בידי
לעשות לעלמי ודי לעולם בשלי וכל נקבות שולדו כבר והיו לגשים ולמה יהיו
טופים עליהם נקבות עוד ועל כן ברואתי שולדו זה הנקבה טוסף עומאסת
ומאוסות בעולם ועל כן אני עלובה ומאוסה זאת בעיני עכ"ל וידוע כמ"ש במ"ר
שיוסף הצדיק נולד מהול וכיוון שראהה אותו רחל אמיתי שהוא מהול אמרה
בדולף אין בי זיהמה כל כך שאפילו אותו מטעם זיהמה שהיא הערלה שצריכה
להיות בזר לא היה ביוסף ואם כן בדולף שאין בי זיהמה כל כך ולא אוליד נקבות
שנקבה באה מולד רבוי הזיהמה ח"ש אסף גאים את חרפתי דהיינו שאין בי
זיהמה כל כך וע"כ ותקרא שמו יוסף שבדולף יוסף ה' לי בן אחר שאינו יולדה
נקבות כיוון שאין בי זיהמה כל כך :

א"נ אסף גאים חרפתי יובן כמ"ש רז"ל בשם' יודה בא זכר לעולם בא שלום
לעולם והאשה שאין לה בן אם שברא כלי או אכלה יתר וכו' היא
בזויה מה תאמר לבעלה אכל את ילדה בן כל מה שהיא עושה אינה בזויה
שחתלה הסרחון בבנה ח"ש רחל על יד שילדה בן אסף גאים את חרפתי
מצעלי כיוון שיש לי בן אני חולה הסרחון בו :

והנה אנכי עמך ושמהדיך וכו' יובן בס"ד כמ"ש רז"ל שני פעמים הו"יה
אדני' גימטריא יע"כ וזה שרמו והנה אנכי שני פעמים הו"יה
אדני' עמך שמה עס שם יעקב וזוה ושמהדיך בכל אשר תלך :

א"נ והנה אנכי עמך יובן אמרו רז"ל ישראל אותיות יש"ר א' ויעקב נקרא
בשם ישראל ח"ש והנה אנכי שם א עמך ישראל אותיות יש"ר
א' וזוה ושמהדיך בכל אשר תלך :

א"נ והנה אנכי עמך וכו' והשיבוהך א האדמה הולת יובן בס"ד כמ"ש

רו"ל כמ"ש בחקוקים ואני בתוך הגולה דא שכינתא אס האדם ילפא לגאולה לא ילפא בשביל עלמו לא ילפא להקים שכינה יועפרה ע"ד הושיעה יונקד ושני וממילא יג' הוא עם השכינה וז"ש לא לנו ה' לא לנו כי לשון תן ובאמור ר"ל לשכינה וכן כבוד ויג' אותה וז"ש כי לישועה קיונו ולפינו כל היום וכו' אמר כמ"ש משל לשפחה שלקחה כדה והלכה לנהר למלאות את כדה וטבעה בנהר הכד ולעקה ולא היה טוב אדם משיב לה דבר שהוא העת הלכה בת המלך לרחוק בנהר ושלל הלמודים מודיה ועת שקראה בת המלך באו האנשים להוליא את הלמודים מן הנהר והוא השפחה עודה לועקת וא"ל עת שחזאו את הלמודים הוליאו את הכד של שפחה וכן היה נמאל על ידי בת המלך הוליאו הכד של השפחה כך הנמשל בת המלך זה השכינה והשפחה אהנו בני ישראל ועת שיגל את השכינה נגל אהנו עמו ועוד כתב ר"ש הרב מר"א ז"ל וזאת כונו לשכינה וז"ש והנה אכני עמך וכו' והשיבותך ה' האדמה זו ירושלים על ידי הזאת השכינה וכשיגל את השכינה נגל אהנו עמו כד"א וז"ש לה' הושיעה שיגל לשכינה וזכה על עמך ברכותי הלה שיגל אהנו עמה כד"א :

ויצא את המלקות אשר פלל ברהמים בשקתות המים אשר תבאן הלאן לשמות לטובה הלאן ויחממה בבאן לשמות ויחמו הלאן ה המלקות ותלדן תאלן עקדים נקדים וברדים יובן כמ"ש במדרש תנחומה מעשה במלך הערביים שגל את רבי עקיבה אתי כושי ואשתי כושיה וילדה לי בן לבן אתי הורג אותה ואת בנה שהיא זנתה חתמי א"ל רבי עקיבה לורות ביתך חמורות או לבנות א"ל לבנות א"ל כשהייתה עוסק עמה נהנה עיניה בצורות לבנות עולם בהם ואם תמה אתה בדבר למד מן אלנו של יעקב מן המלקות שנאמר ויחמו הלאן ה המלקות ותלדן הלאן עקדים נקדים וברדים והודו מלך הערביים וביבת את רבי עקיבה עכ"ל ולבן טשה מרמה עם יעקב לבן האר"מי אריות הרמאי וז"ש במשנת אבות הפוך בה והפוך בה דכולה בא כל דבר ודבר חפילו הדבר הזה של בן הלבן רמזו בחורה : **ויעבוד** יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה יובן מהו ויהיו בעיניו כימים אחדים וכו' כמ"ש בס' שיחת חולין

ח"ע יפ"ר ורמ"ה ה' הוסיף ימים ושנים רשעים תקלוגנה ועיין בס' תולדות ז"ש ויעבוד יעקב וכו' ויהיו בעיניו כימים אחדים כמו בעבודת החורה והמליט שיחשב יום אחד או יומים שהיא אחדים ולא שנים כך יעקב היה רועה בעבודת הלאן בעבודת אהבת רחל היפה כימים אחדים ח"ש ויאמר לו לבן אך עלמנו ובשרי אהת וישב עמו חודש ימים ולא חשב עשרים שנה ובאמור וז"ש והמלך דוד וקן שקנה חכמה בא כימים כימים אחדים בעבודת ה' :

והנה ה' נכב עליו ויאמר וכו' יובן כמ"ש רז"ל בשם' סוכה כל מי שלא ראה שמחה בית השואבה לא ראה שמחה בימיו פרשו רז"ל שעל ידי רוב השמחה היו שואבים רוח הקודש כמ"ש ויהי כנגן המנגן ויהי עליו רוח לביס וז"ש

והנה ה' אין והנה לא לשון שמחה ועל ידי השמחה ה' נכב עליו וק"ל : **והנה** אכני עמך וכו' והשיבותך ה' האדמה הזאת וכו' יובן בס"ד מהו והשיבותך ה' האדמה הזאת לא אמרו רז"ל על ידי המילה פהים הגאולה והמילה נקראה וזאת ברייתו אשר הקומוני בני ובינוים המול לכם כל זכר והטעם עיין ב"פ לך וז"ש והשיבותך ה' האדמה זו ארץ ישראל על ידי הזאת זאת זה המילה וזאת גימטריא משי"חם ר"ל זה משיח בן דוד ומשיח בן יוסף :

א"ל והשיבותך ה' האדמה הזאת כמ"ש על ידי עסק התורה שהיה הגאולה שנאמר גם כי יחטו בניכם עתה אקבלם ועיין לעיל הטעם בפ' גמ' ח"ש והשיבותך ה'

האדמה זו ארץ ישראל על ידי הזאת זה התורה כמ"ש וזאת התורה וק"ל : **א"ל** והשיבותך ה' האדמה הזאת יובן כמ"ש בש"ס בפרה תיבא ר"י אומר גדולה הדרקה שמקדמת הגאולה שנאמר כה אמר ה' שמרו משפט ועשו דקרה ל' קרובה ישועתי לבא ולדקתי להגלות ועיין לעיל בפ' לך ה' הטעם דק"ה ר"ס למ"ה דוד' קרובה הביא ח"ש והשיבותך ה' האדמה זו ארץ ישראל על ידי הזאת זה הדרקה ועיין הפסוקים לקמן א"ל וזאת גימ' משיחם משיח בן דוד ויוסף :

והשיבותך ה' האדמה הזאת יובן בס"ד כמ"ש בש"ס שבת למלא ישראל שומרים שתי שבתות כהלכתן מיד נגלין שנאמר כה אמר ה'

לפרסיהם אשר יאמרו את שבתותי וכו' והביאום ה' הר קדשי וכו' והשבת נקראה זאת כמ"ש במדרש אשרי אנוש ישעה זאת וכו' שומר שבת מחללו ועיין לעיל בפ' לך ה' הטעם ח"ש והשיבותך ה' האדמה זו ארץ ישראל על ידי הזאת זה השבת ח"ש ירמיה שמו שמים על זאת בשביל שלא שמרו השבת ח"ש איוב לזאת יחדר לבי ויחדר מניקותו מפני שלא שמרו השבת ח"ש בכל זאת חטאו עוד ובאמור ח"ש ואולם בעבור זאת העמדתך בגלות ובאמור ח"ש איש בער ולא ידע וכסול לא יבין את זאת ובאמור ח"ש מי האיש החכם יובן את זאת ובאמור ח"ש זאת אשבי ה' לבי על בן אוחיל ובאמור ח"ש הלא זאת תעשה לך ובאמור ח"ש שצו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון ובאמור ח"ש מי בכס ויאזין זאת ר"ל השבת ובאמור ח"ש ישמו ישראלים על זאת מפני שלא שמרו את השבת ח"ש זאת מניחתי עדי עד פה אשבי כי אייתים ר"ל על ידי שבאמור השבת כהיה במטעה ובהשקט ובשלום מן הגלות ח"ש איוב שצו שמוע מלתי ותיי זאת על ידי שבאמור השבת תנחומיכם שתנחם מן הגלות ח"ש עשה זאת אפוא בני על ידי שבאמור השבת והנגל מן הגלות ותייה הגאולה כד"א וק"ל :

א"ל והשיבותך ה' האדמה הזאת יובן מהו הזאת לא כמ"ש בש"ס יבמות אמר רב אשי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף פי' רש"י ז"ל גוף פרטוד החיץ בין שפיה למלאכים ושם רוחות ושמות נחומות שנאמר כי רוח של מלך הנשיח יעטוף לשון עכבה דכתיב והיה העשופים ללבן ושמותו איש עשיתי שלא כאלו לעוהו ח"ש והנה ה' וכו' הארץ אשר אהת שוכב עליה לך אהננה ולורעתך על ידי והיה

ורעך כעשר הארץ בריבוי בנים ובנות ואת כימי לאשה כמ"ש רז"ל לזאת יקרא
אשה ח"ם והשיבותך א' האדמה זו ארץ ישראל על ידי היות שיקח אשה ויהיה לו
בנים ותהיה הגאולה ח"ם והיה זרעך כעשר הארץ ופרלטה ימה וקדמה ולפונה
וגבה על ידי פריה ורבייה וס"ל והשיבותך א' האדמה היות זו ארץ ישראל ותהיה
הגאולה ח"ם זאת אשיב א' לבי שאקח אשה ויהיה לי בנים ובנות על כן אוחיל
לגאולה ח"ם זאת על ידי שנקח אשה ויהיה לנו בנים ומתחיל עדי עד שנהיה במטותה
בזמן הגאולה פה אשב כי איהיה ח"ם שזענו שזוע מלתי ויהי זאת זו האשה
תנחמוותיכם מן הגלות ח"ם עשה זאת אפוא בני על ידי שיקח אשה והגלל מן הגלות
המר הוה ח"ם בזאת יבא להרין א' הקדש וכאמור בבי"א :

א"נ והשיבותך וכו' ויבן כמ"ש רז"ל בש"ם יומא גדולה התשובה שמקרבת הגאולה
שאמר ובה לליון ועיין לעיל בס' לך לך הטעם ועוד אמרו רז"ל התשובה
נקראה זאת כמ"ש הרמ"בן כי חשב א' ה' לדרך וס"ל כי המילה היות ח"ם
והשיבותך א' האדמה זו ירושלים על ידי היות זה התשובה ותהיה הגאולה בבי"א
ועיין לעיל הפסיקים זאת גימ' משיתם ר"ל נושית בן דוד וכן יוסף :

ויפריץ האיש מאד מאד ויהי לו לאן רבות ופחות ועבדים וגמלים ותמרים ויבן
בס"ד למה כתב חמשה מינים ובקר לא כתב אלא כל חמשה תליל מעיין
הרע כמ"ש הרב לקוטוס מפרדם סגולה לשון הרע שיאמר חמשה שהוא כופס
חמשה גווינן דעינא שהיא מאד הגבורות כנגד חמשה אותיות מולפך שהם גימטריא
פ"ר דינין וזהו בדרך ועקב ליוסף בן פורת ויבן בן פורת בה' חיות עלי
עין בשביל כגולת העין ח"ם ויפרוץ האיש מאד מאד ויהי לו לאן רבות ופחות וכו'
חמשה מינים מפני כדי לבטל כוח עין הרע :

עד הגל הזה ועדה המלכה אם אני לא אעבור לך את הגל הזה וגם אתה לא
עבור א' וכו' לרעה יובן אמרו רז"ל לכן עשה שני עדים ונעץ חרב בגל
שיהיו שני עדים ועבר לכן הגל שבא בלעם בן בנעם לקלל את ישראל וסופו נשברה
רגלו בגל עתה בחרב כמ"ש יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו כמ"ש בשם'
הענית בפירות רש"י משם הערוך מעשה בנערה שהיתה הולכת לבית אמה והייתה
מקושטת בכסף וזהו ותעה בדרך והלכה בלא ישוב כשהגיע חיי היום למאה למים
וראחה באר וחבל ודלי קצור ונשתלשלה וירדה לבור לאחר ששתה מים בקשה
לעלות ולא יכלה בכחה ולעקב עבר עליה אדם ושמו קולה עמד על פי הבאר
והטף ולא היה יכול להבחין לה אמר לה מן בני אדם את או מן המינקים א"ל מן
בני אדם השבתי לי שאלעילך וחדקקי עמי וכעשה לי א"ל מה טיבך בנאן ספרה
לו המעשה העלה אותה ורלם להדקק לה מוד א"ל מאיזה מקום אתה א"ל ממקום
פלוני וממספחה פלונית וכן אני א"ל עם קדוש כמון שבתך כך הקב"ה מכל
ישראל ואתה מבקש לעשות ככהמה בלא קדושתו וכחובם בא אלל אבי ואמי ואני
מתארת לך א"ל יש לי עסק עתה ולא אוכל לבא עמך נתנו ברית זה לזה אמרו

מי יהיה עד היתה חולדה הולכת כנגדו א"ל השמים וחולדה זו ובור זה עד שאין
אחתו מוכזב זה לזה והלכו כל אחד לדרכו הנערה עמדה באמונתה וכל מי
שקובעה היתה ממאנת להשמת כיוון שהחזיקו בה נהגה עלמה כשונה וקרעה
בגדיה ובעדי המוגע בה עד שנמנעו בני אדם ממונה והאיש כיוון שעבר מפניה שבת
המעשה ובשא אשה ונתעברה וילדה בן חנקת החולדה ועוד נתעברה וילדה בן
וגלל לבור א"ל אשתו אם בדרך בני אדם היו מתים הייתי אומר לירוק הדיון
עכשיו שמתו מיסה משונה אין זה בלא עין ספר לי מעשך מה עשית וגלה לה כל
המעשה ונתגדשה ממנו א"ל לך אלל חלקך שנתן לך הק"ב ה' הלך ושאל עליה
בעירה אמרו לו נכפית היא הלך אלל אביה ואמה אמרו לו כל המעשה א"ל אני
כל מנוחה מקבל בא אללה החתילה לעשות כמנהגה ספר לה מעשה חולדה ובור
א"ל עמדתי אני בביתו מיד נתישבה דעתה ולקחה לאשה ופרו ורבו בננים
ובנכסים ועליהם הכתוב אומר עיני בנאמני ארץ אהר רבי אמי בא וראה כמה
גדולים בעלי אמנה ממין מחוללה ובור ומה המאמין בחולדה ובור כך המאמין
בהקב"ה שמשומו עד בינו לבין חבירו עא"כו :

ורחל לקחה את התרפים והשום כבר הנמל וחשב עליהם וכו' ותאמר א' אביה
א' יתר צעתי דרומי כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי יובן כיצד
שקרה רחל לאביה וא"ל כי דרך נשים לי שהיה העת לא היו לה דרך נשים אלא
כמ"ש במשנה בשם' שבת אמר רבי עקיבא מנין ע"ז שצטמאה במשא כנדה
שנאמר תורם כמו דוה לר האמר לו מה גרה מטמאה אף עבודה זרה מטמאה
במשא ח"ם רחל לאביה כי דרך נשים לי ולא שקרה מפני ש"ו מטמאה במשא
כנדה ורחל היתה יושבת על ע"ז של אביה :

ורבן הלך לגזו את אלטו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה ויבן כולד נכבה
רחל את התרפים אלא אמרו רז"ל כדי לאפשרו מעבודה זרה ובמדרש
תנחומה כתב למה נכבה התרפים כדי שלא יאמרו לבנן שיעקב בורת הוא עס
בניו וגשו ולא וכו' התרפים מדברים הם אין דכתיב כי התרפים דברו אין והכתיב
עינים להם ולא יראו פה להם ולא ידברו אלא מביאים אדם בבור ושומעים אותו
לוקחים ראשו ומולחים אותו במלח ובשמים ומתעב ויחזיקו על לך זהב שם שמואח
ומניחין אותו בקיר ומדליקין לפניו נרות ומשתחיים לו ומדבר עמו בלשח כמ"ש
בס' פאר מקדושים מעשה בלחוד סותר גדול וניד והיה לו בן י"ב שנה והיה
סחורות מרחוק תלמיד להרב גור אריה פעם באו שני סחורים מרחוק לעירם לקנות
והשתעשעו עמו ונתנו לו מתנות רבות למטן השיבו איהם בקירוב דעתו וכל
המתנות למראה עיני אבי העלם החכם פ"א אמרו השני הסחורים
לאבי העלם קן לכך לשידוך בך עם גביר עמים מופלג אשר אין לו רק בת אחת
יחודה ויפסיה וזאת אין לו בן או בת ולמי כל הונו ורכושו אם לא לבנך יהיו והוא

מעיר פלוגי ושמו פ"פ ואחרי הדברים האלה אבי העולם לשון ושל על שם הגביר פ"בפ וכולם פה אחד אמרו הגביר שטפרות זהב לו ואמת הדבר כי ים לו בן אחת יחידה והוא להלל את במו בנחמד עלב כי אם בחרת ה' חפצו ועוד ש' לפי הגאון גור אריות ור'ה גם הוא להעלה היה לשידוך הנבחר הזה ואמר מעט ה' לעשותו ושני הגבירים ב'או לאזני העולם עם הגאון חקצו קף והתקשרו בקצור חיון כדא וכחבו התנאים ואמרו ב"ט כולם ועשו משהת ושמהת והתחן דרש גמריפות והגבירים אמרו יקחני את החתן עמהם לעירם ולעשות השדוך ושלחו עמהם העולם החכם שהוא בן י"ב שנה והנה האנשים הגבירים הולכו את העולם בדרך מרחק א מגדל גדול והעולם הזה נהנו בחדר לפניו מחדר ולא ראה לא חתונה ולא כלה ולא כל דבר של טובה וירא שמה חדר קטן מלאה ספרים ראשונים ואחרונים ויחמה העולם על המראה הזה ושגיבה עתה לדבר על אבי העולם אבי העולם היו עיניו זופות למכתב מואת העולם ואין גם בשורה לא נשמעה ויבכה צמר נפשו פעמים שלוש ויילך להגאון גור אריות לחת לו חתונה ואלו און לגער דבר ואבי העולם הולך כמשהגור גם כל יודעיו ומכיריו הלכו ויחלגו על הגאון הג' כי הכול בהסכמתו היתה ואבי העולם ואמו לא נהנו שנה לעיניהם ולפצפס תנומה כי חשך משחור תוארם גם הגאון הג' לא שקט ולא נח מהרבות בחפלה והחמונים והקלר נפשו בעמל הזה כי נלוס ובני ומספר עשה ועל לב אבי העולם הבטיח שיבה בשלום א ביחו בלי שום פגם רע וגשונה עתה לדבר בעולם החתן ויהיו צבואו א החדר הקטן ויהי קול קורא לו ויהי ואבי גם אחת חלית כמוני לא הלא מזה ויחרש העולם לראות מי מדבר לו וישא עיניו וירא ראש אחד זקן מאד אך ראש בלי גייה מדבר לו כי מקום הזה מקום טומאה הוא וכל אשר אחת רואה כומרים לע' ולודדי נפשות הם ואין בזה כי אם אפור ותרפים ויקרב אלל הראש ויוסף הראש להודיעו גם אנכי הייתי עלם כמורך ורשת הכינו לפעמי וילכדוני במזמרתם לעשותו פה ל'יה כי שמות טומאה להם מן התרפים אשר לירבעם בן נבט ובכל שמונים שנה יכרתו ראש הוא צבור בן צבור ביום הגיעו לשלושה עשר שנים ויום אחד וישימו השמות הטומאה החת לשונו והוא יגיד להם עמידות כי עתה חמו ימי שני עבודתי ואורך לקחו החתי הדבר הזה ור'ה הגדולים בחדר הזה הוא למעני ועתה בכבהל העולם מלא:ווע הדבר הזה ש' את הראש מה אעשה הים תרופה למכותי וא"ל אין טוב כי אם המלט המלט את נפשך דרך החלון הזה ואם איך ממלט את נפשך הלילה הזה מחר אחת מומת אם אינך ויהי ה' בעוזרך ויהי צעת שחלך מהחלון היה קח אותי על זרועיך למנחן אודיך הדרך אשר הלך בה כי לולל ואח לא הלך לצעת דרכיך ואם יבא איש וישא אותי היכן העולם אני מודיע היכן אחת וימלאך את לי אחת שומיע עשה והשכל והשבע גא לי ביום שתעשה אתי חסד לקבור את ראשי בקבר ישרא ותאמר עבורי קדיש ותעשה את הישר עבור נשמתי וכן עשה העולם וימלט נפשו והראש היה לזעק מחר חיים כי הכומרים למקום

פלוגי ועוד היה לזעק הראש לו כי הכומרים ב'או לבקשך ובה ובה הבהיל אותו רגע כרגע וגשבו עוד לדבר באזני העולם החכם וכל להרב הגאון הג' וגזרו לום לפני בא העולם לעירו ונקבלו כל אנשי העיר אנשים וגמשים וטף לבני'ה הגדולה והיה הרב לומר ס' ראשון שבתהלים בליצור ואמר הרב דברי מוכח מוסר ויבכו כל העם ואמר הגאון עוד לא בא העולם ואח"כ ליה הגאון לומר ס' שני שבתהלים ואחר סיום ס' שני ויבית הגאון מה ובה והעולם איננו בא ועוד דרש הגאון הג' ויאמרו ס' שלישי עוד ויתקטו בשופר אז העולם בא לפני הגאון הג' ויחדרו כל העם אז העולם ספר כל המעשה באזני כל העם והראש הביא אחר הגאון הג' אמר מן השמים היתה זאת כדי להולילו עבור מוטמא ולהליל עוד כמה נפשות מושג'ל ויקח את השמות אשר מתחת לשון הראש ויקרעו אותם לקרעים ואת הראש הבטיח לפני כל קהל ישרא כי יתרו אותו ויקבור את הראש בקבר ישרא ויאמר עליו קדיש ויספר העולם לקהל כי ראה את זקנו הנפטר כי בא לו ויקחה דרך החלון ויוליכהו דרך ספרים ועיירות מהלך חודש ימים בלילה אחד עד בא לשלום א ביחו וכל זה היתה על ידי תפלת הגאון המוכר :

ואורים ב'ו סם העיר לראשונה אחרו רז"ל ש"ס סופה הוא לז' שלושים בה את ההכלת היא לז' שעה סנהדיב ולא בלבלה נבדוללר ולא החריבה היא לז' שלא שלט בה מלאך פלוגי מעולם חוקים שבה מה עושין להם כיון שהם זקנים הרבה מוליין אותן חוק לעיר והם מתים ארו"ל יש עלם שמו לז' שהוא סמוך לעורף וזה העולם אינו נהנה כי אם בסעודה רביעית ואינו בלא בקבר כמ"ש בשם' סנהדרין מעשה ברב עבוימו שאמר שאם היו מתים לו כל הלל דעלמא לא היה משנה דביצורו לומר שקר פעם אחת מודמן שבה למקום אחד שנקרא קושטא והיו שם אנשים שלא היו מבינים דביבורם ולא מת שם איש קודם זמנו ולקח מזה המקום אשה והיו לו ממנה שני בנים יום אחד היתה אשתו יושבת ורוחלת את ראשה בזה אשה משכנה והיתה דופקת בפתח ושאלת אם אשתו שם והיה סבור לפי שהיא רוחלת ראשה אין דרך ארץ שהכנס לבית א"ל אינה בבית ההוא העת מתו לו שני בנים ב'או אנשי עירו ושלו למה אירע לו כן א"ל כך וכך הים המעשה א"ל מנבקים אנהנו מורך שהלא מן המקום הזה ולא תתגרה מלאך פלוגי לבוא לעירנו באמירת שקרים ולכן העיר הזאת נקראת קושטא ר"ל אחת מפני שהיו מדברים תמיד אמת ח"ש ואולם לז' שם העיר לראשונה בראשונה היו קוראים אותה לז' ואח"כ קושטא :

עברת אמר ממלא את ה'הך לא יהיה פי רש"י מאותה קללה מתה רחל עכ"ל ומוזה וילמדו האדם שלא יקלל ברית כרומה לשפתיים כמ"ש בש"ס ברכות אמר רבי יוסי לשולם א יפתח אדם פיו לשטן א"ר יובק מאי קראה שנאמר כמעט כסודם היינו ומאי הדר להו ביבא שמעו דבר ה' קלני סודם כמ"ש בש"ס גיטין מעשה ב'אדם אחד בשני בצורת שהפקיד דינר אחד אלל לאמה והנחתו בכד של

קמח ואפואו ונתנו לעני לוימס בא בעל הדויר וא"ל הב לי דוירי אמרה ליה
יכה סס המות בזהר מבניה של אותה אשה אם נהנתי מדיגרך כלום אמרו לא
היו ימים מועטים עד שימות אחד מבניה נולא מזה אל יפתח אדם פיו לשטן
ו"ש עם אשר תמלא את לביך לא יחיה ומתה רחל מפני שהיו התרפים אחיה :
ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויבן בס"ד כמ"ש בשם' ברכות א"ר זירא
כל הלך שבעה ימים בלא חלום נקרא רע שנאמר ושבע וילן כל יפקד רע
א תקרי שבע בשין שמאית לא שבע בשין ימינת ו"ש וילא יעקב כשחלא נשמת
האדם למעלה בליה מבאר שבע שבע ימים בלא חלום וילך חרנה כמ"ש בש"ס
יבמות כל מוקס שרדך למ"ד ברישא הטיל לה ה' בסופה וי"ך ח"נה כלא אמר
לחרן לחרון אף ר"ל שנקרא רע ר"ל :

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים סמיכות הפ' ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אהים
וכו' וס"ל וישלח יעקב וכו' ויבן ע"ד משל למלך גדול אשר ברוב
חמקתו מנהיג מלכותו על כל העולם ועיר אחת יש במלכותו רחוקה מכסא מלכותו
וגור על העיר שלא יהיה מושל על העיר אחד מיושביה לא שני שרים ואלוים מן
העיר דרך כמה מילין ושם מי שראוים אותו לוקחים אותו ויושיבואו מלך עליהם
בין שאזי ראוי בין חכם בין טפש אך רשאי ושלט לפור מעות ולתת מס ברעו
אבל כה משפטו שנה אחת ובמלאת השנה גורת מלך הוא לשחוחו יין עד שיגיע
לשטרותו ובפול חרמה עליו עד דלא ידע בין ימינו לשמלו יפשיטו אותו בנדו מלכות
ולובשים אורזו בנדיו שהיה לבוש בתחילה ויולאוהו ויניחיהו מחוק לעיר ויבגרים
שבע אחד והנה כשמעורר מתרמתו ינולא עליו דל והלך רעב ולזא וגם כי יחזור
א העיר סגורה בעדו וחזר לאחוריו ואחר שבער השבוע ילכו שני שרים ויקחו אים
אחר הנמלא כמפתח הרשקן ועד"ז עושים בכל שנה ושנה ויהי היום מלאו אים
ומיטוהו עליהם היה אים פקח ונהחכם בשבתו על כסא ממשלתו לעשות לו סגולה
ומכסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות והיה מאסוף עד ירח ימים קודם השלום השנה
ושלח אותו הסגולה ביד אים עמי המדברה וילאו גדרים ולסטים ויבחו את הכל
בני ובני נדע לו שנעב כל אשר לו והנה קרב הזמן וישברוהו וישאווהו מחוק לעיר
ובהקילו לא מלא כלום מן כל הכסף והזהב שהכל אבד ועד אחרן כי היה חכם
ולא עשה כראשון לאסוף כסף וזהב ושלחו אך בירר אדם אחד מועיר אחרת בסתר
שהיו לו וא"ל שיבין לו בנדים של שרים ועגלות ובמים מלאים כל טוב ובכל חודש
וחודש שולח לו הכסף וכן עשה האים ההוא ובמלות השנה עשו כמנהגם ובהקילו
מתרמתו וישא עיניו וירא את רעהו ותקף לבם בנדי השרים ורעב על העגלות
ועבדים לפניו ויך לעיר וימלא כל מעדתי עולם הנמלא כך המלך זה ממה"ל

הקב"ם ומלכותו בכל משלה והעיר הרחוקה העו"הו והשרים המבואים את
האדם מחוק לעיר זה מלאך ההריון שמביא הגשמה ונהנה בנזק וממליכו על העיר
שישלוט האדם על הכל ויש אדם שילבור כסף וזהב ותעטנות ובמלאת שנתו ואפילו
עשה שנים או שלושה מלות ועשה עבירות א"ס מפשעת אותו מכל קנינו כספו וזהב
ומזמתי לוקחים החילונים ומלא ערום ועריה מן החורה והמתי שלקחו אותה
הקליפות ואולם האים הפקית זה הדריק כל אשר יעשה תורה ומצוות ומעשים טובים
שולח קמח קמח קמח והמנות שששה מכל מילה ומליה ברא מלאך טוב ועת שימות יבואו
המלאכים ויוליכוהו לג"ע ויאמרו לו יבא שלום יטחו על משכבותם הולך נטוהו
ו"ש ויעקב הלך לדרכו הדריק עת שפטר מעו"הו ויפגעו בו מלאכי אהים ויאמר
יעקב כאשר ראם זה הדריק מחנה אהים זה המלאכים הלו מאת הקב"ה ויקרא
שם המקום מחנים שני מחנות מלאכים מאת הקב"ה שנתן לי במחנה ומלאכים
שנבראו ממני מהחורה והמנות וישלח יעקב מלאכים לפניו א עשו אחיו מן המלאכים
לפניו מן הלך לפניך לדקך וק"ל :

א"ל מלאכים ממש הכא רמזהו לא מלאכים לפניו א עשו אחיו ארלה שעיר ר"ת
גו' ממש עיין של עשו במ"ק ז' ומלך רמו :

א"ל וישלח יעקב מלאכים פי' רש"י מלאכים ממש מי הם המלאכים ממ"ש לא
ארז"ל מוקא מלבוט שגדוהו זה המלאכים שלחם יעקב א עשו שהם גימ'
עו"ר"פ שיצורו ליעקב ור"ה ממש :

א"ל וישלח יעקב מלאכים פי' רש"י מלאכים ממש וקשה למה שלח מלאכים
ממש ולא שלח בני אדם ועוד ה"ל א עשו או א אחיו לא כמ"ש רז"ל שלח
כמות מלאכים ממש כבני אדם מהם המחנה ההולכים ברגליהם ומהם חלויי לבא
ומהם רוכבי סוסים כמ"ש במדרש תנחומה ועברו על עשו פגעה בו כת ראשונה
והסוס ויעברו א"ל עבו הניחוי כי חני בן בניו של אברהם אמרו הכו הכו
חין אלתנו ויעו"ש את אברהם הכו הכו א"ל חני אחיו של יעקב שבא מפדן
אדם א"ל אחת הוא אחיו של יעקב אהובי הניחו לו חי לכבודו עברה כת ראשונה
פגעה בו כה שניה ושלישית עד שיאמר להם חני אחיו של יעקב זה לי עשרים
שנה שלא ראיתו או א"ל הניחו לו וכראות עשו שנגלו בזכות יעקב היה מתירא
ממנו שמא יברגנו יעקב כי רבים אשר אחו"ש וישלח מלאכים ממש לפניו א
עשו שהוא רשע לעשותו אחיו באחווה עמו ו"ש וילא אולם לאמר שיאמרו לו הסס
מלאכים כדי שיהירא מיעקב רש של לאמר באוק צבר כ' והיתה אותיות לאמר
מלאך ח"ש ש מו לך כל המחנה הזה אשר פגשתי כמות כמות א"ל למלא א"ל בעיניך
זה סתך מחנים וישלח מחנים ר"ת מאותן חילויים נעל יעקב מלאכים :

א"ל וישלח יעקב מלאכים לפניו וכו' ויבן כמ"ש בשם' ע"ז אר"י העושה מילה
אחת מתקדמותו והולכת לפניו שנאמר והלך לפניך לדקך וכל העובר עבירה
אחת מלפסמו והולכתי לפניו ליום הדון שנאמר ולפחו ארחות דרכם יעלו בטהו

ויאבדו וי"ל למה אמר בעבירה מ'פסחו ובמזנה מקדמתו לא כמ"ס מה"ש"א משל
לאדם אחד נגב ונחפס אז חופסים אותו ביד חוקה כדי שלא יברח לא כן אם
המלך שלח אחר אדם טוב אזי בדרך המלך הולך ולא איכפת ליה ח"ש וישלח יעקב
מלאכים שששה מכות מונתיו בחיי חיבתו לפניו מקדמתו והולכת לפניו מפני ש עשו
אחיו כמ"ס בזהר וי"ה"ר עשאו אחיו ע"ד משה ומלאה את לבבו לבו לא נאמר
לא לבבו ש"ה"הר עשאו וי"ה"ט נאמן לפניך :

א"י וישלח יעקב מלאכים לפניו ויבן כמ"ס רז"ל על כל מזנה ומזנה שששה
האדם נכרא ממנה מלאך ומלאכי לך"ק כוחם יותר משאר מלות כמ"ס
והלך לפניך לדרך דרך לפניו והלך כמ"ס בספר מעשים טובים מעשה באחד עשיר
מן דק"ק לעניים והיה האב עשק בפניו וא"ל לא אתן לך"ק כי המזנה
הואת אין נפשי חשקה בה כי העניים לך"ק לעשות מלאכה ואפילו היא מלאכה
בזוהר ויחפרו ממנה והיה משיב בכו לו אבא היתכן שיפלא בירו לפרנס את עצמו
ואת אנשי ביתו ואינו עושה והוא טעל לך"ק בחרפה וכלמה שהרי היונה שהיתה
בשוקה והיה טח טחן מאכלה ואמרה רב"ש"ע יהיו מונותיו מסורים בידך כו"ס ו' יהיו
מסורים ביד בשר ודם ואפילו שחם מתוקים כדבש והיה חזר ואומר לאביו כמה
פעמים הדרך גדול שכרה ומלאת ממיתה עמוה ומלאת ממיתה משונה ואני משגיח
לא יתברך שאנחנו עשירים וראה אבי שאים פלוני נהפך עליו הגלגל והיה עני
זה ימים אשר שלחחה סחורה ובשורה הספיגה ובאבה כל הסחורה ולער פלוני
שלחחה סחורה ובמכרה בזול וא"ש למה למה לא תתן לעניים דק"ק ותגלל מכל טח
ותראה אבי אחי שהיה בשנה שבכרה והרופא לקח מנך ממין שגבול שכרו
ובשגבול המעים עד שנתרפא ואמרו רז"ל דלתא דלא תפתיה לעניים יפתיה לאטיא
השגבול כי בעך נך נגתיו מנעוריו ואם תרצה לעשות דק"ק עשה אחר שאני הולך
לביית עולמי ועשה הממון שלי ואח"כ תעשה ממני דק"ק ואם לא יתנו האבות
הבנים יתנו ולילה היה נשם בעולם ואמר הבן לאביו הלילה ארוך בוא ונלך אלל
דודי ובשמה עמו א"ל אביו כן דברת אז הלך הבן והדליק הפנס והלך לפני
אביו ובשמים הבן רואה גומא של מים היה הבן מקלר בהליכתו והיה האב בלא
נר הולך וזהו אב טפל בגומא של מים והיה האב עשוי לעק על בני הלך הגר
לפני ולא לאחריו והבן עשה לאביו כמה פעמים אז לעק האב על הבן בקול מר
מה הדבר הזה אשר אתה עושה השיב לו הבן אתה ליתני ככה א"ל וכי את
שוטה להזיק גופי אמרתי לך א"ל הבן בכל וים אתי אומר לך שתעשה דק"ק
והסחורה אמרתי והלך לפניך לך"ק ולא אחריו ואתה אומר לי עשה דק"ק אחר
אריכות ימים ובנים כי הגר הולך לפני האדם ולא אחריו ואם אתה טפל
בבאר שחת מי יאיר לך ולהעילך מהם כל זמן שאתה מפתח על הממון אז האב
הרגיש ב"זמנו שהוא עושה חטאות ואשמות ויחם על הרעה והיה עושה דק"ק

ככל עת כראוי לו כל ימיו וכתב בס' בית הכופרת אם האדם בחייו עשה דק"ק
גם בזמנו וישלח לו אם ישו בעבורו דק"ק ח"ש נתון על ידי שאתה נתן דק"ק
תתן לו לעו"ה כמ"ס והלך לפניך לך"ק ח"ש מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים
נעו"הב ינחתו ח"ש וישלח יעקב מלאכים מן לפניו מן אותם והלך לפניך לך"ק
נעו"הב ח"ש וישלח יעקב מלאכים ר"ת וים שמאירים לפניו כיום :

א"י וישלח יעקב מלאכים וכו' ארצה שעיר שדה אדום ויבן יעקב מה לנו לידע
היכן היה עשו אמרו רז"ל אם שגו הנכרי לישראל כשהולך בדרך להיכן הוא
הולך ירחיב לו הדרך כשם שהרחיב יעקב לעשו שנאמר עד אשר יבוא א' אדני
שעירה ולא מלני שהלך יעקב לשעיר לא ויעקב נכע סוטה כמ"ס רש"י ו"ל כמ"ס
בספ' ע"ז מעשה בהלמודי רבי עקיבה שהיו הולכים לכויז ופגעו בהם לסטים
ישראלים וא"ל להיכן אתם הולכים א"ל לעבו שהיא רחוקה מכויז כיון שהגיעו לכויז
פרשו א"ל תלמודים של מי אתם א"ל תלמודים של רש"י א"ל אשרי ר"ע ותלמודיו
שלא פגע בהם אדם רע בעולם ח"ש וישלח יעקב מלאכים וכו' ומה שלח לו
ש' יטרח עשו לבא ליו שהוא לריך ללכת ליו עד מקום אשר הוא ארצה שעיר
שדה אדום עד אשר יבוא א' אדני שעירה וכל זה שלח לו שלא יבא עשו אללו
א"ל אבא א' אדוני שעירה ס"ת ליה רמו לו שיבא ליו בעת ביאת ליהו לעמוד :
א"י וישלח יעקב מלאכים וכו' ויבן למה שלח יעקב מלאכים מונ"ס כמ"ס רש"י
לא פי' הפרשים המלאך יודע בלב האדם אם טוב ואם רע מש"אכ בשר
ודם השיבו לו דעשו ברשעו שנאחו עורגה ולומר תמיד מה שטעה לו יעקב וקרא
לארצו שעיר לזכור הברכה לקחה על יד שלבם בירו וכו' שעירות עוים ושחטו לאביו
שעיר עזים והביאו לפניו ואכל וברכו וקרא שדתי שדה אדום ולזכור לו שלקח
הבטורה כשגא מן השדה והאכילו מן העדשים שהוא אדום כמ"ס מן האדום האדום
זה ח"ש וישלח יעקב מלאכים מפני שזרוע בלב עשו עורגו ברשעו או אחיו באהבה
ואחיה וא"ל ארצה שעיר שדה אדום ר"ת אש אש שאש של בטורה ואש של ברכה
בזרעת בו כשמוע יעקב כן הילך לקריתו לרשעים בדורון הוא אולי ימוח לו בדורון :
ויקח מן הבא בירו מנחה וכו' ויבן בס"ד מהו מן הבא בירו מנחה לא כמ"ס
רש"י שנים שנים באו א' נח מאהון באו הבהמות א' נח ובאן ג"כ באו
הבהמות יעקב מליטה ח"ש ויקח מן הבא בירו מאהון באו א' יעקב ושלח לעשו :
קטונתי מכל החסדים וכו' הילוי נא מיד אחי וכו' ויבן כמ"ס ב"ר א"ר
תני מ"ד קטונתי מכל החסדים וכו' אמר יעקב לפני הקב"ה מסורא

אני שוא על נס שאתה עושה לי אתה מנכה מזכותי ומנאלתי קטן מכל החסדים
וכי ויבאר ע"פ מ"ס רז"ל מעשה שקרא בראש אחד שהיו עולמו מן היין והיה
הוא הולך בדרך ויפגעו בו אנשים ליליטם ויחפשו בו לשמות כוס אחד של יין ולא
שקה כי אם ברוב ההפלות באומרו לא ניסא בלא ובשפתם הכוס בירו נשא
עיניו למרום לאמר אלא ה' א' תשאבו לי בזה שון של חטא כי אעם אני וישקוהו

גם את השני גם את השלישי ובהעלות הין על ראשו או תפס הכוס בידו ואמר רב"שע אם החשוב חשוב ואם תמחול מחול הריתי בזה וכל מה שיהיה יהיה והכל להבדיל בני יעקב שהיה מהר מבלי יעשה לו הק"ב גם כדו שלא יוכו לו מוכותיו כמ"ש אם יהיה ג"כ בנימ' עמדי וכן עתה בראותו שנתמעטו ויזכירו ע"י הכס ח"ש קטנותי מכל החסדים וכו' מעתה ג"כ הלילי לא מיד אחי מיד עשו ע"י כס :

א"י הלילי לא מיד אחי מיד עשו ויזן למה ליה לממר מיד אחי מיד עשו ה"ל מיד אחי או מיד עשו לא כמ"ש רז"ל המהפלה לריך לפרש שאותו ולא יאונה לו כל און כמ"ש בפ' וילא ע"פ ונקן לחם לאכול וכו' בההוא שאל תמור ובההוא שהיה נושא כוס של קמח וכו' פו' רש"י ע"פ ויאמר יעקב לא אחיו לו בניו והטעם שקראם אחיו על שם שהיה רבקה ראויה להוליד י"ב שבטים והביאם יעקב ח"ש הלילי מיד אחי ששמע על בניו חזר ואמר מיד עשו שריך לפרש שאותו בתפלתו :

י"צ אולם לאמר כה תאמרון לרדתי וכו' עם לבן גרתי ופי' רש"י עם לבן תר"י מניין לרש"י לממר עם לבן גרתי ותריג מלות שמרתי לא יזן בס"ד כמ"ש בשם' כחובות אמרו רז"ל אחי שומרי משפט עשה לךקה בכל עת וכו' אפשר לאדם לעשות לךקה בכל לא זה הון בניו ונתתו כששם קבעם מש"פט אחרות ש"ס ט"ף ועוד אמרו רז"ל בשם' בפרה כל הנותן לךקה כלא קיים כל המלות שנאמר ועמדנו עלינו מלות לתת עלינו מחלית השקל בשנה לעבודת בית אהינו מילה אין כהוב כאן מלות מלמד כל הנותן לךקה כלא קיים כל תר"יג מלות ח"ש עם לבן גרתי ולקחתי בנותיו והיה לי בנים ואני זן אותם וזוהו ותרי"ג מלות שמרתי :

א"י עם לבן גרתי ויהי לי שור וחמור וכו' יזן כמ"ש בשם' מיל לפתחה של זוטת וכפיה לירין ונקבל אנרח ועיין בפ' וילא ח"ש עם לבן גרתי ועכ"ו ותרי"ג מלות שמרתי על ידי שלא למדתי מומטעו הרעים לא שפתי יצרי ומעתה שכרי ויהי לי שור וחמור :

א"י עם לבן גרתי ויהי לי שור וחמור וכו' לא כמ"ש בס' מרפא לעלם מעשה באחד רשע ורלה לחזור בתשובה ואל' המכס מדבר שקר תרחק וכו' ועיין בפ' בראשית וכל ידי שדבר אמת חזר בתשובה וקיים כל המורה וזאן ג"כ יעקב שהיה אלל לבן לא שקר בו לא דבר אמת כמ"ש כי משעת מכל כלי בידך מה מלאכה וכו' וכתיב תקן אמת ליעקב וכו' ח"ש עם לבן גרתי ולא שקרתי עליו לא גזאמת הלכתי עמו וזוהו ותריג מלות שמרתי ולא למדתי מומטעו הרעים שקר ומרמה שקר די כמ"ש והתליף את מושכרתי עברת מונים וכו' :

א"י עם לבן גרתי וכו' יזן בס"ד כמ"ש בשם' הרויות תרי"ב כל וכו' תשנו ולא תעשו את כל המלות הלאה וכו' מילה שבקולה כנגד כל המלות היו אמרו

זו ע"ז ופי' רש"י שכל המורה בה ככופר בכל המורה כלא ח"ש עם לבן גרתי והיה לבן עש"ז וזוהו ותרי"ג מלות שמרתי על ידי שלא למדתי מומטעו הרעים היינו ע"ז שכל הטופר בה כמורה בכל המורה כלא :

א"י עם לבן גרתי וכו' יזן כמ"ש רז"ל כל הנשא אשה הגונה כלא קיים כל המורה מן"ף עד תיו ח"ש עם לבן גרתי ולקחתי בנותיו לאשה והיו לךקיות וזוהו ותריג מלות שמרתי :

א"י עם לבן גרתי וכו' יזן בס"ד מניין לנו שקיים יעקב אבינו בבית לבן תר"יג מלות לא כמ"ש בזוהר א"ר יחאק כל המגדל בנו לתלמוד תורה ומולכו לבית רבו כלא קיים כל המורה ח"ש עם לבן גרתי והיה לי בנים ולימדתי אותם תורה וכל המלמד את בניו ת"ת כלא קיים תר"יג מלות וזוהו ותרי"ג מלות שמרתי :

א"י עם לבן גרתי וכו' יזן בס"ד כמ"ש הרב ר"ח משם הזוהר וזבני קד יוסף דנטיר ליה לבית וזה למלכות לעילא ומלכותא לתתא ועל דא כל מאן דנטיר בריה קדישא כלא קיים אורייתא קדישא כלא דהא בריה שקיל ככל אורייתא בריה ע"ה גימ' תרי"ג ואמרו רז"ל יעקב אבינו בן ש"ד שנים לא ראה קרי ח"ש עם לבן גרתי ולא ראיתי קרי וכל מאן דנטיר בריה כלא קיים אורייתא כולא וזוהו ותרי"ג מלות שמרתי :

א"י עם לבן גרתי וכו' יזן כמ"ש רז"ל בשם' נדרים גדולה מילה כנגד כל המלות שנאמר כי על פי הדברים הלא כרתי אהך בריה ואם כל ישרא פי' רש"י כי על פי הדברים וכו' כלומר בריה מילה ששקולה ככל הדברים הלא היינו חורה שוב בה תר"יג מלות בריה ע"ה גימ' תרי"ג ויעקב היה בבית לבן והוליד בנים ומל אותם ח"ש עם לבן גרתי והיה לי בנים ומלתי אותם וקיימי מלות מילה וזוהו ותרי"ג מלות שמרתי ששקולה בריה מילה כנגד כל המורה ח"ש מלות גוררת מלות :

א"י עם לבן גרתי וכו' יזן בס"ד כמ"ש בזוהר בפ' בשלח רבי אבא פתח ואמר אם תשיב משבת רגליך עשות שפליך ביום קדשי וזאן און ישרא דקב"ה אחרשי בהון לאתדבקה בהו מכל שאר עמין דעלמא ומנו רחמימא דלהון קריב לון לבני ויהב לון אורייתא ויהב לון שבת דאישו קדישא מכל שאר יוצין וישיחא מכלא דחודו דכלא וזקיל שבת לקיבל אורייתא כלא ומאן דנטיר שבת כלא נטיר אורייתא כלא עכ"ל וכן ג"כ כתבו רז"ל בשם' ירושלמי שבתו ועוד אמרו רז"ל במדרש ויבא יעקב שלם וכו' ויחן את פני העיר ככנס בערב שבת וקבע תחומין מונעדי יוס הרא אמה ששאר יעקב את השבת קודם שיתן ובמחמת כהונה כתב ויחן לשון מנחה ח"ש עם לבן גרתי וקיימי מלות שבת וכל המקיים מלות שבת כל קיים תר"יג מלות וזוהו ותרי"ג מלות והשבת נקראת בריה כמ"ש ובמדרש בני ישרא וכו' בריה ע"ה גימ' תרי"ג ואמרו רז"ל על ידי שמירת שבת כראוי וזכה לשפע רב וזוהו ויהי לי שור וחמור :

א"י עם לבן גרתי וכו' יזן כמ"ש הרב אבקה רובל כל הקורה קרית שמע

כלו קיים תרי"ג מלות ו"ש למען תורה את ה' להיך לשמור וכו' הסוניה
להיותך מהר בשמירת שם"ה ל"ה ושמת ישראל ושמרת לעשות וכו' לקיים מלות
עשה ואחכ"א שמע ישראל ה' וכו' על ידי קריאת שמע ישראל בכוונה עד"ל
ועוד כתב בס' ארוחת חמיר ממש מגלה קמוקות כשראה יעקב לעשו החמיל
לקרא קריאת שמע ו"ש עם לבן גרתי וקריתי קריאת שמע ישראל וכוה ותרבי
מלות שמרתי ו"ש כסה"ק לקטיו אמרי אבות מלות גוררת מלות על ידי שקורה
קריאת שמע כלו קיים תרי"ג מלות :

א"נ עם לבן גרתי וכו' יובן בס' ד"כ כמ"ש הרב דרך ישרה נמש ילקוט ראובני
כל האוכל פת ומצרך ברכת המזון כלו קיים כל התורה כולל שנאמר
כל המלות אשר אמר מלך וכו' וכו' ואלכלה ושבעת וברכה את ה' להיך וכו'
והאבות קיימו כל תורה וברכו ברכת המזון כמ"ש אלל עשו ויאלל ויבה ויקום
וילך ויבן עשו את הברכה כתבו בזהר את הברכה את הברכה"ה אחרון דרין
כאחרון דרין ולא ברך ברכת המזון נמלא מלות האבות ברכו ברכת המזון
ו"ש עם לבן גרתי וברכתי ברכת המזון וכל המצרך ברכת המזון כלו קיים
כל התורה וכוה ותרבי"ג מלות שמרתי ו"ש מלות גוררת מלות :

א"נ עם לבן גרתי ותרבי וכו' יובן כמ"ש רז"ל על ימלט נפשו משם
מכילתא ע"פ והיה את הרבי שמעו שמעו בקול ה' להיך והישר בעיניו
תעשה זה משא ומתן באמונה דכל הנושא ונתן באמונה מעלה עליו הכתוב כלו
קיים כל התורה כולל ועוד אמרו רז"ל בשם' מכות כל הנושא ונתן
באמונה כלו קיים תרי"ג מלות ו"ש עם לבן גרתי והייתי נושא ונתן באמונה
עמו כמ"ש טרפה לא היבאתי אך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גיבתי יום
וגיבתי לילה וכל הנושא ונתן באמונה כלו קיים כל התורה כלא וכוה ותרבי
מלות שמרתי ולא למדתי ממשעיו הרעים שהיה חומם וגזל כמ"ש והחליף את
משכרתי עשרת מנוים :

א"נ עם לבן גרתי וכו' יובן כמ"ש רז"ל בשם' סוטה כל המקבל עליו וסורין
באהבה כלו קיים כל התורה כלא ו"ש עם לבן גרתי והיה מלמד אותי
שהחליף לי לאה ברחל ובטובות האלן כמ"ש והחליף משכרתי עשרת מנוים
וכוה ותרבי מלות שמרתי :

ויאמר שם ה' חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה יובן חיבת
לאמר לשון יתר שאמר בחיילה ויאמר שם ה' לא כמ"ש בשם' קידושין
ויצ' ה' להים על האדם לאמר חיבת לאמר ג"ע שנאמר הן ישלח איש את
אשתו והלכה והיתה לאיש אחר וכו' ו"ש ויאמר שם לאמר זה ג"ע ר"ל
ששכב עמה קח לי את הילדה הזאת לאשה :

ותרבך נפשו בדינה בת יעקב ויאחז את הנער וידבר על לב הנער
יובן למה כתבה התורה נער ולא נערה הלא כתב רש"י ותאל דינה

בת לאה ולא בת יעקב הלא על יצאחה נקראת בת לאה שאף היא יצאחה
היתה שנאמר ותאל לאה לקראתו ועוד כתב רש"י ואחר ילדה בת ונקרא את
שמה דינה משם רבותיו שדנה לאה דין בעלמה אם זכר זה לא שהיה אחותי
כאחת השפחות והספלה עליה והפכה לנקבה ואמרו רז"ל שלשה היתה
משועבדת בבנימין והספלה ו"ש ואחר שהיתה זכר וגפכה וילדה בת מפני זה
כתבה התורה נער שדרך הנער ללאת ברחובות ולטייל וכן כתבה התורה בפ'
כי הלא אם בשדה ימלא האיש את הנער המאורסה והחזיק בה האיש ושכב
עמה על ידי יצאחת הדרכים גרמה להם שיתפסו ויעשו עמם עבירה ודרך
האדם להבנות על אנשי בתו שלא יעילו בדרכים ובאים ליד עבירה ח"ו :

ויאמר לו להים אני ה' שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך יובן למה
למר אני ה' שדי פרה ורבה הלא כתב בס' רי"א המלאך דשם
שדי מורה על פריה ורביה לביקר אם יבקשו על הבנים יבקשו מזה השם ועיין
בפ' תולדות ו"ש ויאמר לו להים אני ה' שדי פרה ורבה שהוא מורה על פריה
ורביה למי שאין לו בנים :

א"נ ויאמר לו להים וכו' פרה ורבה וכו' ומלכים מחלניך יאלו יובן כמ"ש
ש"ס יבמות אין דוד בא עד שכלו כל הכמות שבגוף שנאמר כי רחמי ויעיין
בפ' בראשית וכתב רבינו האר"י ז"ל מזה אין בן דוד בא וכו' שם יעלוי
הקדושה שבחך הקליפות שיחברו ויחוקו ויחזרו ה' שרכם העליון וכוה תסיח
הגאולה ו"ש ויאמר לו להים אני ה' שדי פרה וכו' על ידי פריה ורביה ומלכים
שני מלכים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף מחלניך יאלו וכו' ואת הארץ הזאת וכו'
לך אחננה ולזרעך אחרך אחרך את הארץ :

קטנותי מכל החסדים ומכל האמות וכו' העלוי נא מיד אחי מיד עשו וכו'
יובן כמ"ש בשו"ת ח"ה הוגא בר ארזי בשעה שהיה דוד רועה את
כלאן הלך ומלא את הראש ישן במדבר והיה סבור שהוא הר ועלה עליו דוד והיה
רועה נער הראש משנתו ועמד והיה דוד רכוב עליו והיה מגיע עד לשמים באותה
שעה אמר דוד לפני הקב"ה אם אתה מורידני מן הראש סוז אני כוונס לך היכל
של מאה אמה כקנן הראש הזה יש אומרים לאורכו מדדו ויש אומרים לרחבו מדדו
ורכז לו מפני שהוא מלך עליו וירד דוד לארץ ובין שראה דוד את הארזים גסיירא
ממנו לך נאמר הושיבני מפי ארזים שם מקרבי רחמיים עניהי ו"ש קטנותי מכל
החסדים וכו' בשם שפטיה לי נסים גדולים והלמתי מלבן ואיפו כך העלתי נא
מיד אחי מיד עשו פן יבא והכני את על בנים :

א"נ העלוי נא מיד ר"ת המון שראה יעקב ברו"הק שיבא המון להרוג את
ישראל על בנים והספלה עליהם כמ"ש לעולם יקדים תפלה ללרה ועיין בפ' ואחחנן:
א"נ קטנותי מכל החסדים וכו' כי במקלי עברתי את הירדן הזה וכו' העלתי נא

לקוטי וישלח אמרי א

ק

מוד וכו' ויבן במ"ש בס' אורחות לדיקוס אם אחד ספר על חבירו דבריס
וחרפו לו וכלים אותו ולא יבטיח לו סביל וישם עליו כאבן דומם אבן ג' בן
שוכה לבן ערן משה באחד חלקו ספרו עליו רע וכוונע הדבר לחכם קם החכם
וישלו לו דורון לאותו ספר עליו רע וכו' וכלו לו אחת שלחת לו דורון מוזביתך ואני
נגלתי לך בדורון זה ששלחתי לך כי יודע הוין מראין מות להרבה בני אדם שלא
עשו אותם לו המלות ומעלי' אותם מהם ומתנים להם וכן לרשעים מראים עבירות
שלא עשו אותם וביאמרו שלא עשיתו לו העבירות ישבו להם לו העבירות עשו
אותם לו שספרתם עליהם לשו"הר ושקר ותפתם אותם ומעלי' מהם ומתעשו
עליהם ו"ש והשג לשכנטי שבטי' א חיקס חרפתם אשר חרפך ה' ע"כ ו"ש
ויבן רשע ולדיק ילבש ובאמור ו"ש ולפון לזרוק חיל חוטא ובאמור ו"ש ואומר מי
ילד לי את זה המלות ואני שכולה ולמורה מלה המלות ובאמור ו"ש בספר שער
בה רבים מעשה בת"ח אחד שהיה עיסק בחורה ובמלות כל ימיו פ"א ספר על
אדם רשע לש"הר ואח"כ מה הת"ח וכוונאו לפני בית דין של מצלה ליתן דין וחשבון
על מעשיו פתחו לפניו הספרים והיו מראין לו העבירות שעשה פ"א כסע ביום
השבת בעגלה פ"א בא על אשה וכו' ומיד לעק החכם סקר' אחס אומרים כי
מושלם לא עשיתו כזאת כל לא ימי הייתי עוסק בחורה תמיד ואין קול ואין עונה
ליו וכו' ומיד באו מלאכי חבלה ליו והולכיהו בעל כרחו לנדיס והנה אח"כ מה
הרשע שהת"ח הני' דבר עליו לש"הר ומיד באו ליו מלאכים טובים וקראו לפניו
הזכות שעסק בחורה ובמלות ומולכין אותו לג"ע להחטגו סס והנה גם הרשע
מתפלל על הדבר הזה כי הוא מושלם לא עסק בחורה ובמלות והוא סבר ג"כ
טועים הם בדבר הזה אין הוא שקף אך בא יום השפס ואו הרשעים יש להם מנוחה
מניהנם ואז בא הת"ח הני' מניסם לג"ע ואו שניהם ישבו יחדו והסירו זה את זה
וכל אחד מספר לחבירו הרשע מהספר בגודל השמחה שיושב בג"ע ומתענג והת"ח
מספר לרשע בגודל היסורים ששעיס לו בגניסם ואמר הרשע לת"ח אין זאת לא
עשית להם כי כל מה שעשיתי כתבו עליך וכל מה שאחת עשית כתבו עלי
א"ל הת"ח לרשע לדיק ה' בכל רכיו וחסדי בכל מעשיו כי בן למדתי בגמרה
שהמלבין פני חבירו דברים בדברו על חבירו לש"הר אז אויל סומקה היינו העבירות
ואתי חודל היינו סובות כמ"ש אש יסיו חמ"אס כשניס כשגל ילבינו ו"ש יש
מתעשר בע"הו מהמלות ואין כל לעו"הב מתרושס בע"הו מתארות והמלות והן
רב לעו"הס מהמלות והפסוקים לעיל ו"ש קטויתו על שאקטין את עלמי הועיל
לי מכל החסדים וכו' שיהיה לי זכות הרבה של מחרפני כי במקלי שהקלי בעבדתי
את הירדן הזה זו באר שחת ועתה הייתי לפני מתנות מלאכים מוזביתו ומלאכים
של מחרפתי וזכה הילינו נא וכו' :

והוא עבר לפניהם וישתחו וכו' י"ל וכו' מותר להשתחוה לעשו שהוא רשע לא
אמרו רז"ל הקב"ה נקרא הוא כמ"ש הוא עשני ולא אהני וידוע

לקוטי וישלח אמרי א

קיא

השכינה הולכת עם הלויק ח"ש והוא זה הקב"ה עבר לפניהם וישתחו ארלה
לנגד השכינה שבע פעמים וכו' :

א"ר והוא עבר לפניהם וישתחו וכו' י"ל למה השתחוה שבע פעמים לא אמרו
רז"ל הקליפה תחלקק לשבעה חלקים כמ"ש במס' סוכה שבעה שמות יש
ליז"הר רע בלילה טמא שונא ומשול אבן לפויו רע דכתיב וכו' ועוד כמ"ש במס'
עירובין שבעה שמות יש לגיננס שאלו ואבדון ובור שאון ובאר' שחת וטיע היון
ולמנות וארץ החתום שאלו דכתיב וכו' מפני זה הגדה היתה שבעה ימים כמ"ש
שבעה ימים תהיה בגדה כמ"ש במס' קידושין מעשה דרב אחא שהלך ללמוד
תורה שמע אנשי טרב אחא בא אללו היה סס ב"המד אחת שהיה רחוק מן הישוב
והיה בס מוזיק אחד כשהיו נכנסים לשם אפילו שנים אנשים ואפילו ביום היו נחוקין
כמ"ש במס' ברכות אמר נור השד בלילה לאחד נראה ומוזיק לשנים נראה ואינו
מוזיק לשלושה אינו נראה כל עיקר וכו' עומאה חוקה בבי"המד א"ל אביי לא יתח
שום אדם שילין אללו לרב אחא ובעל כרחו שיראה שאין לו מקום לכסוי ידך וילין
בבית המדרש ומיהך חסידותו ויעשה לו הקב"ה נס ויהרוג את המוזיק נכנס רב
אחא ליה ב"המד ולן סס וילא המוזיק וגמיה לו המוזיק כנחש שיש לו שבעה ראשים
והיה רב אחא מתפלל וכוונע ועל כל כריעה וכוונע יפיל ראש אחד עד שהמית
את המוזיק והיו ביום השני א"ל רב אחא לולי הקב"ה עשה לי נס זה הייתם סכנתם
אותי ו"ש והוא עבר לפניהם וישתחו ארלה שבע פעמים כדי להפיל מן עשו שבעה
עומאות כדי שלא יוכל על יעקב להזיקו וזכה החיס כח של עשו :

א"ר וישתחו ארלה שבע פעמים וכו' וידך עשו לקראתו וכו' ויבן דילמה השתחוה
לעשו לא כמ"ש בס' יגל יעקב מבוס הרב ז"ל דדרוש עליו לשבח וכו'
כשאנתי כורעים ואומרים ואנחנו משהתחיים לפני וכו' אז יורד אור הנזיקף את כל
העולמות ועל די כן מתבטלים החיילים ואינם יכולים להתאחו בבני אדם וידוע כי
עשו כל דוחו מן הקליפה בסוד והנה עשו בא וס' אש עמו וכוין דהשתחוה יעקב
נתכון וסוריד אור הנזיקף א כל העולמות ועל די כן נתבטלו אחיות הקליפות וחס
דוחו של עשו ולא היה יכול עשו ליעקב לעשות לו שום דבר רע וזכה וידך עשו
לקראתו ויבטקו ויבטקו ח"ש יוביע עם המגז אותיות גימ' ח' ע"ה ובאמור :
ויבוע יחקף וימת ויאסף א עמיו זקן ושבע ימים ויבן הל"ל זקן ושבע שנים מהו
ושבע ימים לא כמ"ש הרב שבע מוסר על פסוק וימת איוב זקן ושבע
ימים אמרו רז"ל כי בכל יום ויום מנשחיו כל אדם אם עשה בו מלה אחת אותו
היום הולך לפני הקב"ה ואומר רבש"ע אני יום פלוני מבטוית של פלוני עשה בי
מלה אחת ואותו היום עומד לפני הקב"ה עד יום סקידתו וכן כולם ובאחרית
הימים בדיסתלק נפש האדם מהעוה"ז לעולם העליון ונגנבים הימים כולם לפני
הקב"ה ואז עושים הימים לבוש אחד ולבושיו אותם לנפש האדם אשר שם קיום
מטויתו יתבדך ואני ראיתי בחלום לדיקוס אחר פטירתם לובשוס בוך וארגמן של

דר וסחרת וכן אס חטא בימים בהפך נעשים כמ"ס ויהושע היה לבוש בגדים
לואים ועיין סס ח"ס וימת איוב זקן זה קנה חכמה ושבע ימים שלם את יהיה שבע
משימים דכיון שלא חטא בהם נעשו מלבוס והוא שבע מהם שמחלבס מהן כמעשה
של יוסי הגנן כמ"ס בס' גפלאים מעשך ועיין בס' ויחי ח"ס ויגוע ילחך וכו' זקן
זה קנה חכמה ומת יהיה שבע מהימים שמחלבס מהן דכיון שלא חטא בהן ח"ס
ואברהם זקן בא בימים ובאמור ח"ס והמלך דוד זקן בא בימים ובאמור ח"ס ויקרבו
ימי ישראל אותם הימים כולם נתקדשו לפני הקב"ה בלי בושא למוט ביום המיתה
שנעשו מלבוס ח"ס ויקרבו ימי דוד למוט ובאמור :

א"י ויגוע ילחך וימת זקן ושבע ימים כחב כבס' דעת חכמה שבר טוב הפסין
לדריקים נקרא ימים כמ"ס לטוב לו כל הימים ח"ס ויגוע ילחך וכו' זקן זה
קנה חכמה ושבע ימים שבע מן השקר לעו"ב ח"ס ואברהם זקן בא בימים ובאמור
ח"ס והמלך דוד זקן בא בימים ובאמור ח"ס ויקרבו ימי ישראל יתקרב השקר להם
למוט ביום המיתה ח"ס ויקרבו ימי דוד למוט ובאמור :

א"י ויגוע ילחך וימת זקן ושבע ימים וקשה מה הוא ושבע ימים מבטי ליה ושבע
שנים לא כמ"ס בס' בן יהוידע ע"פ וימת איוב זקן ושבע ימים אך העניין
הוא שהאדם יש לו חיים חרשים בכל יום כפי עלמו כי בכל לילה בעת השינה תלך
נפשו ונחשב מה ויחזיר לו בבוזק ולכן מבזכים בבוזק המחזור נשמות לפגרים וכו'
ולפי זה עיקר מספר חיי האדם ראוי ליתלק כפי מספר הימים ולכן כתיב וימת
איוב זקן ושבע ימים עכ"ל ח"ס ויגוע ילחך וימת זקן ושבע ימים ולא אמר שנים
ולמה לפי מספר חיי האדם ליתלק כפי מספר הימים ח"ס ואברהם זקן בא בימים
ובאמור ח"ס והמלך דוד זקן בא בימים ובאמור ח"ס ויקרבו ימי ישראל למוט ולא
אמר שני ישראל ובאמור ח"ס ויקרבו ימי דוד למוט ובאמור וק"ל :

ויעקב ויבן למה שני סבת הראשונים חסדים וא"ו והשלישי מלאה בוא"ו
לא פנ"ס רז"ל בית ראשון נבנה על ידי שלמה המלך חרב ובית שני נבנה ע"י
עזרא ובית דניו חרב ובית שלישי שיבנה בבי"א על ידי הקב"ה
כמו הקב"ה ח"ו וקיים ובית שיבנה על ידו אינו חרב ח"ס א"ס ה' לא יבנה בית שוא
עמלו בוטיו בו שוא עמלו ר"ת שלמה עזרא ח"ס ויעקב נסע סבתה חסרה כנגד
בית ראשון ולמקנהו עשה סבת חסרה כנגד בית שני על כן קרא שם המקום סבת
מלאה בוא"ו כנגד בית שלישי שיבנה ולא יחרב ח"ס ויחינו מיומים מבית ראשון
ובני ביום השלישי בבנין בית שלישי יקומנו ונחיה לפניו בבי"א וק"ל :

ויצו אותם לאמר כה חאמרן וכו' ויבן כמ"ס המקובלים ז"ל בעת שהיו מולידין
את ר"ע מבית האבות ושורקין את בשרו במשקלות של ברזל היו קורא
קריאת שמע ישראל וכו' וא"ל תלמודו רבינו עד כאן הל"ל ואהבת את ה' אלהיך
ס"ת כה"ת והוא שם קדוש ולהנחית את סוגאיו אל"ל כל ימי מעשער של זה והיה

מאריך באחד ונשה המות את המלך בשם כה"ת כמ"ס ויאמר לרשע למה חכה
רעך הכים לא נאמר לא חכה מלמד שרנג את המלך בשם כה"ת ח"ס בדבר
הזה הדברון ר"ת כה"ת אל"ל יעקב בעת שתלבו וחראו את עשו חזקו שם כה"ת
ח"ס ויע' אותם לאמר כה חאמרן כה"ת ו"ת של האמרן אוסיות כה"ת ר"ל שתזכרו
לפניו שם כה"ת וכוה תללו זמנו בכל עת שחראו את עשו :

ויבא יעקב שלם כמ"ס בשם' שבת אמר רב שלם בגופו שלם שחרתו שלם
בממונו יובן מנין לו לרב ואמר שלם בגופו וכו' שהפסיק אמר שלם בלבד
לא שלם ר"ת שגופו למודו זממו וזוה הו"ו שלם בגופו שלם שחרתו שלם בממונו :
ויאמר לו להים שמך יעקב לא יקרא שמך וכו' ועיין לעיל בפ' לך לך : **ואת**
הארץ אשר נתתי לאברהם וליזחק לך אהננה וכו' וס' לוי"ב יעקב

מלכה ויבן כמ"ס בס' לקוטי ששנים בדרך רמו שלשה משכנות היו לישראל
והם מל"ב הדיינו ר"ת מקדש לדריקים בניס שהם היו מל"ב לישראל ועששו שגמרו
העונותיהם שנאמר מהם המל"ב אבל כשיזנו השם יתברך לגאולה שלימה שיבנה
בני"ה המקדש והיה תחת המזבח ויחיו הדריקים והבנים הקטנים שפבר מהו ואז מל"ב
שיחזור המל"ב למקומו וידוע שהגאולה שהיה בה' אחרונה תחזור ה' תחילה לגבי
ה' עלאה על ידי התשובה כמ"ס בזהר מאי תשובה תשוב ה' ותחברת ה'
תחלה לגבי ה' עלאה כמ"ס בזהר הוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ח"ס ואת
הארץ אשר נתתי לאברהם וליזחק לך אהננה ולזרעך אחרך אתן את הארץ על
ידי וי"ב יעקב מל"ב ר"ת מקדש לדריקים בניס ה' רמו לתשובה ר"ל המקדש
יבנה והדריקים והבנים יחיו ותשוב ה' תחלה לגבי ה' עלאה ותהיה הגאולה בבי"א :

ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחריו כי אמר אכפרה פניו במנחה
ההולכת לפני יובן כמ"ס ל"מ תפילת מנחה יש לה מעלה
גדולה המכוין בה נמחלים עוונותיו ונענה בתפלתו מיד כמו שנענה א"הו הנביא
בעת שטעה את הקרבן אמר עני' ה' עניי וכו' ח"ס הנוסדה אכפרה פניו
במנחה על ידי תפילת מנחה אולי אכפרה בעד חטאיהם שנמחלים עוונותיהם :

פרשת וישב

סמיכות הפרשה לאף חיוון לאף מבלר וכו' וס' ל' וישב יעקב וכו' ויבן כמ"ס
במ"ר משל לכת של כלבים שהיו נובחים על האדם מה יעשה
ויגל מהם ישב הכלב כולו לב כך יעקב אש"ה ראה את כל האופים של עשו
ונחירא מה עשה וישב וכו' כחב בס' הוסיפה ויש סגולה מרב פפא למי
שסבבוו כלבים רעים יאמר לפניהם תשוי עלמות של קדושה יש בי וכוה
כנגעום תשוי עלמות של קליפה ואז אין הכלבים יכולים להזיקו רק יראו אותו
ח"ס דוד ה"ע"ה כי סבבוו כלבים עדת מרעים הקיפוי וכו' מה אעשה ואגלל

מהם אספר כ"ל על מותי המ"ה גימטריא תש"ו ויטו יראו כי ולא זיקוי כמ"ס זה לעומת זה עשה להם :

א"נ אף חינון אף מנדר וכו' וישב יעקב וכו' משל לאחד נפש שיהו לו חנות בשוק ובנו כנגדו ויש לו חנות לירף וזה והיו מזלטים חבילות חבילות של קונים אמר ר'א ילכו כל החבילות הללו והיה שם פתח אחד אל"ל מלא אחת מתירא ניצן אחד ויאל מנוך וניצן מלאה ביק ושירפן כך יעקב כיוון שראה את כל האופים היה מתירא ואמר חיד אובל לכנוש את כל האופים הללו אל"ל הקב"ה מלא אחת מתירא ניצן אחד ויאל מנוך וניצן וכו' הה"ד והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקם ולקפו בהם ואכלום כי פי ה' דבר וי"ש אף חינון אף וכו' וישב יעקב וכו' לה תולדות יעקב יוסף ניצן ויאל מנועק וניצן אחד ויאל מנועק ובורפן אמן :

א"נ אף חינון אף מנדר וכו' וישב יעקב וכו' ויבן כמ"ס הש"י ז"ל משל למרגלים שנפלה בין החול אדם מושמש בחול וגוברו בכברה עד כמילא את המרגלים ונשמאלה הוא משלך הלוורות מידו וטיטל המרגלים כך הנמשל אחר שכתב לך יסובי עשו ותולדותיו בדרך קלה בלא היו ספונים וחשובים לפתם היאך נתישבו וסדר מלחמותיהם אף הורישו את החורי פירש לך יסובי יעקב ותולדותיו בדרך ארוכה כל לגלגלו חתובים שלפי שהם חתובים לפני המוקם להאריך בהם וכן אמה מואל בעשרה דורות מואלם ועד נח פלוגי הוליד פלוגי וכשבא לנח האריך בו וכן בעשרה דורות מנח ועד אברהם קלה בהם ומשהגיע אלל אברהם האריך בו וי"ש אף חינון אף וכו' קלה בהם וישב יעקב בארך וכו' האריך בו :

א"נ וישב יעקב בארך מגורי אביו ויבן וי"ל למה כהנה החורה בארך מגורי אביו ה"ל בארך משכנת אביו אלא מגורי לשון מגור ופחד כמ"ס ויגר מואל מפני וכו' לרמוז ה האדם שכול ישיבתו בעו"ה לשם מגורי אביו שששמים לנגד עיניו ולעסוק בחור ובמלות בארך כענן ר"ת כ"ב זה כ"ב אוניות החורה ולא יעבור עליהם כמ"ס בש"ע א"ח בהגה שו"ת ה' לנגדי חמד הוא כלל גדול בחורה כי ישיבתו ותעויותיו שהוא יושב לפני ממל"ה הקב"ה כמ"ס בספר נטעי ששועים מעשה ביהוה קולר והיתה בהו עמו בה שם שנים אחד הקטירה השאלו ית"ר לגנוב מן העמרים אמר לבתו בתי הביטי סביב עיניך וראו שמה יבא שום אדם אחד ויראה אותי ופרשו רז"ל כשהאדם רואה לעבור בעיריה ח"ו מתבא את עצמו ומחמת דמיונו כלו רחוף אותו וטפלת עליו יראה כי טועה לית אחר מפני מנייה כי מלא כל הארץ כבודו וגם דאיתו לא חזי מזלי חזי ועיין בפ' נח וי"ש האותו ה תיראו האם מפני לא תחילי ובאמור וי"ש נאום פשע לרשע בקרב לבי ויחולו משום אין פחד אלהים אצוני סם יראת ה' לנגד עיניו וי"ש אלהים ודים קמו עלי ועדת ערילים בקבו נפשו ממשם לא שנו אלהם לנגד סה"ש קורח למשה כי כל העדה כולם קדושים ובחוכה ה' ים יראת ה' על פניהם ומדוע התנשאו על

קל ה' ולא תשימו יראת ה' על פניהם ותהגדלו עליו וי"ש וישב יעקב אש יראה האדם שיהיה לו ישיבה בעו"ה בארך מגורי אביו שיהיה לו יראה מן הקב"ה בארך כענן ר"ת כ"ב וזוה יעסוק בחורה שיש בה כ"ב אוניות :

א"נ וישב יעקב בארך מגורי אביו וכו' ויבן כמ"ס בס' ויקרא יחזק מעשה באחד יהודי שהיה יושן למלך והיה לו בן יחיד ולמדו כל החכמות שבעולם וגם חכמת הכספים מלכותו וזה היוסף צפת היה זקן בא בימים וקרא לבנו ואל"ל באחרית הימים שאתה יושב במקומו יושן למלך ואני מוטרך שבושה לוואות בלא העבור עליה וזוה תלית את דרכך אחת אש שלחך המלך לעשות לו דבר מן הבוקר בחמילה חלך לבי"הכ להפלה ואח"כ העשה קביעות לתורה העשה רצון אביך שששמים ואח"כ העשה רצון המלך והשני צפת שאתה הולך למאמר המלך אש ראת שנים יהודים מריבים זה עם זה העשה שלום ביניהם או גוי עושה מריבה עם ישראל לא חלך אלא עד שעתה שלום ביניהם ואם יהודי נופל בצרה גדולה עם הגוי לך רך שה"ל ליהודי ותעשה שלום ביניהם והשלישי צפת שאתה מדבר עם האלך השנים מטפחת על פך מפני שאין דרך ארץ אולי נלזית של רוק ויאל מפוך ויטפל על המלך או ריה רע ויאל מפוך ויריה המלך ואחר שנפטר היועץ הזקן המלך שם אותו ליועץ במקום אביו והבן קיים כל מה שיהי לו אביו והמלך אהבו אהבה עזה והיה לו חן וחסד בעיני המלך שראה אותו המלך חכם ומשלים על כל דבר וינשאתו מעל כל השמים ומעל שבעה רואה פני המלך והשרים הלו נקאלו בדיש היהודי וצאו לפני המלך להלשין עליו ואל"ל היהודי הזה שאתה אהבו הוא יטמא מומך וישים מטפחת על פיו שבעה שאתה מדבר עמו מפני שאתה אובל מאכלות שאין היהודים אוכלים אותם וישים על פיו מטפחת ועוד בעת שאתה שולח אותו על דבר אחד אינו עושה במהרה אלא בעלנות בעת ההוא חרה אף המלך עליו מאד ותחתו בערה בו בעת ההוא שלח המלך אחר שר בעל התגור ואל"ל תצטור את התגור שבעה פעמים על כל יום ויום ובבוקר שיבא לך מהשרים אחד ויאמר לך מהאמר לך המלך תקח אותו והשליכנו בחטור וישרף ואפילו אם יבא בני ויאמר לך זה הדבר שליכנו בחטור ה תירא וק תחת והשרים שחזו שמתה גדולה כשומעם הדבר הזה ואח"כ בא היהודי היועץ ה המלך ה המלך למחר מן הבוקר חלך ה בעל התגור הסר ותאמר לו עשית מזה שאמר לך המלך ותשיב לי תשובה ויהי בבוקר ויזקן מן השניה וילך לבית הכנסת ויהפלה וקרא קביעות כמה שיהי לו אביו והיה הולך למאמר המלך וראה שנים אנשים עברים נאים ועשה שלום ביניהם ועם שהיה הולך מלפניהם חוזרים ונאים עד שפיסם ועשה שלום ביניהם עד שניהם קרוב ליהודים ודאי מן השמים חוזרים ונאים עד שפיסם ועשה שלום ביניהם על שניהם לניצל וילך היהודי היועץ אלל הסר בעל התגור ואל"ל מה אמר לך המלך חזר בעל התגור ואל"ל לך אמור למלך שרפתי כל שבעה שרי רואה פני המלך ואם לא האמין תבא ותראה כולם שרופים כן יאצדו כל אויביך ה' והלך היועץ היהודי

וספר למלך והמלך קמה בדבר הזה ואל המלך למה אחרת עד פה עד שהלכת
 לבצל החמור היסודי ספר לפני המלך כל מה בליה לו אביו וישמח המלך שמחה
 גדולה שאיש היסודי נקי מכל עון ואשמה והשמים נשאו עוגם ויהלכו המלך
 אהבה גדולה עד מואד נלמוד מזה המעשה על ידי שקים מלות אביו יגול מן
 השרפה ואם לא שמוע למות אביו והיה הולך לבצל החמור היה כשרף ח"ש כבד
 את אביו ואת אמוך עת ששמע מה בליה לו אביו למען יארכו יומך שלא יאונה
 לך רעה ח"ש וישב יעקב אם ירלה האדם שיהיה לו קיום בעולם והייתו שארריך
 ימים הוא על ידי מגוריו אביו לטון מגור ופחד על ידי שעשה כבוד אב ואם
 כמ"ש איש אמו ואביו יסורו ועוד בארך כנצח הושב בארך ישראל מאריך ימים
 כמ"ש למען ירבו ימיכם על האדמה כתיב ועיין הפסוקים בפ' בראשית :

א"י וישב יעקב ר"ח ובקש יעקב שיצג בשלוה קפך עליו רוגז יוסף ב' של
 יעקב באיך צבר ר' כמ"ש בצורה לא דיין ללדיקים שמחוקק להם עוה"ב
 מבקשים ליצג בשלוה בעוה"ז לכך קפך עליו רוגזו של יוסף ויבן י"ל מהו לא דיין
 ללדיקים וכו' לא כמ"ש רז"ל בבס' ברכות שבושה נחמו על ידי יסורין ארך ישראל
 ועו"הב ותורה תורה דכתיב אשר הגבר אשר תוסרטו יה ומחוקקת תלמדו ארך
 ישראל ה' אלהי מוסרך כי ה' אלהי מביאך לא ארך טובה עו"הב דכתיב כי ר' מזה
 מזה ומען ירבו ימיך חיים זה עוה"ב אדמות מוסר ח"ש וישב יעקב כמ"ש
 בשס' סינהדרין וישב לשון למר שבקש ליצג בשלוה וזכו עליו יסורין של יוסף
 משום שמחוקן לו עוה"ב ועוד בארך כנען ארך ישראל שנקנת על ידי יסורין
 ועוד לה תולדות יעקב יוסף וכו' כי בן זקונים הוא לו ומוסק בתורה משום
 הכי קפך עליו רוגזו של יוסף בא עליו יסורין :

א"י וישב יעקב וכו' ופרשו המפרשים איך סלקא דעמי ליעקב ליצג בשלוה
 שיש בידו עון שתי אחרות כמ"ש ואשה לא אחותה לא תקח וכו' ואדרבא
 לריך שיבא עליו יסורין כדי להקפיד שיש לוה אמר בארך מגוריו אביו מגוריו אביו
 שגייירם ונשאם וגר שנחגייר כקטן שגולד דמי ולא נשאר בהם קורבה כמ"ש בש"ע
 י"ד ועוד דאין אכורס לא בארך ישראל ועיין בפ' וילא ועוד לה תולדות יעקב יוסף
 לדיקים כמותו ואם חטא יעקב לא היו בניו לדיקים כמותו ומכאן מוכח שלא חטא :

א"י תולדות יעקב יוסף ויבן כמ"ש רז"ל בשס' תעניות הרבה תורה למדות
 מרבותיו ומחבריו יותר מזה ומתלמידיו יותר מהם ח"ש לה תולדות של
 לדיק תורה ומעשים טובים החורה היא הייתה מזה יוסף שהיה תלמידו ועוד כי בן
 זקונים הוא לו והסדרגוס תרתום בר חטום הוא ליה ואין זקן לא מי שקנה חכמה
 וזכה אין על יעקב שום קושיה לומר כי הוא היה סיבה לשגאת בניו שהוא המחכים
 את רבו כמ"ש במשנת אבות וזכה ועשה לו כחונת פסים לכבוד התורה מפני שהיה
 יעקב למד מיוסף כי כל כך עלה יוסף במעלות החכמה כי יעקב למד מיוסף :

א"י לה תולדות יעקב יוסף ויבן כמ"ש בשס' סוכה אמר אביו לא פסים עלמא

מהלחין ושחא לדיקי המקבלי פני שכינה כל יומא שנאמר אשרי חובי לו לו
 כנמטריא תלמין ושחא הוו אמר רשב"י ראיתו בני עליית והם מועטין אם קף הם
 אזי ובני מהם ואם מזה הם אזי ובני מהם ואם שנים אזי ובני הם כמ"ש
 ביוצר מעשה ברשב"י יומא חד נפק ומוח עלמא דחשך ואפול ואסתחא
 נכוריה ח"ל לרבי לעזר תא וגחוי מה בעא קב"ה אזלו ואשכחו חד מלאכא
 דדמוי לטורא רברבא ואפיק תלמין שלהיבין דמרה משומיה ח"ל ר"ש מה את
 בעי למעבד ח"ל בעי לתרבא לעלמא בנין דלא שכיחי תלמין זכאין בדרח וכו'
 ח"ל ר"ש בצטו מייך זיל קמיה קוב"ה ואמא ליה בר יוחאי שכיח בעלמא אזל
 ההוא מלאכה קמיה קוב"ה ח"ל מרי דעלמא גלי קמך מה שאמר לי בר יוחאי
 ח"ל קוב"ה זיל אחריבי לעלמא ולא תשכח ביה כבד יוחאי כד תחת מוחאי
 ר"ש למלאכה ח"ל אי לא תזיל נזנחא עלך דלא תישול לשומיה ותהוי באתר דעוה
 ועזא וכד תישול קמיה קוב"ה אימא ליה וחי לית תלמין זכאין בעלמא להוון
 עשירים דהכי כתיב באברהם לא אגשה בעבור העשירים וחי לית עשירים להו
 עשירה דהא אח"כ כתיב לא אשחית בעבור העשירה וחי לית עשירה להוון תרין
 דאזינו גארי וארי דהכי כתיב על פי שנים ערים יקום דבר ואין דבר לא עולם
 דכתיב בדבר ה' שמים נעשו וחי לית תרין הא אית חד והלא הוא דכתיב ולדיק
 יסוד עולם בהיותו שעתא נפק קלא ואמר זכאה חולקך ר"ש דקוב"ה גזר למעלה
 יאת מבטל לתתא בודאי עלך כתיב ותגזור אומר ויקום לך רגון יראוי יעשה
 וכו' ח"ש לה גימטריא ל"ו דהיינו לריך לעולם ל"ו לדיקים ואם לא יש תולדות
 יעקב יוסף דאי לעולם כמ"ש ברשב"י ואם שנים אזי ובני מהם ח"ש כי בן זקונים
 הוא לו מן לו לדיקים דייקא מופני זה ועשה לו כחנת פסים :

וישראל והב את יוסף וכל בניו כי בן זקונים הוא לו ועשה לו כחונת
 פסים ויבן כמ"ש רז"ל בשס' שבת לעולם לא ישהו בניו בין הבנים
 פרתו המפרשים לא יתן ולא יגביש לאחד מבניו יותר משאר בניו מילין מיוסף
 שהלבישו אביו כחנת פסים ובשביל זה ירדו לגוררים ישראל דהוה ליה ליעקב
 לאהוב לבנימין שהוא הקטן לא מפני שחנה רחל בעת לידתו לא אהבו :

א"י ועשה לו כחנת פסים ויבן ח"ל מזה ועשה לו כחנת פסים לו כמו שפח
 יתר לא כמ"ש בס' כטן מוסר וזוהר כשהאדם עוסק בצורה ובמלות
 בעו"הב עושה מלבוש לנפשו אחר לחתו מן עוה"ז וגושה זה קורים אותו חלוקה
 דרצון וכחב' בס' מורה בארבעה חן האדם יבוש ללאת לדרך ונגדו קרועים או
 מנוקף ואיך לא יבוש בההוא העולם במלבושי נפשו קרועים ומלובלבים לפני
 המלאכים ויהיה ללעג ולקלס ומזבזים אותו מפני עונותיו כמ"ש בזהר ויהושע היה
 לבוש בגדים זארים אינן לבושין דתתלבשא בהו רוחא בההוא עלמא כמ"ש בס'
 נפלאים מעשך מעשה ברבי לעזר ורבי יהושע שהיו הולכים בחר הביט וראו מלאך
 ובידו חלוק רומי אשר אורו זורם יותר מאור השמש ולא היה לו שפה לפיו וחשבו

החכמים שזה החלוק הוא שלם וא"ל המלאך חלוקים טובים יותר מזה אצל זה החלוק הוא לא אצל אחד מאשקלון ושמו רבי יוסף הנגן זה המראה היה בערב יום הכפורים ואחר החג הלכו לאשקלון ויאלו כל העיר לקראתם ולא קבלו להתארח כי אם רק אצל רבי יוסף הנגן והלכו אליו וראו אותו שהיה מלקט ירקות מן הגן שלו ולא היה לו כי אם שני ככרות לחם ובידו לחם ואכלו ושתו מים וברכו ברכה המון ואח"כ אמרו לו הגד נא לנו מה מעשך א"ל ראו עמי כי אין לי רק עבודה הגן הזה א"ל אח"כ הגד נא לנו איך הייתה מנעורך א"ל אביו עשיר היה ומגדולי העיר הואת וכשנפטר אביו חזי אבדתי את כל הממון שלו וישנאני אנשי העיר ויגרשוני ולא אבנה באת ועשיתי הגן הזאת וארצע בו ירקות וכל מה שיואל הגן אני מוכר ונותן חמיה לדקה ותלמי פרישה לאנשי ביתי א"ל כך וכך ראיתי וכו' ובאתי להודיע לך אוני חובל לעשית זרות עוד הרבה ותשלים הספה של החלוק שלך והלכו לדרכם א"ל אשתו את תשמע לעלמי ותמנור אחי וכן לדקה לעניים ותשלים החלוק שלך א"ל שמה הקונה ישב עמך ופסיד החלוק כולו א"ל הן תירא אני אשבע לך שלא תבא תקלה זו לעולם וזה האיש לפי סמונו וקבל ועשה דברים והלך לשוק ומכרה בעשרת אלפים דנרים ונתן לדקה מפני שהיא היתה יפת תואר ויפת מראה וזה העשיר הקונה כל מה שרצה לאונסה ולא קבלה ומסרה לרועה ועליו שיציר לה מאד והנה אחר ימים רבים רצה בעלה לנסוהו והתחפס ולבש בגדים אחרים והלך אלה למקום מרעה האלון ופצה אותה ולא קבלה בשום אופן וא"ל שפדנה ויקח אותה לאשה ולא קבלה ואז ידע כי באזונה נשאתה ולא נעשו בה ואז נלה עלמו עליה ויבטי עיניה בני גדול והקב"ה שמע בכייתה וישלח את ליהו ז"ל וא"ל במקום פלוגי שם המלאך מעומן גדול שמען אביך וחלוק אשתך טוב מחלוק שלך וילך ויקח את המעומן ויפדה את אשתו ויעשו מלית הרבה ויש אדם שהוא לדין גמור ועינה גופו לרלן קינו ויזה ללבוס סוה גם בעו"ש בחיי חיותו ועל זה אמר הקדוש ומדרי יאל מלפני המלך בלבוס מלכות וכן אסתר ותלבש אסתר מלכות גם בחיים ע"ל וראיתי א"ל עבדל' סוחר וכו' יוסף חיים ולבנו ח"ר יעקב פיהם מאירים כלבנה ובאמר ואמרו ר"ל בשם קודשין כל הבה דבר ערוה לידו ויגלו ממנה עושין לו גם וזה האשה שנטלה מן העבירה עשה לה הקב"ה גם ומלא אישה מעומן ופדלה ח"ש כי בן זקונים הוא לו אין זקן לא זה קנה חכמה בחוכה וכוה ועשה לו לעלמו כחנות פסים חלוקה דרבנן בלאחו מעו"ה הנשמה מתלבשת בו ואם כן אין על יעקב שום קושה כי הוא היה סיבה לשנאה בניו יוסף עשה לעלמו כחנות פסים חלוקה דרבנן לעו"ה :

א כי בן זקונים הוא לו ועשה לו כחנות פסים יובן כתב במדרש תלפיות עשה לו בגדי כהונה שנעלה הבטורה והענוהה מראובן וניתנה ליוסף כמ"ש וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות פי' רש"י נערי בני ישראל זה הבטורות ומפני זה קנה יעקב הבטורה מעשיו כמ"ש בפי תולדות לכה וישמע ראובן ויגלוהו מידם

שלא יאמרו מום בחו של ראובן ורלו אחיו להרוג את יוסף מפני שגסל ממנו הבטורה : **א** תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה וכו' והוא נער את בני בלהה ואת בני ולפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה ה אביהם פי' רש"י נער את בני בלהה וכו' כלומר רגיל אצל בני בלהה וכו' לפי שהיו אחיו מזבוס אותם והוא היה מקרנס את דבתם רעה כל רעה שהיה רואה בחמיו בני לאה היה מניד לאביו שהיו אוכלים אכר מן החי ומזוללים בבני השפחות לקרותם עבדים ותבזוים על הערויות ובשלתם לקה מדה כנגד מדה וישחטו עשיר עוים ויעבלו הכחנות בדם במנירהו ולא אכלוהו חי ועל דבה שספר עליהם בקורים לאחיהם בני השפחות עבדים לעבד נמנר יוסף ועל הערויות שספר עליהם שהיו בזרחים בספר יצירה נערות ותשא אשה לדניו את עינה ה יוסף ותאמר שכבה עמי :

א תולדות יעקב יוסף יובן כמ"ש רז"ל בשם סינהדרין ע"פ גלח בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה וכו' יוסף ילד והלא יעקב ילד לא יעקב ילד ויוסף כלל וכל המגדל יתום ויתומה בביתו כלא ילדו ח"ש ויבי אומן את הדסה וכו' ובמות אביה ואמה וכללה וביאה לבתו לקחה מורדכי לו לבת כלא ילדה :

ו יאמר אש ה א אחיו וכו' ונראה לבו והנהירו וגליתו בחדר הבזרות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו תלומותיו כתב רש"י א"ר יחק מקרא זה אומר דרשוני רוח הקודש אומר כן דבר מי יקום שלכם או שלי תיבט ונראה בזקף גדול חקף גדול הוא שני יודין ואו גימטריא כ"ו בס הי"ה מזה למדנו שרות הקודש אמרה כן :

א וישמע ראובן ויגלוהו מידם וכו' יובן כמ"ש בשם תענית גפאל רבי יוחנן הוו גרסי באורייתא ודתיקא להו מילתא טובא אמרי נקום וגיזל ונעביד עסקא ונקיים בגפשו אפס כי לא יתיה כך אביון חזלו אוהבו חותי כותל רעועי הוו קא כרכי רפהא להו מולאמי השבת שמוע רבי יוחנן דקאמרי חד לחבריה ושדי עליהו האי כותל ונקטלינהו שנוימין חי' עולם זה החורם ועוסקין בחיי שעה ח"ל אידך שבקבו דליתא בהו חד דקיימא ליה שעהא רבי יוחנן שמע גפאל לא שמע א"ל ר"י גפאל שמע מר מודי א"ל לאו אמר מדשמעי אנא וגפאל לא שמע שמע מניה לדידי קיימא ליה שעהא א"ר יוחנן אהדר ואקיים בגפשא כי לא יהול אביון בקרב הארץ רבי יוחנן הדר גפאל לא הדר עד דאתא גפאל מלך רבי יוחנן א"ל אי יתבי מר וגרים לא הוה מליך מר וכו' ח"ש וישמע ראובן ששמע ברוח הקודש אומר כן ונראה מה יהיו תלומותיו אמר ראובן מדשמעי אנא ואחי לא שמעו שמע מניה שרתיך אזי להלילו לכה ויגלוהו מידם ולא אחד מאחיו :

ו יאמר יהודה ה אחיו מה בלע כי נהרוג את וכו' יובן כמ"ש הרב מקור ברוך כל ההורג את הגופש אין תפילתו נשמעת דכתיב גם חרבו תפילה לוינו שומע מפני ידוכם דמים מלאו ח"ש מה בלע וכו' בלע ר"ח בוקר להרים ערב שלושה תפילות למה תפלה כיוון שנהרוג את אחינו ולא תתקבל תפילתנו וכו' ודמו :

יישב ראובן א הכור וירא חין יוסף עבור וכו' ויאמר לאחיו הילך איננו ואני
אכה אתי בא יובן מהו אל"ל ראובן ואני אכה אתי בא לא כמ"ש במ"ד
בשביל שני שלשים מילת שבתן יעקב ליוסף רלו להרגו ומכרו אותו אני עבור ואטול
פי שנים נחלה עאכ"ו שיתקנאו בי אחי ח"ו"ש ראובן דרך קל וחומר הילך איננו
ואני אכה אתי בא יוסף עשו לו את כל הרעה הגדולה הזאת וק"ו אני ומה עשה
לו כמות פסים וגמור ארבעה פעמים בשבילה פסים ר"ח פוטיפר הר"ם
ישמעלים מדיים ומה גרמה לו כל לער :

א"י ואני אכה אתי בא למה אמר ראובן ואני אכה וכו' לא כתב רבינו האר"י
בכונת פסוק א נקמות א נקמות הופיע לר"ך לכוין סינקוס ה' נקמה
דס עשרה רבוי מלכות וגופין קדישין ובררו גילוי הקדושה אשר בשולם העשית
ועשרה רבוי מלכות הס גלגול השבטים ח"ו"ש ואני אכה ר"ח א נקמות י"ה א נקמות
הופיע ועל זה נלעטר ראובן שידע שעל ידי מוכרת יוסף שיבואו בגלגול בעשרה רבוי
מלכות אחיו נקמות אותיות נקם מות ובלאמר :

יירא אדוני כי ה' אחי ואשר הוא עושה ה' מללית בידו יובן אמרו רז"ל הל"ל
יודע אדוני וכו' ועוד מהו ה' מללית בידו לא כמ"ש בזהר ויהי ה' את
יוסף ויהי אים מללית וכו' ובנין הדות עמיה שביחא וכלל מה דהוה עבד ה' מללית
בידו דאפילו מה דהוה בידו והוה מריה דהבט ליה כגויאל אחרא הוה מתהפך בידו
להאז גוואל דרעותא דמריה הוה רעי ביה ח"ו"ש וירא אדוני ולא אמר יודע אדוני
לא וירא אדוני דהא בעיניו הוה חמי עבדא דגסין דק"ב"ה עבד בדיה ח"ו"ש
מללית בידו : **יירא** ה' את יוסף ויהי אים מללית ויהי בבית אדוני המלרי יובן
אמרו רז"ל למה לא אמר ויהי ה' את ראובן וכו' לא את יוסף בלבד לא
משל לאדם אחד שיש לו חבית של יין בביתו ואם יכנסו עכ"ים בביתו הוא לר"ך
שומר ופה לואת החבית כדי שלא ישמו ידם עליה ויכנסו לנסך אותה לפני ע"ז
ותאמר כמבואר בפוסקים וזהו אמר ויהי ה' את יוסף ולא אמר ויהי ה' את ראובן
וכו' לא בבית אדוני המלרי ולא בבית אחיו ובשביל זה ויהי ה' את יוסף משמרו
שלא יתעו : **יירא** יוסף הביתה לעשות מלאכתו ואין אים מאגשי הבית שם
בבית ותתפשהו בבגדו לאמר שככה עמי יובן למה תפשה בבגדו ולא תפשה
אותו מידו לא כמ"ש רז"ל בשם' מנחית מעשה בתלמיד אחד שהיה זכור

במות לזית שמע שיש זונה בכרתי היס שטעלת סברה ארבע מאות זהובים
למה ארבע מאות ולא יותר ולא מעט מפני הקליפה היא תחלק לארבע מאות
כמ"ש והנה עשו בא ארבע מאות אים עמו וסגר לה ארבע מאות זהובים וקבעה
לו זמן שנהגוע זמנו הלך יושב על פתח ביתה ואמרו רז"ל כל הגדול מחבירו ולרו
גדול ממנו ראתהו שפתחה ואמרה לה אותו האים שסגר לך ארבע מאות זהובים
בא יושב על הפתח אל"ל יכנס נכנס הלעה לו שבע מיות של כסף והעליונה של
זהו ובין כל אחד ואחד סולם שי כסף והעליונה של זהו עלתה וישה על העליונה

כשהיא ערומה ובא לחלוץ את הלזית שעליו ובאו ארבע כנפות לזיטיו וטפחו לו
על פניו וירד וישב על גבי קרקע וגם הוא ישה על גבי קרקע אל"ל רבוי שבע
בע"ז שאין אני מניחך עד שתאמר לי מה מוס מלאכה בי אל"ל העבודה שלא ראיתי
אשה יפה כמותך לא מזה אחת לזה לנו לאטיו ולזית שמה וכתוב בה אתי ה'
לאיכס שני פעמים אחת אתי עתיד ליפרע ממי שעובר על מלותי ואחת שאני נתן
שכר למקיים מלותי ועכשיו נדמו עלי כארבעה עדים אל"ל איני מניחך עד שתאמר
לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם מדרשך ומה שם רבך כתב ונתן

בירה עמדה וחלקה נכסיה שלים למלכות כדי להניחה להגנייר ושלם לעניים כמ"ש
וחטוף בלדקה פרוק ושלם נטלה בדיה חין מוחות מלעות שלא מכרה והביאתן עמה
ובאה מעיר לער עד שבה לבית המדרש רבי חייל אל"ל רבי לזה עלי להגנייר אל"ל
ביתי שמה נחתי עניך בחד מן התלמידים ספרה לו כל המאורע שלשם שמים
היא מהגנייר אל"ל לבי וזי במקחך ואוחן ומעות שהלעה לו באיבור הלעה לו
ביתר גיירא וקדשא ולקחה לו לאשה ח"ו"ש ותתפשהו בבגדו ר"ל תפשה הלזית

בירה והלזית נקרא בגד כמ"ש ועשו לכם לזית על כפי בגדיהם כדי שלא יטפחו
לו על פניו ואל"ל שככה עמי וחות הלזית הגינה עליו מן החטא אגוי מנא ואטלי :
א"י ותתפשהו בבגדו יובן אמרו רז"ל חין מענישין בית דין של מעלה לא מבין
עשרים שנה ומעלה ולמה עד עשרין לא כתוב באדרה זוטא לקיבל עשרין
בתי דינא ח"ו"ש ותתפשהו בבגדו בבגדו גימטריא י"ו רמו לו שאתה בן שבע עשרה
שנה ולא בר עושין אם כן לאמר שככה עמי ויעובדו בגדו בידה שאל"ל זה הראיה
באח אומרה לי בן י"ו לא כמותי לאמר עליו שבית דין של מטה מענישין מבין שלושה
עשר ויום אחד מפני זה המלקות ט"ל מפני שלושה פעמים שלושה עשר הם
גימטריא השנים ושלשים ומלקות של מעלה ששים שלושה פעמים עשרים :

ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת ותטאחי ללתיס יובן בס"ד כמ"ש בזהר בר
ישא עבדין עובדין דלא כשרן כביכול מתישין חילה דק"ב"ה ועוד כתב
בזהר לרין האדם לירא מלפנים בעינות כי לער מגיע לטבינה כביכול ח"ו"ש אור
ילך תשי ח"ו"ש אים או אשה כי ישבו מכל הטחא האדם למעול מעל בה' מגיע
הפגס לטבינה ח"ו"ש ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת ותטאחי ללתיס מגיע הפגס
ללתיס כביכול :

א"י ואיך אעשה וכו' יובן בס"ד כתב בס'
תולדות החיים וכן האדם א לבו שישב בתשובה לו ידע האדם כמה מני
פגס עושה בעויותיו ולפעמים הפגס מגיע גם בכל שם הו"ה כביכול דכתוב בפ'
יתרו סן והרשו א ה' וכו' וכתוב ויאלו ורואו בפגרי האגשים הפושעים בי די דווקא
כביכול ח"ו"ש אים או אשה וכו' למעול מעל בה' ר"ל מגיע בה' ח"ו"ש ואיך וכו'
ותטאחי ללתיס מגיע הפגס בלתיס ח"ו :

א"י ואיך אעשה וכו' ותטאחי ללתיס יובן ע"פ ששנעתי שאומרים מפי רבינו
ח"ר עבדל' סומך מעשה ברבי חיים א עפיה אחיו של רבי חיים בן עטר

פעם אחת הלך בשליחות לעיר אחת וקבלו אותו בסבר פנים יפות בזית עשיר אחד וכל לילה ולינה היה עוסק בצורה עד שכן ולינה אחת מן הלילות באה אשת העשיר לאחד ר"ח שהיא מקושטת ויטפה לפניו וא"ל לדוני בכמה שנים אחת הולך בשליחות וא"ל מושך השליחות שלני שני שנים או יותר א"ל וכי-מוותר לאיש שיהיה בלא אשה כל הן הימים א"ל מה נעשה אהנו לך בשליחות מזהו כדי לקבץ נדבה לחכמים שבארץ ישראל מן שאה לשאף עד שמסכה אותו בדברים שיעשה עמה דבר עבירה א"ל מה המעשה הזה תלכי אלל בעלך שהוא איש חשוב וכבוד א"ל שאישה שלא יוטיל לאשה שהעטבר מומנו ואני בחאי לך מפני שהעטבר מואיש חכם כמוך מפני שלא יגלה הדבר לאחרים ותביא בן אחד וירש את נחלת העשיר וא"ל הלילה לי מעשות הדבר הזה שהוא עון גדול והוא אשת איש ונעמאה היא ובעלה אסור לגעז בה עוד כמ"ש בפ' סוטה ונעמאה שתי פעמים אחד לבעל ואחד לבעול וא"ל אני לא אהנו ולא אשקוט הלילה הואך עד שמעשה דבר עבירה א"ל המתני לי עד שאשייך בדברים א"ל אמרי לבעלך מחר למה לא תאמר להם הוה שהוא גדול שיעשה עינים וכסופים ויכתוב לנו קמיעות ויחפלו עלינו כדי שהעטבר וישבע לה שלא יאל מצותה עד שהעטבר מאישה ואח"כ ילך לדרבו ונחפסיה האשה ותשקוט ואמרה האשה למחורת לאישה כמ"ש לה חכם והעשיר בשק מואה החכם שיכתוב קמיעות ויחפלו כדי שהעטבר אשהו ונחפסיה האשה מאישה וא"ל לא תלא מצותי אולי יוחנן ה' זכאות ויחן לנו בן זכר ותשב על כסא גאיהו ז"ל להיות כהנא ותמול את הילד וכן היה ואח"כ שלחו אותו בכבוד גדול ונחמו לו מתנתו ואח"כ נסע באניה והיה אחיו עמו באניה והיה סער גדול בים ועלו שמים ירדו תהומות והאניה חישב להסדר ויעקו כל האנשים אשר באניה כל אחד הן לאהיו ולא נעמו עד שאמר אנשי האניה לחכמים שיחפלו להאיהם וזה החכם אמר אחי יחפלו בחחילה וזה אומר וכו' עד שהפילו גרלות ויפלו הכול על רבי מייס אבוי אפי"ו שיחפלו וא"ל אני מתפלל במקום מיוחד לבדי ויילך לבדו ואחיו בסתר כדי לשמוע מה יחפלו אחיו ואמר רב"שע עשה למטן מנשה שבני לביןך ותענינו ביום קוראיו ושקוטו הם מנעמו א"ל אחיו מה המעשה הזה שאמרת להקב"ה למטן הוה מעשה בני לביןך ולא נח ולא שקט עד שא"ל גוף המעשה ועוד אמרו רז"ל בכס' קידושין כל הבה לידו דבר ערוה ויעול ממנה עושין לו גם ח"ש ואין אעשה הרעה הגדולה הזאת ואם תאמר מי יודע בעבירה ואין איש מאנשי הבית שם בזית א"ל והנחתי לשהים הקב"ה יודע כסתרות שמאל כל הארץ כבודו ח"ש אשם הוא אשם לה' יודיע וכאמור :

ורמא שמוע לשכב אלהה וכו' ויבן כסב רבינו האר"י הבעול ארמית סופו להתגלגל בזכותו ועוד כמ"ש בפ' סוטה א"ר לעזר הבעול ארמית קסורה בו ככלב שנאמר ולא שמוע לאה לשכב אלהה בעו"ה להיות עמה לעו"ה כמ"ש בפ' שבתי סוטה מנעם בעשיר אחד שבא לפני האר"י וא"ל אשה הוא הנביא שיועז כל מה

שיעשה האדם בחדרי חדרים א"ל אני השיב לו אם תגיד לי מה שיעשהי אקבל תשובה ואם לאו כל אפי"ו שוין ויקרב לאי הרב וראה במלחו והגיד לו כל מה ששע' מוסי' שגולד ועד ההוא הזמן וא"ל שבא על שפתחו ובעל הדא חון מן השפחה שביחם לו א"ל הרב אם עתה אני מראה אותה לך מה תאמר מיד נתן הרב ידו עליו והוליאה ובשראה אותה והכירה כמעט פתחה נשמחו ונפל לפני רגלי הרב וא"ל תנחמתי וישר העשיתי וחרור הרב וסביבו נשמחו ליו והאיש לעק וזוכה שיסירה נעליו וא"ל תדע שאמרנו רז"ל הבעול ארמית קסורה בו ככלב אפילו לעו"ה וזהו הוא קסורה עמך ואינה סרה כי אם בתשובה גדולה ובתקונים השיב האיש העשיר הנני מקבל עלי כל מה שאתמר לי ונתן לו תקונים וכו' יע"ש מפני זה לא שמוע לאה ויסק וכו' :

ייבואו הן אביהם ויאמרו לו הכר נא הכתנת בך היא אם לא יובן ה"לל הכתנת יוסף היא הלא אמרו רז"ל האנא את חבירו אינו מוזכר שמו מנא לן משאלו א"ל ליהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם המול גם היום וכו' ולא אמר דוד אבל יונתן שהיה אוהב לדוד א"ל שאל נשאל דוד מעמדי והבא גם בן אמרו השבטים ליעקב הכתנת בך היא ולא אמרו הכתנת בך יוסף מנאן שהיו שואלים ליוסף לחיו : **י**יבירה ויאמר כהונת בני חיה רעה ערף יוסף ויבן שאמר בחחילה חיה רעה אכלתהו ערף ערף למה ליה לממר הלא אמרו רז"ל נתנבא ולא ידע מה נתנבא ערף ערף לשון מחיה כמ"ש הכתוב הטריפני לחם חוקי ולשון ותתן ערף לביה שסופו נתן מחיה לכל העולם בשנות הרעב :

ייבר יהודה ויאמר לדיקה מומני כי על כן לח נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה ויבן כינר לקח יהודה לתמר כלתו שהיא עליה יבוס ועל אחים אותה התורה כי ישבו אחים יחדו וכן אין לו וכו' לא תהיה אשת המת החולה וכו' הלא כתב הרב מחוקי קודם מתן תורה כל הקרובים מיבמין ואפילו אביו של מת עכ"ל ומפני זה יבס יהודה את תמר כלתו שכל הקרובים מיבמין ואפילו אביו של מת : **י**יהי עד כבוד יהודה רע וכו' ויבן כמ"ש במדרש תנחומה רבי מאיר היה דורש שמונת אמרו רז"ל כשהיה ר"מ רואה אדם היה למד שמו ומשמו היה יודיע מנעשו שמעבר שמו ודאי מנעשו מכוערים פעם אחת באו לפניו שני תלמידים והיה שם האחד כידור א"ר מאיר לתלמידיו והזהרו מכידור זה א"ל בן תורה הוא א"ל אע"פכ שזהו עמכם מומנו לאחר ימים הלכו לבית המרחץ והפקידו בגדיהם אלל כידור נעל בגדיהם והלך לו יאלו ולא מאלו בגדיהם הלכו לבתיהם ולבשו בגדים אחרים ובאו לפני ר"מ א"ל ר"מ מדוע החלפתם בגדיכם א"ל הלכנו לבית המרחץ וכו' כנזכר א"ל והלא אמרת ליכם הזהרו מכידור זה א"ל רבינו בבקשה ממך מנין הייתה יודיע א"ל משמו דכתיב כי דוד התשובות המה בנים לא אחון בס ח"ש ויהי עד כבוד יהודה רע וכו' אם תהפוך מילת ער אוחיות רע משמו מודע שהוא רע וזה שאמרה אביגיל לדוד על נבל כי כשמו בן הוא נבל שמו ונבלה עמו :

ובגנן שלושה שריגים והיא כפורחת עלתה ללא הבשילו אשכלותיה ענבים יובן כמ"ש בשם' ברכות ירושלמי מעשה ברבי חייל רבה ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בבהר בקצמא ארבל קודם עליית השחר וראו ילפת השחר שקבע אורה א"ר חייל לר"ם כך גאלוקן של ישראל בתחלה קימעה כל מה שהיה היא רבה והולכת מאי עממא כי אשב בחסוך ה' אור לי כך בתחלה ומרדכי יושב בשער המלך ואח"כ ויקח המן את הלבוש והא השום וכו' ואח"כ ומרדכי יאל מפלגי המלך בלבוש מלכות ואח"כ ליהודים היתה אורה ושמה ושקן ויקר עכ"ל ו"ש בשיר השירים נני זאת הנשקפה כמו שחר הגאולה ואח"כ יפה כלבנה ואח"כ ברה כחמה ואח"כ איומה כנגלות צדיחת הגויל ו"ש לכה דודי ללא השדה וגראה בתחלה נראה אם פרתה הגפן ואח"כ פתח הסמדר ואח"כ הגיל הרמונים ואח"כ שם אהן את דודי לך צדיחת הגויל ו"ש ובגפן או ישראל כמ"ש במדרש גפן פוקק ישראל גפן ממלרים הסובע שלושה שריגים תורה נביאים ספרים בתחלת הגאולה והיא כפורחת ואח"כ עלתה ללא ואח"כ הבשילו אשכלותיה ענבים צדיחת הגויל ו"ש מה נאוו על ההרים רגלי מבשר בתחלה מושמי שלום ואח"כ מבשר טוב ואח"כ מבשר משמיע ישועה ואח"כ אומר להם המבשר לאמור לזיון מלך אהיך צבי"א :

א"ל ובגן שלושה שריגים וכו' יובן בס"ד כמ"ש בס' יגל יעקב ע"פ יוולא פרח וילך יין וכו' לרמוז על ההגים שנתקרב לעבודה בשולשה עתים אחד כשהוקם המשכן ואחד בבית שני ואחד לעתיד ו"ש יוולא פרח על זמן שהוקם המשכן שהיא היתה התחלה לעבודה כמו הפרח וילך יין כנגד מה שנתקרב לעבודה בבית שני שלא היתה גאולה שלימה כמו הילך שאינו נגמר הפרי ויגמול שקדים כנגד מה שעמדו להתקרב לעבודה צדיחת הגויל בבית שלישי שהיא גאולה שלימה כמו השקדים שנגמר בשולם עכ"ל שקדים אהיותו זקוקי ו"ש הפסוק בשיר השירים לכה דודי ללא השדה נראה אם פרתה הגפן כההגים שנתקרב לעבודה בתחלה כשהוקם המשכן פתח הסמדר שנתקרב לעבודה בבית שני הגיל הרמונים צדיחת הגויל בבית השלישי שנתקרב הטהנים לעבודה ו"ש מי זאת הנשקפה כמו שחר הטהנים שנתקרב לעבודה כשהוקם המשכן יפה כלבנה בבית שני ברא כחמה איומה כנגלות צדיחת הגויל ו"ש ובגפן או ישראל כמ"ש במדרש גפן פוקק ישראל שלושה שריגים שלושה מדרגות יש בהם כוהנים לייס ישראלים ועוד רמז הטהנים שלושה מדרגות יהיה להם והיא כפורחת כנגד התחלת העבודה היתה להם בעבודת המשכן עלתה ללא כנגד שנתקרב לעבודה הטהנים בבית שני הבשילו אשכלותיה ענבים כנגד מה שעמדו להתקרב לעבודה צדיחת בית שלישי שיבנה צבי"א :

וישב יעקב ר"ת וכאשר יומים שלחו צו יד עלו בבית קדשנו והם בארץ ר"ת צדיקים אנטיכום ראשי לוררנו מגורי אביו ר"ת מתחיה ויהנן ותשמעים גאים רמזו אורו צדיקו והסמירו יומים בארץ כעגן ר"ל בארץ ישראל :

ותתפשרו צדיקו לאמר שכבה עמי יובן למה תפשה אותו צדיקו ולא מידו לא כתב בס' הולך תמים מעשה באשה יראת ה' ונאמר עליה אשה חיל מי ימלא ויום אחד בעלה יאל לשוק וראה צדיק אחד נחמד למראה ואין כמיוו אמר זה נאה לאשתי וקנה לאשתו ונתנו לחייט לתפורו עבר שם עכ"ס מכסף וראה את הצדיק ביד החופר אמר ודאי האשה הלובשתזה הצדיק יפה ויחמיה לה וכתב בנימי כישוף ונתן שוחד לחופר וא"ל תשים זה הכישוף צדיק וכן עשה כדי בעת שחלבש זה הצדיק הבא ליו ולבשה האשה הצדיק בליל כיפור אחר שאכלה סעודה המפסקת ומיד לבשה רוח טומאה ורצתה להלך אלל המכסף ולעשות עבירה ארו"ל כשפים מחשים במפליא של מעלה א"ל בעלה בית ה' נלך א"ל לך ואני אבוא אלתיך ואחר שהלך בעלה לביה"כ הלכה לבית המכסף בלא ברא אחד ולקחה כעסה לביתו וראה לעשות עמה עבירה ופשטה הצדיק מעליה חזרה לדעתה ואמרה מי הביאני לזה המקום ומיד יאלה מן העליה שהיה מאמין שהדלת נעולה ועמדה בתפלה וצדיק ולאמרה רבש"ע זכור את אשר התהלכתי לפניך בלבוש שלם ובמעשים טובים ה תמסרתי ביד הרשע הזה צו היללה כי עת רלון לכל בני ישראל ויום סליחת העון ומיד שמע ה' בקולה וישלח רוח סערה ולקח אותה מבית המכסף לביתו ושכבה כמטה ורא בעלה מביה"כ א"ל הלכת לבי"הכ א"ל חולה ולא הגידה לבעלה מאשר קרה לה לאחר ימים הוריד העכ"ס הצדיק ההוא למוכרו בשוק כי ראה הקב"ה שגילה הדבר ויהרג המכסף וראה בעלה הצדיק ההוא ויחמה על הצדיק א"ל לשרבור תן לי הצדיק הזה עד שאראה אותו לאשתי מיד לקחו וברא לביתו אמר לאשתו היכן הצדיק אשר קניתי לך כי מלאתי אותו ביד עכ"ס א"ל מה אעשה כך וכך היתה נועשה ברוך ה' לא עשיתי דבר עבירה מיד הלך אלל החכמים ויספר כל המעשה המזכרת וקרעו הצדיק וימלאו כישוף והתירו החכמים לאשה על בעלה ויספרו לשר העיר על המעשה הרע הזה לחייט שמו אותו בבית האסורים וענו אותו ולמכשף סלו אתו על העין כן ואיברו כל איבידו ה' ו"ש ותתפשרו צדיקו לאמר שכבה עמי ולא מידו כדי שלא יפשו הצדיק מעליו כמזכר :

פרשת מקץ

סמיכות הפרשה ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו וס"ל ויהי מקץ שנים ימים ופרעה וכו' יובן המאמר הזה רבים המפרשים תמהו עליו ומאחר שאמר ולא זכר שר המשקים היינו וישכחהו לא פ"י משאר צדיקו ח"ר שלמה חוינה בספרו נופת לופים לרמוז דגם בבית שר המשקים עובר ושב על פתח בית האסורים וראה את יוסף עכ"ל לא זכרו והו ולא זכר שר המשקים את יוסף גם בביתו וישכחהו ר"ל רואה ע"ד מ"ש אשכחיה רבה וכו' עכ"ל לא זכרו עד אשר נתגלגל הדבר ויהי מקץ שנים ימים ופרעה חולס הסווא העת זכרו :

א"י סמיכות הפ' אם זכרתי אהך כאשר ייטב לך פשוט רז"ל כלומר ייטב לך בין כמ"ס רז"ל ש"ס יומא חזרה ורחמי פתחין וכמ"ס מזכיר דורך מיון כטוב לב המלך בין איז בזה בטוח והזכרתי ל' פדעה זה פירש מאשר בשריו ח"ר משה עזרא סתיון ז"ל ולא זכר שר המשקים גם שפחה יין דמביא לדי זכרה כמ"ס נכנס יין ולא סור ואפילו הכי וישכחנו עד אשר יהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם :
א"י ימים ופרעה חולם יובן כמ"ס בשם' ברכות אמר ר"י שלשה תלמוות מתקיימים ואחד מהם תלום של שחרית וזהו ימים ופרעה חולם התלום ראיתי אותו בשחרית ולזה סיך והנה עמוד הג"ה גימטריא ששים התלום הוא אחד מששים בגזוזה :

א"י ימים ופרעה חולם וכו' לא ראינו כהנה בכל ארץ מלרים לרוע יובן כמ"ס רז"ל וכדי שתיים ההררתי ביום וראו כי בתלום שאי אפשר בהקץ והבזענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות ותאמר אינו אמת כמ"ס בשם' ברכות אמר רבא מנין שאין מראין לו לאדם לא מהרהורי לבו שנאמר אנת מלכא רשויך על משיבך סלוקו ואבע"א ורשויי לך תנוד וכו' כמ"ס מעשה שא"ל קשר לרי"ב"ח אמריתו חכמיתו טובא מאי אחזי בתלמותי הלילה ח"ל חיות דאחו פרסאוי ועושין כך בעבודת המלך ופי' רש"י קשר מלך רומי היה והיה לו הגר עם הפרסיים ורעו כך שקלי בחוטרה דהבא הרבה כוליה יומא ולאורחא חזא ועד ח"ל שבור מלכא מלך פרס לשמוא אמריתו חכמיתו טובא אימא לי מאי חזינא בתלמותי אמר ליה חיות דאחו רומאי וטבו לך ועתה כך לעשוין גרעני תמרים בריחויי דהבא הרבה וחזא בתלום וכאן ח"ל פרעה דא"ל ליוסף יהי מקץ שנתים ימים לא תימוא שסרהרתי ביום וראיתי בלילה לא ראינו כהנה בכל ארץ מלרים לרוע לא ודאי חולם של אמת הוא :

א"י יהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם וכו' יובן כהנה בפרעה ופרעה חולם וכי כל העולם אינם חולמים לא תלום מלך הוא על כל העולם כולו ואמרו רז"ל דקשה מה לו לשר המשקים לא הלך הוא אלל יוסף וספר לו התלום לאמר תלום הלמתי והיה יוסף פוטר לו התלום והיה הוא פוטר אותו לפרעה לא אודות הדבר משים תלום מלך הוא מורא על כל העולם וגם אם היה פוטר לו התלום יוסף לשר המשקים היה פוטר לו עליו ולא יכול לעשות מאומה כמ"ס פותרים היו פותרים התלום לפרעה אבל לא היו פותרים אותו על הכללי לא על פרעה ולא לא יועיל זהו שאמר תלום פרעה אד הוא ואינו כשאר תלמוות דמורא על היחיד אבל כאן את האלים עושה בעולם הראה לפרעה ח"ס אחרי הדוע האים איתך את כל זאת שהוא מורא על הכללי נעשה אין נכון וחסד כמון זהו שאמר יוסף לפרעה ועשה כלומר מאחר שאין התלום מורא עליך ה"ל על העולם ולמה הראו לך לא הוא הדבר כדי שירא פרעה איש נכון וחסד וישתחו על ארץ מלרים :

א"י יהי מקץ שנתים ימים וכו' יובן כהנה ב"ס ריין דאורייתא ה"ל יהי מקץ

שנתים ולא לומר ימים או יאמר יהי מקץ ימים ולא לומר שנתים לא יובן ע"פ מעשה שהיה באברך אחד אב בחכמה רך בשנים והיה תלם וגוע בימי עלומיו והיה שם שפרו חכם וחקן ובה בימים וכל ימיו לא מש מהלה של מורה ועת שפטר החכם הזקן ויראה את האברך שנפטר מעירו כמה שנים הוסיבו אותו במעלה בגן עדן יותר ממנו וחרה לו על המעשה הזה וישא את בית דין של מעלה ושתקו ולא ענו לו על המשפט הזה ואמר חלילה לך השופט כל הארץ לא לא יעשה משפט ל' אמונה ואין על לדיק וישר הוא אני אשר מלאמי כריסי מתורה ובשם' ובפסיקים וגם בנסתר יגעתי למה יורידו אותי מן האברך אשר לא מש כל לורכו בפרה וכו' וא"ל האברך הזה כל ימיו לא ראה פני השוק ולא שם מחוך אהלה של מורה ושל תפילה והוא לא מילא כל ימיו בפרה ועבודת רק גם בפרה שלה ידו ועשו חשבון שעלו שתינו של האברך הג"ל שהקדים כל ימיו יותר מן הזקן ויביאו את הדין לפני הקב"ה ואמר הלא הדין הוא מפורש בפרה בסדר ויהי מקץ שנתים ימים ויהי וכו' מקץ בסוף ימיו של אדם אחר המוות גם אם גדול בשנים רק ימים למספר יחשב לעבודה כמו הזקן הג"ל ואם ימים שנים למספר יחשב לעבודה כמו זה האברך ומהו סרה תלוגת הזקן הזה ומהו מבורא ב"מ' ב' והלח ע"פ מתוקה שנת העובד וכו' כד דמך רבי בון מייא ע"ל רבי יצרא ואפטר עליו מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל למה רבי בון דומיה למלך שהיה לו כרס ושכר עליו פועלים והיה שם פועל אחד מתכשר במלאכתו יותר מכולן כיון שראוה המלך כשר במלאכה יותר מדאי אחזו בידו והתחיל מטייל עמו ארוכות וקצרות לעשות ערב בוא הפועלים ליטול שכרן ובא אותו פועל שיטול שכרו עמיהן ונתן לו המלך שכרו כמותן התחילו הפועלים מלירין ח"ל אדונינו המלך אחתו יגענו כל היום זה לא יגע לא שמים ושולום ששום שום ועתה נוטל שכרו כמותו ח"ל המלך מה אהם מלירין יגע זה בשמים ושולום מה שלא יגעם אהם כל היום כלי כך הגמול יגע רבי בון בר חייל לשמונה ועשרים שנים בפרה מה שלא יגע תלמיד ותיק למאה שנים ח"ס קטון וגדול שם הוא ובאמור ח"ס בזהר רשע דאשתפת חטא קמיה דמרים וסוהה על אינון עבן דעבד בקדמויתא הא אחאביר הוא מוכלא מהאי עלמא ומעלמא דאחי מה עבד קוב"ה מאינון טבן דעבד חטא בקדמויתא וכו' אינון שבאן וחיין לא אחאבירו ויהי לדיק דחזיל באורחוי דעלמא ואתקין לבושו מעבדיו ועד לא אשלים לבשו אסתלק קוב"ה אשלים ליה מאינון עובדין דעבד האי רשע חטא ואשלים לבושו לאסתקא בהו בהואו עלמא הה"ד יבין רשע ולדיק ולגש :

א"י יהי מקץ שנתים ימים י"ל למה אמר שנתים ימים הל"ל יהי בימים ופרעה חולם לא אמרו רז"ל מפני שאמר לשר המשקים כי אם זכרתי אהך וכו' והזכרתי ל' פרעה שתי פעמים נתוספו לו שתי שנים שהיה לו לפרעה לראות תלום בלילה אחר שפטר יוסף התלום לשר המשקים וכו' לא שהקב"ה מודקק עם

הסידוי חכות הסערה וי"ש ויהי מקץ שנים ימים אחר שפתר יוסף החלוט לשר
המסקים או ופרעה חולם ויהי לשון ואי שנהססו לו שנהים ימים :

א"י ויהי מקץ יובן כמ"ש במדרש ויהי מקץ וכו' הה"ד אשרי הגבר אשר שם ה'
מבטחו וכו' אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו זה יוסף ולא פנה ה' הרבוס
ושטי כזב שבזיל שאמר לשר המשקים כי אם זכרתי וכו' והזכרתי ה' פרעה
ניחוספו לו שתי שנים אמרו רז"ל בהמדרש הביא מעשה לסחור כיון דיוסף נעשו
על שאמר כי אם זכרתי אם כן מוכח שפנה ה' הרבוס אמנם כמ"ש בשם' ב"מ
אזנים אזנו משמוע דמים כיון רבי לעזר ברשב"י דלא שמוע ליה זילוחא דרבנן
ושטיק ופי' רש"י כיון ר"א דנטיק ריבנא ולא מודרתי ואיתמי בהלמא לאשמו וכו'
פעם אחת שמעתי בזילוחא דהר מרבנן ואלא מיהא וכו' יע"ש לא בחמי היה רגיל
לדקק לממון ולפיך הקפיד הקב"ה על אותו פעם שלא מיהא הרי כך הוא המרה
דאפילו ליק הים מזה באיזה מדה טובה וגמרש"ל פ"א הקב"ה יקפיד ולפי"ז דקדק
המדרש שוסק היה כל ימיו בטיח בקב"ה ולא פנה ה' הרבוס שכך היתה מידתו
ומרוב לערו ההוא הפעם בעת על הגלגלי ולפיך שכל יד שאמר ההוא הפעם כי
אם זכרתי וזכרתי נעשו וניחוספו לו שתי שנים :

א"י ויהי מקץ וכו' אמרו רז"ל מקץ ר"ח מקץ ר"ח מקץ ר"ח מקץ ר"ח מקץ ר"ח מקץ ר"ח
ללדקה לז"ש זה התשובה קול זה התורה קול קול יעקב ועל ידי זה
שנים ימים ר"ל ישעה שני מובוסים אורות שיקראו אותה חלוקה דרבנן
מלבוש אחד בנן ערן התחתון ואחר בנ"ע העליון הנקראים ימים ופרעה ר"ל
הפרענות העניות ע"ד ותמוגיני ביד עוגיט חילם כמו החלוט על יד
שעשה תשובה והנה עומד על היאור כמו אורה שנעשים זכיות :

פרעה קָפץ על עבריו וכו' אמרו רז"ל הל"ל אדוני קָפץ וכו' וכו' זה דרך ארץ
לקרא למלך בשמו לא כל מלך שהיה יושב במלרים יקראו לו פרעה שם
עלם המלוכה והוא פרעה שאסרם הוא מה וזה פרעה אחר מנפי זה קראו פרעה
ולא ח"ל אדוני : **א"י** פרעה קָפץ וכו' וכו' אהנו נער עבדו וכו' וישלח
פרעה ויקרא אח' יוסף וכו' יובן אמרו רז"ל י"ל למה האמון פרעה בפחרון
חלומו של יוסף אולי שקר בפחרון החרטומין ויובן הענין על דרך הפשט שדברי
שכל דברי שר המשקים היו להגדיל ידיעתו של יוסף ולא היה חכם לבד לא ב"כ
רוח הקודש שורה עליו וכו' שהוא זקן ולמד חכמות אינו כן לא וכו' אהנו נער
וא"מ מנסף עברי הוא וכתוב בתורהם ויכפה לא תחיה וכו' שהוא בן חורין
ולמד חכמות חוכר עתה אותה עבד הוא ולא למד שכה שלבו ערוד בעבודת וכו'
שמו אדוני חכם ולמד ממונו אינו כן שהוא עבד לשר הענינים ששרים כלאו אין
בהם חכמה ובמלאכתם עסקים ואם כן אינו חכם בלבד לא נביא ולזה האמינו
בפחרון החלומות ולזה אמר פרעה הגמולא כזה אס' נלך ובקשני הגמולא כמוהו
בדאי א"ס אחר רוח ה' ב"ס בו נביא הוא וי"ש אחרי הודיע להם אוקף אח' כל זאם

נביא אהה ואמר כל לכלול גם לחלומות שר המשקים ושר האופים אין נבון וחכם
כמוך :

וישראל פרעה ויקרא ליוסף ויראיו מן הבור
יובן אמרו רז"ל דקשה על יוסף דכילד יאמין יוסף ויגלה ויחלף
שמותיו ולא נכירא שמו' שלח אחריו משום אשה אדוניו אמנם יס לזה שני תירובים
סירוף ראשון שראה שאחריו דווקא ולא אחר אשה אדוניו ואם משום אשה אדוניו
לריך לשלוח אחר שתיקן לא ודלו משום עעם אחר סירוף שני שהוא ראה שסיראיו
מן הבור דווקא ואח"כ הוליכוהו בנפח ואם איהם משום אשה אדוניו היו
מריצים אותו בכל הדרך ומכיס אותו וי"ש משום וישלח פרעה ויקרא לו יוסף
לכדו ועוד ויראיו מן הבור דווקא לכך ויגלה ויחלף שמותיו ולא נכירא ויבא ה'
פרעה :

ויאמר פרעה ה' עבדו הגמולא כזה איש אשר
רוח ה' ב"ס בו יובן כמ"ש ב'ס' יעיר חוץ דים חכמים שבכות חכמתם
ויראם העלם הקודמת לחכמות מוילויין דברי תורה מעמקי הקליפות ויש שאינם
זוכים לזה רק אחר שכבר יאל לאויר חידוש אחר הם במריפותם קולטים מהאויור
החכמות שפירו חכמים והוילויים לאור ויואלא אינו למר"ן ז"ל שמיארתו וחכמתו
היואלא לאור פ' דברי הרמב"ם ע"ד זמני ואחר שהוא ערה והוילוי לאור בל' לורבא
מרבנן ופירש' אותו בנקל וישער הרבה מר"ן ושל להמנד שם לו וכו' הגמול
כי הוא זכה והוילוי לאורה ואח"כ כל מי שהוא חרף בתורה יכול לקלוטו מהאויור
ומש"ס דקדק התנא במשנת אבות ואמר כל שיראה תפאו קודמת לחכמתו ולא
אחר יראה קודמת לחכמה לא יראה תפאו קודמת לחכמתו מתקיימת ואין
חכם אחר יכול לקלוט מה שהולאח וי"ש הגמולא כזה כלומר גדלה מעלתך ועומק
חכמתך אפילו אחר שהולאח הדבר לאור אין חכמים חרפים יכולים לקלוט
חכמתך וי"ש אחרי מושלג הודיע להם יוסף אוקף אח' כל זאם שאין חכם אחר יכול
לקלוט חכמתך אין נבון וחכם כמוך וי"ש במשנת אבות כל העוסק בתורה לשמה
זוכה לדברים הרבה אין חכם אחר יכול לקלוט חכמתך :

א"י אחרי הודיע להם אוקף וכו' וקשו המפרשים מאי אוקף לא יובן כמ"ש
ב'ס' מגילה ויאמר המלך לחכמים ודיעי העתים מואן חכמים דבנן שדוגו
על דבר שזתה אותו ושתי אם חייבת הריגה וכו' מיום שגליו מארצו יטילה
עלם ממונו ז"ל לעמון ומואב שנאמר שאין מואב מנערוין ובגולה לא הלך ע"ה
עמד עמונו בו והנה יוסף כתיב ביום שמו בכבל רגלו ברזל בזה נפשו על כן תמה
פרעה ואמר אחרי הודיע להם אוקף אוקף דייקא כי אהה מוויבן בית
האסורים ומעונו ופרשה לי החלומות ולשר המשקים וכו' אין נבון וחכם כמוך
ול"א פרעה לעבדו הגמולא כזה דייקא שהוא גלה ממקומו ועינו בכבל רגלו וגלה
מלפני חלומי אין זה כי אם רוח ה' ב"ס בו וזה כוונת רש"י ז"ל הגמולא כזה הנשכח
כמוהו וי"ל מהו הנלך ובנקשני הל"ל אס' נבקש הגמולא כמוהו אמנם על פי האמור
ניחא אס' נלך דייקא כמ"ש לאתשורתי זיל לנבי עמון ומואב הכי נמי אס' נלך אהנו

להם עדיף כהרי מנייהו נמלא שיהיה כארבע מהשגם ו"ש פרעה ליוסף
אחרי הודיע להם אהרן כל זאת בארץ מצרים לא יש חכמה לא מעט וכו' ולא
יש חכמה לא בירושלים והנה יש בך חכמות רבות כחכמות היושבים בירושלים
אין נכון והם כמון ו"ש נמלא כזה שיש בו כחכמות היושבים בירושלים איש
זה אשר רוח להם בו :

א"נ אחרי הודיע להם וכו' יובן בס"ד כמ"ש רז"ל בש"ס קידושין עשרה קבין
יופי ירדו לשולם השעה נעלה ירושלים ואחד כל השולם כולו ו"ש פרעה
ליוסף אחרי הודיע להם אהרן את כל זאת אהרן יושב במצרים ויש לך יופי כיפי
ירושלים כמ"ש ויוסף יפה תואר ויפה מראה אין נכון והם כמון ו"ש הנמלא
כזה יפה תואר ויפה מראה במצרים הלך ונבקשו הנמלא כמותו איש אשר רוח
להם ומבלעדיך לא יריו איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים שלמון ו"ש
ויפסיחה מבני אדם המצרים והוא חן בשפתותיך על כן בדרך להם לעולם :

יודי צבוקר ותפעם רוחו וישלח וכו' ואין פותר אותם לפרעה יובן בס"ד מבו
ואין פותר אותם לפרעה לא כמ"ש במ"ר ותהי שרי עקרה אין לה גדר כל
מקום שאמר אין לה הוי וה' פקד את שרה וכו' וכאן גם כן ואין פותר אותם לפרעה
ופתר התלומות יוסף ו"ש ויאמר פרעה א יוסף חלום חלמתי ופותר חין אותם
כזה יפה פתרון א ויאמר א אותם א משמר שלום
ימים יובן למה אסף אותם א משמר שלום
גלות יון היה בעון מוכרת יוסף והיונים גזרו על ישראל שלושה גזרות שלא ישמרו
שבת ולא ראש חודש ולא מילה ולא רמז להם יוסף שאסף אותם א משמר שלום
ימים כנגד שלושה גזרות הנ"ל שיגורו על היהודים בשביל מוכרת יוסף :

דבוריקר אור והאגשים שלחו וכו' יובן למה עד הצוקר וישלחו וכו' ולא
קודם לא כמ"ש בש"ס פסחים א"ר יהודה לעולם יכנס אדם
לעיר בבי טוב וכו' וכו' בבי טוב שנאמר והלם לא תלאו איש מפלג בבו עד בקר
כמ"ש במ"ר א"ר לוי מנעשה שיהיה בארץ דרום והיה שם פוגדק אחד והיה
הפוגדקי עומד כל הלילה ולבוש מלבושיו ואומר לאורחים שהיו שם קמו לו לאו לכם
שאעשה לכם לוי והיו יוצאים האורחים ונזלטים מקדימין לפניהם והיו גוזלים
אותם והא"ר באים הגזלנים וחולקים עם אותו פוגדקי פעם אחת הלך רבי מאיר
לאותו פוגדקי קם הפוגדקי ואמר לר"מ לא ואני אהיה לך א"ל איך לי את ואנכי
יושב ומלפני לוי מתי יבא ויך עמו א"ל הפוגדקי ואנה הוא אותו את א"ל צבית
הכנסת והטעם למה עני דרך האורחין לגין צבית הכנסת כמ"ש בש"ס פסחים
א"ל הפוגדקי מה שמו של אחיך ואנכי יך ואקרא אותו א"ל כי טוב כל אותה
הלילה היה הפוגדקי הולך וקורא על צבית הכנסת כי טוב כי טוב ולא
היה שם בן אדם עונה כשהיה הצוקר היה ר"מ מתמר על התמור א"ל
הפוגדקי אן הוא אחיך שאהה מלפני עליו א"ל הרי כבר בא לו שנאמר וירא

להם את האור כי טוב וכן נאמר כאן הצוקר אור והאגשים שלחו המה והתמורה
מפני שהיו בגזרים רעב ורואים בני אדם שנושאים שנים עשר ומשאלו של הצוקר
והגרנים וזאת גזולתם ומכאן יולא חוכמה על המתפללים קודם עלות
השחר וזאת הסערה אחרת ולוקחת התפילות וברכה לילי ותפילין כמו הפוגדק
הזה שולאים האורחים קודם עלות השחר ויוצאים הגזלים ולוקחים כל זמנכם :

כ"י לולי התמהמהתי כי עתה שבתי זה פעמים יובן י"ל זה שפת יתר לא
אמרו רז"ל במ"ר זא שדי יתן לכם רחמים וכו' ושלח לכם את אחיכם זה יוסף
אחר זה שמעון וזה בנימין כמשמטו : **ויאמר** יהודה א יברא אביו וכו' ונחיה
ולא נמות יובן מבו ונחיה לא אמרו רז"ל נללנה ניהודה רה"ק פ"י הליכה זו
כבשר לך על יוסף והמה רורך כמ"ש והמי רוח יעקב אצות ו"ש
כי לולי התמהמהתי כי עתה שבתי זה זה גימטריא י"ב שהיו שנים ממצרים
ונבשר לך על יוסף ונחיה י"ב שנללנה בהם רה"ק ואמרו כן והם לא ידעו
מה שאמרו :

ויאמר להם יוסף ביום השלישי זאת
עשו וחיו וכו' יובן כמ"ש בזהר דכל מאן דאשתדל באורייתא להוי
ליה חיון בעלמא הדין ועלמא דאחי ו"ש אורך ימים בימינו וכו' והתורה
נקראה זאת שנאמר וזאת התורה וכו' ו"ש זאת עשו זה התורה ר"ל שיעסקו
במורה וחיו שנאריך ימים בשו"ה וכו' בשו"ה וכו' ח"ש במשנת אבות גדולה תורה
שנותנת חיים לשושה בשו"ה וכו' בשו"ה וכו' כמ"ש בש"ס ר"ה אביו ורבה מבית
עלי רבה דעסק בתורה חיה מ' שניו וכו' :

א"נ זאת עשו וחיו וכו' יובן בס"ד כמ"ש רז"ל צמדרת חללים אשרי משכיל א
דל זה הטעם פרוטה לעני מה כתיב אחריו ה' ישמרו ויחייבו שוכה
לחיים ו"ש זאת עשו זה הלקדק כמ"ש בחגונו גא בזאת וכו' עשו וחיו שזכה לחיים :
א"נ זאת עשו וחיו יובן כמ"ש רז"ל במ"ס בחובות ע"פ כי על אורות עליך
וארץ רפאים וכו' כל המשמש בצור תורה אור תורה מחייו וכל שאין
משמש בצור תורה אין אור תורה מחייו ו"ש זאת עשו זה התורה כמ"ש וזאת
התורה עשו וחיו אור תורה מחייו :

א"נ זאת עשו וחיו יובן כמ"ש בס' אבקה רובל כמ"ש בש"ס גדרים עני נקרא
מת ומניע נדע העשיר נקרא חי ו"ש זאת עשו זה הלקדק שטוקן העשיר
וחיו שיקרא חי : **א"נ** וזה עשו וחיו יובן כמ"ש רז"ל
בש"ס צורה גס כי יתנו גזים פי' רש"י שיהיו שונים ועוסקים בצורה
כשגילו בציונות עתה הקבלם בצורה הקבלם ויין העטם כפ' נח ו"ש הקול קול
יעקב בצורה אין הדים ידי עשו לשלבו עוד עלינו ונחיה בגלות ו"ש זאת עשו
על ידי עסק התורה וחיו שתייה הגאולה ויחיו המתים :

א"נ זאת עשו וחיו וכו' יובן בס"ד כמ"ש בש"ס שבת אמר רש"י לנולא שרף
שומרים שמי שנתות מיד נגלן שנאמר כה אמר ה' לטריסים אשר ישמרו

אח שבחתי וס"ל וסביאוסים א הר קדשי והשבת נקרא זאת כמ"ש במדרש אשרי
אנוש ישנה זאת וכו' שומר שבת מחללו וכו' ועיין הפעם בפ' לך לך וכו' זאת
עשו זה השבת וחיו שתייה הגאולה וחיו המתיים צבי"א שב"ח ר"ח שילה במהרה
תבוא א"ג שלח במהרה חשבו וכו' זכור את יום השבת לקדשו ר"ל ליה ובאמור:
א"ג זאת עשו וחיו יובן כמ"ש רז"ל על ידי שקיימו ישראל המילה היתה הגאולה
דכתיב גם את דדם בריקן זה המילה שלחתי אסיריך או ישראל שאסורים
בגלות והמילה נקראה זאת כמ"ש זאת בריתי המול לכם כל זכר ועיין העשם בפ'
לך לך וכו' זאת עשו זה המילה וחיו שתייה הגאולה וחיו המתיים:

א"ג זאת עשו וחיו יובן כמ"ש רז"ל בשם' יומא גדולה תשובה שמקרבת הגאולה
שנאמר וכל לליון גול ולשבי פשע מאי טמא וכל לליון גול משום ולשבי פשע
ביעקב והתשובה נקראה זאת כמ"ש הרמב"ן כי תשוב א ה' אהיך וס"ל כי המטה
הזאת ועיין העשם בפ' לך לך וכו' זאת עשו זה השכינה ועל ידי התשובה היתה
הגאולה וחיו שתייה חתיים המתיים תשובה ר"ח תשלח שילה ויקבץ בני הגולה א"ג
תבוא שילה ויבנה בית המקדש ח"ש בשבוע ומה חוששון ובאמור:

א"ג זאת עשו וחיו יובן כמ"ש בשם' בתרה תיא רבי יהודה אומר גדולה לך
שמקרבת הגאולה שנאמר כה אמר ה' שגורו משפט ועשו לך קרובה
ישעתי לבא ולדקתי להגלות ובתיב ליון צדקת פתרה וסביה צדקה ועיין העשם בפ'
לך לך וכו' זאת עשו זה הצדקה ועל ידי הצדקה היתה הגאולה וחיו שתייה חתיים
הזוהים לך ר"ח למה דוד קרובה תבוא א"ג זאת גימ' משיח' ר"ל משיח בן
דוד ויוסף:

א"ג זאת עשו וחיו יובן אמרו רז"ל את האדם יאפה לגאולה
לא יאפה בשביל עמנו לא יאפה לאתחא שכינתא מערפא כמ"ש כי לישעך
קיוני ולפניו כל היום וע"ד הושיעיה יומיך ועניני ח"ש לא לכו ה' לא לכו כי לשמך
סן כבוד כמ"ש בתיקונים ואני בתוך הגולה דא שכינתא שיגא את השכינה ואחתי
נגא עמא משל לשפחה אחת שלקחה הכר שלה לשלבו מים מן הנהר ונפלה הכר
שלה בנהר ויהיה זועקת ואין אחד משיב לה דבר ואח"כ הלכה בת המלך לרחוק
בנהר ונפלה טבעתה בנהר היא לעקב וגאספו כל האנשים להוליח את טבעתה
והשפחה עורנה זועקת א"ל טעומדים הוליואו את הכר עמכם והוליואו את הכר מפני
בת המלך כך הגמול בת המלך היא השכינה והשפחה אהנו ואם נרצה שתייה
הגאולה לא נפסה בשביל עמנו לא בשביל השכינה כמ"ש עמו אנכי בצרה וכמ"ש
הקב"ה למשה אחיה אשר אחיה אחיה עמם בגלות זה אחיה עמם בגלות אחר ועם
שיגא את השכינה אהנו נגא עמנו וכמ"ש בזהר ע"פ וגם אני שמעתי את נאקת
בני וכו' משל לזלזול דארגו על בריה וגור עליה שונא לאתרחקא מיניה ולמזיל
לארעא רחיקא שמעא מערוניתא ואמרה הוילי וכו' אולי לארעא רחיקא וידיה
ליה ונלכא והולכיה אהא לא אשבוך ליה או תרוגא כחדא נתיב להיכלא ומלכא
או תרוגא כחדא נתיב בארעא אחרא לזמנין פקיד מלכא על מערוניתא לא אשכחא

דכות אולא עם צריה אמר הוילי ומערוניתא תמן יתובין ובזמנא דפקוד קו"ב
למערוניתא פקיד לה בקדמיתא ובנינא פקיד לבניו הה"ד ואני שמעתי את
דנאקת בני ישראל וכו' מאן גרים דאנא במענא עקסוקו כביכול מערוניתא
דדכרנא לה הה"ד ואזכור את ברייתו וכו' ובתיב ויזכור אהי את ברייתו וכו'
ועוד כתבו המקובלים השכינה נקראה זאת ח"ש נזאת עת שיגא את השכינה
לא יבן את זאת שיהא בשבור השכינה הנקראה זאת ח"ש להם ויוסף זאת
עשו כולפה שיגא את השכינה הנקראה זאת וחיו שתייה הגאולה ויהיה חתיים
המתיים ח"ש בפ' במדבר וזאת עשו להם וכו' ולא ימות וכאמור ולא יהיה
מיחה עוד כמ"ש בלע המוה ללח וכו' ח"ש לה' השועה ולא בשביל עצמיו ויבנה על עמך
בכרך סלה:

ויקרי מקני נתיים ימים וכו' והנה עומד על היאור
יובן אמרו רז"ל מק"ץ ר"ח ממון קול ט"ס ממון זה הצדקה שנתן לעניים
כתב גם' לפרין שמיר על ידי הצדקה שנתן לעניים מחוקן היסוד ועיין לעיל
בפ' נח קול זה החורה כמ"ש קול קול יעקב וכו' כתב גם' יסוד יוסף כי
לימוד המשניות תיקון לקרי יע"ש ט"ס אמרו רז"ל מי שפגס הברית תיקונו
ללוס פ"ד תעניות רלוסיס ח"ש ויהי מק"ץ ר"ח ממון קול ט"ס ועל ידי זה
והנה עומד על היאור כתבו המקובלים יאור זה היסוד דבינה ועל ידי קול ט"ס
ממון יכול לתקן היסוד:

א"ג ויהי מקני נתיים ימים וכו' ויהי שתייה חתיים
ימים וכו' יובן כמ"ש בשם' סינהדרין כל זמן שגרות רבות בלות על
ישראל כנהר חכה לו שנאמר כי יבא כנהר לר וכו' וס"ל וכל לליון גול כמ"ש
במ"ר הגלות על מי נמשלים משל לאיש אחד שהיה הולך במדבר והיה בנו
עמו ויגע הבן מרוב הדרך ושל לאביו עוד כמה ונבא לעיר א"ל את ראיית
במקום אחד בית הקברות הרבה תאמר הגענו לעיר כך הגמול האיש זה
הק"ב"ה כמ"ש ה' איש מלחמה בנו עמו לו ישראל ציטס אחס לה' יאמרו
ישראל לפני הק"ב"ה אומיני הגליון א"ל הק"ב"ה את ראיית לרות רבות לרה
אחר לרה כמו בית הקברות הרבה אמרו הגענו לעיר ר"ל זה ירושלים
ותיהו הגאולה ח"ש ה' חוגט לך קיומי היה זרועם לצבקים אף ישועתנו בעת
לרה ממך לרה חתייה רוחה ח"ש מקוה ישראל ה' מושיענו בעת לרה מן ראיית
לרה אחר לרה בזמן הזה חתייה הגאולה ח"ש ועם לרה היא ליעקב מן ראיית לרות
הרבה וממנה יושעו התיים הישועה והגאולה ח"ש בשם' מגילה כל ויהי לשון לער
ח"ש ויהי מן ראיית לרות הרבה מקני שיגא קך הגאולה ופרעה הפרענות של גלות
חולס כחולס שרואה לער וכשהק"ך כלו לא היה ולא נברא והנה עומד על היאור
לשון אורה של מלך המשיח כמ"ש קומו אורי כי בא אורך:

א"ג ויהי מקני נתיים ימים וכו' ידוע מה שפרשו רז"ל ע"פ למה ללח
תשכחתי תעצבתי לאורך ימים השבינו ה' אהיך וכו' הכונה שמסורה בידיו

מ"ש כש"ם סוטה מרובה מדה טובה ומדת פדענות וכל זה הזמן אשר סבלנו
מזרות ולער בגלות לריך שיהיו כנגדם שמות הרבה כמ"ש שמונתו כמות
ענתו והטעם משום שנית ראונו רעה במרגלים שגזרה גזרה יום לשנה יום לשנה
וכו' ומרובה מדה טובה וא"ת לא יש זמן כמו שראינו רעה שבערו עלינו ומטת
העולם חמשה אפים והר"ה שנים אף לא הימים הנשארים ויארבו הרבה כל יום
באלף שנים שאל"ה הקב"ה לא"הר שעת הדעת טיב ורע לא חאל מומי כי ביום
אלכך מות תמות וחייה אף שנים כמ"ש יומי אף שנים דכתיב כי אף שנים בעיניך
ביום אתמול וא"ת שהא"ך יארבו לא כמ"ש בס' רח"ק מעשה ברצוני האר"י שישן
בשבת שנית ההרים וכנס ה"ה אברהם הלוי ומלאו שיהי מרחם בשפתיו והטעם
אזני על פי הרב ובין כך התעורר הרב וא"ל ימחול האזון שהקליטונו משמו
וא"ל אדוני מזה שהרחשם בשפתוך אל חייך עבדקי עכשיו בשיבה של מעלה
בפ' בלק ובלעם נפלאים וא"ל ואמר לי ממע"ת מהני מילי מעלותי וא"ל חייך
אם הייתי דורש שמונים שנים רעופים יום ויליה ממה ששנעתי עכשיו לא אוכל
להשלים עכ"ל נמצא מזה אם היו הימים נעט מחזיק המרובה כמ"ל ונתנה
ישרא' מרוב עולם מוחלים על כך ואומרים למה לגלות תשבתו מעובדי גנות
משום לאורך ימים שעתיד שיהיו הימים ארוכים יום לשנה רכ"ש השביעי ה' א"ך
חדש יומיו בקדש שגלה שיהיו בימים פשוטים וכלגד שהגלו וי"ש ויהי לשון עזר
מקץ עת שיהיה הקץ שנתים ימים כל יום בשנה כמ"ש יום לשנה מן המרגלים
וא"ת מה אכפת לי מאחר שאסבול עזר וגלות ופרעה הפרענות חולס דומה לחולם
חולס והנה לשון שמה עומד על האזר רמו על ביה המקדש שיבנה שמתשלם
מונו הפשע דמיון האור שמוציא חיים לעולם וי"ש שיר המעלות בשב"ש ש"ב
לון היינו בחולמים כדמיון החולם חלים שיהי בעזר וכשקין מחלמו ולא כלום כך
אפילו שראינו כמה לרות בעת הגאולה לא תזכרנה הלכות עור וכזה אז ומלא
שחוק פני ולסוננו רנה בביאת הגוף :

ויאמר ליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו יובן בס"ד מהוא זאת עשו
וחיו אף עיין לעיל בפ' לך תהפילין נקרא זאת כמ"ש ושאר
את החקה הזאת ומי שאינו מניח תפילין קרקפתא דלא מנח תפילין עם שימות
ב"מ יעשו לו מסמרים של ברזל בראשו ובזרועו פעם אחת שפרו העינים בית
הקבורות של ישרא' וראו הרבה אנשים בעיניהם ויספרו לי כך היה המעשה
ופחדו הרבה ולבשו תפילין ואני ראיתי מסמר מן המסוס והייתי נושא בגדי
בבתי ימים ומראה לאנשים שאינם לובשים תפילין והיו אל"ל יש ברזל בשמים
אל"ל אין כמ"ש בנשמת אבות עשרה דברים נבראו בערב שנת בין השמשות
וכו' ויש אומרים אף לבה בלבת עשויה פ"א ראיתי מזה אחד בעת החיילה
במקום הנחת תפילין בשר אדום ואח"כ אמרתי לריעו וזהביו וא"ל כך הוא
לא היה לובש תפילין כתב בס' נפש חיים פ' על מרתת המאור נועשה שהיה

פעם אחת קבר שר עמי"ם ליהודי שהיה גר אללו לאחר ימים עבר על קבר
יהודי אמר השר אראה איך יהודי שוכב בקברו וזה לפתוח ארצו ומלא נחש
אחד סיני ראו במקום הנחת התפילין ושי נחשים נוקבין בפייהם בזמון ותולין
למטה כשני רעופות של תפילין ונחש אחד נוקב על זרועו במקום הנחת התפילין
ובחר על זרועו ש"ע כריכות שפיר ושלח השר אחר היהודים לראות וא"ל השר
מה זה ועל מה זה ושלח היהודים לשר וא"ל הלא כל ימיו היה אל"ך יושב ראית
אורו שהניח תפילין בדרך היהודים אל"ל לא ח"ל הנה זה עונשו שמתניח לו נחשים
במקום הנחת התפילין וכתב מרתת המאור על ידי ישרא' שיקיימו מלות תפילין
תהי הגאולה והתפילין נקרא זאת ח"ש זאת זה התפילין עשו שיקיימו וחיו
שזיהו הגאולה וחיו בתחית המזים בב"א ועיין העשם בפ' וחי :

פרשת ויגש

סמיכות הפרשה ואחס עלו לשלום א חביבס ויגש ליו יהודה יובן בס"ד
כמה שש' מר"ן להמיר מפני מה הנשמה ישלחו אותה לעו"ה
אל מפני שאכלה נהמה דכוספה ועיין בפ' נח וי"ש ואחס עלו לשלום א חביבס
שנשמים לראות פני שכינה על ידי ויגש ליו יהודה ר"ת גימטריא עוב זה סוד
כמ"ש כי לקח טוב נחתי לכם חודתי וכו' על ידי שמוק בתורה ובמלות אוכלת
מגיגה כפי כמ"ש רז"ל אל"ל לאדם אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו :

א"י ואחה עלו לשלום א חביבס ויגש ליו יהודה יובן בס"ד כמ"ש רז"ל בסס'
בתרה על ידי עסק התורה תהיה הגאולה שנאמר גם כי יתנו בגוים פי'
רש"י יהיו שנים ויפסקים בתורה כשיגלו באומות עתה הקבלה בנהרה הקבלס
ועיין העשם בפ' נח וי"ש ואחס ר"ת וי"הו תשבי מבשר עלו לשלום א חביבס
מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום על ידי ויגש ליו יהודה ר"ת
גימטריא טוב זה התורה על ידי עסק התורה תהיה הגאולה ליו גימטריא ליה ע"ה
וי"ש תורה לוח משה וכו' ויהי בישראל מלך שיבא מלך המשיח :

א"י סמיכות הפ' הא"ס הנמצא הנביע בירו הוא יהיה לי עבר וכו' וס"ל ויגש
א יהודה וכו' יובן ש"ס בתרה אר"י אר"י וכו' לוימן זכר ונקבה בראש
ולמלא מקורן זה לזה מחריבין היו את כל העולם מה עשה הקב"ה סירס את הזכר
והרג את הנקבה ומלחה ללדיקים לעתיד לבא לסעודה כמ"ש רז"ל במ"ס פסחים
מאי דכתיב ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משה גדול ביום הגמול את יחאק מאי
ביום הגמול את יחאק עמיד הקב"ה לעשות סעודה ללדיקים ביום שיגמול חסד עם
זרעו של יחאק לאחר שאובלים ותושים ותניבס כוס של ברכה לאברהם לברך
אומרים לו ברך אומר להם אני לא אברך לפי שכבר ילא מומי ישמעאל וכן ג"כ
ליחאק אומר לפי שכבר ילא מומי עשו וכן ליעקב ג"כ אומר לפי שכבר נשאתי

שני אחיות בחיין שעתידה תורה לאסרן אומרים למשה ולהרן עליו וברכו
 אומרים אין מוציאנו לפי שלא זכינו לניכס לארץ לא בחיינו ולא במוותנו
 ליהושע בן נון אומר ג"כ שלא זכינו לכן דכתיב טו במו יהושע בן נון קח חשב
 בדברי הימים עד יהושע ולא משכח ברא ליהושע אומרים לוד עול אהה
 ובכך אומר להם אני אבכך ולי נאה לבכך שנאל כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא
 עכ"ל ואמרו רז"ל בש"ס יומא כבא דודו לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לעא
 שנאמר כוסי רויס כמספר רויס ויבן בש"ד וכו' דוד לא חטא בבת שבע ואמר אני
 אבכך ולי נאה לבכך ולא האבות אומרים לא ידוע המשיח שמו על שם ה' כמ"ס
 וזה אשר יקראו ה' לקוטי ואם יברכו האבות יאמרו המון העם מברכים למשיח
 שנקרא על שם ה' ואם דוד זה המשיח מברך יאמרו מברך להקב"ה מפני זה
 האבות אין מברכים שהם דבריהם דבר קלוז ודוד מברך להקב"ה נראה לעיני כל
 העם היושבים בסעודה ו"ס כוס ישועות אשא אני מפני ובשם ה' אקרא וכאמור
 ויוסף ויהודה היו משיבין זה את זה ויוסף אומר ממני ויאל המשיח ויהודה אומר
 ממני ויאל המשיח ו"ס יוסף האם אשר נמלא הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ר"ל
 למשיח בן דוד כמ"ס הכתוב ודוד עבדי נשאל להם וכו' ועל כן כשנשבע יהודה
 ויגש לו יהודה ויאמר בי אדוני משיח בן דוד יאל ממני ואני האמתי ולא אהה
 מפני זה אני עובד הטוב ולא אהה בי עם שני אחיות גימ' דוד אדני ידבר ר"ל
 יבכך :

א"י סמיכות הפ' הלא ידעתם כי נחש נחש איש
 אשר כמוני וכו' ויגש לו יהודה וכו' ויבן כמ"ס רז"ל בש"ס יומא אין נשאלין
 באורים ותומים בהם להדיוט לא למלך ולביט דין ולמי שזוכך לבור בו עכ"ל וידוע
 הענין כמ"ס רז"ל שהנביע היה חשוב אליל יוסף כאורים וכתומים ועל כן לפי
 שנגזר את הנביע חייבם יוסף לפי שאין נשאלין לא למלך ו"ס יוסף לחמיו הלא
 ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמוני ואני מלך ומוחר לשאלו באורים ותומים ואהה
 הדיוט ויגש לו יהודה וכו' ס"ת ויחם ס"ת ויחם ויאמר בי אדוני וכו' כי כמון בפרעה כמו פרעה
 מלך ואהה שני לו ומוחר לשאלו בו כך אבא מלך ואני שני לו ומוחר לשאלו בו
 ומדוע אהה מאשינו כל כך שאני טהור לך :

ויגש לו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באוני אדוני ולא יכיה
 מלך דימיו ואם האמר מה חשוב אהה ומדבר עמי לזה השיבו כי כמון
 בפרעה כמו אהה בעת שפחת התלומות לפרעה לא היה מלך והייתה אהה הדיוט
 כן אני עשה מדבר לך ואפילו שאני הדיוט ולמה תהמה על זה שאני טהור לך :

א"י ויגש לו יהודה וכו' כי כמון בפרעה ויבן למה אמר ליוסף כי כמון
 בפרעה לא כמ"ס במדרש א"ל יהודה ליוסף אם תשלה הנער אתי מוטב
 ואם לאו תחילתך כך ואסיים בפרעה בחר לך מה תעשה עשה שאני גיבור
 מלחמה ולמה תהטב ועוד א"ל אדוני שא את עבדיו כלומר עשות עמנו חסד שא
 ר"ת שהיה אהה לויס כמ"ס ויחללו וישתו ויעו לאשר על בימו וישלח וקיי"ל בירא

דבתים מטיב מייל לא השדי ביה קלא :

א"י הננו עבדים לאדוני וכו' ויגש לו יהודה וכו' ויבן ומוקדים המפרשים למה
 בתחילה יהודה ואמר הננו עבדים ואח"כ ויגש לו יהודה למלחמה
 לא כמ"ס הכסוף כי תקרב ל עיר להלחם עליה וקראתה ליה לשלום ויהיה אם
 שלום הערך ופחתה לך ויהיה כל העם הנמלא בהיו למס ועבדוך ואם לא תשלום
 עמך ואת עליה וכו' וכאן בתחילה יהודה ראה לעשות שלום עם יוסף כמ"ס הננו
 עבדים לאדוני וכו' וכוון שלא ראה יוסף לעשות שלום בלא יהודה לעשות מלחמה
 ו"ס ויגש לו יהודה אין הנשה לא מלחמה ידבר גימטריא גבור"ה דין ויאמר
 אמירה רכה בתחילה ולכסוף ידבר נא עבדך דבר קשה :

א"י ויגש לו וכו' וי יחר אפך בעבדך כי כמון בפרעה ויבן אמרו רז"ל וצוהר
 כל הכעוס כלו עו"ז ו"ס וי יחר אפך ל הכעוס עלינו ואם הכעוס כי
 כמון בפרעה כמו פרעה עו"ז כך אהה כלו עו"ז וכבר אמרת לנו את האהים
 אני ירא : **א"י** ויגש לו יהודה וכו' ויבן אמרו רז"ל רמו שיש סגולה למי
 שאמר ממוזר במה זכס נער וכו' שהוא בלגלס ביהיה ולא

יהיה רגזן ו"ס ויגש לו יהודה ויאמר ב"י ר"ת במה זכס ועל ידי זה וי יחר אפך
 בעבדך : **א"י** ואחס עלו לשלום א אביכס ויגש לו יהודה וכו' ויבן כמ"ס
 בש"ס חגיג' א"ר לעזר ט"ח אין אור של גיהנם שולטת בהם ק"ו מסלמנדרא

וזוה סלמנדרא שפולדת אש היא הסך מדמה אין אור שולטת בו ח"ה שניפן אש
 דכתיב הלא כה דברי כאש נאם ה' עאלכו ו"ס פדה נפשו מעצור בשחת ס"ת
 גיהה רמו על ידי עסק התורה יגל מניהגס והסורה נקראה אש ויגלל מאש של
 גיהנם כמ"ס הפסוק והספרים שרפים את בניהם ואת בניתיהם בלש וחוקיהו
 מלך יהודה עשה לו אמו סלמנדרא שנקס אביו לעשות לו כן לא שסכתו אמו
 בסלמנדרא פי' רש"י וצאחו מלניו כתיב גס את בני העצור בלש ולא מלניו לי בן
 לא חוקיהו בלבד וכבר רש"י סלמנדרא חיה היא שנבראת מן האש כשנפטרין אש
 במקום אחד כעט שנים אחר רש"ל פושעי ישרא' אין אור של גיהנם שולטת בהם
 ק"ו ממוזר ומה מוצח הוצב שאין עליו לא כעובי דיגר זהב כמה שנים אין האור
 שולטת בו ולא חסר ממנו כלום פושעי יברא מלאים מלות כרמון דכתיב כפלה
 כרמון רקסך ל תקרי רקסך לא תקינין שבך מלאים מלות כרמון עאלכו' ולמה אין
 אור של גיהנם שולטת בהם לא אמרו רז"ל א"ל הק"ה לאברהם מה תברר לבניך
 גיהנם או שעבוד מלכות א"ל שעבוד מלכות ו"ס חניס גימטריא גיהנם נמכרתם
 בגלות בשביל שתגלו מניהגס כמ"ס בש"ס חגיגה כי נח נפשו דלישע אחר אמרי
 בשמים לא מידן לדייטו ולא לעלמא דאתי ליתי לא מידן לדייטו דעסק בחורה
 ולא לעלמא דאתי ליתי ממוס שחטא וכו' יע"ס וכבר הרב אש יש לו עונת
 שתמרקו על יד יסורין בעו"ה או ביחולו בגלגול כדי לקבל עונתו כמ"ס עונת
 חרדים מעשה בעיר אחת שהיה יום שחוק להם לעכ"ו סמינאליס שור ומזיס אותו

ולעטמו עד שימות כדי לשחוק עליו כמו שהיו רגילים לעשות בכל שנה ובליה בא
בחלום יהודי שמת לבנו בחלום וא"ל בני דע כי בעוני בגלו אוני אחרי מותי בשור
והוא השור המזומן למחר אלל העב"ם לעמו וליסרוין קשים בזחוק העם לכן בני
עשה עמי חסד והילגו מהם למחר שאני אברח מהם בדרך מקום פלוני קודם שיכתיב
בספרים קשים ורעים וימיתוני ואחא פדני ביום ולא תחום על מנון ואח"כ תשחוט
אוני השור ויהיה כשר ותבשלני ותאכלני לעניים בעלי תורה ולבדך סדך הודיעוני
מן השמים והרשוני להגיד לך ובה תחזור נפשי ומגלגל בהמה לגלגל אדם ולחן
אוני עכ"ל ח"ש ואחם עלו לשלום א אביכם שבשמים בן עדן על ידי ייגש ליו
יהודה ר"ת גימ' טוב זה החורב דכתיב כי לקח טוב נתתי לכם תורה וכו' ויאמר
לשון כי המרו אמרו א אס עבר על הסורה בי אדני צ"י ר"ת בגלגול יוצא אדני
אס הסוף המילה אריות דינא דין שלו שיכוב בגלגול עד שיחן ח"ש תורה ה'
תמונה על ידי עסק החורה משיבת נפש לעו"ה שיבא בגלגול ויגלל מניהם :

א"ל ייגש ליו יהודה וכו' אמרו רז"ל הטעמים שלהם אולגא גרים כלומר זול התגרש
מלפני יהודה רביע ר"ל כי אהה רביע לבנין וחייב אדם בכבוד אחיו הגדול
כמ"ס בש"ע י"ד השיב לו יהודה כי אדני ידבר נא עבדך דבר שאני כי תליה
שאני ערבתי כמ"ס אכתי אערבנו מודי בתקנתו וכו' ותשאפי לך כל הימים פי'
רש"י לשון אב והתפלל עליו מ"ר ואמר וחתם ליהודה וכו' וק' עמו הביאנו :

א"ל האים אשר נמולא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואחם עלו לשלום א
אביכם ויגש ליו יהודה ויבן כמ"ס הרב יתחק עובדיה ז"ל שר"ל שכל זמן
אזים זה הגבגב תחם אין תחם עולים לשלום א אביכם דאשר שיגמוב בדרך איה
דבר מאתרים ויתפשו אותו ויהיה לכס מלחמה עמהם ולז"א ויגש ליו יהודה ויאמר
בי אפסא נמולא הגבגב בי וכו לא ימלא דבר זה להאשימו כל כך :

א"ל הלא ישנה אדוני בו והוא נחם ינחם בו ויבן למה הסמוך הספוק הלא ישנה
אדני בו אלל והוא נחם ינחם בו לא אמרו להם שלא תאמרו שיה עשה
וכוונתו לשמים כדי שלא ינחם כמו שפעה אמו רחל בגבנה התרפים של אביה
מסני לאפרושי שלא יעבוד ע"ז זה איוו שהרי כי זה אשר ישנה אדוני בו ותאמה
כי נחם ינחם בו שהרי הכשוף בטל בזים כמ"ס בש"ס זעירי הלך ללאסגדריא
של מלרים וקנה משס תמור וכו' ועיין ב"ש חיי שרה מעשה הרעוה אשר עשה
ולז"א ויגש ליו יהודה ויאמר הוא לא נגב ולא נתחון כדי שלא ינחם בו :

א"ל הלא ידעתם כי נחם ינחם איש אשר כמוני ויבן כמ"ס ויקחויו וישליכו אותו
הבורה והבור רק אין בו מים פי' רש"י מה ת"ל אין בו מים לא מים אין
בו אבל נחשים ועקרבים יש בו נחם לשון נחשים רמו להם ויסקף לאתיו נחם איש
אשר כמוני שתחם השלכתם אותו לכור שיש בו נחשים ולא ידעו מה א"ל :

א"ל ויאמר תלילה לי מעשות זאת איש אשר נמולא הגביע בידו הוא יהיה לי
עבד ואחם עלו לשלום וכו' ויגש ליו יהודה וכו' ויבן בש"ד למה האשימו

יוסף לבנימין כל כך לא ראה אותו שהוא מורע מיוחסים בני אברהם וכו' כמ"ס
הרב אהל יעקב משל לשני נגבים שתפסו ויהי כאשר הגיסוס לפני השופטים התחילו
לשאל מי הם ומאיה עיר ומאיה בית אב ומאיה משפחה ענה הראשון ואמר
כי הוא מעיר פלוני וכך שמו ושם אביו ובהזכירו שם אביו אמרו השופטים אמתו
מכירים אותו כי גם הוא נגב בן נגב בנם של נגבים ענה השני ואמר אבי היה
מורה בעיר פלוני שהי' גדולה של תכמים ושל סופרים וילא המשפט
להקל מן הראשון ולהכביד את משפט השני ויתפלא השני על המשפט אשר הדבדו
עליו וישיבו לו הלא חבירך נגב בן נגב מחברת נגבים אין להאשימו כל כך אבל
אתה הלא נתגדלתה על ברכי אביך הלדיק והישר גם אבות אבותך גולם ישרים
ותמימים ואיך בא ענין זה לידך אם כן ראוי אתה לעובד תמור מאד ח"ש וזכרתי
את בריתי יעקב כלומר אזכור את אביכם שתגדלתם על ברכיו אשר בריתי הייתה
איתו ואף את בריתי יתחק אבי אביכם ואף את בריתי אברהם כמה יקר הגזע אשר
אתם נלחמים עממה גם והארץ אזכור ח"ש בפי' עקב זכור לעבדך לברכה יתחק
ויעקב אבל א תפן א קשי העם הזה לו רשעו וק' מתחילת וק' תשימם בערב האבות
ח"ש בפי' תפן דבר אדוני הארץ אמנו קשה מאחר שאנחנו בני אברהם יתחק ויעקב
ויקן אותנו גם כן כמרגלים את הארץ וכאמור ח"ש ויאמר תלילה לי מעשות זאת
איש אשר נמולא הגביע בידו שהוא נגבגב יהיה לי עבד והוא מורע מיוחסים ואחם
עלו לשלום א אביכם שאין תחם נגבגב הגביע ויגש ליו יהודה ויאמר בי אדוני כי
העין מאשר אני שלא מחיתי בו כמ"ס בבס' שבת כל מי שיש בידו למחות באנשי
ביתו ולא מוחה נענש על אנשי ביתו אנשי עירו נחפש על אנשי עירו וכו' כמ"ס
פרתו של ראב"ע הייתה וילאה ברצושה שבין קרטיה בשבת שלא ברעין תכמים וקשה
וחדא פרה הוייל ליה והא תליסר שפי הוה מוליא מטער בכל שנה ושנה מטדרי
תנא לא שלו הייתה לא של סבינתו היתה ומתוך שלא מוחה בה נקראת על שמו
ומופני זה אמר יהודה ליוסף כי אדוני בי העון שלא מחיתי בו :

א"ל ויגש ליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר ר"ת גימטריא לי א"ל יהודה ליוסף של
תנחא עלי שאתה מלכתה בן שלשים שנה כמ"ס ויוסף בן שלשים שנה
בטעמו לפני פרעה בי אדוני דוד שילא ממני ג"כ מלך בן שלשים שנה כמ"ס בן
שלשים שנה דוד במלכו ח"ש בי אדוני :

א"ל ויגש ליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר ויבן למה אמר יהודה
ליוסף ידבר נא עבדך דבר נא דבר שפת יתר לא כמ"ס בשס' מיעטת תפן
הסם תמור תחבי חוליות ונתן חול בין חוליא לחוליא רבי לעומר בן הורקנוס מטהר
ותכמים מטמאים וזה הוא תמור של עכנאי נואי עכנאי א"ר יהודה אמר שמואל
שהקופו דברים כעכנאי וזו ומאחורו פי' רש"י עכנאי נחם דרכו לעשות כעגולה
להכניס זבוב אלל פיו תנא בראונו היום שיבא ר"א כל הסמיכות שבשולם ולא קבלו
מנונו א"ל אם ההלכה כמותי חרוב זה יוכיח נעקר חרוב ממקומו מואה אמה א"ל

אין מביאין ראיה מן החרוב חזר וא"ל אם ההלכה כמותי אמת המים ויכחו חזרו
אמת המים לאחוריהם א"ל אין מביאין ראיה מאמת המים חזר ואמר אם ההלכה
כמותי כותלי בית המדרש ויכחו הבו כותלי בית המדרש לישול גער בהם רבי
יהושע א"ל אם תלמודי חכמים מנאמס זה לזה בהלכה אחת מה טיבכם לא כפלו
מפני כבודו של ר"י ולא קפיו מפני כבודו של ר"א ועדיין מוסיין ועומדים חזר וא"ל
אם ההלכה כמותי מן השמים ויכחו ויאלה בת קול ואמרה מה לכם אלל ר"א שהלכה
כמותי בכל מקום עמד ר"י על רגלו ואמר לא בשמים הוא אחר רבי ירמיהו אין
אנחנו משגיחין בפה קול שכבר כתב בתורה מדר סיני אחרי רבים להטות אשכחתי
רבי נתן ללבויו ז"ל א"ל מאי עבד קב"ה בההיא שעה אמר נלחוני בני נלחוני
בני פירושו התוספות דכ"ף לא יאלה בת קול לא מסיס כבודו של ר"א דאמר מן
השמים ויכחו אותו היום הביאו כל הטהרות ששייר ר"א ושרפם באש ומננו עליו
וברכסו ואמרו רבנן מי ילך וירישו א"ל רבי עקיבא אני לך שמא ילך ארס שאינו
הגון וירדעו וממלא מחרוב את העולם כולו מה עשה ר"ע לבש שחורים ונתעטף
שחורים וישב לפניו ברחיק ארבע אמות א"ל ר"א עקיבא מה היום מווימים א"ל
רבי כמדומי וישב רבי עקיבא בדליו מן ר"א קרע בגדיו וחלץ ונעליו וכשמע וישב
על גבי דקומע ולנו ענינו דמעות ולקח העולם שלוש צוחים ובלים בחטים ושלש
בשעורים וי"א אף בלק שבידי האשה טפה טהא אף גדול היה באחויו היום שבכל
מקום שנתן עניו בי ר"א נקרא וקף גם רבן גמלי"ל היה בא בסיפה עמד עליו
נחשגל יש לטבעו אמר כמדומה לי שאין זה לא כשביל ר"א עמד על רגליו ר"ג
ואמר רב"ש גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתו וכו' לא לכבודך שלא ירבו
מחלוקות בישראל נח הים מועפו אימא שלום דביהו דר"א אחתיו דר"ג הוא
מהסוה מעשה ואילך לא היה שבתק ליה לר"א למופל על אפיה ההוא יומא ריב
ירחא הוה ואלחף לה בין מלא לחסר איכא דאמרו בא עניא אבבא אפיקא
ליה רפתא אשכח דנפל על אפיה א"ל קום קטלתי לך אדהכי נפק בופרא מבי ר"ג
דשכיב אמר לה מנא ידעא א"ל כך מקובלני מביא אבי אבא מדוד המלך כל
השערים נעלם חזן מועברי אונאפי פי' רש"י לפי שנער הלב הוא קרובה להוריד
דמעות ח"ש ובידו אקן ח"ש ויגש לוי יהודה ויאמר בי ארוני יש צי סוח ב"א ר"ס
נפילת אפיים עבדך דבר אין דבר לא תפילה כמ"ס בשם ברטות א"ל ביבי לרב
נחמן מאי כרום זלות דרס דברס העומדים ברומו של עולם פי' רש"י כגון
הפילה שעולה למעלה א"ל יהודה ליוסף אני יש לי בית שאלוין בתפילתי נפילת
אפיים ואנתיק כנוו ר"ג שהמיתו ר"א בחר לך אמיך או נתן לנו את בנימין ח"ש
במ"ר ידבר נא עבדך דבר א"ר וכויה בר שמעיה דבר אני מוילא מנפנים
ומכנים דבר בנא ומכלא אחכס מבו שיאמר יהודה ליוסף ומכנים דבר בנא ר"ל
דבר זה הפילה כוכב בנ"א ר"ת נפילת אפיים ומכלא אחכס ואמיתכס :

א"ל איש אשר נמלא גביעו בידו יהיה לי עבד וכו' ויגש לוי יהודה ויאמר בי

ארוני ויבן כמ"ס במ"ר א"ל יהודה ליוסף בי תמלא כל מה שאתה רואה
ולא בנימין אש למלחמה אני טוב ממנו ואם אתה רואה ממנו לשוב מים אני
טוב ממנו אם לשמש גם אני טוב ממנו ואם לבקע עינים גם אני טוב ממנו
זו שאמרנו לנו הורידוהו לוי ואשימה עיני עליו נהקך הדבר לשמוית עין בחילוף
זסאך בין בסמך בחוק וימים שלני ר"ל בתורה כתיב אש אין לו וגמך בגבתי
זה יס לי לבלם ועוד כתיב בתורה שלני כי יקן איש א רעהו קסף או כלים
לשומר ונוכב מביא האיש אש ימלא הנגב ישלם שנים לבעלים והוא יש לו לשלם :

א"ל

ויגש לוי יהודה ויאמר בי ארוני ידבר נא עבדך דבר באוני ארוני ויבן כמ"ס
במ"ר מבו דבר באוני ארוני ר"ל יכניס דברי באויןך זקנתו של זה שרה
שלקחה פרעה לילה אחת לקח בגעשים הוא וכל ביתו דקבו ויגע ה' את פרעה
נגעשים גדולים ואת ביתו על דבר זרה וכו' הזהר שלא ילקח אוחיו האיש בלרעת
ר"ל על יוסף ח"ש כי כמון כפרתו ס"ת יכה ר"ל שיהא אחר בלגרת כפרתו
אמו של זה לא משה לא מהקללה של אבא שלקחה התרפים של אביה ואבא לא
ידע שהיא לקחה התרפים ואמר ללבן פס אבא תמלא את בלחך לא חיה ומתה
הזהר ברוחך שלא יחיל בך קללה אחת ואחיו א"ל יוסף את שנים ממנו נכנסו
לבך אחד כל שסס וההריגוהו השמר ממנו :

א"ל

ארוני יש את עבדו לאמר הוסיף לך אבי או אה וגאמר א ארוני יש לנו אב וקן
וילד זקיתו קטן ואחיו מה וכו' א"ל יהודה ליוסף מתחלה באת עלינו
בעליה כמה מדינות ירדו לגללים לשבור אבל ולא בלח לאחד מהם שמוא בחר
באש ליקח או אתה סבור לישא את אחותי וקף על פי כן לא כסינו ממך דבר
ואמר הגבוע נגנבה מרגלים אחס וקשו המפרשים כילד יאמר להם כך לא רמז
להם מרגלים ר"ת מנצי נחל נגנבה ליסמטאס מוכרתס והם לא ידעו מה אמר
להם ולמה טשה בכס כל כך שאמר במא יטעו בבנימין כמו שעשו בו :

א"ל

איש אשר נמלא גביעו בידו הוא יהיה לי עבד וכו' ויגש לוי יהודה ויאמר
ויבן כמ"ס במדרש אבכיר א"ל יהודה ליוסף מה נאמר לאבא שבארך
כענין אמר להם הלך החבל זה בנימין אחר הדלי זה יוסף החחיל יהודה כועס
וא"ל בשבועת דין שקר אהה דן אהונו א"ל יוסף שקר לשקרי בשקר מוכרת את
יוסף אחיכם א"ל אשלוף את חרבי ואתחיל בך ואסיים כפרתו א"ל יוסף אני
אכרוך אותו על זורך א"ל אפתח פי ואבלע אוהך א"ל יש לי אבן ואני סוממו
א"ל למה תגרום שאצבע שוקי מלרים בדמים ואהרוג לכל מלרים א"ל לבעים
היום מווימים שנבעס כמות יוסף אחיכם ואמרתם הכר נא הכמות בנך יוסף
והיה יוסף מוכס בגביע אף עהה כן העשו לבנימין שחטו שיער עינים ותטבלו את
הכמות בדם ואמרו א אביכם הכר נא וכו' א"ל טרא דשכס דליק בי מפני שלקחו
את דינה ושם נקבה היתה וכאן זכר ואמרו רז"ל שהשדו את יוסף על מטכס זכור
א"ל יוסף טרא דתמר בלחך אני נוכחא אותה קשט את עמלך ואח"כ קשט את

אחרים מואמר שאתה נכסלתה אי אתה יכול לקנות קנאה זאת כיון ששמוע יהודה
כך לעק לעקב גדולה וזמרה ואמר כי איך אעלה א אבי והנערה אינני אחי אמר
יהודה נכסלתי לך וראה כמה יש שוקים במזמרים קפן וזמר א"ל יב אמר יהודה
לאחיו אחריב שלושה ואתם אחד אחד ולא נשאיר בהם איש אחד א"ל אחיו
מזמרים אינני כשכס אם אתה מזמריב את מזמרים חזריב את כל העולם ואת כל
הארצות ברעב באותה שעה ולא יכול יוסף להתאפק וכו' כיון שראה יוסף
שהסכימה דעתם להחריב את מזמרים אמר יוסף בלבו מוטב שארודע להם ולא
יחריבו את מזמרים א"ל יוסף לא כך אמרתם שאתיו של בנימין מת אני עתה
אקראתו ויבא אללכם והיה יוסף קורא יוסף בן יעקב בא אללי יוסף בן יעקב
בא אללי והיו מסתכלים בארבע פינות הבית ולא היו רואים אותו חזר יוסף
וא"ל מה אתם מסתכלים בארבע פינות הבית שהוא בא אללכם אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אותי מזמרימה מיד פתחה נשמתה ולא האמינו לו עד שאמר להם
גשו נא לי ויגשו גלה את עצמו והראה להם המילה שמזמרים אינם גנובים שש
עבד"ם ועוד למה הראה להם המילה אלא כמ"ש רז"ל בשם עירובין הבא על
עבד"ם נמשכה ערלתו והראה להם הנוילה שג' יאמרו הפגם בריותו וגמטכה
ערלתו ולמה לא הכירוהו שהוא יוסף מפני שפרעה החליף שמו שקרא את שמו
לפנת פנחה וק"ל :

ויאמר יוסף א אחיו גשו נא לי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר זכרתם
אותי מזמרימה ויבן למה אמר להם גשו נא לי ויגשו ויגשו שני יתר
ועוד למה א"ל אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מזמרימה והלא פסוק הקודם
א"ל ויאמר יוסף א אחיו אני יוסף העמד אבי חי וכו' אלא ויבן מזמרים ערות
הדרך היא ומזמרים שטופים בזימה הם ומזמרו אחיו יוסף הוא יפה הואר ויפה
מראה אולי היה כמותם כמ"ש בנ"ם מליצה מעשה שבא רבי למקום שהיה שם
ראו ברשב"י א"ל יש בן לאחור לדיק א"ל יש לו בן ויבן שמו והוא יפה תואר
יופה מראה וכל זונה ששכרת בדיגאר אחד שוכרתו בשני דיגרים ואמרו אולי
יוסף כמותו ח"ש ויאמר יוסף א אחיו גשו נא לי ויגשו אמרו רז"ל שגשו לראות
פרעופי שהיו בקיאים לראות בפרעוף אם לדיק אם לאו כמ"ש ברבינו האר"י
שהיה מוכיר בתקנת המלך מעשה בעשור אחד ששמוע שיש נביא בישראל שוכיר כל
מעשה בני אדם ויבא לפני האר"י וכו' ועיין בפ' וישב ח"ש ויאמר אני יוסף
אחיכם לדיק כמותיכם אשר מכרתם אותי מזמרימה ואפילו מזמרים שטופי זימה קני
אני מהם שהרי ראיתם במלתי שאני לדיק ח"ש ויאמר להם יוסף וכו' כי נכסלו
מפניו מפני שלא ראו במלמו שום חטא ח"ש אמותה הפעם אחרי ראותי פיך
שלא חטאתה ח"ש ראות פיך לא פללתי ועיין בפ' יחי :

ונאמר א אחיו יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן וכו' ויבן כחב כס' דעת
זקנים מושל לאדם אחד הולך לדרתו ולפניו שני דרכים דרך הראשון

תחלתו מושר וכו גנות ופרדסים ובסופו קוים ודרך השני תחלתו קוים ובסופו
לרעה אורח מושר גנות ופרדסים ועל אם הדרך היה יושב וקן אחד וזמזיר את
העוברים דרך שם והיה מזה הדרך שתחלתו מושר וכולו קוים לא כן דרך
השני הדגס שתחלתו יש בו קוים כי כולו מושר ושומע לעלם הזקן ולך בטח
אע"פ שיגע מעט בתחלתו אמ"ר הולך בשלום אבל מי שלא שמע לזקן והלך בלבו
שתחלתו מושר נכסל בסף כך האדם שצובר עבירה והולך בשירות לבו מואל
נחת רוח ודרך ישר בעו"הו ובסופו מת והולך לגיהנם שכולו קוים אבל מי שמרח
בעו"הו ויגע בתורה ובמלית הוא יורש העו"ה"כ שכולו מושר חוה שרמו ונאמר א
אדני זה נאמר הליקים שאומרים זה לזה יש לנו אב זקן זה משה רבינו ע"ה
המזכירנו על הסורה והמלית וילד זקנים קטן זה יל"הר וכנע על ידי הסורה והמלית
ויותר הוא לבדו היל"ה"ע לאמו זה כנסת ישראל ואינו שששמים אהבו שיכבו לעו"ה"כ :

א"ל אדני שג' את עבדיו לאמר הוסיף אב או אח ונאמר א אדני יש לנו אב
זקן וכו' ויבן כמ"ש רז"ל רמו על גרות הטובה בית שמאי וביה הלל נחלקם
בית שמאי אומרים בלילה הראשונה מדליק והולך וחוסר וביה הלל אומרים
בליל ראשון מדליק אחד מאלו ואליך מוסף והולך אחד עד שבליל אחרון יהיו שמונה
והדין כביה הלל כמ"ש בש"ע א"ח חוה שרמו אדני שג' את עבדיו לאמר הוסיף אב
ר"ל מדליקו הגרות על סדר א"ב כסדרת הלל או א"ח כסדרת שמאי ליל א' ח' ר"ל
שמונה והיו משיבים יש לנו א"ב זקן כסדרת הלל הזקן וילד זקנים קטן הוא השמש
ח"ש מעלין בקודש כביה הלל ולא מזמריין כביה שמאי ח"ש בשם קידושין תפסחה
מזובה לא תפסחה כביה שמאי תפסחה מועט תפסחה כביה הלל וכאמור :

ונאמר א אחיו יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו וזמז' רש"י
ומה אביו יעקב מזמרו ויבן העיין כמ"ש הכב שקודם המלך משל לשני
אבותיו שהיו אבותיו זה לזה אהבה נפלאה וכל אחד מהם היה נפשו קשורה
בנפש וכו' ועיין בפ' וירא ח"ש לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו וזמז'
אביו יעקב מזמרו ח"ש והיה כראותו כי אין הנער וזמז' מפני ועשה כבואו א
ענך אביו והנער איננו אהבו ונפשו קשורה בנפשו מפני שאבותיו זה לזה כזוכר :

ויברך יעקב את פרעה ויאל מלפני פרעה ויבן בס"ד ה"לל וילא מעט
פרעה מהו וילא מלפני פרעה אלא כתב בס' אדרת ג"הו הנה דרך
הגימטום כשיבא אחד לפני המלך וכיוצא לא יפוך אחריו א המלך ועיין בפ'
מקן ח"ש ויברך יעקב את פרעה וילא מלפני פרעה כשיבא שם פניו כנגד פני
פרעה :

ויברך לו את כל דברי יוסף וכו' ותחי רוח
יעקב אביהם ויבן ה"לל
כמ"ש בנ"ר ע"ה אמותה הפעם אחרי וכו' שאמר יעקב אע"ה סגור הייתי
למות שחי מיתות בעו"הו ובעו"ה"כ שנסתלקה ממני שכינה וסייתי אומר שיתבעני
הקב"ה מיתתך עכשיו שטהך חי לא אמות אלא פטם אחת ח"ש ותחי רוח יעקב

אביהם ולא אמר ויחי יעקב לא ויחי רוח יעקב שלא מת בש"הב לא בש"הו כלבד : **הא** לכס זרע חרעתה את האדמה ויבן ה"לל קחו

לכס זרע וכו' מהו הא לא כמ"ש לקוטים מפרדם סגולה לעין הרע שיאמר חמשה שהוא כופה חמשה גוויין דעניא שהיא מלך הגבורות כנגד חמשה אוחיות מולקף שהם גומטריא פר דינין ולא דרך יעקב ליוסף בן פרת חמשה פרת חמשה תיבות מפני עלי עין בשביל סגולה עין הרע ח"ש הא לכס זרע זרע אוחיות עור ה' תהיה לכס עור משני הרע ח"ש ויגד לפרעה ויאמר אביא' ואחי ב' ולאגס ג' ובקדס ד' וכל אשר להם ה' כדי לבטל עין הרע מהם ח"ש בניו א' ובני בניו ב' בטויו ג' ובטו בניו ד' וכל זרעו ה' הביא אחו מולרימה זכר חמשה לשונות כדי לבטל עין הרע מהם שלא תשלט בהם ח"ש ומקלה אחיו לקח חמשה : **א"נ** הא לכס זרע חרעתה את האדמה ויבן כס"ד ה"לל קחו לכס זרע מהו הא לכס זרע וכו' לא הוא הטת היה רעב ואם תוליא הארץ זרע יהיה עליו עין הרע וילקח הזרע מפני זה ח"ל הא לכס זרע זרע אוחיות עור משני הרע כמ"ש בשם' מלעה והסיר ה' מורך כל חולי א"ר זו העין רב לעומיה רב על לבית הקברות ענד מה דעבר אמר תשעה ותשעים בעין הרע ואחד בדרך ארץ כתב בס' אורות ג'ים מעשה פסם אחת הלך יהודי אחד לערב להחליף ארוח שהיה חילוני ונחאכסן אלל השר של הערב והשר המ' היה בעל עין הרע יום אחד ראה תמיאה הנה' את השר שהיה מטייל והיו הנערים מטיילים ומתחבקים בשרה והיה להשר המזכר בן אחד יחיד בן עשר שנים ואמו סרקה את בשרו במסרק ותחלוף לו מלבושיו ותשאלהו לטייל עם הנערים והשר של הערב נשא את עיניו וראה את בנו מסתק עם הנערים ולא הכירו כי הוא בנו וייטב בעיניו וראהו בעין הרע אח"כ השר בא ללהלו ולא ראה את בנו ואמר לאשתו הנער לאין הלך ח"ל לטייל עם הנערים ח"ל מהריו והביאו אוחיו ומהרה להביא את בנה והנה הנער מוטל ארצה ומת ב"מ ואמרה לאישה לבקר נמי המתה אוחיו בעין הרע זה תמיאה גדולה מפני זה עושיין לילד הקטן קף אחד של כסף מוזקק של חמשה אלבעות וכוחבים בו ה' כדי שלא ישלע בו עין הרע :

ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נושאים מטוב מלרים ויבן וי"ל כזאת שפת יתר ה"לל ולאביו שלח עשרה וכו' לא אמרו רז"ל כמ"ש שלח לו יין ישן שדעת זקנים עינה הימנו היכא רמינה ששלח לו יין וכו' לא כזאת גומטריא ע"ה והמילה יין ישן :

ודיה בתבואות ונתחם חמישית לפרעה וכו' ויבן כמ"ש רז"ל אם האדם עשה עונות ורובה לחזור בתשובה יעשה כנגדם מלות ולדקות כמ"ש ותחלוף בלדקה פרוק ח"ש כמ"ש פאה דמלי איניס לאפרושי חמישית הריחו ממוט ללדקה ח"ש ונתחם חמישית ממזוניכס ללדקה לפרעה לפרשעון החובות להק"ב :

אמותה הפעם אחרי ראוותי את פניך כי עורך חי ויבן כמ"ש בס' פני דוד

דמי שהוא שריו בלעזר ותקוף ליה עלמא ומת אינה נקראה מיטה לא חיים שנת מלכותו אבל מי שיושב בשלוה ומת זה נקרא מיטה ויעקב אע"ה היה בלעזר גדול על אבודת יוסף ואם באותו ימי הבלעזר מת לא חשיב מיטה לא חיים ועתה טובה וראה יוסף חי ומלך מכאן וליך כשימות יקרא מיטה ח"ש אמותה הפעם ר"ל זה הפעם יקרא מיטה אחרי ראוותי את פניך כי עורך חי משא"כ קודם בהיותו בלעזר בו בפרק לא שמה מיטה לא חיים ח"ש קהלה ושבת איני את המתים שכבר מתו מי שהוא מת בשלוה יהיה לו שבת מן החיים מן שהוא מת שהיה בלעזר גדול ונקרא בו חיים : **אנכי** ארד עמך מלרימה וכו' ויוסף ישית ידו על עיניך ויבן מהו ויוסף ישית ידו על עיניך ארז"ל טוב לבן המת שיעלים עיני אביו בסוד ויוסף ישית ידו על עיניך ומונה בגדלד יע"א בעת שמטיינין המת בקבר משים הבן על עיני אביו עפר מארץ ישראל וכן לאמו :

א"נ אנכי ארד עמך מלרימה ואנכי אעלך גם עלה ויבן כס"ד ה"לל אנכי ארד עמך מלרימה ואעלך גם עלה אנכי שניה שפת יתר לא כמ"ש כמ"ר ע"פ בהוליאך את העם ממלרים תעבדון את הלאים על ההר הזה בלי זה זכות אלויהם ממלרים היו יודע בזכות התורה שהם עתידים לקבל על דרך ברה הוה הם יולאים מזה ח"ש אנכי ארד עמך מלרימה ובזאת זה זכות העלה בזכות אנכי זה התורה כמ"ש אנכי ה' להיך שעשדון לקבל אעלך גם עלה מן הגלות הזה ח"ש בהפערת שופטים אנכי אנכי הוא זמנאמכ מן הגלות וכאמור :

א"נ אנכי ארד וכו' ואנכי אעלך גם עלה ויבן כס"ד כמ"ש רז"ל כמ"ש בתורה על ידי עסק התורה תהיה הגאולה שנאמר גם כי יתנו בגוים פי' רש"י שיהיו שונים ועוסקים בתורה כשיגלו בזמותה עתה אקבלם במהרה אקבלם ועיין בפ' נח הטעם ח"ש אנכי ארד עמך מלרימה בגלות המר הזה אנכי בזכות אנכי זה התורה אנכי ה' להיך אעלך גם עלה מגלות המר הזה ח"ש אנכי אנכי הוא מנחמכם וכאמור : **א"נ** למה אמר אעלך גם עלה שפי פעמים לא ויבן כמ"ש הפסוק אהיה אשר אהיה אמרו רז"ל אהיה עמם בגלות זה אהיה עמם בגלות אחר ח"ש אנכי אעלך מגלות הזה גם עלה מגלות אחר :

א"נ למה כפל הדברים אנכי אעלך גם עלה לא ויבן כמ"ש כמ"ש קידושין תניא וקמא ועליה ה' המקום אשר יבחר ה' מלמד שבי"המק גבוה מכל ארץ ישראל גבוה מכל הארצות בשלמא בי"המק גבוה מכל א"י וכו' ח"ש אנכי אעלך מכל הארצות גם עלה לארץ ישראל בביאת משיח לדקויו :

ובני דן חשים ויבן כמ"ש בס' ר"ח גדול המשפט על ידו ירושלים מתושבת דכתיב ואשיבה שופטיך כבדאשונה וכו' וכתיב בתריה ליון במשפט תפדה וכו' ח"ש ובני דן לשון דין על ידי דין אמת חשים אוחיות משיח שיבא בב"א :

וישיבני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל מלרים ויבן אמרו רז"ל יוסף אמר לאחיו ראו חייבא שחיבב לי פרעה שראה מנימום מלרים

אין עבד מושל במלרים וכן אמרו פרעה לוי עבד שלקחו רבו בעשרים כסף
חמשיליו עליו מה עשה פרעה בחחילה עשאו ליוסף לאב לפרעה וכיון שקבלו
פרעה מיו ויכל לומר אינו מקבלו לשלוט עליו ואח"כ לאהון לכל ביתו שמהו ואח"כ
ומושל בכל ארץ מלרים ובה סהם פיהם שלא יוכלו לומר עבד שלקחו רבו וכו'
ו"ש אהה תהיה על ביתי ואח"כ ועל פוך יסק כל עמי ו"ח"כ רק הכסא אנדל מורך
ובאמור ו"ש דוד הע"ה שמו אהון לביתו ומושל בכל קנינו ובאמור :

א"נ וישימו לאב לפרעה וכו' יובן כמ"ש בשם ברכות מנשה ברבי חנינה בן
דוסא שהלך ללמוד תורה אלל ריב"ז ויחלה ביוו כל ריב"ז אלל חנינה בני

נקש עליו רחמים ויחיה הניח ראשו בן ברכוו ובקש עליו רחמים ויחיה אמר ריב"ז
למלא הטיח בן וכו' את ראשו בן ברכוו כל היום וכלו לא היו משינתיו עליו אלל
אשרו וכן הטיגה גדול מורך אלל לאו לא הוה דומה לעבד לפני המלך פי' רש"י בן
בית נכנס ויואל שלא ברשות ואני דומה כשר לפני המלך שאינו רגיל לבא לפניו
ו"ש יוסף לאחיו שנתן לו פרעה מעלת העבד ומעלת הכר מעלת העבד וישימו
לאב לפרעה ולאהון לכל ביתו נכנס ויואל שלא ברשות ומועלת הכר ומושל בכל ארץ
מלרים :

כמ"ש לשלל את אברך ולי גאה לברך יובן בס"ד מהו את אברך
כמ"ש בשם' סוכה א"ר יהודה שני והוא הושבעא ו"ש את אברך שם
הקב"ה שמו את אברך ובה ולי את אברך שם ה' ועוד מהו ולי גאה לברך לא
כבז בשם' ל"מ כשיחבז שם הויה ה' ראשונה דלת ודמות ואלו בתוכה וה' אחרונה
דלת ודמות יוד בתוכה ויוד ואלו של שם ויהיה שם ה' מספרו ארבעים ו"ש דודי
לי ובאמור ו"ש ויקחו לי תרומה פי' רש"י לי לשמי לרמוז שם ה' לעמוד יהיה
מספרו לי ארבעים ובאמור ו"ש את אברך ולמי את אברך לי שהוא גימטריא
שם הויה שסמפרו ארבעים גאה לברך :

פרשת ויהי

סמיכות הפרשה ויפרו וירבו מאד וס"ל ויהי יעקב וכו' יובן מקשים
המפרשים למה הביאו הסמיכות ויפרו וירבו והלא אמרו רז"ל בשם' תעניה אסור לאדם
ועד קשו כילד בשני הרעב יפרו וירבו והלא אמרו רז"ל בשם' תעניה אסור לאדם
לשחם מטתו בשני רעבון כמ"ש וליוסף יולד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
פירם מנאחיו ובכ"ס סינהדרין שלשה שימושו בתיבה חס לקם ביעורו שחור כלב
נקשר בנקבה עורב לוקח הזרע מפיו לשה לנקבה שלו לא כמ"ש רז"ל כיון שבא
יעקב אביו למלרים פסק הרעב ו"ש ויפרו וירבו מאד ואם האמור אסור לשחם
מטתו בשנת רעבון וכדל ויפרו וירבו מאד ונתנה טעם חורמיו הקדושה ולזה
סוף ויהי יעקב בארץ מלרים כיון שבא יעקב למלרים פסק הרעב ומוטר לשחם
מטתו וכו' :

א"נ סמיכות ויפרו וירבו מאד ויהי יעקב וכו' :

יובן כמ"ש ב"מ"ג נדרים ארבעה חטובים כמחוס ואפילו הכס חיים ואלו הן סומא
כמ"ש במחשכים חטובי כמתי עולם ומלורע כמ"ש אלל מרים א גא תתי כמת וכו'
ועני כמ"ש כי מותו כל האנשים המבקשים את נפשך מי הם לו דתן ואזכירם
שהעני ואין להם כבוד עוד לילך אלל פרעה ולהלכין עליך ואי אפשר לומר מהו
ממש לפי שאח"כ נחלקו עליו בעדת קרח כמ"ש ודתן ואזכירם ילאו נצבים וכו' גאל
כי מהו מלמד שהעני ומי שאין לו בנים כמ"ש אלל רחל הדנה לי בנים ואם אין
ממה אבני ח"ש ויפרו וירבו מאד דהיינו שיהיה לי בנים ובהו ויהי יעקב שוקרא חי
ולא מת :

א"נ ויהי יעקב בארץ מלרים שבע עשרה שנה ויבן
ימי יעקב שני חזו שבע שנים וארבעים ומואלת שנה יובן למה כל האריכות
ויהי יעקב בארץ מלרים י"ז שנה וכו' לפי כשעמד יעקב אביו לפני פרעה הו
ימו ק"ל שנים ויהי במלרים י"ז שנים הו קמ"ז שנים אל"כ למה חזר ובפל ויהי
ימי יעקב שני חזי קמ"ז וכו' גאל יובן כמ"ש רז"ל בשם' יומא ע"פ ארץ ימים ושנות
היום ובלוס ויוסיף לך ומקדים וכו' יש שנים של חיים ז"ש שנים שאינם של חיים גאל
אמר ר"א לא שנתיו של אדם שמהפסדיו לו מרעה לטובה פי' רש"י מי שהיה עני
בילדותו ונעשה עשיר לפת זקנתו דומה לו כלא עכשוו נעשה חי מתוך מיתה וכן
להפך כן יעקב אביו שבראשונה היה בעלר כמ"ש לא שלתי מטעו ולא בקטותי
מלבן ולא נחתי מדינה ויבא רגוז בא רגוז של יוסף ואח"כ אלל יוסף חי ומושל
במלרים ובא למלרים ויהי י"ז שנים בטובה ונחשב כאל כל ימיו בטובה ו"ש ויהי
יעקב בארץ מלרים י"ז שנה בטובה סוף ימיו י"ז גימ' טוב כאל ויהי ימי יעקב שני
חזי חיים טובים קמ"ז שנה כאל כל ימיו בטובה :

א"נ ויפרו וירבו מאד ויהי יעקב וכו' יובן כמ"ש בזהר דודי מלאך לא הוה ליה
חיים כלל בר אדם קדמאה יבד ליה שבעין שנין מדיניה ואמרו חז"ל האדם
הראשון המתחם עליה ולא בא לדור לא כלילה מפני זה היה יבן כלילה שיחין
בשמים כשום ועד אמרו בזהר האבות נחמו ליה חיים לדור אברהם שביק ליה
חמש שנין שה"ל לחיות ק"פ שנים כילחק ילחק לא שביק ליה כלום בגין דדין
דמסטריו קא אהא יעקב שביק ליה המעול ועשרין שנין שה"ל לחיות קע"ה כאברהם
יוסף שביק ליה תלתין ושבע שנין שה"ל לחיות קמ"ז כאביו הא שבעין שנין ו"ש
והעורך דיד זקן בא בימים נעריקון ב' ימים ר"ל שני ימים אחד של אדם הראשון
ואחד של אבות ו"ש ויפרו וירבו מאד מאד אוחיות אדם מביבת אדם הראשון
ויהי יעקב וכו' קמ"ז שנים ולא ק"פ כאביו ילחק מפני שנתן לדוד כ"ח שנין ועיין
בפ' חיי שרה :

א"נ סמיכות הפרשה ויבן ויבא בארץ מלרים בארץ גשן ויחמו בה וכו' וס"ל
ויהי יעקב וכו' יובן כמ"ש רש"י ע"פ ויחמו ויחוללו הגנים בקרבה מחורלוים
זה עס זה ומריבוס בנחלה שני עלומים ואמרו רז"ל יעקב ועשו חלקו העולמות
יעקב לקח עו"הב ועשו עו"הז וא"ת העו"הז של עבו במה אלתו מוטים בעו"הז

שהוא גזל וחורלו המלל מן הים ומן הגיים הרי לא שלו וכו' משל לאדם אחד שהיה לו כרם וכו' ועיין בפ' נח ח"ט ושם ישרא' בארץ מצרים בארץ גשן גשן ר"ח גמרה שלחן ערוך נביאים ח"ט ויאלחו בה מפני שנמשקו בתורה שהיה לו אחוזה בפ"ה וכו' ויחי יעקב שהיה לו חיות בצ"ה :

א"נ ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב ויבן כמ"ט בשם' הענינו א"ר יוחנן יעקב אבינו לא מת וכו' מה זרעו בחיים אף ה' בחיים ח"ט ויפרו וירבו מאד והיה לו זרע ויחי יעקב מה זרעו בחיים אף הוא בחיים :

א"נ ויחי יעקב וכו' יובן איתא במדרש למה פרשה זו סמומה רבנן אמרי לפי שבקש לגלות הקן ונסתם ממנו כמ"ט פסחים דרש רבי שמעון בן סאי ויקרא יעקב א' בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אחכם באחרית הימים בקש יעקב לגלות הקן הימין לבניו ונסתלק ממנו שכינה אמר שם ח"ו יש פסול במעטו באכרסה אבי שילא ממנו ישמעל כיחא אבי שילא ממנו עשו אמרו לו בניו שמע ישראל ה' אלוהי ה' אחד אמרו כסם שאין בלבבך לא אחד כך אין בלבבך לא אחד מיד פכה ואמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וכתבו המקובלים כמ"ט בשם' עוקלין ארי"ל כל עמיד הקב"ה להגמול לכל ליקח שי בעלמות שאל' להחיל אהבו יש וכו' בעבור שקוראים שמת ישראל דר"ט שי ורמזו בק"ט יש כי אדם הראשון פנס בשני דלתין משני שמות אות ד' משם אדני ואות ד' משם שדי ונפרדו שני דלתין מהשמות ונשתברו ונעשו מ"ט סמומה ח"ט הנחם השאינו שנפרדו שני דלתין ונשתרו שאכ"י שי משם שדי ואני משם אדני ועל ידי שקורין שמע ישראל שעמה מלות תפילין כמ"ט רז"ל כל הקורא ק"ש בלא תפילין כלא מעיד ערות שקר בעלמו נפרדו שני דלתין הראשון בזכות דלת של תפילין והשני בזכות ד' של אחד ונפתח מ"ט סמומה ח"ט אשרי אדם שומע לי לשקוד על לדותיו שומע ר"ל שמקיים ק"ש כהקנה שעמה תפילין שני דלתין וכו' ולכן פרשה זו סמומה על קן הנסמך והוא מכה מ"ט סמומה ח"ט ויקרא יעקב לבניו ויאמר האספו ואגידה לכם וכו' הכוונה כיון שחטא אד"ה היה דמשי דלתין משם שדי ושם אדני נעשה מ"ט ויעקב בקש לגלות הקן החלוו צוה ונסתלק ממנו שכינה והוא נלעצר ואמר שם ח"ו יש פסול במעטו ולכן בניו השבו לו שמע ישראל כלומר בזכות קריאת שמע יפתח שני דלתין דשדי ואדני ונגל :

א"נ ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב ויבן כמ"ט בשם' ברכות א"ר המטונה מ"ד מי כחכם ומי יודע פשר דבר מי כהקב"ה שודע לעשות פשרה בין שני לזיקים בין ישעיה לזדקיה וכו' מה עשה הקב"ה הביא יסורין על חזקיהו וא"ל הקב"ה לך ופקר את החולה וכו' כמ"ט בש"ע י"ד מזה לבקר את החלה אפילו גדול ילך לבקר לקטן וא"ל כה אמר ה' לו לביקך כי מת אחסה ולא תחיה כי מת אחסה בצ"ה ולא תחיה לעו"ה כ"כ א"ל מאי האי א"ל משום דלא עסקת בפריה ורביה וכו' ועיין בפ' נח ח"ט ויפרו וירבו מאד על ידי פריה ורביה ויחי יעקב

יקרא חי בצ"ה ובעו"ה ובצ"ה ובצ"ה חייב כל אדם ליטא אשה מבין י"ח : **ויקרא** יעקב א' בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אחכם באחרית הימים יובן כמ"ט בשם' רבנן אמרי לפי שבקש לגלות הקן ונסתם ממנו מימין ראייה לרבנן שבקש יעקב לגלות הקן לבניו ונסתם ממנו לא אשר יקרא אחכם באחרית ר"ט ט"ט עם ארבעה חביות גימטריא לגלות קן מאלן ראייה למדרש ופרש הרב מטתה כהונה את אשר יקרא אחכם בארית הימים ואח"כ כתיב ראונו כזכרי אשה וכו' ולא מליני שגילה להם מעיין הקן כלום מאלן שנסתם ממנו הקן :

א"נ ויקרא יעקב וכו' האספו ואגידה לכם את אשר וכו' יובן בס"ד כמ"ט בשם' רבנן אמרי יעקב אבינו היה להם על המחלוקת אמר לון שהון כללון אסיפה אחת הו"ד ואח"כ בן אדם קח לך עץ אחד וכמוז עליו ליאודה ולבני ישראל חביריו וכו' מניין לנו שיהי להם על המחלוקת לא מן חביתה האספו עיני אסיפה אחת ואגידה אחת שהון ועוד יעקב א' בניו ויאמר האספו ואגידה ר"ט גימטריא ל' דמחלוקת במספר קטן ל' ולמה הזכיר להם על המחלוקת דהמחלוקת קשה מאד מחלוקת ר"ט מכה חרון לקוי קללה מועצת :

בן פרט יוסף וכו' אמרו רז"ל בן פרט אשר עיני הרע אינה שולעת בו להרע גם בן פרט עלי עיני מעולה העין להטיב לו ח"ט א"ח עלי עיני לא עלי עיני כלומר כחכם העין בו להועיל כמ"ט רז"ל בשם' בההיא איתתה דאחיה לקמיה דשמואל דלא הות פסקה מודם עמאתה א"ל לבי ספרי לשבתינו כדי שיטילו כך עיני הרע כמ"ט בשם' כחובות כל אשה שדמיה מרובין בניה מרובין וכן עשטה וטהרה מדמיה ח"ט במסרה והיא גלסה מקור דמיה לעיני שכנותיה דין גרמה לה וטהרה ממקור דמיה שספרה לפני שכנותיה והטילו בה עיני הרע וטהרה וזה עיני הרע להועיל : **א"נ** בן פרט וכו' יובן בס' לקוטים מפרדם יש מן נחש שמו אפודא ורואה בעיניו שלו בעיני רעה וממית לכל מי שרואה אותו כמ"ט בעובדא דאכסדרוס מוקדן שסבב לכל העולם ובה למקום אחד שמתוים בו נחשים שיש להם עיני הרע והלביבם לכל חליותיו מראה זכוכית והלבו לפני אותם נחשים הרואות בעיני הרע ורואו לורחם והסתכלו בעלמם בעיני הרע ומחו פולם הנחשים וגללו הוא וחליותיו ח"ט בן פרט יוסף בן פרט שהוא יפה תואר ומראה עלי עיני למעלה מן העין הכנס לורח הרואה בו ורואה עלמו בעיני הרע והוא גלול מהם :

א"נ בן פרט יוסף בן פרט עלי עיני בנות לעדה עלי שור יובן אמרו רז"ל למה בתחלה אמר לשון רבים בנות ואח"כ לשון יחיד לעדה עלי שור לא כמ"ט בשם' ברכות רב גידל הוה יתיב אשערי טבילה א"ל הכי טבילה והכי טבילה א"ל רבנן לא מסתפי מור מו"הר א"ל דמיין באפי כי קרי חווריה רבי יוחנן הוה יתיב אשערי דטבילה אמר כי שלקן בנות ישראל לאסתכלי בו כי הוה דלהוו להו בני סיבוי וגמוריה באורייתא דטוויי א"ל רבנן לא מסתפי מור מעינא ציטא א"ל אלא

מורעא דיוסף קא אחינא דלא שלטא בי עינא בישא דכתיב בן פרט יוסף בן פרט
עלי עין א"ר אבהו א תקרי עלי עין לא עולי עין עולין על העין ואין העין עולה
עליהם וקשה ובי מותר לשקר ואמר אהא מורעא דיוסף קא אחינא לא אמרו ר"ל
במס' סנהדרין כל ישראל נקראין על שם יוסף כמ"ש בני יעקב ויוסף סלה לה
חולדות יעקב יוסף ו"ס בן פרט יוסף בן פרט עלי עין שהיה יושב על העין של
מיס ואמר בנות לעדה מן הבאר עלי שור דמסתכלן ביה ע"ד לא תסורתי עין
וימדרשו ורובו וישטמוהו בעלי חיים רבין לאמר לא מסתפי מור משינא בישא
ופעמא הוא כי תשב בליתן קשתו ויפחו זרועו ידיו מדי אביר יעקב שהיה שופרי
כעין יעקב והשיבם משם רעה אבן ישראל שהוא מורעיה דיוסף בן ישראל אי"כ
וימדרשו ורובו וישטמוהו בעלי חיים זה רבין שאל לא מסתפי מור מילר הרע
שאמרו לרב גדל : **א"ר** בן פרט יוסף בן פרט עלי עין יובן העין מילר מלך
יוסף הגדול בעלרים אמרו ר"ל בטובה שבא מלאך גברתו ולמדו ליוסף
שבעים לשון ולשון הקודש למעלה מהשבעים לשון ו"ס בן פרט עלי עין ע' גימט'
שבעים ר"ל למעלה מהשבעים והוא לשון הקודש פירש אותיות פרות ואותיות פותר
ר"ל שפתר יוסף חלום הפרות :

א"ר בן פרט יוסף עלי עין וכו' יובן כמ"ס ר"ל בשם' ברכות עין שלא רחצה
להטות ממה שאינו שלה אין עין הרע שולטת בו בעת לעדה עלי שור בעת
מגלים היו ונעזות על החומה בשבע שאלך יוסף כמ"ס ויעבור בכל ארץ מגלים
לראות ויפיו בנות הרבה לעדה כל אחת ואחת במקום שחבל לראות משם עלי שור
לשון ראייה כמו אשורתי ולא קרוב ו"ס בן פרט יוסף בן פרט עלי עין שאין עין
הרע שולטת בזרעו ומאן זהה בעת לעדה עלי שור ולא נסתכל בהם מדה כנגד
מדה אין עין הרע שולטת בזרעו : **זבדוקין** לחוק ימים ויבן יששכר חמור גרם
וכו' למה ברך יעקב לזבולין קודם יששכר עיין בהקדמה : **יששכר** חמור
גרם פי' רש"י כחמור הוק שמעשיין אותו משוי הרבה כד' יששכר סובל על חמור
ואנקלוס חרם יששכר עתיר בנגסין יובן למה חרם אונקלוס על העושר ורש"י
פי' על חמורה לא בעל חורה יהיה עשיר כמ"ס מדרש' תנחומה מעשה בההוא
תלמוד שהלך בספינה והיו עשירים מהלכין עמו והיו אומרים לו היכן סחורך
א"ל מונחת ומזונעת בספינה ברקו ולא מלאו בספינה כלום והתחילו להלעז עליו
כיון שהגיעו לעיר באו לסטים ונטלו כל מה שהיה בספינה ולא הניחו לסם כלום
וההוא תלמוד נכנס לבי'המדר ודרש להם וכדודוהו כבוד גדול והולכותו לאטול
ולשמות עמיהם ונתנו לו ממון וכו' אכ"י הספינה וא"ל בבקשה למד עלינו זכות
אלל בני העיר שלא נמות ברעב שרחנו עלינו וכן עשה ופרנסו לכל בני הספינה
ו"ס טוב סחורה מסחר כסף ומחירן וכו' ו"ס יקרה היא הסורה מפנימים וכל
חפצים לא ישו בה ו"ס יששכר חמור גרם בעל חורה עתיר בנגסין שיתנו לו
מתנות ממון וכסף וזהב : **א"ר** יששכר חמור גרם וחרגם אונקלוס עתיר בנגסין

יובן כמ"ס בש' ראה מעשה מעשה בקישר אחד של מאת חכם אחד ילד
ארבעה שנים וכו' הם שאלו אחת למה היהודים כאשר נכנסים להתפלל הם שמחים
וטובי לב לא בן העכו"ם נכנסים בלב נשבר ומדה וזכרים בדמעות שלים השיב לו
הילד החכם שאנחנו מתפללים לא חי וקיים ולכן מתפללים בלב שמח לא בן העכו"ם
אשר זכרים מותם ליהיה ונזכר פניהם ולכן הם זכרים שאלו שנים למה העכו"ם
עשירים יותר מהיהודים השיב לו כי ליהיה מוח וחלקו הם הירושה כל כסף והרב
הניתן להם בתים מלאים כל טוב לא בן בני ישראל ליהיה חי וקיים ואולי
פירותיהם בעו"הו בחרת מתנה וזקקה עוד של שאלו שלישית למה העכו"ם מניחים
את המת שלהם שנים או שלושה ימים ולכל הפחות כ"ד שעות ואח"כ קוברים
אותו לא בן היהודים אם מת אחד מהם תקף תלך רוחו ישוב לאדמתו ר"ס לקוברו
יפה שנים אחת קודם ואסור בלינה השיב לו מפני שיעקב ועשו חלקו העלמות
עו"ה"כ לקח יעקב ועשו"ה עשו ולכן העכו"ם הם בני עש אים יכולים ללאת
ממחלת אבותם עד אשר יכריחו לא בן היהודים הם פה גרים בארץ ורואים
ללכת למחוז חפלים היא ארץ החיים ויפה שעה אחת קודם עוד של לו שאלו
רבישים למה העכו"ם אין מביאין את בעותיהם לא עד שגדילו מבטם שלשים
ומעלה לא בן היהודים המה יהיו לאנשים מבנות עשרה שנים או שנים עשר
שנים למרבה סומך לפרקן היה החכם הילד ירא להשיב לו א"ל המלך א הורא
כל דברך טובים וגומחים השיב לו מפני שפעם אחת גדלה בת אחת מבנות היהודים
ולא השריאה אביה ואמה וזנתה וילדה את ליהיה ומאותו היום ואילך התחילו
להשיא בעותיהם כשהם קטנים לא בן העכו"ם כאשר ראו אותה מועשה שגדלה
בת היהודים וילדה ליהיה התחילו גם הם לגדל בעותיהם אולי יוכו ללדת גם הם
לאותו וישמו המלך על מה שהשיב לו הילד החכם ויחבקו ויבטקו על פיו וי"ל
המלך שיטנו לו מתנות מביה גמזו אביים טובות ומרגליות וכסף זהב לרוב ויפטור
אותו לשלם ו"ס יששכר חמור גרם שהוא נושא עול החורה עליו כחמור למשו
זכיה עמיר בנגסין יתנו לו מתנות ויהיה עשיר : **א"ר** יששכר חמור גרם בעל
חורה ואונקלוס חרם עתיר בנגסין יובן כמ"ס במס' יומא והכהן הגדול מאחיו
אחרים אומרים מנין אם אין לו שאחיו הכהנים מגדלין אותו ת"ל והכהן הגדול מאחיו
גדלוהו משל אחיו אם אין לו יתנו לו אחיו הכהנים מתנות ויתעשר כמ"ס במס' תענית
מעשה בלשא ורבי יוחנן הוו גרסי באורייתא דחיקא להו מילתא טובא אמרי נקום
וכו' ועיין בפ' וישב פי' רש"י מנהג הוא מי שהוא ראש ישיבה היו מגדלין אותו משלהם
ומעשרין אותו כדאמרין והכהן הגדול מאחיו גדלוהו משל אחיו ו"ס יששכר חמור
גרם שהוא בעל חורה עתיר בנגסין מי שהוא ראש ישיבה מגדלין אותו משלהם
ומעשרין אותו : **א"ר** יששכר חמור גרם אמרו ר"ל חמור
גרם ליששכר בעלד כמ"ס ויבא יעקב מן הסדה בערב וחלא לאה לקדחהו
וכו' מנין ידעה שבא יעקב לא החמור לעק וידעה שבא יעקב כמ"ס בש"ס יורה

א"ר יוחנן מ"ד ושכב עמה בלילה ההוא מלמד שהק"ה כ"ה סייע באותה מעשה שנאמר ישכר חמור גרם חמור גרם שטלר ישכר :

ויחי יעקב בארץ מגרים וכו' ויקרבו ימי ישראל למוות וכו' יובן אמר רבי יוחנן במ"ם הענית יעקב אבינו לא מת פי' רש"י ג"ל הוא חי לשולל א"ל וכו' בכדי חננויה וספרו ספדו וספרו קברו וספרו פי' רש"י דכתיב ויחננו אותו ויספרו אותו ויקברו אותו במערת שדה המכפלה סוברים היו שמת ג' שב ילקוט דוד משם המדרש משה רע"ה לא מת מאי לא מת לא כי כבר נסתלק ממות חומר האנושי ולא היה רק כהולך מחבירו ולא כמו מיתת אדם וכאן ג"כ יעקב אבינו שנסתלק ממות חומר האנושי ולא היה רק כהולך מבניו ולא כמו מיתת בני אדם מפני זה אמרו ויחי יעקב וכו' יעקב אבינו לא מת שנסתלק ממות חומר האנושי ועוד אמרו ד"ל בחינת ישראל מיתה כמ"ס ויקרבו ישראל למוות בחינת יעקב לא מיתה ויחי יעקב אבינו לא מת א"ל ח' :

א"ל ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב וכו' יובן ו"ל למה סמך ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב ג"ל כמ"ס ב"ס שנת בן עזאי אומר כל שאינו עוסק בפריה ורביה כאלו ממוטע הדמות דכתיב בללם לאדם עשה את האדם א"ל ים נאה דורש וגאה מקיים ויש נאה מקיים ואין נאה דורש ואתה נאה דורש ואין נאה מקיים א"ל מה אעשה שנפשי חשקה בתורה וכו' ו"ל אדרבה מן שהוא חכם דואה לקיים פריה ורביה לא כתב רבינו האר"י על ידי עסק התורה מוליד נפשות כמו פריה ורביה כמ"ס שערי פריה ורביה בתורה ועיין בפי' נח ועוד אמרו ר"ל במ"ס ברבות העוסק בתורה נקרא חי כמ"ס וצדיקה בן יהודע בן איש חי אטו כולי עלמא בני מתי ניהו לא בן איש חי לויק במימותו קרוי חי רב פעלים מוקנלא שריבה וקבץ פעלים לתורה וכו' ח"ס ויפרו וירבו מאד בתורה ויחי יעקב שיקרא אפילו במיתתו חי מפני שסתלק ממות חומר האנושי וכו' :

א"ל סמיכות הפרשה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב יובן בס"ד כתב בס' נפש חיים דבס יעקב מורה על פריה ורביה ח"ס ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב דבס יעקב מורה על פריה ורביה :

ויקרבו ימי ישראל למוות יובן בס"ד ו"ל ה"ל ויקרבו שני ישראל למוות לא כמ"ס בס' בן יהודע ע"פ וימת איוב זקן ושבע ימים ה"ל ושבע שנים אך העניין הוא שהארס יש לו חיים חדשים בכל יום בפני עלמו כי בכל לילה בעת הסוהה הלא נכחו וכו' ועיין בפי' וישלח ח"ס ויקרבו ימי ישראל למוות ולא שני ישראל לפי שמוסר חיי האדם ליתלק כפי מספר הימים ח"ס בהפטרות ויקרבו ימי דוד וכו' :

א"ל ויקרבו ימי ישראל למוות יובן בס"ד ה"ל ויקרבו בני ישראל מהו ימי לא כמ"ס בס' בבט מוכר ע"פ וימת איוב ושבע ימים ה"ל ושבע שנים אלא אמרו ר"ל כי בכל יום ויום מנחתו של אדם הם עשה בו מילה אחת אותו

היום הולך לפני הקב"ה ואומר רב"ש אנו יום פלוגי משנתיו של פלוגי וכו' ועיין בפי' וישלח ח"ס ויקרבו ימי ישראל למוות אותם הימים כולם נתקדשו לפני הקב"ה בלי בוסה ביום המיתה שבעה בהם מילה שנעשים לו מלכות רוחני ולבושו כמ"ס בס' נפלאים מעשך מעשה ברבי לשור ורבי יהושע שהיו הולכים בהר הבית וראו מלאך ובידו חלוק רוחני אשר אורו זרח יותר מאור השמש ולא היה לו שפה לפניו ותשבו החכמים שזה החלוק שלהם ואל"ה המלאך חלוקם טובים יותר מזה וכו' ועיין בפי' וישב ואם עשה עוונת עושה לו מלכות שחור כפחם כמ"ס צוהר ויהושע היה לבוש בגדים לואים איוני לבושין דאח"כ שאר בהוא רוחא בההוא עלמא וכב מורה באלבע סן האדם יבוס ללא תהך ובגדיו קרועים או משוקף וא"ך לא יבוס בההוא העולם במלבושו כפשו קרועים ומלוכלכים לפני המלאכים לפני המזיקים ויהיה לבע ולקלם ומבזים אותו מפני עונותיו ח"ס בהפטרות ויקרבו ימי דוד למית וכפ"ת :

וישכר וכו' למה שני טיבין ועיין בפי' שלח לך :
ויאמר השבעה לי וישבע לי ויבן למה אמר השבעה לי וישבע לי נדרים מעשה ב"אם נדרים מעשה ב"אם אחר שהיה עושה בחבירו מעות אמר המלה למה חן לי המעות שליחך לך א"ל כבר נתתי לך באלו לטוב לפני רבא וכו' ועיין בפי' תולדות ח"ס ויאמר השבעה לי על דעתי כדי שלא תעשה רמיה עלי כמו רמיה דבעל הקנה בזמן רבא וישבע לי על דעתו שלא יש רמיה בשבעה זו :

ועשית עמודי חסד ואמת יובן פי' רש"י חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת שאינו מלפני לחסלים גמול ויש מתים שנמלים עם מן שעשה עמהם חסד שכן ראיתי אתי בעיני וכמ"ס בס' ראה מעשה ב"אם אחד עמי וירא לאים ובר מרע ולא היה יודע ללמוד כי אם מקרא לבר ויש לו אשה ובנים ובכל יום היום מאסף עשרה אנשים להחפיל שחריה - מנחה וערבית צבית הרב ואחר תפלת שחריה היה הולך מחוץ לעיר לחפזו עלים ויבא בערב לעיר למוכרם ולהחיות בהם אנשי ביתו יום אחד הלך חוץ לעיר וראה איש אחד הרגו וראהו שהוא מהול ויש לו פאות וזקן ויודע שהוא ישראל וירא שמים טרח ויגע ותפר לו קבר הוא לבדו עד שקבר אותו ולא נסתם הגולל לא עד הערב ואותו היום לא חשב עלים ולערב ב"א לביתו ריקס א"ל אשתו מה היום מיומים לא הבלתה מחיה לבגוד א"ל היום יצאתי ליער וראיתי חיה ביער ונרחתה הרבה עד שהרגתיה ולא היה עוד זמן להביא עלים ולמכור וגשארתי אותה הלילה רענים גם לנאים וכו' ובבוקר הלך לבית הרב להחפיל כנהוג ואחר התפילה הלך ליער לחפזו עלים בא ליו ליווה הגבוי ואל"ה שלום עליכם וחזור לו שלום ואל"ה ליהוה להיבן הולך אדוני א"ל לכרות עלים מן היער ולמכור אותם ולהחיות נפש ונפשות אנשי בית א"ל ליהוה א"ל תראה לבא עמי לעירנו שהיא כולה גנות ופרדסים ומיני וורדים ורתי טוב

ותרד עמנו ללמדנו תורה א"ל האים אוי יודע לא מוקרא בלבד וכיזר לאזד אחכס
א"ל לאיו אין אחנו יודעים אפילו אות אחת ואתה הלמדנו מה שאתה יודע ואני
אחן לך קף לפים דיגרי בכנה והפטר בו מואד עד שתפשו בידו ויהי רך בו
לגבי וכלו והניעו לבמה מדברות ולכמה יערות והוליו קרוב כנה אחת כדי
שתענה ויודקך חומרו ונשמחויו כדי שיכנס בן עדן בגוף וכמה והניעו למקום
משובה ומפואר וכלו מלא חילנות של שופים ומיו וורדים ואח"כ הביולו לפתח
שער אחד גדול ובהניעם יאל לקראתם איש אחד וא"ל לאיו זה האים אשר טרח
ויוגע וקבר אותי מיד תפשו בידו והניעו לפני ולפנים לנן עדן וכאשר נכנס ראה
בני אדם יושבים בין האילנות של שופים וריחם נודף א"ל מי הם א"ל גו הם
חברת הרחלים וחנה הקברנים אשר מורחם עם המתים א"ל האים הלכתי
לגיהנם של אש א"ל ח"ו הוילי ואנתי מורחם ביום לפני השמש והחנימויות א"ל
נכנס לגיהנם של אש חזר ושא אחת האים נכנסתם לגיהנם של שלג שניענו
הוילי וטרחנו עם המתים בשלג וגמר וקור א"ל נכנס לגיהנם של שלג שניענו
בקר ובחורף וא"ל לאיו חשב נז אהם עומה השמח ותול הוילי וטרחה עם
אוייו איש אשר ראה ביער ויושב עמיהם שש ושמה אח"כ א"ל לאיו אדוני
כיזר חשב פה ואני נבדך ולני כל עמי אדודת אשתו ובני כי לא הנחתי להם
ללום צבית לא להם ולא מים א"ל לאיו אם תרצה תלך עמי ואררך אותם
שהם בריאים ועובים ואין לרובים לכל באותה שעה תפשו בידו והוליו לביטו
וראה את אשרו שהיא יושבת לבנה א"ל כיזר היית כל הזמן הזה א"ל הויו
לה' כי טוב וכו' שלא נלכנו לללום והילדים נדונו ויקחו להם נשים מכל אשר
בהמו א"ל לכו והביאי הילדים ואראה אותם היא הלכה לקרותם וליהו הפסו
בידו והוליו לנן עדן וכאשר באה הששה והילדים ולא מלאוהו אזי הלכה האשה
אלל הרב המדינה וספרה לו ועשה הרב שאת הלום ויספרו לו כל המעשה
טולו מוראם ועד סוף וכאשר הקץ משנתו שלה הרב אחר בניו ויספר להם
כל המעשה ועשה אותם עם חברה הקדושה הרחלים והקברנים ועוד כמ"ש
במודש שומר טוב אשרי משפיל לו דל זהו שאמר הכתוב מלוח ה' חונן דל
ר"א אמר מי שהוא קובע מת מלוח ח"ש אשרי משפיל לו דל הדייט קובר
מת מלוח ביום רעה זה גיהנם ימלטהו ה' מדינה של גיהנם ה' ישמרהו
ויחייבו שיכנס בחיים לנן עדן ואושר בדרך העליונה לנן העדן העליון ח"ש
ועשים עמדי חסד ואמת חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת אמת ר"ת
ארון משה חכריון ארון שמשאו בחרין משה המשפיו בקברו וקוברו חכריון
שמרתי ומלגיו חכריון כל לו חסד של אמת נקראים :

כר לא שבתי ישראל שנים עשר וואת אשר דבר להם אביהם איש אשר כבדתי
בדרך אותם ויבן מהו כבדתי בדרך אותם לא כמ"ש בש"ס תענית א"ל רב
נחמן לרב יצחק לכרכן מרי א"ל אין מוסחין בסעודה שמו יקדים קנה לטמ

אחד שאלנו וסאו א"ל אמטול לך מוטל לאחד שהיה הולך בדרך וכו' ועיין
בפ' לך לך ח"ש כל לא שבתי וכו' איש אשר כבדתי בדרך אותם כולם נדוקים
א"ל יהי רצון לאלאי מעיכם יהיו ממותכם חממים ועשירים ויהיה להם בניו הרבה :

ויאמר לי הנני מופרך והרבינוך ונחמד לקהל עמים וכו' יובן בס"ד כמ"ש
במס' יבמות אמרו ר"ל אין בין דוד בא עד שיכלו כל השמות
שנזקף שנאמר כי רוח וכו' ועיין בפ' בראשית ח"ש ויאמר לי הנני מופרך
והרבינוך ונחמד לקהל עמים על ידי רבוי אכלוסין ונחמי את הארץ הוואת
זו ארץ ישראל לזרעך אחרך אחות עולם ושהיה הגאולה שלימה ח"ש המלאך הגוף אוי
מכל רע וכו' וידנו לרוב כדגים בקרב הארץ שנקח את ארץ ישראל ושהיה גאולה
שלימה שאין אחרים שיעוד בפי"א :

ויאמר יעקב לו יוסף ראות פניך לא פללתי וכו' יובן כמ"ש במס' יבמות
א"ר רחמן סימן לעבירה הדרוקן פי' רש"י פניהם מוריקות של עובדי
עבירה מאי תקניהם יתה כוס של עיקרין ויתסיו וילך ממנו הירקון וכו' יוסף
עבר עבירה ויתה כוס של עיקרין לא ח"ש ויאמר יעקב לו יוסף ראות פניך סימן
פניך מלביבות לא פללתי ושמה תאמר שתייה כוס של עיקרין והנה הראה אותי
לאים גם את וזרעך ועומד בדרך :

א"ל ויאמר יעקב לו יוסף ראות פניך לא פללתי וכו' יובן אמרו ר"ל העומת
כחובה על המלך של האדם כמ"ש הכרת פניהם עתה גם וכמ"ש בזוהר
רבי אבא הוה אויל לקפוטקיא והיה עמיה רבי יוסי יתמו אחד אדם ורובם אחד
בפניו א"ר אבא כנה מזה הדרך שהרי פניו של זה מועד עליו שבער על ערוב
של תורה מכו"ה ים רובם בפניו א"ל רבי יוסי אם הרובם הזה שהיה בו צעוד
שהיה מניק קרא לו ר"א וא"ל שואמר להם מה זה הרובם אשר בפניו א"ל אבקס
מכס לא תעטשוהו שמוותיו גרמו לו אמרו לו מה עבירה עשית א"ל יום אחד
הייתי הולך בדרך אני ואחתי והיו שנין במלון אחד יחד והייתי שיכור והייתי מוגה
עמיה כל הלילה למחר היה בעל הבית מתקוטט עם איש אחד ונכנסתי בנייהם
להפרידם ואחוזו כי והכתי ופלעתי ועשה כי הרובם הזה ונללתי על יד הרופא
רבי שמלמי שהוא תיקן לי תשובה וביא הייה הרפואה העיקרית וא"ל אחי הרפואה
נמן לך א"ל רפואת הנפש ומהיום ההוא חורתי בתשובה ובכל יום ויום ראיתי את
פני במראה ומלאחיו כמו שהיה צתחלה ובכתי לפני הקב"ה על העון ההוא
ומאותן הדמושות הייתי רותק את פני א"ל ר"א אי ידענא דלא אחנוע מנך רשומה
היוני יכול להעביר מנך ההוא רשומה אבל עכ"פ אני קורא עליך וסך עיניך
וחטאתך תכופר א"ל ההוא בר גם לר"א אמרו זה הפסוק שלשה פעמים ואמר
ר"א זה הפסוק שלשה פעמים ועבר הרובם ואמר ר"א ודאי הקב"ה רלה להעביר
מנך הרובם שבוואלי עשית תשובה כראוי וא"ל ההוא בר גם אני מודר מהיום

הוא והלאה אני אטיק בתורה ויום ולילה א"ל מה שמך א"ל לעזר א"ל לעזר
אותיות א עזר בודאי שמך גרים לך שטייך לדרך והיה בעורך ושלחו ר"א וברכו
ועוד כמ"ס ברבנו האר"י שהיה מכיר עונות האדם במחש' וב' וכו' ועיין
בפ' ויגש וז"ש ויאמר יעקב א יוסף ראות פיך שהיו אומרים עליך שפסית
עבירה עם אשה אדוניך והעשית עבירה נעשה רועם במלחו לא פללתי לא עליה
בדעתי שאין נעשה במלחך רועם מפני שאתה דיוק וטוהר מצבירה והנה הראה
איתי לזים גם את זרעך דיוקים :

נפתלי אילה שלחה ה' נתן אמרי ספר יובן כתב בס' מנחת האזאר
על ידי שיקימו מלות תפילין כהלכתו שהיה הגאולה וז"ש נפתלי אותיות תפילין על ידי
שיקימו מלות תפילין אילה שלחה אותיות ליה השלוח הנותן אמרי ספר
שמבשר על הגאולה מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמע שלום וכו'
לאחר ליוון מלך לדרך וז"ש והיה לאות על ידך וכו' למען גימטריא ק"ך
שהיה קך הגאולה והטעם למה על ידי מלות תפילין היום הגאולה לא
תפילין גימ' ת"פ ס"ו להנעשם וזוה תהיה הגאולה :

דן ידן עמו כאלה שבטי ישראל וס"ל לישועתך קיימי ה' יובן בס"ד כמ"ס בס'
ר"ח פרק הדינין גדול המשפט על ידי ירושלים מתישבת דכתיב ואשיבה
שופטך בכראשונה וכו' ר"ל משפט דק וכו' כתיב בחרים ליון במשפט חפדה וכו'
וז"ש דן ידן עמו משפט דק וזוה לישועתך קיימי ה' ותהיה הגאולה :

ידן דן נחם עלי דרך וכו' ויפול רוכבו אחור לישועתך קיימי ה' יובן כמ"ס
בש"ס ע"ז א"ר שמואל עוד אחרת יש להם ברומי פי' רש"י חג אחרת יש
להם לרמיים אחת לשבטים שנה מביאים אדם שלם כנגד עשו ומרכיבים אותו על
אדם חגר כנגד יעקב כמ"ס והוא לולע על ירכו כלומר עדיין עשו שלע על יעקב
ומלבישים אותו בלבושין של אדם הראשון והם בגדי התמורות שהיו לעשו ומניחין
לו לורחו של רבי ישמעאל בן אישע"ב כ"ג שהיה מהרוגי מלכות ומתוך יפיו שזכרם
בלב בה קיסר שהפשיטה עוד פניו ותענה אותו באשרתמון כדי שיהיה מתיימת ולא
תשונה ועדיין היא מוכתת בגניו רומה ותלי ליה בנזאריה משקל ארבעה זוזי
פיוה שאין מלוי כמותה בעולם ומחפין את השוקים באיך ומכריון וקורין לפניו
סך קורי פלסתר נבואת יעקב שקרא לבניו באחרית הימים שסופן להגל' כז' הוא
סך קורי קלון אחיו של אדונינו עשו וזופן הוא יעקב שרומה וחשב להיות גביר
הרואה בשמחה זו עכשיו רואה בעו"הו ומי שליטו רואה עכשיו לא יראה עוד דעד
שבטים שנה אינה נעשית מאי אהני לרמאה ברמאותיה יעקב שרמה לעשו ולקח
ברכתו ומסיימי בה הכי ואי לרין עשו כדי יקום דין כשיקום יעקב בעת הגאולה
פי' מהר"שא בעו"הב ואמרו ד"ל למה עושים כן כל שבטים שנה שמחריפים
לישראל לפי שגלות בכל הייתה שבטים שנה ונגלו שבטת בית שני כמ"ס למלאות

את חרבות ירושלים שבטים שנה ועל כן לאחר שבטים שנה מן חורבן בית שני
וראו שנשחרו חתת דם ולא נגלו כמו זמן נגלו בחורבן בית ראשון אומרים שז
אין נגלין עוד מפני זה טובים שמחה זו כמו הג כל שבטים שנה ואומרים שיש
קבלה בידם אם נפל הרוכב מעל החגר אז יודעים שהם נפל מולם ואז יודעים
שיבא הגוף ורב יעבוד לעיר וז"ש לי נקם ושלם עד שינקום הקב"ה מן העו"ם
וישלם להם גמולם כמו שעשו לנו כי קרוב יום אידם שבטים שמה מפני שלא
נגלנו לעת תמונת רגלם רגל הרוכב מעל החגר מזה נדע וחס עמידות וחס זמן
הגאולה לנו לישראל וז"ש אם ראיתם ויפול רוכבו אחור שגפל הרוכב מעל החגר
ובזה הסימן לישועתך קיימי ה' ויבא הגוף וטוקמה ועלה בית א יבא משיח לישראל
ויבנה לנו בית שלישי שמתנבא עליו הנביא **יחזקאל** :

ת"ו של בע

